

Handwritten text on the spine of the book, including the number 22 and some illegible characters.

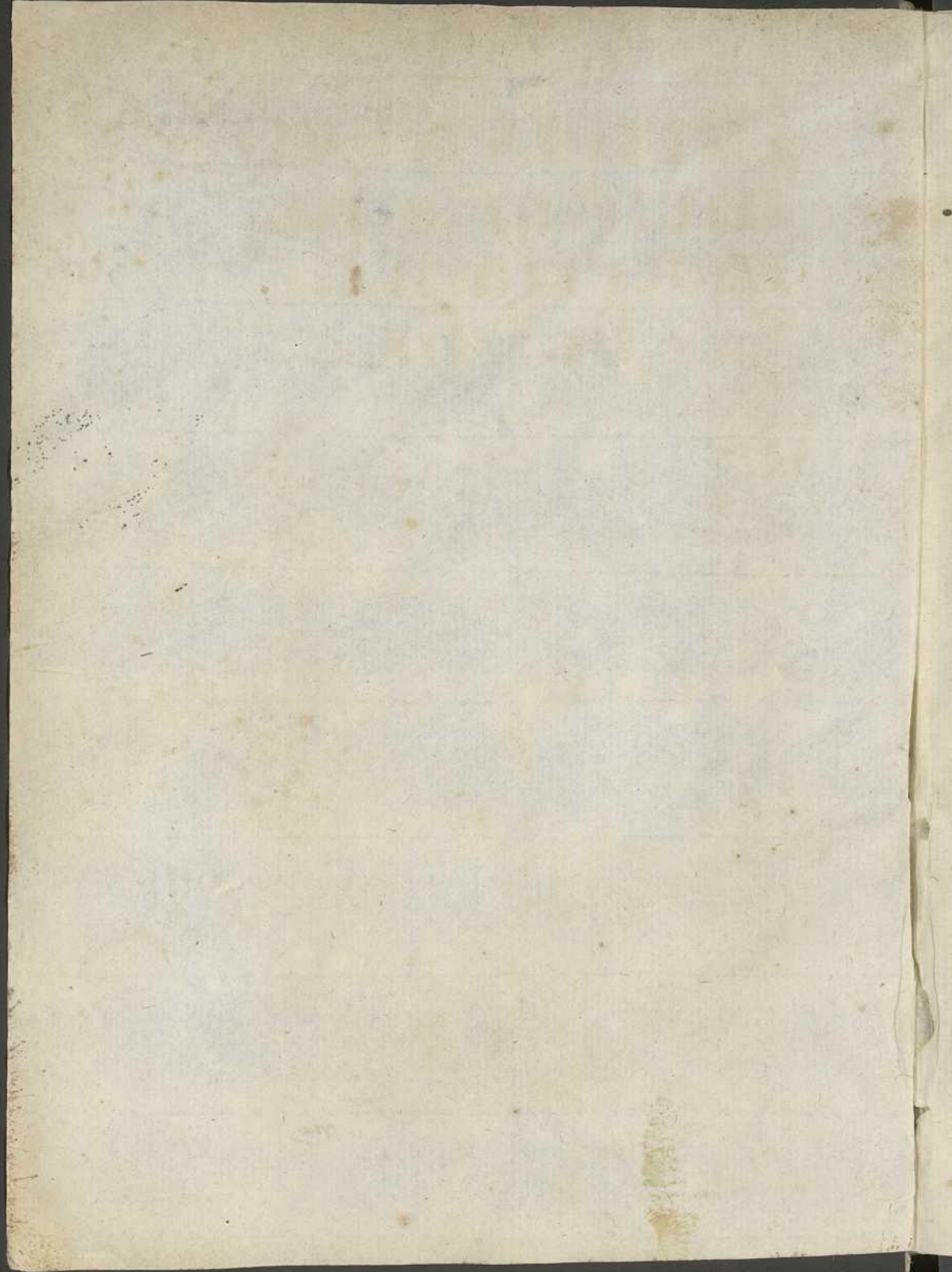
R (Ms)
343

Lata Reservada cont^a 9-6-

M.T. 1186340

C.B. 1000913239

mg

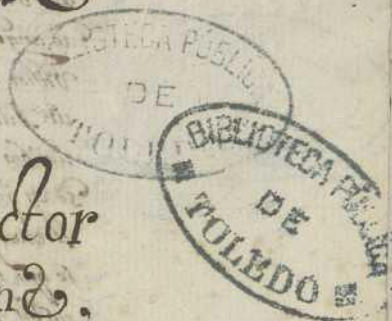

INCIPIVNT CO
mentaria in
materiam de
Angelis

De qua Angelicus doctor
D Thomas agit a questione
90 sue I P. vsq. ad 64. inclus

Per R. P. Magistrum F. An
tonium de Sotomayor Re
gentem in insigni collegio Di
ui Gregorij Vallisoletani

21 die Februarij Anni Dni.
1602

Opus non erit ad presentem materiam cuius disputatio agitur
 sed ad audientium attentos redire aut benevolent. postquam materia
 hae se ipsa in abundantiam proferat, ipsa in se difficilia et obscura
 sunt plena in discursu tractatio patenter monstrabit, in diffi-
 cili namque (ut patet in dno Thoma) et ipsa de deo tractatio
 excedit. Sed de deo et huiusmodi nulla res cognitio potest aseri
 et via nisi per revelationem aut effectum, et magis hae viae plura nobis
 de deo et de angelis ostendunt difficultatis nobis restat additus
 ad angelorum intellectum, quod ut difficultatis et sublevaris, ita magis
 vtiliter et delectabiliter illam apud sapientibus manet, non solum
 ut fuit de 10 et h. cap. 19 patet aliquid probatur noster de ubi rube
 rationibus et excellentibus quod de rebus inferioribus multa demonstrare
 et et quod in tuba. Separatur cognitio et contemplatio. Sed ipse et alij
 strenuus philosophi huius consistere beatitudinem docuerunt, et nisi quod
 se qui illuminat oes huius venientes in huius mundum et narrant
 nobis quod apud patres videtur huius huius sancti illa aliquid nobis
 erit et huius huius et cognoscere patres verum deum, et quod
 minime summa scientia et nos ut philosophi sentiemus, Sed
 postquam nobis nobis et administrat et ipse in minime minime
 est qui huiusmodi capere salutem, huius conari curabimus eam de
 angelis nobis quod pro nobis talento capere valeamus et
 servando ad qui a patribus et quod servat de Th. huius
 et huius huius, deinde de eorum intellectu et vtiliter et huius
 huius aliter tractemus, postmodum de eorum creatio et huius
 in et huius et huius, et tandem de eorum malitia et demonum peccata
 atque obliuiscit, quod oia faciat deus ipse huius ut felicitate contingat

Sed notate quod de hac materia tractat fuit Scholasticus cum Magistro
 in 2 a dist. 2 v. ad 11 et interpretes cum de Th. ab huius quod 30 v. 11
 ad 64. Th. de Th. 46 de gen. et 22 gent. a cap. 46 usque
 et opus 3 cap. 74 et opus 15. huius et de ang. 3 partes in
 locis citandis in hoc aut et huius huius, huius autem de dioni
 cap. 4 et 7 de diu. nominibus, et nullo opere de celest. Hierar., de
 August. quod lib. 8, 9, et 12 de Civitate Dei

Questio 60 de substantia angelorum

2

Art^{us} I^{us} Angelus sit omnino incorporeus?

1° concl. necesse e ponere in universo aliquas subar incorporeas.

2° concl. eua fuit Sadduceoru nulla e spiritualem subar
tantialy in universo. Idemne esse corporeas.

In hoc art nly e i ex d Aug 9 de civit cap vlt apud
antiquos phis no fuisse in vno hoc nome angelus, na sicut
d phy 2° 12 met appellat est subar separatus e intel
lectuales, e intellig assilariat e motices. Platonicu vult
videre e apud ipsu Platonu in Timeo e creatis e 10 de
legibus, angelos malos nucepabat caedemonis, angelos medi
os demonis id e scientes, angelos v supranos vocabat deos
v Apuleius scripsit libru de deo Socratis id e de angelo So
cratis. qui modus loquendi no e alienus ab vna scripturaz
ut d d Aug, e p ex illo psal 49. deus deoru dnu lou
tu e id e deus angeloru, e psal 81. deus stetit in synago
ga deoru in medio aut deos iudicat.

3° nly. qd nomen ang ex pimeua sua significat no e no
men naz, significat ipsa angelica subar, id nomen e offi
ty e munere significat id qd nucepatur, ut d d Aug expli
cans illud psal 103 qui fuit angelos suos spiritus. Con
sonit d Ambro in cap 1 ad Hebre, si (inquit) naz nome
querit, spūs e, si nomen querit offitū angelū e. e d dyon
4 de caelis thea de angelos sic copellari p dicit i inter
dui reuelatio e illustratio. ac p eos ad nos veniat, qd miru
teriu manifestu explicat d Paulus ad Heb i cu ait oēs
sūt administratores spūs in ministeriis ppriis est qui he
redit capiet salutem. qd nly nome ang nomen e offitū e

Ut ait

ut ait Tertu lib 2 Judet cap 7. Deus eos vocare cōsecravit
 ang quos Viri suq ministor profecti. Nōt nōmen hoc in
 sī sibi illis acomodari qui ea dei mandato dū expō
 unt. Vltat^{es} Eideo 7. Ipe qui missus e a pater in hūmā
 carne ut hoibus euangeliū nūtiaret. Vltus e angelus Mal 3
 1° in interceptio 7° dr. Iai 9 magni cōsili anj^{us} explicat
 Tertu lib de carne 2 cap 14. Iffij nō nō vocabulū p̄p̄rea
 dr. raeis Bapūtha Malach 2 angelus dr. nā de spāte expo
 suit 2. Nāt u verba illa malachig ecce ep̄o mīto angeli
 meū ante te: Ob eandē raeis, et hōi sacerdotē angeli in
 sī nūcupant, Malach 2. Subia sacerdotū cultū hūc strag^{es}
 requirēt ea de ore eū, qm̄ angelus dñi exercitū e. Dñe
 neus lib 4 2 hēses de hoc nōmen angelus hoibus et̄ facim^{us}
 totis acomodari eo fortassis q̄ aliqñ dñi vindictā exequūt^{ur}
 Sd certe illi nō abste vocantur angeli. Dñi addito angeli sath^{is}
 hoc e nātij Sathanz quē tua intentio plus Sathia q̄ deo s̄
 sequūt. Et et̄ vltat magis intēniūt. Imo ip̄i demoni nō
 abste vocāt ang, q̄ h̄ nihil faciūt nisi deo p̄cipiente
 1° p̄miente, in inūt exequūt. Eideo nō sūt cōgruentes mī
 nulli diuini mandati, nec ang abste nūcupantur.
 Tandē nōmen illud inuēit rebus inātis ut spiritibus acēt
 2° gnat ac fulminibus. Nā h̄ telim illud p̄al 103, qui facit
 ang suos spū debeat literal̄ intelligi de spiritibus angeli
 eū quō deus cōstituit vbi nūtiō 2 ministor ut exponit
 Paul ad Heb 1. Nō et̄ p̄t intelligi de Venit 2 fulminibus
 ut ibi exponit Batablus, 2 explicat d Babilus lib de spū
 1° cap 16. Ista autē ang Dei dñi q̄ diuini ministriū
 exequūt iuxta illud p̄al 144. ignis grandis, nix, glacies, et
 spū p̄calariū quē faciūt verba eius. Sd aduēt 2 p̄p̄
 nōmē illud sit nōmen mun^{us} 2 offij. In ea acōda eccl̄e 2
 1° p̄cipue Scholast^{is}, iam illud vncupat ad significāda
 angelorū subag. 2 in hac acōpō de ang inuēit tractatō
 2 dñi p̄t. Imo et̄ extēdr ut pro ip̄is demonibus accipiāt^{ur}
 q̄ re vera in suba 2 p̄p̄uētā nātib eadē rāo de illis st dē
 aliq̄

alij autē et de his accipit illo in ang. loq. in Albo. 23
 Hic ubi p^o q^o dicitur hinc nomen ang. ubi dicitur ubi ang. sit
 coe co q^o dicitur hinc coe off. nutiandi. Et exagandi. Sic dicitur
 in q^o ang. inferiorit ad qui nobis superiora anuntiant no hnt
 aliqua specialia excellentia nutiandi, et eorum murus e ea nu
 tiare que coit ad nos p^ontent p^o ipi specialia hoc nomen
 retinent. Vitatu n. e ut coe nomen qui retineat in spe in
 fima imp^o fectiori. Et vna spes qualis dicitur dicitur q^o e nomen
 quic, et nomen que gratia dicitur retinet ab vno membra di
 cidente ea in sit nomen ipius dicitur. Et p^o off. aliqui p^o antho
 nom vna spes p^o fectio p^o h^o h^o sua p^o fectio retinet nomen
 coe alij spebus. iuxta q^o dicitur dicitur cap. 3 de calis Hierac
 dicitur nomen vit^o fit p^o p^o vna specialia dicitur angeloru
 co q^o importet quomodo vitales et inuocata fertur. de his
 videtur d. Th. q^o 10. 2. art. 2. ad 1.

Not. 3. q^o ea corpus multiplex aut p^oat s^o p^o co q^o dicitur h^o tri
 na dimensio. Et pro ea q^o e speciale p^o dicitur in p^o dicitur
 sub^o, et inuicem pro co q^o aliquo in dicitur exten^o sua p^o qualis
 e quantitas sua p^o aucti aut p^o alio qualis in qualis corpo
 res et for^o sub^o et aucti p^o fectio. Et q^o p^o e operat
 que in ipi^o manent exten^o, inuicem dicitur p^o aliquo modo corp
 aia intellect^o, quaz aliquas op^o suas in quibus coicat cum
 corp^o exercet p^o quaz organa corporea quas no n^o in corpore
 h^ore p^o. p^o dicitur Th. h^o vit^o hoc nom pio inuocare
 pro ut oibus illis dicitur et sensus e. ang. sint oio inuoc^o
 d^o e nullo illoru modoru corporei. in h^o corp^o et sub^o.

Ex quo seq^o male quodam h^o dicitur corpore d. Th. co q^o q^o h^o p^o
 posita h^ore u^operat aut^o seq^o et q^o seq^o art. dicitur quaz an ang
 coponate ex ma^o et for^o. Et an h^ore corpore h^ore h^ore vni
 tu. Certe dicitur q^o illa e ab illa, na h^o cu agat de sub^o
 angeloru in se, inquit an ipsa ang sub^o sit in se ip^oas
 sub^o corporea p^o aliquo modo ex dicitur, h^ore v^o iaz dicitur
 ta p^o negat, quaz an saltem p^o aliquo modo n^oali vni^o

quasi

quam ab extrin^{ca} habeant ang^l corp^{or} naale sibi unitas.
 Et nisi qd^o quid d^{icitur} Th^{omae} in tit^{ulo} aut^{em} noⁿ expre^{ssit} q^{uod} an^{geli} e^{ssent} it^{em}
 an^{geli} sint, id^{circa} qu^{eritur} an^{geli} sint incorporei, q^{uod} v^{ult} p^{ro}u^{er}e
 ad q^{uod} q^{uod} est. In in corp^{or} aut^{em} cap^{it} illas, na^m in iⁿ con^{tra} d^{icitur}
 ne^{que} est dicere aliquas sub^{stantias} incorporeas q^{uod} d^{icitur} an^{geli} e^{ssent} in
 reu^{erentia} naa. Et in ra^{te} qua^m p^{ro}bat hanc con^{tra} coⁿcludit illas sub^{stantias}
 p^{ro}u^{er}e ad reu^{erentia} vniu^{er}sit^{atis} in quo duo d^{icitur}. Vnu^m q^{uod} ill^{ud} sub^{stantia}
 sint incorp^{or}e. Aliud q^{uod} sint in reu^{erentia} naa. Et vniu^{er}s^{us} p^{ro}bat nec re
 fit q^{uod} An^{geli} d^{icitur} iⁿ p^{ar}te capi de sub^{stantia} debet sup^{poni} Et noⁿ p^{ro}ba
 ri ip^{su}m an^{geli} e^{ssent}, na^m et^{iam} si coⁿtingat illud e^{ssent} manifestu^m, si iⁿ
 alijs p^{ro}terius negat, illud debet p^{ro}ba^{ri} aut^{em} talis manifes
 tati v^{er}endo p^{ro}u^{er}e coⁿtra. Et An^{geli} 4 met. 2 negantes p^{ro}bat
 hoc p^{ro}u^{er}e q^{uod} p^{ro}bat e^{ssent} noⁿ e^{ssent}. Et d^{icitur} Th^{omae} 1 q^{uestio} 2 art^{iculus} 3 p^{ro}bat de^{um}
 e^{ssent} q^{uod} manifestu^m e^{ssent}. fuerit aut^{em} aliqui ut h^{ab}im^{us} vide
 bim^{us} qui negauer^{unt} an^{geli} e^{ssent}. Et fuit specialit^{er} ra^{te} ob qua^m
 d^{icitur} Th^{omae} cosulto has duas q^{uestiones} simul p^{ro}u^{er}e. q^{uod} noⁿ p^{ro}bat h^{ab}im^{us}
 ratio de an^{geli} iⁿre, nisi p^{ri}us nom^{en} signif^{icet} exponer^{et}. Et
 ideo qu^{eritur} an^{geli} sint incorp^{or}e ut explicat q^{uod} nom^{en} an^{geli}
 intelligit^{ur}, intelligit aut^{em} sub^{stantia} o^{mn}iⁿo iⁿcor^{por}e de qua affirmat
 q^{uod} de falso p^{ro}bat e^{ssent} in reu^{erentia} vniu^{er}sit^{atis}.

Dubiu^m I est qua^m certit^{er} tenend^{um} sit an^{geli} e^{ssent}
 in reu^{erentia} vniu^{er}sit^{atis}?

In qua re saduati ut d^{icitur} an^{geli} 23 dicebat neq^{ue} an^{geli} e^{ssent} neq^{ue}
 aliquis sp^{iritus}. V^{er}o secundo eor^{um} error^{um} d^{icitur} b^e saduati. d^{icitur}
 reu^{erentia} noⁿ e^{ssent} neq^{ue} an^{geli} neq^{ue} sp^{iritus}. Et An^{geli} 4 phy tex 52
 et 57 d^{icitur} fuisse quor^{um} p^{ar}tes ascen^{der}unt an^{geli} noⁿ e^{ssent}, imo An^{geli}
 v^{er}o in ep^{isto}la de reu^{erentia} d^{icitur} An^{geli} p^{ro}u^{er}e, nullos an^{geli} ma
 los tales, e^{ssent} in reu^{erentia} naa, q^{uod} ideo dicebat, q^{uod} An^{geli} in nullo
 suo q^{uod} mentioⁿ de illis fecit. V^{er}o in problematibus partitio
 3o q^{uestio} 1 d^{icitur} acceptat noⁿ a malis an^{geli} seu demonibus uenari

D ab humore quod melancholicus, & dispositio^{us} intemperie
 Et post ista Averrois tria confirmant. q^o cu^m dicit nihil noue
 rit de sup^{er}naturalibus. & ang^{el}us noⁿ possit peccare & supra naturalia
 nisi prius debeat & supernaturalibus possit p^{er} naturales rati^ones suspicari
 nullu^m ee ang^{el}u^m malu^m. Et q^o sit de ang^{el}o malu^m dicit
 multas alias dicit ee intellig^{as} et p^{er} motus celoz
 quas immobis, gl^{or}ias, & sine magnitud^{is} ee dicit. Ut p^{er} 12 met
 cap 6. 7. 8. Et iⁿ de celo cap 9.

I con^{tra}. Certu^m est in fides ang^{el} ee inuicem vnice^m noⁿ sol^o
 bonos sed et malos, qui in tubas sua^m sint p^{er}fectioni^m naz q^o
 hoer. I part^{is} que de ang^{el}o bonis procedit p^{er} ea innumer^{as}
 locis s^{ed} ta^m veteris q^{uam} noui testam^{enti}, in quibus plane mentio de
 ang^{el}o fit. In gene^{si} n^{on} introduunt ang^{el}o loquentes cu^m Abrah^{am}
 loth & Isaac, & in Exodo cu^m Moys^e. & in libro Regu^m cu^m
 Dauid, iⁿ cu^m Iob^{is} Iria & Dani^{el}e, & cu^m alijs pluribus
 & multis. In nouo quoq^{ue} testam^{enti} frequenter de ang^{el}o
 fit mentio Matth iⁿ ang^{el}o dicit apparuit in somni^o Ioseph^o &
 Luc^{is} iⁿ Angelus gabriel, & cap 9 ang^{el}o eoru^m semp^{er} vident^{ur}
 & nato & ang^{el}o apparuit pastoribus, & in resurrex^{it}
 apparuit Magd^{al}e & discip^{ulis} nunciante^s & resurrex^{it}
 & in atentio dixerunt discip^{ulis} que mod^o viderit eu^m
 cadentes et. & Hebr^{is} iⁿ & psal^{mi} 103 v^{er}o dei sut ad
 ministrato^{rum} sp^{iritu}. & in cap^{itulo} sumit^{ur} d^{omi}n^us de^us create^m du^mbas
 sp^{iritu}. Et coⁿfr^{at} q^{uod} in se fit sermo de ang^{el}o beati^{ss}
 s^{an}cti Ang^{el}o beati^{ss} p^{er} ant^{iqu}o^m Iob^{is} 12 Ego sum^{us} Raphael ang^{el}us
 vnus ex sept^{em} qui stamus ante^m d^{omi}n^um, & Matth 18 ang^{el}o
 eoru^m in celis semp^{er} vident^{ur} faciem patris mei qui in cae^{lis}
 sit. Et ad Iu^{an} & tell^{is} fua^m coram^{us} deo & x^{ristu} & ceteris
 ang^{el}o eius. In Apoc^{alypsis} et sepe fit mentio de ang^{el}o qui loque
 batur cu^m Ioane, & signat^{ur} d^{omi}n^us quod se faciat illud pro
 fitebatur ob co^municatio^m in charit^{ate} que efficit angelos sim
 p^{er} bonos.

^a
 De parte con^a que de malis angelis affirmat pr. qz scit
 13 dr. nequaquam ultra immolabit hostias suas demonis, &
 Deut 32 immolavit demonis et non deo, & in isto libro Job
 fit ista memoria de Behemote, & Job 3 narrat. hist^a
 de demone illo qui vocabatur Asmodeus qui interficiebat ma-
 ritos Sarg. Raguelis filij. Xpi et tentatus a diabolo fuit Mat
 4. & Luc 7 dicebat iudei in Beelzebub princepe demonio-
 ru erit demonia, & x^o d eius q dicebat se pe demonias
 expellebat ab obsessis corporibus. & Petrus d^r in deus
 ang^o peccatis no peperit. & Judas in tua caro ait
 ang^o qui no servavit suu principatu, in iudicio magni
 dei vinculis est sub castig. servavit. q de fide illos
 malos ang^o e. qd et cognovit Plato in politica tyranni
 & in symposio. Xenochaltes in lib de morte. Mercuri-
 us Trimegillus in Pimandro

De parte con^a que asserit host ang^o in sua subag^a & naqz
 hoer excellere, pr. Job 4. in ang^o sunt reperit gravit^{es}, qnto
 magis in his qui habitas domos teneat, qui tenentur sint
 secundam. Vbi a fortiori probat hanc fragilit^{es}, passq et in
 ang^o sunt. Deu reperit gravit^{es}. & psal 8. minuit eum paulo
 minus ab ang^o. Et n calet dicat, in Verit^{es} Hebraica no
 e legend^{es} ab ang^o, d a deo, in g^o d^o vulgar^{es}, imo & chel-
 daica & ver. fca Hebraei ut ibi adverte Genchardoni legit
 ab ang^o, ad quos extend^{es} dicitur Elo-ym, quz in Hebraico
 hebr. imo d Paul ad Heb 2, interpretans psal^{es} testim^{es} sic
 ait. cu qui modicu ab ang^o minoratus e videmus. Item qz. Naqz
 sice, fiat comparatio horuz ad ang^o, sicut ipsa & in huius^{es}
 temp ang^o prelat^{es}, no qd in dona qz, d in huius^{es} naqz
 conditio. Causa ex ista oiaz sapientia & fidelit^{es}, qui ois
 nom ang^o intelligat naqz intellectuales coplata & p^{es} fulta
 hoc q superiores & excellentior^{es}

De conel. R^oae nati pot evidenter cognosci ang^o e

Ad pb huius ruffon e id qd An d r i Eth 3. indiscipli
 nate ingenij ee, eamoz certit e euid in qualibz ma qz
 reze, e qd cu ang^{oz} notitia sublata diu reuelatio no pot
 sit ad nos puenire nisi p effus, et illi sint rari et oculis
 difficile rati e niaz con^{oz} demonstrare. V^o d Aug i medit^{oz}
 cap 27 o miraret, et oi stupore digna cu deus suapte naa
 sit inuoluptu multa in de illo oi ambiguit remota rei
 mus e affirmamus. de ang^{oz} v^o qui ra eleuata niaz no snt
 pauca qz ea qz subsecute cognoscimus. In niaz con^{oz} de
 monstrare conatus e An ex motu sibi caelstia. Et ea huc
 pro no v^o rati euidenr probati. Tu qz no erat certu corp^{oz}
 caelstia no ee vident e no mouere se, qz n tenuerunt p lenig
 phi ut e videre i caeli s phi e r met. Tu et qz et si
 dicat corp^{oz} caelstia ab alio moueri, no e cui dicamus mo
 ueri ab ang^{oz}. Id potest qz dicere corp^{oz} motu cu sit pfectu
 e efficaciter fieri immo a i motu. Niaz con^{oz} raa e
 con^{oz} antiquoz phi^{oz} eorentur, ut refert d Cypri in lib de
 Vanit^{oz} rati^{oz}. Id qd An i caeli cap 9 d r caeli am
 bini ee quoz entia diu inuolupto nullu p^{oz} probationibz ob
 nozia beata vita duentia. Plato v in Timeo, ponit quoz
 minores deos fallor, a sumo opifice, e pfectos reu hu
 manaru. Vide Augull Regub lib 6 de p^{oz}enti phi. Vbi
 plurima p^{oz}oz colligit testim^{oz} atque niaz ang^{oz} ee, multas
 et rati pro huc con^{oz} aduocit d Th 2 29 cap 46 e 48
 e q 6 de p^{oz}ca act 6. p^{oz}cipua aut rati snt qz ab effectibz
 sumunt e quotidie eos experimur e no nisi a demon^{oz} fieri
 pnt. Vg Venetina laniaru apparitio demonu, incate
 no e diuin^{oz} audita, foedera qz cu suis incatatoribz inu^{oz}
 demones, Videmus niaz e audimus mira ab eis fieri parit
 quibz rebz aut signis, e p^{oz}lati verbit, qz oio supe
 rat reu illaru nates e p^{oz}ria virt^{oz}. Accedit rariu, e p^{oz}
 rag alia qz intr gentes e in demoniaru templis fiebant
 e v^o in iudicinu dies in nouo orbe e in india orientali atq

Variis historiis alijsq mundi partibus, p̄sertim quas ab his infidelibus p̄curant. Quae oia max̄ conf̄ ex his q̄ apud aegyptios contingere experimus. Videmus n̄ multa ab aegyptiis quotidie fieri i eo u. Viri. Vg loqui lingua q̄z nō nouerūt manifestare q̄z longe fuit, maiores uigores & conatu q̄z p̄ferri q̄ potuit p̄ pria Viri exequi. Videmus et̄ q̄ exanimis & sacris uerbis obedūt, & iusta sacrificia a corporibus abstrēt recedūt, q̄ mentiar, & ocula aliorū crimina pandat, imo & in alios manus iniiciūt. Voluntas, q̄z oia ad solus anḡ malos p̄t referri. Cū n̄ ruerūt sic ista ab aliqua subā hoc superiori fieri, & nō sint retribuenda imm̄ deo, sū q̄ frustra imm̄ illi tribuerent̄ q̄z p̄ alias caus̄ & p̄portio natus fieri p̄t. P̄ q̄ multa i totū q̄ ut mandata a deo fieri nō p̄t, imo negat anḡ exellit. & p̄t ad demones referenda sūt. Hec p̄ose quōr Lathan Firm lib 2 diu i mlti cap 15. Vide m̄ Will^o in rellio de arte magica num 10 & 11. Vbi copiose et̄ tendit plurimis magicalibus r̄ibus demones eē.

Et p̄ conel^o r̄e d̄ Th in art q̄z procedit a prima, Odo & p̄fectio vniuersi exposulat ut in illo reperiantur aliqui creat̄ q̄z atim̄ent̄ deo. in illo q̄d e creatio cau sandi i p̄u vniuersū, & deus caat vniuersū p̄ intelliḡ q̄ in vniuerso reperiantur creat̄ intellectual̄ q̄z atim̄ent̄ deo ut intellect^{us} e. ma p̄ q̄ de r̄e vniuersi e ut cō p̄lectat̄ illas creat̄ q̄z atim̄ent̄ deo p̄fectio r̄elud̄ possib̄, q̄z p̄fecta sūt tū e q̄ effus̄ atim̄ent̄ cae in eo q̄ e illa r̄e agendi, sic n̄ magis effus̄ reddit̄ ad suū prius ad q̄ quo magis auudit̄ p̄fectior e, & p̄fectior sūt s̄ figura circulari p̄fectior e q̄ reddit̄ ad suū prius & ead̄ r̄e motus circularis e p̄fectior, & p̄t d̄ Dyoni de coelis Hierar̄ s̄ dixit. lex diuinit̄ e, p̄ prima v̄sima ad se

reducere idem remotiora per propinquiora que perfectiora sunt
 Hec ratio difficultatis est quod dicitur in uniuerso debere esse
 lineam aliquam creatam in quas attendatur perfectio sicut ad deum
 Ex hoc non sequitur uniuersum contineri in se per se perfectum
 creatam quod deus potest producere quod implicat quod ex haustu
 est pars dei. sequitur quod ad perfectum sicut per se intrinsecus
 et eorum ratio quod effectus sit perfectus qui possit a tali causa
 produci

Dub. de ratione D. Th.

Dicitur sicut illa perfectio non est attendenda in se perfectio
 indiuidua aut specificata, sed in se perfectio graduum creati.

¶ Nam in se non est aliqua ratio quare magis operetur at
 tendi in gradus quam in se perfectio specificata. ¶ Sed quod dato
 debeat attendi in gradus non constat in tres autem diu et
 non latere aliquem alium alium gradum esse non coicatum aut non
 coicatum. maxime quod ex plus quibus in numerat tres gradus
 enim sicut est videtur et intelligitur. alij supradicti quod sicut
 sentire, alij vero vegetare sicut. ¶ Cum enim supradicti aliorum
 duos in deo, sicut gradus diuinitatis et alius puri

Confr. 1. quod in se in se non conuenit quod in deo sit
 gradus perfectio an gradus eandem an vero intellectualitatis. ¶ Sed
 penitus existimat gradus eandem esse perfectio, et in illo, et co
 sicut quasi in i radice eandem perfectio dei, in alij autem
 quasi in coequeantibus et conuenientibus ad illud esse quod
 perfectio assimilatio satis erit assimilatio in esse, et non erit
 nisi sicut in gradu intellectualitatis

Confr. 2. quod dato illa assimilatio debet fieri in gradu
 intellectualitatis ad hoc sufficienter aia ratio quod ex illo pro
 non colligit efficaciter esse aia

Confr. 3. quod dato assimilatio in gradu intellectualitatis
 illa non est perfectio nisi fundaretur in coicatio alius perfectio
 perfectio supradicti ¶ Vg in virtute beatis. iuxta quod dicitur in 1^a 2^a
 tunc similes ei erimus quod videbimus eum sicut est, idem sicut

Nimus

cum pfectio similitudinis, id ex eo quod deus producat
 vniuersum non sequitur quod debeat conuicere nobis sua beatitudo
 virtus quod ex eo quod producat vniuersum non colligitur quod in eo
 debeat esse pfectio similitudo ad deum.

2° arguitur illud quod pfectio similitudo attenditur in quod effus
 assimilatur casus in eo quod est illi ratio agendi, nam hoc dicitur falsum
 in casibus qui uocantur eo quod ex natura sua sunt producti effus
 dissimiliter ratio, deus autem maxime est casus qui uocatur et dicitur in ac
 pfectissima.

Dicitur cum in Barro fit ad cor^o i arguitur non esse dicitur casus qui
 qui uocatur quod illa est sua effus participent foras et denomi
 eiusdem ratio, ut fit de luce solis et diaphani quae est in uis
 in eandem ratio et denomi et in solis est casus qui uocatur dicitur di
 aphani cum dependeat a sole non solis in se, id in ceteris uocatur

2° quod talem respectu dei hoc non potest verificari quia non
 potest sua natura alij conuicere, alias non essent plures dy.

Conferat quod dato effus possit assimilari casus in foras p
 qua agit, non tamen est necessum assimilari illi in modo eundi, sicut
 in domus assimilatur idem quae est in mente artificis non asi
 milatur ei in modo eundi quia idea fit modum eundi intellectu
 tuales et immateriales domus uero fit modum eundi materialis et con
 porem quod qui constant deum produxerit aliqua creatura
 sicut diu eundem et diu idem quatenus sunt deo ratio agendi
 non inferitur quod assimilatur illi in modo eundi spualis, atque
 adeo non sequitur arguitur esse dicitur spualis.

Conferat 2° nam sicut in deo sunt sicut id eundem quae est radicale
 prius agendi et intellectus qui est prius proximum, et intel
 lectus quae est ipsa productio effus in illa distinguuntur uir
 tualiter ita quod eundem se fit ut foras subalter ignis in gratia
 alterius ignis, intellectus autem se fit ut calidus et intellectus
 ut calefactio, id casus qui sibi pfecte assimilatur effus non e

neque assimile in alio q in fia quz e radicale prius agendi
 de (ut p in artificia qui no assimilat sibi effus pda
 tu in intellu, aut alio qua agit, de im e idea quz e prius
 agendi q in deo satis est qd assimilet sibi effus in fia
 quatenus e radicale prius agendi, h n assimilet eis qua
 t e prius primu, aut quat e ipsa alio, atq ita no collit
 gr ex rae d Th qd in vniuerso continetur creat intel
 lectuali oio incorporee.

Aliqui dicunt d Th arbitrar rae act im ee coguen
 tiab, adui q a d Th im ad attendend congrua fuisse suff
 qd deus decreuit mundu produere ang create. Cui hoc
 no fuisse necc nã it liberu fuit, deo mundu creare, ita
 liberu fuit illi produere quas produxit creat, imo pda
 it aliud vniuersu ab ipso diuersim create, qd proinde nec
 illas creat, nec eam gradus continet. Itaq ang ex sola co
 gumentia suz bonit create. Ita Ferra 2 2 gent cap 9 in fine.

Alij opj arbitrant dnt n qd quis deus liberime vniuersu
 su produere decreuit et ita liberime produxit, im suff
 qd illud produere voluit, necc fuit illi produere cu oibz
 gradibus entit, no n minus attinet ad eam vniuersu contine
 re oes gradus entit q attineat ad eam sicut continet aial e ratio
 ideo n dr vniuersu qd vniuersu gradus entit continet, e
 explicat oes q gradus entit quot dnt eam ex amore suz
 bonit coicere pot. Pro quo sciendz e qd quis deus in
 quocunq effu a se p dulo, intendat sua manifestau bon
 cu oia p se ipsu operat, no im it in toto vniuerso, q in
 vniquaq sing creat im manifestat partiali in adzquate
 et im pfecte, aliqd de suis pfectio nibus, in toto aut vni
 uerso intendit manifeste oes gradus suz ent e bonit, no in
 oibz singularibus creat quas deus pot produere, q illi de
 facto no pnt produci, sed in oibz gradibus quot pot coicere
 et ita vniuersu ex sua rae e effu dei p se i intentu ad op

tentandū dicitur bonit^{es} in ois gradus ent^{is}, & sic dicitur de eo sap^{is}
hoc qd continet oia hinc hinc vocit^r. Ex quo sequitur qd
Deus Veller qd eūq aliud vniuersū producere, diuinit^r aliqⁱ
creat^r exornati, eo ipso qd illud Verū est vniuersū debet
continere ois gradus ent^{is} abias vniuersū nō est, id quid aliud
peculiarit^r essu^r dei.

Sciendū e qd h^{ic} aliqui auctores plures dicat e gradus
ent^{is} q tres imo aliqui dicat e produciibiles a deo infinitis,
in con^{tra} e vera Theologorū s^{ent}ia in tres gradus ent^{is} agnos
cent, s^{ci}l^{icet} e, Viuere & intelligere, illi autē ideo fallūt, q^{ia}
quācuq^{ue} p^{ro}fect^u p^{er}fecta putat constituuē nouū gradū eo
qd addat nouā p^{ro}fectio^{ne}.

Pro quo sciendū e qd ens omittit aliqⁱ modis pot^{est} 3 diuidi
iⁿ p^{ar}tes quatuor ad q^uas hinc vniuersitatē, est posse
riore ipso ente & quae se inuicem includūt, & ita diuidit^r
p^{er} suas partē vni^{us}, Verū bonū est. 2° diuidit^r p^{er} quatuor r^{ati}ōes
in quibus qd includit ip^{su} ens intrin^{se}, est s^{ent} r^{ati}ōes illi in
ad q^uas, & ita diuidit^r in 10 p^{ar}tes. 3° diuidit^r p^{er}
quatuor r^{ati}ōes quae sic ad ip^{su} ens & intrⁱⁿ se comparāt ut se
inuicem includat quatuor m^{od}is, & intrⁱⁿ se si cū p^{er}fectio^{ne} su
m^{od}is s^{ent} distinguit, & sic diuidit^r p^{er} viuere, est & in
intelligere, nō qd ut abstractiō abstractio totali & vniuersi
qd illi nō ens e vniuersali^{us}, & p^{ro}fectu^r & excedit ip^{su} vi
uere & intelligere, id ut abstractiō abstractio p^{ar}ti^{alis}, qd autē
hinc se inuicem includat p^{er}. & in 1° ip^{su} est, ut dicitur Damas
lib^{er} 1 de fide cap 12 oia cōprehendit quasi pelagus infinitū
& oia sup^{er}uenit quasi p^{ar}te ois actualitas q^u includit
Viuere & intelligere, de ipso autē viuere p^{er} qm vita
in hoc consistit qd viuens se h^{ab}eat intrin^{se} hinc motus
p^{ri}us, nō s^{ed} p^{ro}ximū, id est radicale & remotū, illud
autē viuentiōis e est, ut dicitur Auit 2 de aia tea 37. & dicitur

s. q. 13 art 2 in corp. De qd vivere nihil aliud e qd e in
 tali naa, intelligendū e p quādā inclusio qd vivere in
 cludit et sup̄ ipsū eē, et peculiarit̄ in ipsū eē dī et constat
 De ipso autē intelligere p̄. nā rāo foris creat̄ intellectuā
 consistit in hoc qd naa intellectūaliter sit non sōly ip̄a met
 sō potit oīa alia fieri, p̄pter qd sicut 3 de aīa tea 17 do
 cuit qd ex eo qd intellectu possit oīa pot cognoscere, pot
 et pot oīa fieri et oīa eē, ecce quom̄ ipsū intelligere
 includit ipsū eē. Verū e in qd nō eōd̄ in illa se inuicē
 includit nā ut dicitur vivere et intelligere includit eē qua
 si maātr eo qd supponit illud, includit̄ autē ab illo eo
 qd eē e ut actualitas sup̄ueniens oī actualit̄. Natus vi
 uere et intelligere includit̄ ens inadēquate, eo qd nō ita
 late extendit̄ et ens, qd ab aliquibus actualit̄ rāo entis
 in quibus nō inuenit̄ vita aut intellectūaliter nā, ipsū autē
 ens et inadēquate includit vivere et intelligere qd ad
 plura se extendit et ita ad illa copariat̄ et sphaera ma
 ior ad minores quas cōtinet, et si figura diagonō, ad tria
 gonō quā cōtinet, quae oīa et in deo verū hnt, nā h̄ in
 re sint idē eē vivere et intelligere in deo, in ea m̄ signi
 ip̄ū eē vniuersalius signifi, et eminent̄ seu virtualit̄
 et in diū simplicit̄ potestimus illā mai vniuersalit̄
 intelligere, nā ipsam diū eē ex p̄pria rāe sit cōtinere
 oē illud qd quocūq̄ in sit eē. Vivere autē ex p̄pria rāe
 in cōtinet ea quae in se hnt int̄m̄ prius sui motu, intell
 ligere v̄ ea quae intellectuā notitia alia apprehendunt.

Ex quibus h̄ colligere in quo istaū gradū diū nā p̄
 mano consistat eē n in eo cuiusq̄ rei nā consistat qd oī
 bus alijs supponit et p̄fectius e in illa re, et talit̄ sit rāo
 entis in deo p̄t̄ in illa cōstitere debet ip̄a dei eē, qd autē
 rāo entis sit in deo p̄fectia p̄t̄ ex d̄ dyoni cap 5 de diū nobis

quos citat D Th q 20 de verit art 2 ad 3. qui dicit aliter
 est in participationibus et aliter in participationibus, participatio
 in quanto sunt simpliciores, tanto nobiliores sunt, et est quod virtus
 et virtus quod intelligere. cuius ratio est potest quod abstractio
 fortis fit per abstractio aliter a materia, et ideo quo abstractio
 aliter magis universalis est tanto magis a materia recedit, et
 contra tanto plus perfectio importat, constat autem ipsum esse, per
 oibus universaliores importare abstractio. Ex quibus
 propter eandem rationem sequitur ipsum virtus perfectio gradu eandem
 simpliciter quod intelligere. Adversus in quo aliter
 rei eam et potest intelligi in aliquo consilio, et taliter, eo quod
 importat talem quod in illa natura continetur. et partitum, eo quod
 importat speciales gradu fortis constitutum illius eam
 si in huius dicitur consilio talem eam huius quod ista includit in huius
 dicitur et consilio in taliter quod importat gradu specifiu eam
 huius eam huius, sic in deo taliter eam consilio in eam, quod
 ois gradus continet, gradu autem quasi specifiu consilio in in
 intellectuali, et ita patet quod si gratia eam filio gradu
 spiritus specifiu huius eam eam gradu intellectuali, et
 ideo procreatio filij est per modum similitudinis, atque adeo in virtute
 rationis per gratiam huius est.

Tandem ex dictis sequitur gradus eandem non quidem talis quod
 de facto sunt de et quod eam potest non est nisi huius est, virtus
 et intelligere, sentire et vegetare gradus distincti
 non sunt ab ipso virtute de dicitur speciales rationis virtute, si
 nihil est aliter pure et gradu huius non sunt distincti
 gradus ab ipso est, de dicitur gradu eandem sub modo infinito
 et intelligere dicendum est sine dicitur non sunt distincti
 et gradu intellectuali, de idem sub dicitur modis. suff
 scientia autem huius dicitur ex eo colligitur, quod ad rationem qua
 dicitur eam duo requiruntur et quod includat ipsa aliter eam

Et ab illa altuant. Et quod explicent distincta scilicet ab ip-
 so ente et in se, quare vivunt et intelligunt et esse non
 de se invicem predicantur in quod gradus entium sunt nisi for-
 te considerentur in aliqua natura in qua omnia sunt id factum ut
 in natura divina. Colligitur et illa sufficientia ex eo quod non
 est imaginabile quod res aliqua sit producibilis quae in aliquo
 illorum graduum non continetur. Et non in participat esse creatio
 non productio ad esse tantum. (ultimus participat aliquos mo-
 dum vitae, et tamen non est modum vitae, id est fit res illa in qua
 movetur et illa constituitur gradus intellectualitatis.

Ex quibus iam elicitur efficacia ratio dicitur quae taliter
 Deus qui sua est bonitas decrevit universum producere amore
 taliter bonitatis captus ut esset effectus in opere intentus ad rep-
 resentanda ipsa divina bonitas in quod est pelagus divinus et factus
 ad non potest fieri illa representatio nisi in toto universo cont-
 aliquo creatur intellectualis et factus et complete quales intang-
 g' re vera illi de facto producti sunt maius pro quod Deus in o-
 opere suo ad extra nihil sibi intendit nisi manifestare bo-
 nitatis sua, quae sit in effectus particulari particulariter et in ad quae
 et demonstrat ita in toto universo totaliter et de facto dem-
 strat, non alia ratione nisi quod continet omnes gradus entium. nisi v-
 nisi si ang' sufficienter, non est in universo et factus gradus
 intellectualium, qui de facto non salvatur nisi in natura complete.

Confr. quod effectus debet assimilari sui causa in eo quod est in illa
 ratione agendi quod assimilatio est de facto, ad assimilatio universi
 ad deum et factus in eis in quibus creatur potest assimilari
 deo, et de facto universo dicitur Genes 1, vidit deus cuncta quae
 fuerat et erat valde bona, cum de unaquequae creatur in die
 tunc est quod erat bona quod ad hanc de facto universi pertinebat
 ut in illo omnes gradus entium invenirentur. hanc rationem non solum re-
 liquit dicitur Th probatur ang' esse in universo, id est esse in corpore

q̄i ubi intellectualem completa nescit debet eē inuag^{us} ut dicitur

Ad 1 arg^o neg^o seq^o est ad p^o q^o q^o nūc deū producat
p^o felicit^{er} creat^{ur} quā producere pot^{est} hūc illa de facto p^o
ducibilis est, nūc t^o p^o felicit^{er} illius attendenda est p^o felicit^{er}
silit^{er} quē eē pot^{est} creat^{ur} ad deū, nisi quāt^o ad tres illos
gradus debet reduci, nā h^{oc} quatenus illa similit^{er} fundare
h^{oc} in part^e p^o felicit^{er} alicuius creat^{ur}, excedat oēs alias silit^{er}
creaturarū, h^{oc} in vniuerso alia rāe eēt p^o felicit^{er} similit^{er}
quat^o, ex d^{iv} intentio^e, eēt intentatā ad representand^{um} oēs gra
dus d^{iv} p^o felicit^{er}.

Ad rep^o q^o specialis rāe eē ut p^o felicit^{er} silit^{er} creat^{ur} ad
deū attendat^{ur} penes p^o felicit^{er} gradū q^o s^{im} illa represen
tant^{ur} oēs gradus qui s^{unt} in deo, at in creat^{ur} particulari
nō representat^{ur} nisi determinata p^o felicit^{er}.

Ad alias rep^o q^o ea dicit^{ur} q^o gradus qui s^{unt} est p^ont eē
s^{im} t^otes, est oēs alij in illis includit^{ur}, ita ut nō sit ima
ginabile aliq^o q^o nō p^ont eē ad aliq^o illorū. ad rāe q^o gra
dus t^otes requirit^{ur}. 1° q^o sint quinq^{ue} rāes entis est vna ab
alia nō dicit^{ur} p^ont q^o passio entis nō s^{unt} gradus. 2° q^o
se inuicem includat^{ur} est ut abstrahūt abstrahit^{ur} facti,
ita q^o rāo vni^{us} nō taluatur nisi includeret aliud saltem
mānat^{ur}. est p^ont hoc modi p^ont nō s^{unt} gradus entis
3° q^o facti est s^{im} cōceptus p^ont distinguit^{ur} inter se est
inuicem nō p^ont nisi ponat^{ur} in aliqua nāa in
qua p^ont specialis rāe hēant vnit^{er} fact^{er} ut in deo est
p^ont hanc rāe gradus alt^{er} puri est dicit^{ur} nō s^{unt}
distinguit^{ur} ab ipso eē q^o s^{im} in deo hēant modū eēndi in
finitū ille h^{oc} p^ont deū ad gradū eēndi, s^{im} sentire nō
constituit^{ur} distinctū gradū q^o ad gradū viuēdi spectat, est
intelligere cū dicit^{ur} sine dicit^{ur} ad vni^{us} gradū in

Intellectualit^r p^rter. Verū e qd intelligere diciturudo in re
 diuinae p^rter ad gradu illū.

Ad 1us conf^{es} qd ad p^rfectiō^{as} a^{as}imilatio^{es} effū ad cāas
 spectat a^{as}imilatiō^{es} cā^{as} non solz in fōia^{as} solz id etz in p^rfectiō^{es}
 diuina^{es} et hūc in oī op^rinō^{es} respu^{es} dei e gradu^{es} intellectualit^r.

Ad 2us conf^{es} qd qī aīa^{as} rāalit^r e incōp^rleta subā^{as} ing^rie intel
 lectua^{as} ideo op^rotuit fieri a^{as}imilatio^{es} in subā^{as} cōp^rleta qualis sūt
 angeli ut cēt a^{as}imilō^{es} simpl^r intra illū gradu^{es} ali^{es} n^{es} cēt in m^r q^rid.

Ad 3us conf^{es} qd nō e^{es} nūm^r ad intentū^{es} d^r Th^r qd intra vniū^{es}
 gradu^{es} d^r p^rfectiō^{es} sūt q^r e^{es} p^rst^r, id est e qd in toto vniū^{es}
 so sūt diu^ritas creaturaz^{es} in quas representō^{es} cēt entitatē^{es}
 gradu^{es} qui in deo sūt. Ex quo seq^r qd etz si deus potest
 produere subā^{as} sup^rnā^{es} nō in nūm^r erat illū^{es} produere de
 facto qī illa nō cōstituit diu^ritū^{es} gradu^{es} sūt nūc alia entitatē^{es}
 nā^{es}. V^r si aīa^{as} nā^{es} e^{es} sup^rnā^{es} cōueniūt in rā^{es} aīdē^{es}
 tis e^{es} nō cōstituit aliud mēmb^rū^{es} indiu^rit^r entit^r p^r subā^{as} e^{es} aīcō^r
 ita e^{es} vniū^{es}, s^r intelligere sup^rnā^{es} nō cōstituit aliquē^{es} gradu^{es}
 distīnctū^{es} ab his quot nātē^{es} vniū^{es} in se ex sua rā^{es} cōtīnēt.

Ad 4us aīcō^r in Barce^{es} h^r ad cōf^{es} aīcō^r i, e^{es} lumē^{es} ad 3us d^r
 nō e^{es} i^{es} rā^{es} cā^{as} e^{es} quīuocē^{es} qd illa e^{es} tuus effū^{es} hēant eā^{es}
 fōias^{es} e^{es} cā^{as} dē^romin^r sūt lux solis e^{es} diaphani eī^{es} rā^{es}
 e^{es} dē^romin^r sūt, e^{es} mēt^r cō^rl^r e^{es} mēt^r corpō^rū^{es} infē^riorū^{es} sūt
 eī^{es} rā^{es} e^{es} in mēt^r cō^rl^r e^{es} quīuocē^{es} causat hō^r mēt^r.

Hec in dōct^r nō apparet vera qī sūt de rā^{es} cā^{as} vniū^{es} e^{es} qd produ
 cat effū^{es} eī^{es} rā^{es} sēū^{es}. ita de rā^{es} cā^{as} e^{es} quīuocē^{es} e^{es} produere ef
 fū^{es} albetū^{es} rā^{es}, s^r n^{es} effū^{es} recipit fōias^{es} cā^{as} e^{es} quīuocē^{es} in cā^{as}
 rā^{es} nō cēt quare dependēt ab illa in cō^rseruatiō^{es}, Neq^r ex
 plū^{es} lucis aliq^r p^robāt qī lux etz s^r dē^rominet fōias^{es} solē^{es} e^{es}
 diaphanū^{es}, in p^rst^r vniū^{es} cō^rueniūt, sūt sapientia e^{es} mēt^r aliē^{es}

p^rfect^r

Effluo quod dicitur per se simpliciter denominatur quod deus est
 creatus factus, et in equivo. sua autem ^{prout} in sole est prout
 quod est natus per se solus et ex hac parte dicitur species a luce diaphani
 et est species virtuosa ad cauendos multos effusos quos non potest
 cauere luce diaphani, illa autem virtus dicitur sicut solus, ad il-
 lius per se simpliciter eum appellat, et eadem ratio est de multo corporum coe-
 lestium respectu multo corporum inferiorum.

Et si dicitur quod gratia est eiusdem species cum natura et in natura
 dependet a gratia in fieri et in conseruari.

Et quod natura in genere moris illo in dependere a gratia in
 actum diuinitatis in uniuersum et equiuo pertinet ad quod physicum
 in genere autem philosophico cum gratia in non sit operatiua, quia cum eum
 autem in hunc virtutem instrumentum ad cauenda natura gratia, causa
 in instrumentum neque uniuersum neque equiuo est nisi redudat, diuinitas
 autem illa in comprehendit causas priores.

Et quod ad arg. quod si causa equiuo non producat effectum
 eiusdem species seu, in intendit sibi assimilare effectum per se simpliciter
 in quo potest intra genus suum, ad ista autem assimilatio appellat
 quod effectus accipiat denominationem et gradum forte per quod causa
 operatur, sed non accipiat sibi eandem rationem, sed sibi rationem una
 logicam, et hoc sufficit ad intentum d. Th. quod quia uniuersum
 potest ratione alioquin gradus assimilari deo in gradu intellectu-
 uo accipiendo eandem denominationem forte per quod deus agit, sed
 accipiat sibi diuersam rationem, tamen ad per se simpliciter uniuersum pertinet
 ut illo in assimilaretur.

Ad Conf. Et quod si effectus causa equiuo non potest participare
 rationem ipsius causa centralis et sibi species sed potest participare
 eandem denominationem, ita non potest participare eundem modum eundi-
 centralis et sibi species, quia modus eundi tunc forte et illi pro-
 portionatur, potest tamen hunc eandem denominationem et proportionem rationem

Et hoc videtur esse in qua id est sicut e modus eendi
 Et forma p qua agit ut e deus. quare si nullu fuit crea
 re gradu entis, qui assimilaret deo in forma p qua agit
 nullu fuit assimilari et in modo eendi que id est sicut
 cu illa forma, in alijs aut car in quibus forma p qua agit
 e modus eendi no sint sicut id est no e eady rae

Ad 2^{am} confes^o Veru ee qd deus it quilibet alia caa. i
 intendit assimilare sibi effus in prio radicali p qd agit
 qd e ipsa naa intellectuall, id ex hoc regit qd assimilaret
 sibi in intellu et, et alio intelligi tu qd illa sint id est sicut
 Tu et qd ad naas intellectuall, conegit p te intellu e intol
 lectio, qua p p r coipro quod deus intendit assimilari sibi
 uniuersu in naa intellectuall qd e radice p rae p qd deusa
 git, hanc regit qd et assimilaret in intellu e intellectu

Dub 2° Angeli sint oio incorporei

Vr qd non i. ang caant res corporeas ut viuencia q sint
 corp. an e manif. Et pi q ex d Th 1 q no aut 2 Vr d
 qd qd effus debent assimilari car rale car corporeali de
 bent assimilari suat effus, l q corporeali sint l q cont
 nent illi effus Et quat ad sras e qnt ad maas, d ang
 no cotinent corporealia qnt ad sras e maas qd alia
 possent creare q corporei sint

2. res corporee ppria virt agit in ang q illi sint
 corporei. q p qd virtus corporea no pot agere extra sphi
 ra suz altuit, an v pi. qd multz res corp fugant e
 excludit demones, ut p i Reg 16 Vr dd musica sua
 fugabat demones saulis, e in Iobbia legi qd sumus ieco
 ris canudis p rae th hiemz fugauit demones, semus et re
 ru foetidaru, ut struor capini l ruz fugant demones

Et Joseph

Josephus lib 3 antiquit^{is} d^{icit} Deū ascendere Salomoni
radices herbe hentes Virt^{us} ad pelendos demones, Et si
refert se Vidisse Eleazarū quemdā qui Virt^{us} eiusdē herbe
quā gestabat in anulo corā Vespasiano demones ab hoc
quod extraxit

3. si aliqua rae ang^{elorum} in corp^{ore} hnt idē eū q^{ui} in vniu^{erſo}
debet eē aliqua creat^{ura} que deo assimilari qntz ad modū eūdi
D hūc rāo nulla e q^{ui} si mⁱⁿ tu q^{ui} est sequeret^{ur} quęlibet effūg^{is}
in part^e debet assimilari deo in mⁱⁿ eūdi qd e imponi, cū de
us heat modū eūdi infiniū et sup^{er}nale, tu est q^{ui} est ang^{elorum}
ip^{si} deberent assimilari deo qntz ad illū modū eūdi qd
e falsū

Confr. q^{ui} si ang^{elorum} hnt in corp^{ore} max^{ime} q^{ui} hnt intellectu^{um}, Dea
hoc nō reg^{it} qd hnt oīo in corp^{ore} saltes qntz ad hoc qd e vni^{erſo}
in mⁱⁿ, q^{ui} aīa rāabil^{is} e intellectu^{um} Et in vniu^{erſo} max^{ime} q^{ui}

4. ang^{elorum} hnt carnales concupiscentiā q^{ui} foeminas q^{ui} hnt
corp^{ore}. q^{ui} p^{ro} q^{ui} illa concupiscentiā e pp^{ri}a corporaliū, aut
v^{er}o p^{ro} q^{ui} vbi vulgata legit genes 6 Videntes filij dei filias
hōiū qd eēt pulch^{er}as auerūt sibi uxores ea oībus quas
elegerāt. Septuaginta legūt. Videntes angeli dei filias
hōiū est. Verū autē septuaginta tā gręca q^{ui} latina lege
batur in oībus erulcū ante Verū d^{icit} Hiero^{nymus}, q^{ui} autē illū
lōm vertunt refert d^{icit} Aug^{ustinus} q^{ui} 3 in genes 6 15 de ciuit^{ate}
cap 22 et 23. Idē d^{icit} Cassianus collat 3 cap 21. Et plures
alij elucidantes illū locū

Confr q^{ui} vbi vulgata in eodē loco legit gigantes autē
erāt sup^{er}iorē in diebus illis postq^{ui} n^{on} ingre^{ss}ū hnt filij
dei ad filias hōiū Et vertunt septuaginta postq^{ui} ingre
ssū hnt ang^{elorum} dei ad filias hōiū

Confr 2 q^{ui} in r^{ati}o reſe de ang^{elorum} d^{icit} qd comedat, bibat lo
quāt^{ur}, ambulent et multz aliq^{ui} alio eis tribuūt que sūt pro
p^{ri}e rez cap^{itulum} q^{ui} ang^{elorum} vnt hnt corp^{ore}

In hoc dub. fuit una quorundam phorū antiquorū quos refert
 Arist 4 p^{ri} ca 52 & 57 & dⁱ Th 2 q 9 cap 4 q^{ui}
 dixerūt nullū creat ēē in reū vniuersit^{em} nisi in corp^{or}
 In hac t^{er}na dⁱ Magr in 2 dist 3 fuit dⁱ Aug ut p^{ot}
 colligi ex lib 12 dⁱ Faustū, & ex ^{rethorica} cap 11, sit v^o
 dⁱ Aug capre dⁱ q^{ui} 3 de ciuit c 16, & ita dⁱ Th q 10°
 ait 1 ad 1 illū ab hac t^{er}na liberat, Tenent in eā com
 p^{ro}ph^{et} Origē lib 1 Peiarcho, ita dⁱ dⁱ Th lib^{er}. Tenent etz
 Auicenna in lib fontit vitz, eandē t^{er}na tenent Sa
 lucia aliu 23. q^{ui} dixerūt neq^{ue} ang^{elus} neq^{ue} sp^{irit}us ēē. Itaq^{ue} m^o
 corporalia agnouerūt. Iudei fuerūt in eadē t^{er}na dicebat n^{on}
 ang^{elus} ēē ip^{sa} cali alia & cor^{por} ēē corp^{or}, ita uferit ea
 Epiphonio Baroniū anno x 60 cap 15. Itē tenent Rabbi Moy
 ser qui existimauit ang^{elus} ēē vitz naales reū, atq^{ue} adū ēē cor
 p^{or}. Auicenna etz in sua met docuit ang^{elus} ēē corp^{or}, & Capro
 in 2 d 3 q^{ui} con^{tra} dⁱ hac t^{er}na tenent Averro. Ex
 patribus eccl^{esi}e q^{ui} plures arbitrati sūt ang^{elus} nō ēē dⁱo inu^{er}po^{si}
 horū plurima testim^{onia} citat h^{ic} m^o Baris. & p^{ro} illa fuit
 in hac t^{er}na Orig lib 1 Peiarcho in p^{ro}emio. Vbi dicit ang^{elus}
 aliq^{ui} dⁱci inu^{er}po^{si} nō q^{ui} dⁱo sūt inu^{er}po^{si} id q^{ui} sūt corp^{or}
 ita subtilia ut comparatio alioū dicitur inu^{er}po^{si} & sp^{irit}us
 v^o lib 2 cap 2 & 3 dⁱ imp^{er} ēē q^{ui} aliq^{ui} sine corp^{or} uiuat
 n^{on} pater & filius & s^{ic}. & cap 3 ait ang^{elus} it ēē hōis ve
 re h^{ic}re aīa. Tenent eandē t^{er}na Celsius frater Nazian
 Dialo pag 1467. qui sūt tomo 2 dⁱ Greg^{or} Nazi. Itē tenent
 Elias Ceten in 1 orat^{io} Nazian. & quidā Joānes Thralonitan
 ut refert in 7 synodo alio 5. qui disputat dⁱ quomōd^o gen.
 t^{er}na qui dicebat ang^{elus} nō ēē depingendos eo q^{ui} inu^{er}po^{si} eunt
 & p^{ro} sp^{irit}us, ille dⁱ dicebat illū depingendos ēē, q^{ui} s^{ic} nō
 herent corp^{or} ita maalia & crassa it sensibilia, m^o h^{ic} h^{ic}ant corp^{or}
 subtiliora q^{ui} h^{ic}ua l^{ic}ceca, & hanc t^{er}na approbauit ista
 synodus dixit n^{on} etz dⁱne. & citabat ipse Joānes in t^{er}na sua

d. Atha. & d. Bari & Methodiu. docuit id3 Hila can 5 in
 Mar. Vbi dicit nihil creatu e3 qd in tuba sua corpori no3 sit,
 id3 tenet d. Hug. epist. iii. v. 115. & 3 de trin. cap. 11, & in
 p. 145. & 2 de ciu. cap. 23, & lib. 15. cap. 23. d. Per
 lib. 5 de conside. ang. tribuit qd hura cap. Tenent eand3
 snas oes qui affirmat ang. cu3 mulieribus coisite & gigan
 tes genuisse et tenent Lalla lib. 2 de diu. institu. cap. 9
 Tertul. lib. de idolatria cap. 9 & lib. de Velandis Virginitibus
 cap. 7. d. Ambro. lib. de Noe & archa cap. 4. Licens lib. 4
 cap. 70. Iosephus lib. 1 antiquit. Iulianus in apostolia ad
 senatu. Romanu. Clemens Alexo. lib. 3 & 5 Stromatu. Euseb
 Cesariem lib. 5 de ppaz. euang. cap. 4. Methodiu. scim. de
 Naturis. d. Greg. hom. de Epiphania ang. Vocat. aia. rathas
 & Philo. in opificio tea. dieu. d. Greg. Nasti. orat. 34. 38 &
 42 explicans illud qui facit ang. suu. spūs esj ait. fuit eos
 flama ignis saltema silis sube, eod3 tenui loq. d. da
 mas 2 de fide cap. 3 Vbi dicit Vbi dicit ang. inioz. Sim
 mala diei quo ad nos. Caiet. Ephes. 2 in illa verba im
 p. in p. phell. ait. huius, ait. crediderim ego demones
 e3 spūs aereos. & Hug. Lug. lib. 3 de peccat. pha. cap. 27
 id3 dicit.

diu. docuerunt patres ecclē no3 pauiores num. neq. dignit.
 minores. quoz. pluri. test. addunt in Baru. vbi. d. p. 2.
 id3 dicit Nasti. orat. 34. d. Ambro. lib. de coi. cen. patit. &
 filij. e. n. & in questioib3 ad Ambro. q. 19 & 92. d. Basil. in
 conuio. qd. deus non sit auctor. malu. Vbi. cod. distinguit
 creat. corp. & spūs. quā dicit e3 ang. d. Greg. Nire. lib. de
 statio. d. na. e3 illud fiat. voluntas. tua. d. Cyr. li. 4 in Joa.
 c. 10. Iherodo. Pacha. i. & q. 43 sup. gene. Nicetas. ora. 8. d.
 Damas. li. i. fidei. c. 17. & qui. dicat. ang. copari. ad. deu. e3 corp.
 no3 in. d. qd. Vere. im. tua. cen. corp. sit. Id. qd. copari. ad. deu.
 adeo. iudic. a. diu. punit. ut. appareat. corp. It. de. ang. s. di. s. qd. de.
 u. in. eis. re. p. est. p. au. qd. copari. ad. diu. punit. impuri. apparent.

Etiam inas tenet Greg. lib. 4. dialog. cap. 29. Aliqui ad hoc
 propositum addunt testimonium ex Synodo generali anno 11. ubi an-
 g' in uisib' & intellectualibus dicitur. Verum testimonium hoc non multum mouet
 quia et ipsi qui dicitur an-
 g' esse corp' dicitur esse inuisibilis propter subtilitatem
 suorum corporum, & intus quia non repugnat alijs esse corporeum & in-
 tellectuale, hoc non corporeum & intellectuale est. & propter eandem
 r'ones pau' confirmat hanc inas auctoritas Cypriani in p'statio de
 operibus cardinalibus & ubi eod' in loquendi uirtute. Viget
 autem pro hac inas uerement' testimonium Corui later' sub Innocen-
 tio III cuius diffin' h'et in cap. sumit' de summa t'ri' in qua
 dicitur quod deus sua omnipotenti uirtute uicq' de nihilo coadit creat
 spualis & corpore, angelica & mundana, quod autem non creat
 spualis intelligat o'io inas p' non statim subiugit hanc
 creat' ex corp' & sp' e' constituta. conflat autem a'as ad co'spua
 e' ut nullo m' ex corp' coponatr. Idem et confirmari inas it
 ta ex auctoritate eius scholasticorum in 2. quos et d' ca'et h'
 Accedit auctoritas Anst' qui 12 met cap. 6, 7 & 8 ex professo
 probat intelligi e' ab o'i' ma' & magnit' separatas.

I conel' sit. non e' heretic' aut error in fide asserere an-
 g' e' corp'at'. Dicitur huius conel' d' Abulen' i' Regu' 6, q' 40. &
 Molina h' adeo efficax reputat testimonium e' ex conel' lateran', ut
 putat errores e' posse illas diffin' docere an-
 g' e' corp'at', e' non po-
 tuit conel'ium uerit' illa uerbi' captioibus detinere, & ita
 ingentis temerit' damnat ca'et' eo quod p'p' docuerit Ephes 2. Et
 ca'et' exuat' Sixtus Senen' & biblior' annot' 3. & Carranza
 in summa conel'isus. in annotationibus ad 7. synod' & qui d' h'
 h' & 2. 29 cap. 91. Videatur fauere Abulen' cu' referens inas
 saducoru' dicentiu' an-
 g' non e' sp'us d' illu' e' errores, in in q'
 de demonibus ait i' ait, quod non multum refert ad doctrinam fidei
 ue aseras an-
 g' e' corp'at' huius inas. & quod saduc' non idem
 nat' erro'it quia dixerunt an-
 g' e' corp'at', sed quia dixerunt abesse neq' sp'us

neg an-
 g'

nec ang^{us} est in reu^{er}si^oni^o Vniuersit^{atis}; Et intus q^{uod} dicitur n^{on} est reu^{er}si^o
 reu^{er}si^o ut p^{ro} aliu^m 23 & luez 20. k^{on}cl^{us}ioⁿ est ex con^{tra} l^{ite}ram
 n^{on} conu^{er}sus q^{uod} est iⁿ d^eo iⁿ d^eo ex p^{ro} p^{ro} s^uo iⁿ iⁿteⁿde^{re}bat diffini^{re}
 re, d^eu^m o^mn^{ia} creasse q^{uod} in Vniuerso coⁿteⁿer^{et} quicunq^{ue} illa e^{ss}ent
 ang^{us} aut^{em} sp^{irit}uales creat^{ur}ae ideo vocauit q^{uod} iam t^um illa erat coⁿu^{er}
 s^{io}na, & u^{er}ba a sapientibus appellabatur. Et nihil est h^{ic} de
 fide diffiniuit q^{uod} n^{on} attinebat ad illius intentu^m q^{uod} iⁿ erat
 diffini^{re} d^eo atteⁿentes aliqua creat^{ur}ae imp^{er}fectioris n^{on} a deo da
 demone fuisse p^{ro}ductas, intentio aut^{em} concilio^{rum} in suis dif
 finitionibus venanda est ex erroribus quos intendit damnare
 exempl^{um} huius est in 7 synodo Vbi Joanne^m thestabi^m est ang^{us} est
 depingendos eo q^{uod} e^{ss}ent corp^{ore}ae. respondit t^um synodus annu
 endo & ap^{pro}bando iⁿas eius non quo ad o^mn^{ia}, s^{ed} quo ad hoc q^{uod}
 ang^{us} e^{ss}ent depingendi hoc n^{on} iⁿ d^eu^m d^ereue^{re}bat intentu^m q^{uod} p^{ro}
 uoc^{er}et^{ur} d^eo coⁿu^{er}sioⁿis & fallaces imaginu^m negantes eas e^{ss}e
 adorandas. Et n^{on} ap^{pro}bauit r^{ati}oⁿes ipsius Jo^hanis s^{ed} q^{uod} q^{uod} e^{ss}ent
 corp^{ore}ae ideo debent depingi, constat aut^{em} r^{ati}oⁿes ista^m e^{ss}e nullacu^m
 s^{ed} iⁿimitas depingatur & sit sp^{irit}us p^uer^{us} Jo^han^{is} 4 sp^{irit}us est deus &c.
 Tand^{em} n^{on} s^{er}u^{er}at q^{uod} iⁿ iⁿ q^{uod} e^{ss}ent ang^{us} vocat sp^{irit}us n^{on} coⁿu^{er}sus mult
 colles res corp^{ore}ae sp^{irit}us vocare eo q^{uod} cu^m rebus sp^{irit}ualibus h^{ab}ent ali
 qua^m iⁿimitud^{inem}. Vg Genes^{is} i. sp^{irit}us dei ferebat^{ur} sup^{er} aquas, &
 3 Regu^m 19 ecce d^{omi}n^{us} transit & sp^{irit}us grandis & fortis, & psal^{terium} 148
 impellat magna vocat^{ur} sp^{irit}us procelar^{um}, & Jo^han^{is} 3 sp^{irit}us Vbi uult
 sp^{irit}at, & 2 Corint^{ios} 5 corpora s^{ed} post resurrex^{er}unt d^{omi}n^{us} sp^{irit}uales
 q^{uod} h^{ab}ent n^{on} s^{ed} iⁿimitud^{inem} p^{ro}p^{ri}as corp^{ore}ae, alias n^{on} iⁿformacon
 iⁿ ab a^{er}e iⁿ data^m ac tales h^{ab}ent clarit^{er} subtilit^{er}, agilit^{er} ut
 sp^{irit}uales appareant iⁿparatioⁿe ad id q^{uod} n^{un}c s^{un}t iⁿ explicat^{ur} d^e
 Aug^{ustinus} 13 de ciuit^{ate} cap 20, 22, & 29.

Si p^{ro} conu^{er}sioⁿe q^{uod} p^{ro} qua^m q^{uod} sancti^{us} citati tenuer^{unt} iⁿas illa^m
 quot^{us} diu^{er}sitas non s^{er}u^{er}at tanto errore tenuit^{ur} d^e fidem, p^{ro}

di q̄ illa dixerunt nihil reputabat in ea ēē ad fidem p̄
 non et ita illa dubia relinquerūt. V̄ Auḡ in Enchir̄ cap
 29 p̄posita hae q̄ ait. quid n̄ opus ē ut hae atq̄ huiusm̄ af
 firmant l̄ negent. l̄ diffiniunt eū discrimine quando nesciunt
 sine crimine. Id̄ d̄t Maḡ in 2 d̄t 2. Et Th̄ in q̄ d̄t de
 demonibus.

Tandem p̄. q̄ si de fide est anḡ ēē oīo in coḡ est et error
 in fide in anḡ ponere intell̄z agentes et pot̄ib̄. S̄cipere
 spei a rebus. Et alia que s̄nt propria rerū corporalū quibus r̄a
 nali cōtinuāt cōueniē. com̄ e f̄. Et illud de Scotus. Et alij
 th̄os d̄icij̄ illius. Ut e Videtur 1 q̄ 54 art 4 Et 55 art 1 q̄ il
 lū affirmari nō ē error.

2. Cōc̄. hae n̄a temp̄t̄ iam nō pot̄erit sine remeītē
 asseruāt anḡ ēē coḡ. Dixi hae temp̄t̄. q̄ aliquib̄ retro
 annis propinquit Cōc̄ Later̄ q̄ eius diffin̄ nō erat ita nōa oī
 bi. Et res nō adeo innotuerat. nō est illa n̄a que t̄t̄ hēbat
 pot̄ores ita acut̄ damnandos. quare nō inrationabil̄ v̄r̄ ex
 curandi Caiet̄ et Euḡ ut existeret a doct̄oribus cit̄.

Sed p̄ cōc̄ i ea testim̄ cit̄ ea cōc̄ Later̄an. q̄ si bene ex
 p̄ndat̄ manifeste probat̄ maḡ cōc̄. sic aut̄ ponderari deb̄
 I ponderand̄ ē q̄ cōc̄ cōdist̄nguit creat̄ corp̄s et sp̄uales
 Et anḡ intr̄ sp̄uales cōcludit. 2. q̄ nōm̄ mundan̄ creat̄ in
 tell̄x̄it cōc̄ oīa corporalia quom̄cūq̄ corp̄cea Vigent̄ nōle
 q̄ cū anḡ d̄ mundan̄ creat̄ dist̄inxit. manifeste tenit̄ anḡ
 oī coḡ ēē exp̄sum. Tandem cōc̄ d̄t huius n̄as ēē coḡ. q̄
 ea coḡ et aīa constituit̄ id ē ea carne et sp̄u v̄bi intell̄x̄it
 aīas ēē oīo sp̄uales. Cū q̄ anḡ in fides sit̄ abstract̄ n̄as q̄ aīa
 (ut s̄ diximus) manifest̄ relinq̄ anḡ ēē oīo sp̄ualem.
 Nec obstat si dicat̄ intent̄ cōc̄ nō fuisse aliq̄ illorū diffini
 re. q̄ nō referebat̄ ad eius intentū. Sed id̄ d̄t̄ de h̄e deū et crea
 tores et sp̄ificos v̄nic̄ersorū. siue erūt coḡ siue sp̄uales.

Et n hanc soltes eximere qm dicitur mag ab heresi l'ecione, qz
 si conu illud vellet deticere no video quo pacto posset qz dnu
 sine errore asserere. Verum qz et ea que dicitur occurrunt, et a conc
 lio apbanit magna hnt auctorit, no potest velim illud sine
 magna temerit negari. Vg. Et si fuerit plurimorum Theologoz
 tra. (Vt e videat i q 4o art 2) qd diuina psona int se distin
 quat per propriet' absolutas, qz in in conu Florent' test' 18 d'
 tuba psona coeactr ppriet' n nequaq coeactibiles hnt, qd ex vire
 lationis exditur euenire, Et i sola rel' a pud oes doctores ita grecos
 q latinis diu psona psonas multiplicat, et post pauca, qz re
 latio huiusm psonas multiplicat, ita ut nulla alia rae q vire
 latio pater a filio et vna p' ab alia differat, et test' 19 d'
 de psonis qd pater nullo alio difert a filio nisi quo pater e pa
 ter et filius e filius. Et si (inquas) illa testim no contineat
 diffin' fidei. In ppri auctorit' concilij d'ia tra est p' t'oni
 firmata magis temerit' damnata. q eod' m h' in testim ut
 no contineat fidei diffinitio. In ppri coez ap' batio concilij
 no potest dnu a temerit' liberari.

Confr qz iam nra tra que attulit ang' e' oio' r'oz' e' coit' in
 r' Theologos exceptis Caiet' et Eugub'. Ad opponere se o'ib' doc
 toribus no pot' sine temerit' fieri q'.

Confr 2. qz ideo Sathanei negabat futua' reuere' qz
 existimabat ataq' e' ang' e' corp' et spum' no e' q' cu' illis in hoc
 coeuenire temeritas e'.

Confr 3 qz lux d' interroganti ihu' demoniu' qd tibi no
 men e' respondit legio. legio aut' 6666 constat demonibus
 Vt aut' incredibile est vnu' si corporea eent vno m' hno co
 tineat corp'. debeant n h'ere corp' minutu' que cu' quata e'
 debeant semp' eund' et minimu' occuparent locu' e' r'ie no
 possent op'era vaimiz fortitud' que carrent p'g'are. Debe
 rent et' e' corp' vnu' et sentibus vigenria ut eoz' intel'lectibus

intereunt

inuenient. Nō apparet autē quomōdō in tā paruo corp^o sentia^o passer
ēē dist^o, trationabi^o q̄ ang^o corp^o dno^o.

3° conulo magis cononū e^o sacris scripturis, diffinitioni
bus concilioū, testimonij^o 1° 3° rai^o nali^o autēre ang^o ēē inang^o
1° part^o p^o q^o vbi nos legimus ps 103 qui facit ang^o suos opū
et ministrat tuos flā mā ignit, legunt lugub^o et alij^o uentū
qui facit ang^o tuos veloces instar^o ventū, et ministrat tuos ut
fulgur. Itaq^o sū^o subam^o nūc sū^o aeri^o nec fulgurei, id sū^o
instar^o aeri^o et fulgurei, s^o p^otr^o celest^o in exequendis diū mā
datis. Et eū^o 12 reuertat^o puluit^o in terrā tuā v^o erat
et spū^o redeat ad deū qui dedit illū, et joan 4 d^o spū^o e
deus et e^o qui adorat eū in spū^o et verit^o debere adorare.
vbi s^o deus et spū^o oīo^o inuoz^o ita opt^o adorat^o illius ēē oīo^o in
corporeis, ut teneat proportio quā euāgelista pretendit intr
adorat^o et adorand^o. et cap 19 pater in manus tuas commendo
spū^o meū. et ibid^o inclinato capite emittit spū^o. et luc 6 de
mones d^o spū^o inuēdi. luc 8. et h^obee 1 d^o s^o trā^o admittit
traheret spū^o es. 2° et 3° part^o conū p^ont^o ex testimo^o conū
tionū et s^o s^o adult^o et quib^o aliqui^o d^o itā^o inam^o ex patribus
conuenerint s^o inuenerint. hoc ideo fuit s^o q^o rei dubia erat
et p^oualebat inā^o Platonicoū^o l^o q^o nō loquēdā^o ex p^oria
inā^o. et hoc m^o ait^o Mag^o in 2 d^o 3 multos exuata^o Aug^o
et exuata^o illū d^o Th^o 9 seq^o aut 1 et d^o Bonau^o in 2 d^o aut^o
q^o 1. et d^o Th^o h^o ad^o exuata^o d^o Damas. A^o aut^o part^o
conū p^o q^o sū^o 12 met cap 6, 7 et vlt^o, p^obat^o intellig^o
nō hūc^o magnitud^o. Videndū e^o d^o Th^o 22 cap 91, et in q^o
de spū^o alioū^o creat^o aut 1, 9 et 7. et in q^o de demonibus aut 1
Et p^o p^o 1. Nā^o sū^o 3 phy^o tex 39 d^o q^o aliqua
duo conūgūt^o nō ex nā^o vniū^oq^o, si sū^o entia^o actualia et
vniū^o reperit^o sine alio et alud^o reperit^o sine illo, id corp^o et
spū^oale sic se hūc^o q^o it^o reperit^o corpus sine spū^o, ita poterit^o reperit^o
spū^oale

spirituale sine corporeo, q̄ anḡ in corp̄ int̄ q̄
 Et si dicatur qd̄ n̄a sensit̄ et corp̄ cōiungit̄ in vno et
 int̄ entia actualia, et n̄a corp̄ p̄t̄ reperiri sine sensit̄ ut
 in lapide, et h̄ sensit̄ nō p̄t̄ dari sine corp̄. q̄ maiora arḡ falsa
 Consi. q̄ ut dicitur spirituale sine corp̄ satis est qd̄ aīa realis
 dicitur subistere a corp̄ separata

Uo ad arḡ qd̄ maxima Arist̄ debet intelligi qm̄ vno illorū
 alit̄ nō subordinat̄ p̄t̄ it̄ inferiori superiori, constat aut̄ qd̄
 n̄a sensit̄ inferiori e cōiunct̄ nō corp̄

Nō consi. qd̄ Arist̄ intendere qd̄ vno illorū p̄t̄ reperiri
 ne alio cōpletū et p̄fectū in suo ḡe, it̄. Præliquē in suo ḡe
 separatū p̄fectū reperit̄. Constat et̄ qd̄ aīa realis separata
 nō e aliquid completū et p̄fectū in ḡe rerū spiritualiū

Et p̄ con̄. for̄ ut d̄ 2 phy et d̄ 2 th̄ 970 et 976
 nō vnit̄ maḡ p̄t̄ p̄fectio maḡ. id̄ p̄t̄ p̄fectio p̄t̄ for̄
 e qd̄ indiget aīa. sed nū e l̄ ad suas oper̄. id̄ anḡ e b̄
 nullū illorū indiget corp̄ q̄ nō sit illud, et n̄ sup̄flū. m̄
 p̄ quo ad aīa q̄ anḡ e p̄t̄ subistens, et multū p̄fectio q̄
 aīa realis atq̄ adeo it̄ illa quo ad suū e et suū subistere
 nō indiget corp̄ ita neḡ anḡ. Quo ad 2 p̄ p̄. q̄ in anḡ
 im̄ e duplex oper̄, sc̄z̄ intelligere et velle quæ n̄
 dependet a corp̄.

Dicit̄ qd̄ illa oper̄ nō dependent a corp̄ quati corp̄ instum
 debeant exequi, id̄ hoc nō tollit̄ qd̄ h̄cant ortū a sensu
 et it̄ in hoc videmus.

Ad hoc e qd̄ tūc iam nō est in anḡ tm̄ illa 2 oper̄
 et p̄t̄ qd̄ tūc anḡ debent h̄re plures sensus et cōr̄ cōpo
 sitio ex d̄iis ex quibus constat organa p̄ quæ sensus exer
 cent suas operatio, ac tamē debent e corrupt̄ et mor
 tales

Et p̄ con̄ ab effū. qd̄ si anḡ h̄erit corp̄ nō possent tā
 ta celerit̄ moveri, ut cōt̄ possent circumire terrā et illā pambulare

Itz nō possent e celo ad nos trāsire q̄ nēssū erat celos uī
 perit aut penetrat se hinc cū illis, Et ita anḡ qui cecide
 rūt nō possent e celo cadere nisi miraculose, q̄ celos uī
 perit aut penetrare miraculose, Et nō cont̄ apti nē
 cultodire, q̄ q̄q̄ accelerat̄ exposcit̄ atillēntias, p̄p̄t̄ qua
 nēssū e anḡ moueri motu discreto. Itz non possent anḡ
 in magno num̄ eē in vno loco s̄ se vera int̄ q̄ incorp̄ int̄

4 p̄ c. q̄ aīa maneat a corp̄ separata p̄t̄ naaz̄ illius
 e q̄ p̄te e forma corp̄, Et nōle e illi corp̄ cōiungi & illud
 informare constituerē q̄ illi, cū ex sua nāa sit pars, id eē
 p̄ aīam sup̄t̄ aliq̄ p̄te ad q̄ debeat redūi q̄ nēssū e eē
 aliqua subar̄ p̄te substituētes aīa p̄t̄es & p̄fellous.
 Nec Valēt̄ dicere satis eē q̄ nō deus qui oīo a corp̄ se
 paratus p̄fellus & cōpletus substituēt̄, q̄ cū nō implicat̄ dicit̄
 subar̄ creatā intellectuāles incorp̄, & cōpletā creatā, exp̄dat
 ad p̄fellō Vniuersi ut postq̄ int̄a illū gradū dat̄ tubā
 creatā det̄ et̄ cōpletā & p̄fellō

Ad I arḡ 1° q̄ d̄ Th̄ ibi d̄t̄ non d̄t̄ q̄ cōp̄ corp̄aliū
 debent̄ animilari sicut̄ effectibus l̄q̄ corp̄ales int̄ l̄q̄ cōt̄
 nent̄ illos quo ad illū q̄ in illis e. id t̄m̄ d̄t̄ q̄ caa que
 p̄dat̄ res nales s̄t̄ silitud̄ cū posito p̄dulo eō q̄ ip̄ia eīz
 cōpositū, manifestū e aut̄ anḡ eē cōposit̄ ex nāa & sup̄t̄,
 ex eē & eam̄, ex sub̄o & accidenti & ex mobili & motu
 & ideo nulla repugn̄ e q̄ aliquot̄ effūs corp̄ores cauet̄.

2° 1° ex d̄ct̄is s̄ q̄ 44 art 2 ad 1° cōf̄ i arḡ, q̄ d̄s
 cōp̄ particulari nō contineat̄ in se nec cauet̄ in suis effe
 ctibus maḡ i absolute, Et ut e hūc creatio, caant̄ in illaz̄
 s̄m̄ quod p̄tinet̄ ad rāz̄ form̄ sub̄ qua attingit̄ effūs a sua caa
 Itaq̄ hō quāz̄ hōz̄ caa e maḡ illius pro ut illius e, Itz p̄out̄
 talz̄ disposita & organīzata est̄. Et ita l̄z̄ anḡ nō possit̄ caoze
 corp̄ caado maḡ illoū absolute q̄ hoc e p̄p̄rius dei p̄leat̄ in illa

causa pro ut spellat ad rāg illius effus qua rāe e effus ang^{us}
 3° q^o et si arg^{us} illud probat ang^{us} nō caare inferiora
 Viuentia q^oareant ad Vita^m radicales q^o Viuentibus e e
 in nihil probat de vita sup^{er} pro op^{er} q^o ang^{us} Venit
 copositio ex tubo v^o op^{er} vitali. Ad nec aliqd probat
 de vita radicali q^o sat e caas hie fāg^{us} effus l^o gualit^{er}
 nobilitates. collat aut^{em} ang^{us} hie p^{er}fectiones Vita^m q^o corrupti
 bilita inferiora.

Ad 2° q^o si cū d^{icitur} 1 Reg 16 q^o spū^s d^{omi}nⁱ exagitabat
 Saul, ibi nom^{ine} spū^s d^{omi}nⁱ intelligi spū^s melancolicus (ut intel
 ligat plures intercept) tu q^o p^{ro}luit ad musica sua spū^m
 illū talem lenire v^o Saulōm significare, atq^{ue} trilitia pellere
 si v^o spū^s demoniacus intelligat^{ur} tu p^{ro}luit expelli vir
 tute dⁱa. Et eod^{em} m^{od}o p^{ro}luit fumus reoris p^{ro}uit demones
 v^o fugare, it^{em} exorciz^{ant} v^o dⁱu demones pellant.

2° q^o q^o demones solent caare aliqua qual^{itate}
 mala dispositioⁿ in demoniacis vt illor vexant, v^o ill^{orum}
 qualitates mala dispositioⁿ p^{ro}nt alijs naturalibus qualitatibus
 v^o dispositionibus excludere. ideo p^{ro}nt indistincte excludere
 demoni agendo dirale in effectibus ab ip^sis caritatis. Nec
 deus p^{ro}mit^{it} eos alit^{er} iterū illor vexare, q^o certe faucent
 si p^{ro}mitterent^{ur} si d^{icitur} 2° Reg 21 de ciu cap 6. q^o q^o de
 moni afficiunt^{ur} ad vitand^{um} res corp^{or}as p^{ro}pter aliqua signa re
 rū spualius quibus delictat^{ur}, it^{em} delictant^{ur} v^o ext^{er}no
 v^o v^o obreant^{ur}, p^{ro}pter qui delictat^{ur} ista signa indistincte ex
 cludit demones illor alligat^{ur}. Sine eo q^o p^{ro}p^{ri}a v^o
 aliqd agat in spū.

Ad 3° conedr^{et} ma v^o negr^{et} m^o. Ad 1° p^{ro} 6° q^o nō quez
 lib^{er} effus dⁱ e capax gradus intellectual^{is}, v^o h^{ic} nō
 spū^s e ut illi as^{er}mit^{er} in illo m^o cōdi, d^{icitur} sat e alit^{er} illi
 in hoc q^o e hie e, v^o nō requir^{it} q^o h^{ic}at modū cōdi.

in tanta pfectio sit e in deo, nec qd fiat modu cendi sup
 nales qz in sua naaz no e capax illius. sat q erit qd
 fiat absole e naale in quo analogice assimilatur deo.
 Ad 2° p^o mi 1° qd huc ang ipi pnt dea assimilari in ee
 infinito & supraale aut in hoc qd coru e sit eou eou
 & assimilant deo in eo in quo pnt sz in hoc qd hnt ee parti
 cipatu ab ee diu. & rursus in hoc qd hnt ee intellectuale
 qd e pcutiant deo assimilari pfectu assimilatio qua effu
 dei naali pot illi assimilari. Ad 3° p^o qz aia e pau ang vlti.

Ad 4° ang. d Chri hom 22 in genes inuict eos qui dnt
 in illo test cu genes & videntes filij dei est. debere intel
 ligi ang. & rursus reddit qz cu ang sint spuales & inang
 no pnt gauri aut core. quare dm e qd ibi nom filioru
 dei no ang, d hoci ex progenie sem descendentes intel
 ligunt. & qz sem sanctus & iustus fuit in gratia sua, &
 de illo dr genes 4 qd fuit qui cepit inuocare nomen dni
 ppter ab illo trahentes orig 3 filij dei vocat, & de his dr
 q videntes filias horu ide cha qui peccator fuit acceperunt
 sibi vxores & genuerunt gigantes. Ita interpretat locu illu
 d Aug 15 de ciu e 23 Cassia col 8 Chri vbi 1. d Athan
 in questionibus ad Antiochu q 19. Theodoru in genes q 47
 d Cyri lib 9 & Julia & lib 3 in genes. Phylacter in carolo
 qd hereticu cap 108 vbi intr hereses refert maas quz asserit q
 gantes ab angeli genitor ee. & Euthimius in pancia tit 13
 hereticu q refert fuisse heresim Dohomilou dicitu demonu ac
 cepisse sibi vxores, qz audierunt dictu fuisse lucifero, sedes
 celi ex horu & angeloru gre ee complenda.

2° 1° sentu illius tellim ee qd videntes filij pntent
 filias plebeoru qd ernt pulchre acceperunt est. huc intelligi
 in eo fadatur qd vbi nos legimus filij dei, venit Aquila
 filij deoru. Nobiles aut & pntentes iuxta Hebraica phrasim

Dnr Dy. Vita Symachus (ut refert Hiero) venit videntes si
 huj potentia, nec hinc aduersat, translatio septuaginta qui ven-
 tū videntes ang. nā ipi potentes ang vocāt, ut Job 14 qd
 timebūt ang & teritū purgabit, loqr de potentibus & ro-
 bulli qui corā leuitātia & Vesteruohit ita timebūt ut purgant
 fugerūt autē sensu ille ex eo qd subdit & genuerūt gigantes
 nāle n e ut potentes et robullū, potentes quoq & robustos ge-
 nerent.

Ad 1as conf ex modo dictis fit solutio. Ad 2as qd
 ille alio^{us} loquendi, comendi, bibendi, ambulandi, et. nō sūt
 Vere & realt vitales, id im im appaentia, & ppō illis tu-
 buāt sub nom alio^{us} vitaliū. In it re res eo nom appellatū co-
 succūit sub cuius appaentia manifestat, & appaent. de quo
 dicitur ait 3° seq^o

Art^{us} 2us Vangelus sit compositus ex maā
 & forma

I concl^o ang nō coponit^r ex maā & forā que sūt eiudē
 zāt cū maā corp^o aliud
 2° conl. Ang ex nulla prorsus coponit^r materia

Videbit^r aliquid aut illud rediendare qd cū ista duo itz eē corp^o
 & coponi ex maā & forā se mutuo inferat, eo ipso qd ex ait^o
 pcedi manet detratū ang eē oīo incorp^o detratū eē manit cor-
 tare ex maā & forā. Nec sufft dicere cū Caiet qd post
 remota ab ang corporeit^e subiectā quant^e, ita ut sit indiuitⁱ
 quantitatie, adhuc restat inquirendū. an saltem sit copost
 rus ex maā & forā, ita ut sit indiuitⁱ subalt. Hoc cing^o
 nō satisfi qd dicitur ait pcedi nō interrogauit de sola corporeit^e
 subiecta quant^e, id de oī corporeit^e nobis nota, & ita cō-

sulto quæritur V anq̄ sit oīo inuoy. Quare dīm e d Th illu
 sublimiūm aut eo qd̄ aliqui doctores admittentes anq̄ eē in
 coȳ dicebat nihilominus illos eē cōpositos ex māa & foia
 & qd̄ Auicembrio in lib fontis dicit dicebat anq̄ hui ma
 teria erud̄ rait cū māa corpor̄. Et hī nō hūc quantū
 q̄ putabat quātū nō conlegit māa id foia. Vq̄ anq̄
 hūc foia aliter rait ab inferioribus, p̄t ad illos nō cōlegit
 quantū sit ad foia inferiorū. q̄ aut nō habant quantū p̄t
 erant oīo inuoy, id nō p̄t cōrebat māa & foia. In hui
 combio dicit cœli eē coȳ & quātū. Et hī nō cōponi ex māa
 & foia, qd̄ id̄ contuerit Enū quātū 4 q 16. Et Duran in 2
 dist 12 q 1 num 16. idco q̄ ut hūc cōsūtaret māa nūcūsu
 it d Th illū addere aut. Et eūm̄ sūc̄ seruauit 1 q 2. nā cū
 in aut i quæritet an deus sit corpus. statim aut 2 quærit
 an sit cōpositus ex māa & foia. Vq̄ q 75 postq̄ de aīa rait
 interrogauit an eēt corpus, statim aut 3 quærit an sit cōposita
 ex māa & foia. Multidūm nobis eē nūcū q̄ huius aut, q̄
 aliqui scholasti admittūt anq̄ eē inuoy & dīt cōponi ex
 māa & foia. ita Allen 1 p 20 memb 2 § 1. D Bonau in 2
 dist 3 p̄ i art 1 q 2. Ricar ead̄ dist 71 art 2. Verū e qd̄
 it nō cōueniūt an māa illa sit erud̄ l aliter rait cū māa
 zeū corporatum.

Dub^m I V angeli vere sint cōpositi ex māa & foia

Vr̄ qd̄ sic I q̄ d Aug 12 conf cap 21 explicans illa Verba
 terra aut̄ erat inanis & vana d̄ deū a p̄io māa inuoy
 create ut ex ea foiaet creat̄ coȳ & spualis.

Confr q̄ Boeti 3 de trin̄ d̄ qd̄ nihil qd̄ e vere foia (de
 in foia) pot̄ subici aut̄ dem̄ibus, id anq̄ vere subdāt aut̄
 dem̄ibus q̄ nō sūt in foia, id constant p̄trea ex māa.

Confr Te ex Auicē qui 3 de aīa t̄x 18 intendit ex phylot
 p̄obare.

placere qd sit nra corp constat ex maā & forā ita & nra spua
Confr 3 ex Plat qui in Thimio dicit ang eē ex nra sua
distubilit, id hoc nō eēt nisi ex maā & forā compositorū.

2 arg. dicit maā spualit, id ex illa nō pnt componi ni
si ang q. si ma. qz ascendendo p gradus foraz deuenimus
ad foras spirituales. qz pportionalit ascendendo p maas eēt
deuenire ad maas spuales. qz tenet ea parit ratio. 2 p
ma. p dicit Caict 7 q 54 art 3 & Capre in 1 d 39 q 2
art 2, & dicit 3 q 2 ad 3 dicit illam maximā hinc quod hinc
9 met alius & pōa trit in eod. qz debet intelligi qd ubiqz
inuenit aliqua forā debet inueniri maā eiusd. qz illi p p
tionata quz p illā aliter.

3 arg. ang mouet se ad operandū qz nō sit alius prius
hinc p se mouentes dicit a p p se mota & conr maas & foraz
ant e manifest & qz p. qz hinc 7 & 3 phys. dicit id nō posse
mouere se ipsū nisi fecit p intr se dicit, quauē vna sit p se
mouens, & alr p se mota & illa e maā.

Confr. ang nō e peitū & tm forā qz hinc aduonitā maaz anti
p. tū qm illud e ppositum dei. tū et qm ang nō agit se tū
it nō e se tū. id p sui eē tm, qz dicitur ab ipsa eē ang
& agere cōtegr ipsū eē, & ideo eo m aliqd e agens, quo e
forā & hinc eē, ut dicit Th 1 q 3 art 2, & ideo 2 q 16
dicit solus dei eē se tū agere qz in ang e aliqd tm quod ope
ratur & aliqd tm quod non operatur, illud aut nō pot eē ni
si maā qz.

Confr 2. qz ang nō e oio simplex, id de illo aliqd cog
noscamus & aliqd ignoramus, qd simplicibus repugnat, qz
ut hinc dicit 9 met tex 22, simplicia l tēlatr scimus l tēlatr
ignoramus, qz hinc aliqd tm quod scit & aliqd tm quod igno
ratur, id illud nō pot eē nisi maā qz.

4. Ang^o & forā corp^o conueniūt & distinguūt, id conueniūt
ut in rai forā, q̄ si distinguūt p̄ p̄prias māas distinguūt
r̄ s̄ Petrus & Paulus.

5. In ang^o sūt p̄priet^o māa q̄ e māa p̄i aut nā in ang^o e
receptio forāruū intelligibilib^o, ex quibus & intellū ang^o
fit vniū magis p̄ se q̄ ex māa & forā. Pluritas in ang^o e va-
riatio & mutabilitas saltem accident^o. q̄ in illis e māa forā
p̄i q̄ q̄ illa rāe s̄ q̄ corp^o cōlecta sūt mutabilia accidentāl^o
nempe s̄m s̄m, s̄ nō possunt moueri subāl^o colligimus in eē cō-
posita ex māa & forā q̄.

In diu e auctoritas dⁱ Dionⁱ cap 4 de diu^o nomini a p̄io
vbi d̄t q̄d ang^o sūt vita indeficientes, & immutabilitez a cor-
ruptio vniuersa, morte, & māa, & gratio mūdz exillentes, &
s̄ inuocari s̄c & immāles intelligūt.

Pro huius notitia p̄p̄ose ex dolt^o dⁱ Th^o 2 2 q̄ 16 rāe 7, &
ex q̄ de equalibus creat^o art 1. & de ente & eōm cap 5 q̄d māa
2 d̄r, s̄ p̄prie & metaphōice, & de his duabus inquit dⁱ
Th^o cap eīt de ente & eōm d̄r q̄ quiuoce. hanc dilt^o int̄nu-
at Arist^o 8 met cap 2 & 3 cū d̄r q̄d genus h̄t se ut māa d̄rā
v̄ ut forā, q̄ assimilant^o māa, & forā s̄ nō sūt forā eī māa
& Joseph in p̄dicab cap de p̄p̄is q̄r̄ e d̄r̄z ait ap̄tet
hoc q̄d (s̄ genus) ut māa, illud v̄ (s̄ d̄rāz) ut forā eē
& 1° genus simile e māa, d̄rā v̄ forā. Itaq̄ s̄ s̄ simile
dinantē & metaphōice h̄nt rāes māa & forā. māa q̄ p̄prie
d̄lta e ī subm forā subāl^o ex quo fit aliqd cū in̄t. Ita
lit e ista māa 1°. ad quā plura alia cōsequūt, in quibus a
māa metaphōice d̄lta distinguūt, s̄ q̄ p̄tincat ad p̄d̄
subj saltem reductiue, cō q̄d debeat eē eiusd^o q̄r̄ cū alt^o
ad quē p̄ se ī ordinat^o ut ab illo altuet. It̄ q̄d ex tua nāa
causat d̄ forā subāl^o q̄d ideo illi conuenit q̄ ī subm e
& hinc h̄t q̄d s̄t apta nata recipere oēs forāz subāl^o s̄s̄ pro
partion^{ab}

portionata. Et hinc potest huiusmodi quod omnes formas appetat subalternam
 huiusmodi potest quod non possit in se immo recipere formas accidentem nisi
 prius ordinetur forma subalternam, quod in se aliter se subordinat non
 suscipit posterior sine priori, id est in se agentem non agit pos-
 terior nisi prius caelestis priorum, proprium est et magis non posse
 esse sine forma, Immo est et ab alia forma, et potest cum illa ex
 natura sua nullam formam habeat non possit huiusmodi esse si omnia forma care-
 at, huiusmodi est quod non possit simul plures habere formas. Tu ex re
 pugnat formam ipsam formam in se, Tu est quod cum ex natura debeat
 componi compositum, et illa se pertinet ad constitutionem illius
 si simul habeat plures formas simul plura individua colliue-
 ret. At denique materia illa ex intentione sui conditio limitare
 et detrahe formas quod suscipit, et ita est et radicale induci
 duatio prius, et non potest non suscipit formas in ratione formam quod
 est esse non habere limitatio aut contractio intra sua species, id
 ab ipsa materia limitatur, Materia autem metaphysice dicta dicitur
 esse aliud susceptivum cuiusvis forme per subalternam, sicut illud in
 dicitur habere sicut supradictum, sicut sit totaliter sicut partialiter sicut est
 sit modus forme, in quo sensu potest intellectiva potest dici materia
 et dicitur 2o genere ubi est, distinguit materiam rem corporali-
 um et spirituum, illud est in materia dicitur materia respectu personalitatis
 et est dicitur materia respectu existentie, et genus est in rebus spi-
 ritualibus dicitur materia respectu dicitur. Ex quo sequitur non oportere
 ut materia metaphysice dicta habeat conditionem assignatas materiam pro
 priam dicitur, imo plures illarum illi repugnat, nam materia illa
 non est in subiecto, nec necesse pertinet ad predicamentum subiecti, id potest esse
 accidens, nec ex natura sua caret omni alio, imo ipsa est quidam alio
 potest in intellectu coniungitur necesse cum sua esse quam alio
 potest est materia illa metaphysice immo suscipere formas accidentem
 et potest esse sine omni forma, ut intellectus humanus qui est a primo tab-
 tabula rasa, potest est plures simul habere formas et in intellectu int-

alio plures spes intelligi debent, & deniq; pot' ma' illa
suscipere fructus in raris foris ut dicitur Th ad 2°

I conel. ang' non sit copositus ex ma' & ma' pprie die
ra, huc e' d' Dolt' i' citatos tenentes opp', est in coi' ma' scho
lasticoru, qua' late probat d' Th opusc 15 cap 18 & d' Dyoni'
& cap de diu nom. & Hug 12 conf p' multa capita, & Hu
go de s' Will' sup 4 cap de coactis hieras, imo cum e' h'
Dub i' reputat temerariu' opp' dicere

Pi aut' con'. Na' ubi ma' nec tm e' nec tm spei pendet
a ma' no' e' necess' ma' que tm e' nulli ppri' fructus, Dang' neu
tro istoru' modoru' pendet ab aliqua ma' et' spuali q' talit'
ma' no' e' in angelo. mi' quo ad ^{as} p' q' ang' ex v'ituz
productio' p' creatio' productio' p' re subit'ione q' sit e' indepen
dent' a ma', it' aia' r'actio' ppri' eandem raris sit e' a ma'
independent', quo ad ^{as} p' mi', q' in angelo tm e' 2°
operi et' intelligere & velle, & utraq' huc operi e' p'fectio
multo magis q' similei operatio' aia' r'actio', que cu' ex natura
heat e' p' modu' partu', ita operatur ut part', atq' adeo eius
operatio' dependet a corp', saltem tanq' ab influen' minis
teriali, ang' v' cu' sit quoddam totu' completu' operatur ut totum
atq' adeo sint ang' modu' intelligendi p'fectu', ad p'fectio' aut'
illoru' spectat qd' intelligat sine aliqua depend' a corpore,
alias n' ang' intelligeret p' modu' partu' & no' existeret aia'
r'actio' q' neq' quo ad operari indiget ma'

Et si dicitur ang' indigere ma' ut moueatur localit' sit
indiget aia' r'actio' que reparata non pot' localit' moueri nisi
ab alio moueatur

V' no' e' eandem raris q' aia' e' part', & ita poterit q'nt' ad
aliquo dependere a tua comparit', ang' v' e' totu' completu' & ideo
liber' p' se ipso exercere pprias operatio'. Si aut' dicas
hoc e' p'bandu' qd' sit totu' completu', Na' qui dicit e' copositu' ex

Ma'

maā & forā dicent conr ipsā eē incompletam it̄ anima
 & ex dictis aut p̄ced' satis collari in vniuerso eē creat^o
 intellectuāles cōpletas quas vocamus ang^l. & aduertat' hoc
 concedunt.

Consi autz ang^l quo p̄br conē. aīa rāta nullo m̄ cōponr
 ex maā q̄ nec ang^l. s̄t q̄ q̄ ang^l e multo p̄fectior aīa rāta
 aīa v̄ p̄t rā q̄ si aīa rāta cōponerit ex maā infocret du
 plices maām, alias spūales ex qua cōponerit & alia corp^o
 & ex illa 2 infocretio raturat 2 cōpōt q̄ e impō. tū 2
 q̄ d' Aug 7 de Genes ad lit^o cap 7, 8, & 9 d' aīas rāales itā
 nō collare ex maā & forā, q̄ alias nō infocret im̄ toto
 tā. Id im̄ partes rā. Tu deniq̄ q̄ alie forā corp^o nō cōpo
 nūt ex maā & forā q̄ multo minus aīa rāta

2. p̄ conē. q̄ d' Aug 9 de Ciuit^o d' q̄ i angeli sine
 ita p̄mittit, miserit sine miseris cōpōtio subueniūt, p̄ci
 clitatibus & est quos dilligūt absq̄ timore spiritularit. Id hoc
 nō alia rā eē pot, nisi q̄ maā & corp^o carent cuius illi
 alio int̄ p̄pōs q̄ nec maām nec corp^o hnt

3. Illa maā spūalis l e subā l aīens, si subā, l e pura
 pōā l nō, & q̄ p̄ pura pōā eē nō pot, nā in hoc exidit ordo
 rēi spūalius ord̄ rez corporeā, q̄ in illo nulla dāt pōā
 pura, si autz aīens e nō pot p̄p̄ie hēre rāz māz q̄ nec
 pot facere aliqd cōpōtū cū forā subāli, nec conq̄ pot
 conduere forā intellectuā ad suā op̄e

4. nā si ang^l ex maā cōponr & alia e. induit' im̄
 quant' (ut dicebat Auicombio) segr̄ nō posse eē plures ang^l
 s̄t seq̄ q̄ forā repta in maā, necit' & dilliguat' p̄ maām
 Id dicit' māz sumr in ord̄ ad quant' q̄ subāta quant' ab
 ang^l nō e p̄i quid maā illa dilliguat' & multiplicat' &
 conr non est p̄ quid ang^l multiplicat'.

2. Concl. ang' componunt ex maā & spū imp'prie
& metaph'ice dicta, huc etz e cor' maā quā d' Th de lo
cis cit' pro pad' con'. Sp' q' in ang' e multiplex
compos' h' ex eē & eē & ex maā & spū, ex ge' & d'ia
ex subo & auid', & intellus angelicus recipit spem in
tellig' reip' cuius se sit ut maā, q' in ang' e compos' ex
maā metaph' dicta. p' q' q' ille compos' intelligi nō
pnt nisi unū se heat ut maā & al' ut spū.

2. p' ang' nō e purus alius q' aliqd' sit de pōa admiratū
D' illa pōa d' ad minus maā metaph' q' sit illaz.

3. ang' operatr' vitabr' q' mouet se, q' in illo e d' illa
quere aliqd' s'm quod agit & aliqd' s'm quod patit', s'd illud
s'm qd' patit' e maā saltem metaph'ice q' maā pro
prie dicta maā e passiva q' in illo e maā metaph'.

4. ang' e mat' accidētr' q' sit pōaz ut mouet', d' illa
pōa e maā metaph' q' ang' sit illa maāz, Si uita hanc
con' explicat aliqui d' Bonau' & alios authores cit' qui
dicebant ang' compos' ex maā. Dnt debere intelligi de
maā metaph' & similitud' s'c. Sed huc explic' nō v' acō
moda, q' illi scholast' & si conueniant in hoc qd' ang'
componant' ex maā dicent' tñ in qual' illius maāz
Nā quid' eorū dnt illā eē etud' raris cū maā horū in
feriorū, alij v' negat' & dnt illā eē spūales q' nō lo
quitr' de maā imp'prie & metaph'ice dictas.

Ad 1 a p'io v' ex d' Th de spua creat art' i ad 4 qd' nom'
maā inuis' & informis nō intelligit' d' Aug' Aliqua' maāz
ex qua deus formauit creat' spūa, s'd q' nō produxit res
rā corp' q' spūales cū tota sua p'fectio' s'd postea dedit' p'p'
illas carentia' p'fectio' Vocauit' maāz etz pro rebus spūali
bus. nō qd' spūe sit maā ex qua, s'd tñ similitudinariē, q' e
s' maā de se e imp'fella, eo qd' caret oi' aliu' sic tuba ang'

non fuerit oīo pfecta donec deus illā ei tribuerit pfectio²⁷

Z^o V^o Capre in 2 di 3 q¹ art 2 q^o d^o Hug^o ibi loq^r
iunta doct^{as} Platonicoꝝ quā p aliq^o t^o sequitur e

Ad 1° conf^{es} V^o q^o Doctus t^o intendit q^o id q^o t^o m^o
se illū e forā seu alius nihil hū admixtū de māa
nec p^oria nec similit^o d^octa nō pōt subici^o accidentibus
tale autē illū e deus, In quo et^o sentu d^og^o i periat d^o
s^oz deū e māz experim, id e cuiuscūq^o poalit^o

Ad 2° conf^{es} V^o ex d^o Th^o 976 art 1, & 2 2° gent cap
59. Aueroem fuisse illius m^oz, & esse e^o intellig^o hū
se alibi sepe^o

Ad 3° conf^{es} V^o q^o et^o Plato fuit in illa m^oa. V^o 2° q^o
cū d^o ang^o e^o d^octū, nō intelligit q^o sit in illis pōt^o
separā a Vera māa, q^oz e cāa corruptio subalt^o, id intel
ligit q^o t^o d^octū, iā aliquarū forarū auidem^o quibus
pōt carere, & ita corrupti seu d^octū accidentāl^o

Ad 2° arg^o neg^o mai. Ad 1° p^obat^o aliqui quibus oīo
faust d^o Th^o opus 15 cap 6 in p^oo d^ont ad^o reū expostere
q^o imp^ofecta ad p^ofecta reducāt^o & nō e^o, arg^o adeo deīa
tū pōt reduci ad 1° altū, q^o hoc e p^octū reducere imp^ofectū
ad p^ofectū, aliq^o autē māz nō pōt reduci ad 1° māz, q^o
cū r^o eo sit imp^ofectior quo mag^o e in pōa, māa i que
mag^o e in pōa mag^o e imp^ofecta, & ideo non debūt ad
illā reduci aliq^o māz, neq^o e p^oportio^o ille arcum ille
qui sit p^o altū ad 1° altū

Z^o V^o admittendo q^o aliq^o poalit^o & māz pōt reduci
ad māz 1° in rāe pōe & māz, q^o illa māz sōtinet
illā rāe eo q^o e i illius g^ois. Cē^o ex hoc nō segr^o d^oz
e māz spūales, ad quā reducāt^o māa i inf^oior, q^o illa
nō possēt e^o i in rāe poalit^o, id debet h^ore p^o aluak^o

q̄i ita comparati e q̄d totus ordo rerū spūaliū cōcedit ad
rerū materialū in actualit̄. Et q̄d q̄d māa illa, nō est tā
tē poālit̄ s̄ māa ex eo p̄t q̄z illa nō specificaret a sua
forā, q̄z est p̄ se subitens cōpletū, atq̄ adeo debet hēre
ab int̄it̄i aliquo alio a quo specificaret, et p̄t nō est
pura poā, atq̄ ideo nō deberent ad illā reduci alio poālit̄

Vt autē q̄d alius ex p̄p̄ia rāe nō sit aliqua ^{ab} repugn
t̄ quā nō debeat reduci ad ord̄ rerū spūaliū, s̄ in aliqua
est māa q̄z h̄t informare aliq̄d subm̄, hęc autē nullā e
q̄z videmus autē spūalia informare subm̄. At v̄ māa
seu poā illius nō p̄t ad ord̄ spūales reduci, q̄z pura poā
nō repugnat illi ord̄ini, qui ex p̄p̄is aliqua actualit̄
exponit. Alia r̄solutio h̄t d̄ Th̄ 975 art 5

Ad 2^{am} p̄batio māa q̄z inueniunt forā p̄ modū partit̄ in
quocūq̄ p̄tē, et incōpleta reperit̄ māa illius q̄z. at arḡ
nō ē forā partiat̄ ne incōpleta, sed cōpleta et totū, neq̄
est eueniū q̄z si forā e spūali māa sit spūaliū, id est
est q̄d sint etūd̄ q̄z in rāe informat̄ et informabil̄
et q̄z aīa rāit̄ ex sua māa e informat̄ ut part̄ ind̄p̄nt̄
corp̄ ad suas operatiō sat illi e q̄z h̄t māam corp̄ quā
informet et quā illi possit ap̄tē d̄tēre, et hoc e eē etūd̄
q̄z in rāe informat̄ et informant̄

Ad 3^{am} arḡ q̄d ut arḡ possit mouere se, sat̄ et q̄z h̄t
s̄m̄ distinctā consideratio eē mouens et eē motū, nā in re
bus spūalibus, non requirit̄ dist̄ reāl̄ partit̄ p̄ se mouen
t̄ et p̄ se motū

2^a q̄d est illa dist̄ reperit̄ in angel̄ q̄z id quo se
mouet e eius poā simul cū spē intelliḡ, se v̄luntat̄ v̄t p̄
supponere alio int̄ell̄, at v̄ id q̄d mouet e totū angelū
cū int̄ell̄ qui nō recipit̄ int̄ell̄t̄o media spē nec v̄luntat̄

recipit

recipit suū alium mediante alio intellectu

Ad 1^{am} Conf^{es} 1^{am} q^d in prebat in ang^o est mag^{is} metaph^{icis}
& similitudinariis

Ad 2^{am} Conf^{es} 1^{am} q^d Aut^{em} in d^{icitur} simplicia est q^{uod} simpli-
cia sūt l' oio cognōta, l' oio ignoratū q^{uonia} ad sua^m realit^{er} q^{uonia}
q^{uonia} est oio impartibilis, Cōt^{ra} nō negat q^{uonia} q^{uonia} ad sua^m rei
falsū l' q^{uonia} ad diuersa predicata, nō cōtingat unū scire
& aliud ignorare, imo illud dicit^{ur} Aut^{em}, intellige de sim-
plicibus ut simplicia sūt. nā q^{uonia} ad ea in quibus hnt
cōpōt^{es} potest unū sciri & aliud ignorari. Vg potest sci-
ri eam^{que} ang^o nō cognita illius p^{ro}nalit^{er} l' exist^{entia}. & p^{ro}te-
rit cognosci q^{uonia} ang^o ignorata v^{er}o d^{icitur}

Ad 4^{am} 1^{am} q^d ea que cōueniūt in rāe specificā & di-
tinguūt^{ur} indiuidualit^{er}, si unū illorū disting^{uitur} ab alio p^{er}
mag^{is}, l' p^{er} ad illū, eodē mō debet disting^{uitur} & reliquū
si autē nō cōueniūt in rāe specificā, Et si unū distingua-
t^{ur} ab alio p^{er} mag^{is} l' p^{er} ordinē ad illū, nō est necess^{ario} q^{uonia}
reliquū eodē mō distingua^{tur}, s^{ed} sat est q^{uonia} p^{er} sua^m rāe^m falsū
quicūq^{ue} illa sūt distingua^{tur}. q^{uonia} autē d^{icitur} Auicem^{em} ang^o
& foras corp^{us} cōueniūt in qualit^{ate} sub^{stanti}e q^{uonia} est m^{axi}mā v^{er}oūq^{ue}
indivisiū est. Itē q^{uonia} de neutro illorū predicat^{ur}, cū cet^{er}
corū pari^{ter} physica, Itē et^{iam} q^{uonia} cū qualit^{ate} includat aliq^{uod} ac-
tus, nō potest fieri unū p^{re} ex illo & d^{icitur} cōtractu^{us}
Vide alias impugnatō in d^{icitur} Th^{omae} op^{er}e 15, c. 6.

Ad 5^{am} 1^{am} in ang^o in est conditioⁿ mag^{is} d^{icitur} metaph^{icis}
Ad illud de celo 1^{am} q^d non ideo dicimus collare ea ma-
g^{is} q^{uonia} v^{er}oūq^{ue} mouet^{ur} accidentalit^{er}, s^{ed} q^{uonia} mouet^{ur} quantitatiue
quanti^{um} n^{on} p^{ro}p^{ri}et^{as} est reū corp^{us} & corū que m^{axi}mā & foras
constant

Dubium 2^m rāo quād Th redarguit
 Auēcomb qd dicitur vna eē māg rerū spūaliū e cor
 poraliū sit eadē, efficaa sit. Rāo e quāe
 potū qd forā spiritū e corp simul in eadē p recipiātr
 qī vna e eadē res num eē spūalir e corp. q nēstū
 e qd in vna p māg recipiātr forā spūalir e in alia
 corpō. Sd in māa nō e alia e alia pars mīrīae
 quant. qī ut dr i phy tex 15 ablata quantē manet
 māa vna, q vt illa forā recipiātr in alia e alia p māg
 nēstū e qd hoc fiat p diuersas quant. Sd hoc e impō
 qī māa spūalir non pot tubatī quantē q.

Hec rāo nō vt efficaa qī e rī diltālio partiū māg
 sumatr a quant. In sed ad illā, nō h e nēstū qd vna
 pars sit sub quant. Sd sat erit qd vna heat quant. e alia
 nō heat nec potit heat, it dīc forā diltāguātr int se. e
 ambe non dicant ord ad māa, Sd sufficit qd vna dicat il
 lū ord, aīa n e ang diltāguātr, e ista aīa dicat ord ad
 māam.

Confr qī Auēcomb nō dicebat diltālio māa fieri p quāt
 que eēt p pūctas māa. Sd potius vultūmabat quantitatē sequi
 ad ipsā forā, atq ita dilt māa, in ord ad forā l eīus p pūct
 erat diltāguātr, atq adeo rāg potent forā spūalir e corpō
 recipi in eadē portione māa.

Dnī Caiet assignat 3 solutio. quarū i abicit hāg intuf
 ficientes, qī concedit, rāg d Th nō eē legitimā e p pūct ad hī
 buite alia efficaous. 2^a e qd rāo d Th nō ad hoc tendit vt
 probet nēstū eē, vt sint diltālio partes māa, qd vnaq part
 sit alia sub diuersa quant. Sd ex conuenit ab aduertario
 qd illē māg sint eīudē rāe probat qd it vna ex p pūct rāe
 e nō ab extēn l auidentabr e sub quant, ita e alitero

sh; spualit. qd cet alia sub quant^e spouit eē, qd sufficent
 Ut ang^{us} dicitur quantitativa diuini, qd repugnat eius nat^{ur}
 ut fatetur aduersarius. 3° 1° 1° ang^{us} Th^o eē ad hoc qd dicitur
 qd n̄ ille concedebat pluralit^{er} intrⁱⁿ ang^{us}, ad quā requirebatur
 dist^{inctio} maaz & tūc nō poterat fieri nisi media quant^e, nūc
 erat ang^{us} subalter^{us} eē quant^e & corporeus eē qd ille negabat
 qd concederet componi ex maaz & forā.

Id 4°. qd rāo d Th^o ut taret d^{icitur} coherdit ut ex eo qd ad
 ueritatis admitti maaz illas eē eiusd^e rāis conueniat qd t^{er}
 vna pte subiecti quant^e ita & alia, qd quorū e vna rāo e qd
 debet eē conditio, at impositi e qd maaz spualit subiecti quā
 qd res spualit nō pot eē subm^o auidētis corporei quali e
 quantitas, q impositi e qd vna & vnius rāis sit maaz corp^{is} &
 spualit ut ille aut hoc dicebat.

Post hoc conf. qd maaz rāis corp^{is} corruptib^{ilibus} & inuicem
 nō e eiusd^e rāis, qd res corruptib^{ilibus} & ang^{us} p^{er} qd multo
 magis uedit res spualit a reb^{us} corporalibus corruptib^{ilibus}
 qd res corp^{is} incorrupt^{as}.

Ad ang^{us} 1° qd nō stat maaz eē eiusd^e rāis & vna p^{er} d^{icitur}
 inq^{uirit} p^{er} quant^e, alia v^{er}o nē p^{er} illā dillinguē nē illam posse
 fieri, nisi maaz ex p^{er} p^{er} rāe & ab int^{er} h^{ic} qd illi dicitur
 quant^e impositi cet qd vna pars illi fuerit & illi cet dubita
 & nō aliter. imo neustū erit, eē aliter subiecta, qm^o ali
 erit p^{er}petuo in statu p^{er}manēti, qd res p^{er} totius aliterius gradus
 (imo & vnius sp^{er}is) nō e concedend^{us}. Exemptū aut^{em} qd
 aduicit de duabus for^{is} que dillinguē p^{er} hoc qd vna d^{icitur} ad
 ad maaz & alia nō, ad p^{er}positū nō e, nā ang^{us} d^{icitur} rāis
 rāis nō sūt eiusd^e rāis, at huiusmodi dicebat maaz corp^{is}
 & spualit eē eiusd^e rāis. It^{em} ang^{us} nō e forā s^{ed} aīa, s^{ed} e vbi
 quodd^{am} cōpletū & p^{er}fectū. aīa v^{er}o e part^{is}.

Op^o p^o e arg. nā aīa' reali dū e in maa' subiecti quant' dū e separata nō subiecti. q' signū e qd' quantitas nō regit' sū maa' id' maamō.

Ad conf^o 2° in eo valde falli. Aut, qd' existit maamō quant' nō cōsequi maa' id' fias, q' quantitas max' signū e maa' h^o e p^o subm e aīuūz maamō. e q' ipi mag' rāo recipiendi illa. imo ablata quant' e dū ad illa, nō manit dū in maa' ut diximus.

2° 2. qd' dato quantitas nō cōsequeret' fias id' fias nō eēt aliqua rāo assignab^o p' qua' possit cōiūni' quant' cōsequi fias maa' e nō spiritalis, p' q' ambō sūt eīd' rāo e in tra genus corruptibile, q' specificarent' in sō ad unū rāo eīd' rāo, s' in sō ad maa' q' eēt una.

Dub 3° U^o 2° rāo d' Th qua' probat suba' angelica' nullā oīo hēu maa' sūt legitimas. Rāo aut' hūc e opēi aīuūz rei, e sū modū sub' eius, intelligere aut' e opēi p'mitu' spūali q' attingit sōm spūale e a maa' separatu'. q' suba' angelica, ad qua' regit' illa opēi. e oīo spūali e nullā maa' hē.

2° arg^o ex Duran in 2 dū 3 q' 1 num 8, q' ex eo qd' opēi sūt oīo spūali colligit' qd' qd' pōa q' e p'ox p'ius talit' operatio' debeat eē oīo spūali. Et nō colligit' qd' sup' cuius e illa opēi sūt oīo spūale, id' suffr' sūt spūale sū aliqua' sui p^o. Ut p^o in hoc cuius opēi e intellectu, id' d' Th nō sū intēdit' probare intellectu' ang' eē oīo spūale e sine cōposito ex maa' e fias, id' e' ipsa sup' angelici nō hēu illa compos^o q' non probat efficaciter.

2° arg^o ex Aure apud Capri in 2 d' 3 q' 1 art 2, arg^o 3° 3° con^o. Nam dato qd' opēi spūali nō possit elici' nec subiectari' in re maa' hēu hēu hēu d' mēto, in non

apparet

apparet quare nō possit subiectari in māa spuali & scilicet
a subo constanter illa cū illa sit eiuſdē ordi cū tali opere, q̄
rāo d Th aliqd̄ pbat in e qd̄ anḡ nō cōponit̄ ex māa inf̄
& nihil pbat de cōpos̄ ex māa spuali.

3. nam dato ex alio immatē colligat̄ immatē in el
liciente illam alio, in nō colliḡ māa immatē q̄ eaq̄
& in aīa rāali, cuius alio intell̄ & volent̄ spirituales sūt
q̄ rāo d Th in pbat qd̄ anḡ nō cōponit̄ ex māa & forā
nō in pbat qd̄ ipse anḡ nō informat̄ māa, & qd̄ sit
quēdā suba spuali qd̄, nō partialit̄ sit aīa.

4. q̄ d Th in rāe sua colliḡ immatē alio ex im
matē sibi illius, qd̄ oportet eē spirituale, nō hoc nōc Verū
p̄ mī. q̄ intell̄ n̄r, & si nō possit intelligere saltem diuista
cognitio s̄m māaē singulare, p̄t in intelligere s̄m māaē
in v̄t, imo quidditas rei māaē & s̄m p̄positio illius pro
isto statu, intell̄ v̄ angelicus nō sol̄ intelligit s̄m māaē
v̄t, nō et̄ singulare, & qd̄ diuista cognitio ut d̄r cōcedit q̄
nō rell̄ ex immatē sibi colliḡ d Th immatē alio.

Not̄ qd̄ d Th si sup̄ ea art̄ p̄d̄ qd̄ anḡ nō sol̄ sit
oīo inuoy, & intellectualit̄, nō et̄ qd̄ sit nāa intellectualit̄
cōp̄ta & p̄fecta, qd̄ et̄ p̄ nāa deus p̄duxit quāsd̄ forā
in eē & operari dependentes a māa, vt aīas inuoyabili
liū. p̄duxit et̄ alias forā, quē h̄ in eē nō dependeat a māa
vt aīas intellectuales, dependent in in operari, q̄ debuit pro
duere aliud extremū, s̄ forā oīo in dependentes a māa in
eē & operari quā anḡ vocamus, quē eo ipso in se sunt
cōp̄tē & p̄fecte. p̄ q̄ q̄ nulla repugn̄ e qd̄ deus possit
p̄duere illas forā & illas p̄ducat. Imo e māa cōuenien
tia. nā ita nāa cōparatū e, vt si deus p̄ducat vnu extre
mū & aliud mediū, qd̄ debeat et̄ p̄duere extremū aliud
sit p̄ in qualit̄ibus māaē. in quibus si deus p̄ducat ex

tema e medias, pcedit e alia extrema. Pppter hoc de h
caiet qd non ang in vna theologia, venit intelligi
suba copleta e pfecta in gradu intellectuati, alia gradus
ille impfectus est in tuo ord

Hoc sup^{ra} caiet fi e capie vbi s post solutio ad arg^{ra}
Aure 3 i^o con^o, in art 3 vnt qd qz d Th sup^{ra} ex art
pced^{ra} nom ang debet intelligi mag^{is} inuoy^o e copleta, e
sm se tota intellectualis, e no sm sui partes vt hie, hie q
ca, vt totale e pfectu sup^{ra}, e vt sic debet illi propor
tionari intellectu, qz proinde non debet illi conueniri vt
parti, d vt totu, atq adeo et ipa intellectio debet ee oio in
pfecta e copleta, bene colligit d Th qd ang nulla sit mag^{is}
ex qua componat, qz no intelligeret sm se totu, nec per
fecta intellectu

Hec id^o aliquibus no pter, dnt n d Th nulla in intel
ligere ang sm se totu ee intellectu, na idy in art pced^{ra} in
docuit e pbauit ang ee, e ee spualis. V hie pbat illor
no collare ex ma e foia vt pbat illor ee intellectu

Vt d Th ulla rae vtrius pbare, hie ang no collare.
ex ma e foia e sm se totu ee intellectu, sup^{ra} aut qd
ang e aia distinguit in m eendi, qz aia e pars, ang v
e totu copletu, qz ita expedit ordini e pfectio vniuersi, ex
hoc aut qd ang hie ee copletu e totale, regit qd illi co
ueniat intelligere vt totu e no vt parti, q intelligit sm
se totu e no sm p^o, d si componeret ex ma e foia
est intellectu, ang non intelligeret p modu totu e sm se
totu, q ex intellectu totali e tali m intelligi bene pbat d
Th ang no collare ex ma e foia, e ee intellectu vt
totu e no vt parti, atq adeo erat impugnatio duran.

Ad 2 capie q est art 3 in solutio illius ang qz mag^{is}
spirituales solare cognitio si vere ma e qz hie duas p
priet illi repugnant. I e qd debet ee imm susceptiuas
foie subalir e non cognitio. 2 qd quidq recipiet indiu

Quabit

duabitur et dicitur, et ita non poterit aliquis cognoscere res in utroque
quod non poterit recipere species universales, sed singulares et
individuales, cum in ad intelligendum res in utroque requiratur species
abstracta. Itaque ait quod materia illa est infima inter creatas, et
non poterit intrinsece provenire ad subiecta supremam creaturam.

Hec solutio non potest, quia ex ipsa proprietate in regimine quod materia illa
non est immutabilis susceptiva formae accidentis, sed intellectus, poterit
in recipere immutabilis formae subiecta spiritualia, sed illa constitue
re spiritualia et intellectualia namque quae medio suo intelligi non
poterit intellectu. Et ex proprietate non repugnat intellectui
quod ut dicitur in 2° 2° ad 3, individuationis intelligentis
aut species non repugnat intellectui, postquam intelligens simul est
individuum et spirituale ut angelus. Species etiam potest esse individua
in eandem et univocis in representando, atque ita poterit esse prius
cognoscendi res in utroque, quod autem impedit cognitionem est solutio
materialis. Ut ibi explicat dicitur in 2° 2° ad 3. Denique non est
verum quod materia illa est infima inter omnes creatas, quia saltem
perfectior est omnia alia materia, imo et anima materialia excederet
saltem secundum suam quod, eo quod ponatur in primo subiecto, est autem in
fima inter subiecta spiritualia, tam totalia quam partialia, et ex hoc
non colligitur quod repugnet intellectui.

Alii dicunt illam materiam spirituales non haberi, quae vere materia sit
nam ratio materiae repugnat illi, quia consistit in eo quod est pura potentia
cauens omnia alia, at vero totus ordo rerum spiritualium est magis
actualis, quam totus ordo rerum materialium, quod potest quod est magis in
variabilis et immutabilis, immutabilis autem fundatur
in actualitate, et mutabilis in potentia, atque adeo ex suo ordo
habet illa materia conditio repugnans rationi vere materiae.

Sed neque haec solutio potest, quia licet in his quae dicuntur continetur ve
ritas, non tamen soluit atque quod procedit quasi conditionalis, sed
si daretur illa materia nec impediret intellectui nec repugnet
illam

illa recipere. Itē qđ illud acripi, totus ordo spirituum
 e pfectior isto ord^e d corporali, e qđ verū comparādo
 istū ord^e ad istū ord^e. Comparato meliori illius ord^e ad
 melius istius. Cēt nō e verū comparādo impfectior illius ord^e
 ad pfectior verū corp^{us}. nā hō sine dubio pfectior cēt illa
 maā.

¶ qđ ex ppijs raibus ipsius maā & ipsius intellect^{us}
 repugnat intellectu illi ab illa maā ellici aut in illa subie
 tari, qđ tū absolte concedi cēt intellectu ang^l e maālon
 deberet nō pportiorari suo reup^o & ellici.

¶ si dicas intellectu illa neu ellici neu reipi in illa
 maā, nō in cōposito ex maā illa.

Tūc dicitur reg^o intellectu illa e impfecta s^t hinc
 intellectu dicitur ord^e ad istū rōe vniū partū & cēt ali
 quo in dependens ab alia, quō oīa maā impfectio dēno
 tarēt in intellectu angelicā.

Ad 3 ¶ qđ ex tali immārit intellectu itē cōplet^o &
 pfecte, colligi op^o totali & pfecta immārit elliciē
 ti illa, ut ex immārit intellectu hinc colligi qđ ellici
 ens sit impfectū in suo g^o. immāritas nō intellectu hinc
 talis e ut sit cū quadā dependentia a sensibus. op^o intel
 ligens p hāramata speculati, & ita dēnotat qđ suū prius
 elliciūū aliqua depend^o sit a corp^o in operari & hoc e
 quodm reudere ab imārit^o qua grāe ex impfectio hinc
 intellectu colligi impfectio in suo priō elliciēte proximo
 ita ex pfectio intellectu angelicū colligi pfectio & oīmoda
 immāritas sui priū elliciūū. nō itē proximi quē intel
 lū, dēt^o remanet quē ipse ang^l. nā cū intellectū ex cēt
 ang^l nāl^o dēmanet & ab ea continetur, nō pot^o e magis
 spirituali qđ illa, aliat^o effū exuderet suā caā. Nec
 ap^o dō hāz. Ferr^o 2 29 cap 69, qđ intellectū sit abstractio
 & immāritas aīa. Dicit^o d^o Caiet 3 de aīa cap 2 dub^o vlt^o
 ad 5° mō

Ad 4 aliqui vnt qd carnis d Th ex immalib d bi
colligit immalib^{es} alio^{us} angelicis, & ex hac immalib^{es}
rellus, & hinc tanq immalib^{es} angⁱ, aigⁱ intellectus qⁱ
aia ipsa e que p abhaliio^{is} facit hac immalib^{es} quam
proinde debet phere.

Sd huc sol nihil valet qd non deseruit ad intentu d
Th. qui ex illa immalib^{es} intendit colligere immalib^{es}
angⁱ, qui in no facit illa immalib^{es}, qd no intelligit per
spe^s auptas a rebus, quas denudet & faciat imales.

Quare V. 2. opt^{us} d Th ex immalib^{es} d bi colligere
immalib^{es} alio^{us} intellectus angⁱ, na ex hoc im qd pot
cognoscere aliqd spirituale sufficit colligi qd non sit co
poru, na nihil corporeu pot spiritua cognoscere, it nihil
corporeu pot ppria virt^{us} agere in aliqd spuale, qd s^{ed} m ex
cederet p^{ro}port. Quia qd unig^{us} ita operari s^{ed} sit ee
si autz angⁱ corporeu eet aliq^{uo} m^o tunc ee corporeale
& ita p^{ro}portione debet operari, Et tanq qd angⁱ
intelligit oia corp^{us} q nullu sit corpus qd intus exillens pro
hiberet extraneu. atq adeo no intelligeret illud corpus &
oia intelligeret in ad^u ad illud, it si pupila oculi fuerit
colores, oes colores vident sub iae coloris illius, it vas vi
tueu hinc colores, oem hores facit apparere sub spe sui co
loris. de quibus in 3 de aia cap 4. Ad illud v^o qd
obicitur ex s^{ed} ni intellectus qui saltem in coi intelligit ut
malis. V^o qd intelligit qd est sub iae spiritualit^{er} &
universalit^{er}. & hoc e eius s^{ed} m ee saltem factu spuale
Vbi aduertit qd ex eo qd aia intellectiva ex vna p^{ro} e
spualit^{er}, & ex alia e alius mag^{is} duo sit, al^{ter} qd qd ac
tus e mag^{is} heat depend in sua operi a ma^o, no tanq
ab organo p^{ro} qd exerceat eius operi intellectiva. Ad itaq
ab s^{ed}o, & hinc e qd opiteat intelligente phatamata

speculari. Rursus qz imāle e hē qd etz si illud dōm
in essendo sit māle, in in vādo alio^{di} intelligit e ima
le. ut ita tenetur ppositio intr alio^{di} & dōm, Ad illud
etqz ang^{us} cogit māle sing^{di} dicitur qz ita eē, etz etz
intelligit sub rae spūali, qz oīa intelligit in oīa ad
sua eē^{as} qz e dōm ppositio intr intellus angelic^{us}.

In solutio ad 1 dubitari solet an ang^{us}
ea qz e dūa componat a qua qz qz logica e bēbit
nos expedimus.

I sūa e qua refert Enri qz 7 q 8 qz dicitur
ang^{us} neqz eā in qz, neqz ex qz e dūa cōponi.
Z sūa e dūa in 2 dicit 3 qz nūm 12 Vbi dicit d^{us} 1
qd ang^{us} e in p dicit qz probat qz ad hoc sufficit hēc
eē, & nāqz finita & limitata. hāc nō ita rae ait, dicit
a p dicit rēvāt qz infinitus e. Z d^{us} ang^{us} e rae nō
constat ex qz e dūa. Si i qz qz cōponit ex qz e
dūa, in vno cōveniūt e in alio differūt, d^{us} in ang^{us} ita
nō e qz cū sint forz simplices se illis differūt e se illis
cōveniūt abas nō eēt simplices qz ex qz e dūa non
constat. Confr. qz e dūa constituit eēt pro ut in
hō se e ab illa eēt dīstinguūt, constituit nō ut dūa
partes, quāz vna nō cōtinet alia alia, ne aliqua cōtē
net illa qz dicit, d^{us} in ang^{us} nō e dabit illa dicit qz nec
compos ex qz e dūa.

Z p^{us} hēc sūa. Illa compos sit fundam a p rei in ip
sa nāqz e eēt ang^{us} in in nō in intelligit, si i qz ang^{us}
cōponit ex māa e sūa, nā fundam qz e dūa a p rei
e māa e sūa ut d^{us} 3 mēt e 2, si 2 qz etz in dō e cōce
denda illa compos, qz it nō intellus intelligit nāqz ang^{us}
ad mod^{us} rez māa hū forat duos cōceptus, alē cōz illi cū aliq^{us}

quie

quæ e quævis & aliis quo ab alijs differt qui e diuina
ita et poterit hoc efficere respu dei, qd et illi coicipit
ad modu reru materialiu

3^a in e qua tenet Vasquez in cap 3 Vbi admittit qd
ang coponi ex qua e diuina e in predicam collocari, de in
neg in ang neg in rebus materialibus qm sumens e a ma
aut diuina a foris, nec pime nec remote. qd probat
I qd si ad hoc aliq cogeret cet authoritas Arist & Pa
phy, de illi tm dnt qd qm e sile mag e diuina sile for
q no e nec a ma e foris sumat. si mi qd huc e met
cap 3 loquens de hae re tm dnt, huc qd (ide rdo qm)
ut ma, huc aut id e rdo diuina ut foris qm altus e, et rde
qd dixerat cap 2, ait n opt qd hoc ut ma, illud v
ut foris e. Paph v in cap de spritu qm e diuina tm
de qm sile e mag diuina v foris

2^a probat. qd no e aliqua neuitas que aliter cogat
qm e diuina sumere in rebus materialibus q in rebus im
libus, de in illis nullu in qm sumit a ma nec diuina a
foris, de qm sumit a rda quiddit, quatenus coeuenit cu
alijs in aliquo coi, e diuina sumit a rda quiddit quate
ab alijs differt, q eod m pot sumi in rebus materialibus et
qd aliud fingat sup flui erit.

Si dicatur qd et in ang sumit diuina e qm a rebus diuis
m, na diuina que e altus sumit ab ee qd e altus, qm v qd
e poa sumit ab eem ang que poa e, e p sua e altuat

De hoc dnt qd neg in rebus materialibus neg in rebus im
materialibus e distingri ab eem, cuius probatio remittit ad 3^a
q 2 aut 3 e q 17 aut 2

Vt probat, qd tali rde deberet in accidentibus qm sumi
a subo qd se hnt ut ma e diuina ex sed ad pria efficien
tia qui se hnt ut foris, de hoc e f g. ma e d Th cap Vt

ente & eam. mi si qd subm ponit loco dicit in diffin
accidentis qm diffinit in abstracto dr n similitas nat
curritur

Pro huius intelligit v^o d. Th de spiri crea art 1 ad 24
Et in 2 d 3 q1 art 9, & 2 d 9 cap 92 Et ibi Tercia d. They
in opus de nat qm cap 4. Causa de ente & eam cap 6 c si
nes, Et notanda e dua que in p^o Veritate intr creat maalis
Et immatilis Et ipsa dea. Dna aut; hie e qd in rebus ma
libus 2 reperit radice Et fundam, ex quo potit oriri raa
qm Et dicit, aliud remotu aliud proximu, remotu e ipa
maa i. proximu aut; e tota naa maalis, sm quod in se h
fundam ut ab intellectu concipiatur p modu potatis Et detabi
lit. fons v^o e remotu fundam a quo sumit dua proximu aut;
e tota ipsa quidditas maalis, quaty in se h fundam ut ab
intellectu p modu altus Et deturrit concipiatur. In capite d
Th in 2 v° r^o Et in q^o est de spiritibus creatis. Et aduerty
e qd illa diff^o fundam proximi Et remoti, no ita intelligit^{da}
e quasi vna ad aliud accidentale aut p auem supponatur
Et n ad raa qm ut sic no requiratur qd heat duplex illud
fundam, In in q^o pro ut sumit in rebus maalis vnaq
illud p se requirit. sm p auem hie se heat multa alia
possent connumerari que qm accidat, ut corruptibilitas Et
D aut; illa fundam se heat p se ex hoc p qd qm p se
coipetit sm sua coeg raa qd auipiat a gradu potatis Et
detabiili q qm e aliqua naa, in qua detabiilitas Et pot
litas sumit ex aliqua radice intin illius naa in quo i
reperit detabiilitas Et potlitas, inde sumenda erit radice
Et remote raa qm. Confr. qm aliq ab alio parti
cipat aliqua raa s^o fons sm quod hie illa ab alio, Et
illa participat ab illo, saltem remote, Id qm v g aia
aut p^o in rebus maalis p^oime qd a gradu sensibilitatis
ut potatis e. Et illa potlitas sumit a ma qm e i in q^o

potatis

potest q̄ inde sumit q̄nt p̄ se h̄ radicali ē remote,
 q̄ dicitur e de ḡie resp̄a māa, d̄m e de d̄ia resp̄a for̄a
 nā proportionabil̄ d̄ia a for̄a sumit. Confr̄ e
 q̄ 5 mes tex 2° d̄i q̄ q̄z cōueniūt in māa cōueniūt
 in ḡie, Et lib 10 tex 12 d̄i q̄ q̄z differūt in māa dif
 ferūt ḡie, Et hoc nō cēt nisi in rebus māalib̄, in su
 munt̄ p̄ se a māa q̄. Et proportionabil̄ d̄m e de au
 dentib̄, in quibus h̄ genus p̄xime accipiāt a tota
 quiddit̄ accidentis ut detrahibil̄ e. Et d̄ia sumit̄ ab
 ead̄, tota quiddit̄ in s̄u ad p̄ia a quibus causat̄, nā p̄
 hoc appropinquat ad eē. In remote ḡnt sumit̄ a subo
 ut h̄t vices māa, Et d̄ia sumit̄ ab ead̄ ad p̄ia eēndi
 ita d̄ Th cap vlt̄ de ente ē eē. In rebus aut̄ immat̄i
 bus nō opt̄ nec e pot̄ illa duo distingueri secundum
 q̄ in illis nō reperit̄ for̄a Et māa, Et idē ḡnt e d̄ia
 ab ead̄, vna re realit̄ sumunt̄, s̄m q̄ fundam̄ h̄t ut du
 plic̄ concepu, al̄ detrahibil̄ Et al̄ detrahente cōcipiāt, fun
 dam̄ aut̄ hoc e, q̄ cū vnicuiq̄ rei creat̄ cōueniant plura
 p̄dicata centralia, quōd̄ q̄z magis recedūt ab eē, q̄z
 e p̄fectiōe actualit̄, Et quōd̄ q̄z magis accedūt ad il
 lud, illa q̄z q̄z magis recedūt magis manent in ma
 limites pot̄ et detrahibil̄, Et a tota nā ut sic pot̄
 Et ab actualit̄ recedens sumit̄ ḡnt. Et ab ead̄ nā magis
 accedens ad alit̄ sumit̄ d̄ia, Et hoc m̄ sumit̄ ḡnt e d̄ia
 in oib̄ rebus tā subalib̄ q̄ accidentilib̄, tā māalib̄
 q̄ spiritualib̄, excepto q̄ in rebus māalib̄ sumit̄ et̄
 alio m̄ ut dicit̄. Qm̄ aut̄ māa e s̄ in ḡie detrahi
 bil̄ Et pot̄ius, Et for̄a ex se e alit̄ p̄t̄ in vtr̄u ab̄it̄
 ut temp̄ ḡnt dicat̄ a māa sumi. Et differentia a
 for̄a. q̄ admirus vbiq̄ sumit̄ ḡnt ab eo q̄ h̄t s̄it̄ cū māa
 Et d̄ia ab eo q̄ h̄t s̄it̄ cū for̄a. q̄ certe ind̄ivū e q̄ vbi

reperit forā & maā, illa int p se i & radicalia fundam^{ta}
v grū & dīa sumr. In deo autē q̄i nec p̄i

me nec umbr e fundam detrahibilē & detrahitiō, id est
iā dīuinitē cōcipiendū se tenet ex p̄ intellectu p̄t̄i usq̄
dei, nec grū nec dīa debent signari. Probatur autē qd
in deo tale fundam nō inueniatur. q̄ nihil in deo ē de
trahibile aut p̄fessibile, id est illū ē infinitū & simplex p̄fe
ctio, q̄ non inueniū illud fundam. Itē q̄ grū sumr
a gradu qui magis reuēdit ab eē, id est in deo nullus gra
dus reuēdit ab eē, q̄ ipsū eē ē de quiddit̄. cuiuslibet gradus
cū sit ipsa dei quidditas q̄ tōi nō reperit̄ illud fundam

Ex quo regit̄ i ad fundandā rāis q̄i nō sufficere dicit̄
pōt̄ib & actualit̄ que sōlū se tenet ex p̄ intellectu, id est
ē illas et̄ fundamentals eē in rebus

Secū 2. qd compositio metaphis̄ si tm attendatur ex p̄
realitatu partiu cōponentiū realit̄ ē, t̄i q̄ ad realit̄ cōpo
sitio non sōlū requirit̄ realitas partiu cōponentiū, id
ē actualit̄ realit̄ distinctio illarū qualis nō ē intr̄ par
tes metaphis̄. q̄ distinctio illarū cōplet̄ p̄ altū intellectu altū
distinguenti ea que tm fundam erant distincta p̄t̄ cō
positio illa forā loq̄ compositio rāis ē

Dico q̄ i. angeli & auia. Vere collocari in predicamto
sue & cōit̄ suā & in ea conuenit̄ duran. Ex Au
in met̄ tralu. 2 cap. 1, & tralu 5 cap. 5 vbi dicit̄ qd vrali
qd p̄tineat ad predicam̄ tat ē qd suū eē sit aliud a sua
quiddit̄. & Duran dicit̄ tat eē qd sit ens finitū, id ang
& auia sint quiddit̄ distincta a suo eē, & sūt entia fini
ta q̄ p̄tinent ad predicam̄. Confr̄ q̄ ex entibus cōplet̄
ē p̄fessibilis solus deus excludit̄ a predicam̄ p̄t̄ suā infinit̄
q̄ anḡ qui nō ē infinitus collocabit̄ in illo

2 intr̄ anḡ int̄ diuersos ipes q̄ diuersos dīz̄ conuenientes

Ad ubi sint diu e gnt qd dca e que gnt dicit q in ang
e gnt q pntet ad pdicam.

Confr. qd Joseph in cap de dca, dr qd inuocoreu e dca
sube q constituit dca in gnt sube, no nro spirtua
les q illa e spes et pntet ad pdicam sube.

De accidentibus v id p qd si auia non pntent ad pdic
vane snt dicitur nouem pd auiaz.

Dico 2 ang no snt e in pd, sd et ex gnt e dca co
ponit, et in hoc parū corr loquut e dican quicūq
cesserit ang ad pdicam pntet regat illa en gnt e dca
componi.

Et arg 1 d hoc. ang pntet ad pdicam et no e ipse
pdicam q e aliqd gnt subalterna l infima spes aut in
du qd hie tm snt in rella linea, sd illa oia reuē hnt
gnt e dca q.

2. no pot dari gnt sine spe q si ang pntet ad aliqd
gnt sit gnt, et illud gnt habet spes, et ille spes habent
dca, et ita que sub illo gnt int constituit gnt e dca. sd
ang snt sub illo gnt q constant gnt e dca.

3. ideo dican dr qd ang non constat gnt e dca qd
in illis no e maā e facta a quibus debet sumi gnt e dca
q ead rā tenet dca no e in gnt qd no hnt maā v l
lud gnt sumat.

4. ad rāz gnt dicit e vt imponet naāz cōpleta pōa
les e detrahilē, sd ad rāz dca sufficit qd imponet cer
tu gradu entis no oio extraneū a naā quā ree in ea cō
tentū alit d pōa, et sōlt cōplentū eius pōalit, id hie
reperūnt in ang q e gnt e dca. p mē nā in ang
e naā subalt detrata sōlt q gradu immaalit, et ipse
sm se e pōa, et indifferens vt detrat illo gradu, q ibi
e rāz gnt e dca.

Confr qd ang conueniūt vtrūoce cū subltiōe malibū

in p^{ri}ncipia cōi rae subē & diffūit ab illis in gradu ma
 lit^{is} q̄ sūt aliq̄ in quo cōueniūt & aliq̄ in quo
 diffūit, id illa sūt g^{is} & d^{ia} q̄

S. oēs anj centrali cōueniunt in rae subē & in rae
 spūs & in rae intellectuālis, & d^{ist}inguūt centrali in
 specialis rae. q̄ nō sūt vnius, id d^{ist}inctiōi spūs q̄ cōi
 tant ex g^{is} & d^{ia}. p^{ri} q̄ q̄ illud in quo centrali cō
 ueniunt e g^{is} & illud in quo centrali diffūit e d^{ia}.

Confr. quāt^{is} ang^{is} e d^{ist}inctus ad certū gradū p^{ri} felicit^{is}
 q̄ sit d^{ia} q̄ constituit d^{ist}inctas spes ut si d^{ist} Th
 id q̄ e spes d^{ist}incta & sit d^{ia} d^{ist}incta nūm ex ga de
 trato & d^{ia} constat q̄ spes nō reperit^{is} sine g^{is}, ne
 datr d^{ia} q̄z aliter g^{is} nō sit q̄ ang^{is} in g^{is} e & ex
 g^{is} & d^{ia} constat

Dico vlt^{is} in rebus ma^{te}rialibus g^{is} vere sum^{it} a ma^{te}
 & d^{ia} a for^{is}. Ita d^{ist} Th vbiq̄ max^{is} si ad i^ubi ma
 nifeste ponit d^{ia}z intr^{is} res ma^{te}riales & immālia q̄ in
 illis aliud e a quo sum^{it} g^{is} & aliud a quo sum^{it} d^{ia}
 in illis v nō e aliud & aliud, id ab eod^{is} diu^{is}im cō
 ceptu sum^{it} d^{ia} & g^{is}. & ita in illis reperit^{is} dup^{li}
 fundam^{is} v sum^{it} g^{is} & d^{ia}, s^{ic} in nūm termino, cu
 ius d^{ia} p^{ri}me sum^{it} a ista entitate termino^{is} v ac
 tualit^{is} cōcipit^{is}, remote v sum^{it} ab vlt^{is} vnit^{is}, eod^{is} m^o
 g^{is} sum^{it} a ista quiddit^{is} v p^{ri}mo cōcepta, remote v
 ab alijs vnitatibus v^{is} supponit^{is} vlt^{is} m^o

Confr hoc q̄ g^{is} p^{ri}me sum^{it} a gradu p^{ri}mo & p^{ri}mo
 ribili, q̄ remote sum^{it} ab eo a quo sum^{it} ista p^{ri}mo
 & p^{ri}mo p^{ri}mo, id h^{ic} sum^{it} a ma^{te}, eod^{is} m^o complet^{is}
 & p^{ri}mo q̄ ab illa remote sum^{it} g^{is}, & p^{ri}mo d^{ia} a for^{is}.
 Nec obstat q̄ aliq̄ intellectus poterit fundare intentio
 g^{is} i^u nāq̄ ma^{te}riales intellectuāles v^{is} d^{ist}inctas nō intel
 lectu

lecta ma^a, & sibi intentio^{es} dicitur potest fundare^r
 eandem namq; ut actualis concepta noⁿ intelligit^r facta q;
 noⁿ tenentur q^uis a ma^a & dicitur a facta et in rebus ma^a
 libus, sed in ab ipsa ma^a dicitur intelligit^r.

¶ 2° facit e^{ss}e q^uo^d noⁿ intelligit^r actu ma^a & facta a
 quibus tenentur q^uis & dicitur sufficit n^o q^uo^d intelligit^r
 virtualiter, na^m ex ipso q^uo^d ma^a tota concipit ut detrahibilis
 & ut detrans, intelligit^r virtualiter ma^a & facta, a quibus
 radicaliter illa detrahibilis & detransio proficit. Vide
 Calet cap 6 de ente & e^{ss}e.

¶ 1° Duran^{us} ¶ q^uo^d ang^{us} noⁿ sint ita simplices ut nul
 la admittat copos^{es} et ex e^{ss}e & e^{ss}e, (ut inep^{te} docuit Mar
 in 2° d^o 2° q^uo^d 2°) que aut^{em} hanc copositio^{em} hnt eo ipso hnt
 suffis^{es} fundam^{es} q^uis & dicitur q^uo^d tenentur a tota e^{ss}e sub
 dicitur considerationibus, & ita h^{ic} veru^m sit q^uo^d simpli
 cia se totis differunt & se totis conveniunt, non in e^{ss}e veru^m
 sub ead^{em} ratione.

¶ Conf^{er} conu^{er}it ma^a & neg^{at} mi, h^{ic} n^o illa distinctio
 noⁿ reperit^r actu a p^{re}terit^o, reperit^r in fundamentali &
 complet^r actuali f^u intellectu, q^uo^d sufficit ad fundam^{es}
 illam copositio^{em}.

¶ 2° ¶ q^uo^d illa copositio^{em} partim sit fundam^{es} in re,
 & partim in n^oo intellectu, cut dicit^r e^{ss}e & q^uo^d in deo non
 reperit^r fundam^{es} illud, sed totu^m se tenet ex p^{re}terit^o modi in
 intelligendi, s^{ed} in illo noⁿ e^{ss}e distinguit^r q^uis & dicitur.

¶ 1° s^{ed} 3° ¶ Arist^o 3° met^o tex 9 expresse docere
 q^uis sumit a ma^a & dicitur a facta, & 2° de celo tex 49
 d^{icit} q^uo^d q^uo^d corp^u celestia conveniunt in ma^a & differunt
 in forma idem ex q^uo^d & dicitur const^{at}. ex quo ut inferre
 q^uo^d q^uis a ma^a & dicitur sumit a facta. h^{ic} 3° met^o ex conven
 in ma^a colligit conu^{er}it in q^uo^d, & 10 met^o ex diver^{sit} in ma^a

colligit dicitur in g^o, qd e no potest nisi g^o in rebz
 maalibus a ma^a sumeretur. P^oph^o et eode g^o e^o de
 corbus g^o e^o dicitur multosies repetit g^o tum a ma^a
 e^o dicitur a fo^a, e^o d^o Th^o h^o exp^ote ponit dicitur intr
 maalia e^o sp^ontualia, e^o qd in maalibus aliud e a quo
 sumit g^o e^o aliud a quo sumit dicitur q^o multa cogit tan
 toru^o doctoru^o auctoritas ut ita asseramus.

Ad 2° neg^o ma e^o dr^o qd q^o neutru^o e^o qd o^o qd partu^o
 pat aliqua r^oz l^o fo^az reducatur ad id in quo i^o reperit^o
 illa fo^a l^o r^oz, e^o qd in rebz maalibus po^oalitas e^o detriabi
 litas, relidit i^o in ma^a e^o ab illa originari ad alia p^opt^o
 sp^ocialis r^oz cogens e^o in rebz maalibus, ut illo asigne
 mus 2° fundam^o g^o e^o dicitur qd no^o pot^o assignari in rebz
 sp^ontualibus.

Ad rep^o ad in qua dr^o qd ta^o in rebz sp^oualibz q^o comparabz
 e^o e^o id^o realit^o cu^o e^oem^o hoc o^o negati ut alibi dr^o.

Ad ult^o arg^o qd quodis autem diffin^o diffin^o metaph^o
 que constat g^o e^o dicitur r^ozq^o subm^o ut subm^o ponit loco
 dicitur id loco g^o q^o a tubo quatenus po^oalr^o sumit g^o. Si
 aut^o diffin^oat^o sp^ont^o diffin^o que g^o no^o constat, no^o m^ou^o
 qd subm^o ut tr^oat^o sed^o autid^ont^o ponat^o in d^ol^og^ouo loco dicitur
 q^o subm^o ne^o sol^oz h^o r^oz e^oz maal^o resp^o autid^ont^o id
 e^o h^o alius causalitatis de quo cap 7 de ente e^otem.

In solutione ad 2° statuit d^o h^o dicitur me^o intr
 ma^az e^o intell^oz in m^o recipiendi fo^az. qd ma^a recipit
 fo^az ut p^o ea constituat^o in aliqua sp^oe v^og^o aeris l^oignit^o
 intell^oz aut^o recipit fo^az intell^oz s^om^o ipsa r^oz fo^az,
 e^o id^oz repetit j^o q^o 75 art 5 e^o opus 15 cap 7.

2°
 C^o quam doll^o e^o Dub 9° Virtud^o discri
 mino sit legitimo assignatum

i arg^o.

Tangit illud. Recipere foras s^m r^{as} foras e recipere il
 la s^m sua quiddit. Recipere nō individuatur, id ma
 e^t intell^u q^u ad hoc eod^m nō se h^{nt} q^u nullū e^t dⁱscrimen
 p^t mi quo ad i^{as} p^{as} q^u tā intell^u q^u ma^a recipiūt foras quo
 ad istas sua quiddit. E^t quo ad dⁱa p^odicata centralia. quo
 ad 2° p^o q^u tā intell^u q^u ma^a recipiūt foras individuatur
 e^t individuatur, s^t n^o p^o ma^a individuatur for^o corporea ita
 p^o sub^m individuatur for^o quicūq^{ue} in illo recipiūt.

Si 4°. q^u individuatur s^m e^t entitativū, e^t ut auctore
 non h^{nt} e^t representat e^t intellectuale. Dⁱ nā hoc e^t e^t
 aliq^u reale. e^t e^t int^urens intell^u q^u individuatur ab illo.

2°. s^t intell^u recipit spes intellig^u e^t ut p^o t^u ad
 g^u e^t endi. e^t ad g^u r^o p^o s^o n^o, ita e^t p^o q^u cognoscit^u imp^o
 recipiūt spes suas in 2° illo g^u, id est non recipiūt
 foras s^m r^{as} foras q^u nec intell^u.

Constr^o q^u for^o
 p^o hoc q^u individuatur nō amittit r^{as} foras q^u r^{as} superio^o
 includ^u e^t manet semp^{er} in inferiorib^{us}, q^u e^t for^o recipiatur
 in ma^a ut individua hoc nō tollit quin recipiatur s^m r^{as} foras

3°. intell^u recipit alio s^m r^{as} alio, id recipit in
 viduatur e^t limitata q^u eod^m nō recipit spes p^o q^u q^u alio p^o
 positionat^u spei que e^t illiū, e^t tangit s^m v^o s^t spes
 representat s^m v^o, e^t e^t in sub^o singulari s^t spes in sub^o sing^o.

Aligui quibus fauet Ferr^o 229 e 49 e^t 3 r^{as} dⁱnt q^u
 ad hoc q^u aliqua p^oa recipiat foras s^m r^{as} foras duo requi
 r^unt, 1° q^u recipiat illa in ista sua latitud^o e^t p^o s^o l^o r^o
 aliqua limitatio e^t detratio, qualis e^t albedo si separata e^t
 2° q^u recipiat vere e^t real^u illa foras s^m sua e^t, nō s^m
 aliq^u sup^olem^u v^oces e^t, q^u hoc nō e^t vere recipere foras
 Id aliq^u aliud, hoc aut^u ideo dⁱnt q^u e^t e^t intell^u nō e^t
 recipere s^m r^{as} rerū quas intelligit, Id re vera recipere
 ip^o res intellectu^o in alio nō e^t endi, s^t id corpus dⁱ e^t q^u dⁱ
 celo retidet e^t q^u e^t in sacra sub^o diuerso nō e^t endi, e^t eod^m
 real^u nā e^t q^u r^{as} r^{as} in individuū e^t q^u e^t in intell^u e^t q^u

considerat s'm se lz sit in diuersis statibus. Nec z cond
 longa querebat disput^{es} si ad unguis eet exami^{ta} qd alibi
 fiet. Et pro nuna dico illa no contineze Verit^{es} na (ut fi
 de d Th^o 1° q 97 art 1 ad 2, & q 98 art 1 ad 3) ex illa seq^r ve
 rificari opinio. Impedo qua redarguit Ait^{es} 1 De aia tex
 25 eo qd dixerit nos, terra intelligere terra. Et la p^ride lap^{es}
 qz putabat lapidem s'm suas cen^{es} Et s'm sua realit^{es}
 ee intra aias no autz potuit intelligere qd terra aut la
 pis s'm sua modu^{es} condi maales erant in aia. q' ideo
 reprehendi^r qz assererat lapides contr^{es} ee in aia lz
 sit in alio m^{es} condi. Itz qz spes intelligi^r hoit s'm
 sua cen^{es} specificatr in ord^{es} ad exist^{es} eo qd representa
 tiua e q' s'm suas cen^{es} non e ipsa cen^{es} hoit que per
 intui^{es} specificatr.

Confr. qz p eandz rae^{es} verbu^{es} productu^{es} p illa spes
 erit eundz na^{es} 1 potius eundz na^{es} rei representat^{es} con
 autz e f^{es} q' ma admittit^r ab illis authob^{es} m^{es} v^{es} p^r. Ver
 bu^{es} sub rae^{es} Verbi. Itz qd sit ex p^rta imago s'bi q' ex
 sua rae^{es} ht^r qd non sit ipsu^{es} s'm qz imago ex sua rae^{es}
 ht^r distinctio^{es} ab imaginato.

Nec valet recurrere ad modu^{es} condi qz rae^{es} imaginis
 non conuenit verbo ex m^{es} condi. Ad ex sua rae^{es} form^{es}
 & centrali.

Tandz si spes lapidis e ipsa cen^{es} lap^{es} in aia m^{es} condi, seq^r
 qd cu^{es} ille modus no sit centra^{es} illi spei qd possit deus illa
 conseruari sine illo m^{es} centrali, Et cu^{es} ex alia p^r illa spes sit
 fora s'm rae^{es} for^{es} seq^r qd tuc deus ponet rae^{es} vlt^{es} extra in
 tellu^{es}, quasi poneret Platonica^{es} idea, hoc autz e falsu^{es} q'
 Deniq^{es} qd sit de Verit^{es} illius doct^r illa no e necess^{es} in f^r
 na ad Verificanda^{es} doct^r Th^o sat e qd fora s'm sua vlt^{es}
 Et sine limit^{es} recipiatur in intellu^{es}, siue recipiatur s'm sua cen^{es}
 tuc s'm sua similitud^{es} sup^{es} sentent^{es} vices illius.

Nec obstat.

Nec scilicet qd similitudo debet fundari in vnit^e specifica
 qd nec fundatur in vnit^e actiuz, nec in vnit^e reali nu-
 merica, nec in duplici vnit^e, sed in representatio. de quo
 vide Molinam j 959 art 2 disp 1 ad 3 in fine.

Pro solutio aut, not. qd quic in re ois foris maalis in
 ueniatr limitata & detriata, in limit^e illa & detriatio no
 prouenit ex p^{te} ipsius foris, quz ex se indifferens e, & capax
 totius suz specificz p^{te}fectionis. sed prouenit t^{ota} detriatio
 illa ex p^{te} maas, & si sine maas daretur & sine ois ad maas
 fuerit tota p^{te}fectio^{is} sp^{ec}is suz, & indifferens e^t ad oia sin-
 gularia, & qd q^{ui} intell^{igit} im se denudat ab ois maas
 p^{ro} p^{ro} tunc sine aliqua detriatio & ai ois ind^{icia} contide-
 ratr. Nam aut quare illa detriatio a maas proueniat ea
 est iuxta d^oct^{or} Th<sup>om opus scap^{it} est.) qd im^{perfecta} e & in
 fine, & ex hoc debilit^{ur} m^{od}o recipere foras, recipere aut
 illa limitando & detriando p^{te}fectio^{is} illius, ad debilit^{ur} mo-
 du^m recipiendi foras spectat.</sup>

Et not. qd in reu^{er} naa quoz res ab ipsa naa i in-
 tentz, ut im sint v^g ut res corporez completz, aliz res
 sint a naa p^{ri}u^{er} intentz non ut sint, sed ut representent
 & alia^m vices suppleant, quales sint ois sp^{ec}ies cognoscit^{ur}
 quz p^{ri}u^{er} institutz sint ad representandz, qd hi illa rep-
 sent^{ur}, nisi p^{ro} p^{ro} & fundat^{ur} in e^o entit^e, p^{ro} p^{ro} tuiusm^{od}i
 sp^{ec}ies ad duplex genus spectat, scilicet ad q^{ui} entit^e & ad
 q^{ui} representat, & ita p^{ro} cognoscit^{ur}, & ita recipit tua
 sp^{ec}ies, scilicet & pro ut est ens, & pro ut est representatiua, &
 qd im p^{ri}u^{er} consideratio ipsa sp^{ec}ies non alitr contide-
 ratr q^{ui} alia actia, & p^{ro} receptiua no alitr considera-
 tr q^{ui} subiecta alioru^m actiuz, p^{ro} im illa consideratio^{is}
 sp^{ec}ies recipiunt^{ur} ad modu^m alioru^m actiuz, scilicet singularit^{er} &
 indiuidualit^{er}, & qd maas scilicet hi illu^m modu^m recipiendi foras
 p^{ro} semp^{er} recipit indiuidualit^{er} & limit^{ur} & non im r^{ati}oⁿe suz

q̄z v̄ s̄m potestio considerat spes nō h̄ v̄ limitet, q̄z nō
 ex p̄ s̄bi q̄d e v̄niuersale, neq̄ ex p̄ p̄os, quz lū h̄t
 spiritualia, p̄t oīa eē v̄oīa p̄cipere, neq̄ ex p̄ alio, quz
 cū p̄portionet p̄os, p̄t attingere v̄niuersale r̄ ipsa p̄os
 p̄t s̄m h̄ane r̄az quz cōuenit intellectui s̄m te, v̄ s̄m
 q̄d a m̄a distinḡr, h̄t recipere s̄m r̄az s̄m, de
 s̄m r̄ā sua latitud̄ v̄ v̄niuersalit̄, p̄os v̄ m̄ales, cōp̄
 salim remote recipiunt in m̄a, v̄ sapiūt naq̄ illi
 us, et s̄ recipiat spes nō s̄ly pro ut sunt entia, id est
 pro ut sunt representatiua, s̄m nō recipiūt s̄m r̄az
 s̄m, q̄ recipiūt quat̄ s̄m m̄ales, v̄ ita spes recipit
 s̄m representat singularia v̄ indiuidua. Hic supponi
 q̄d intellectui nō recipit spes adq̄uata singulariū, s̄ ali
 qui hoc negant, de quo in 3 de aīa.

Ad 1° q̄d intellectui p̄t modū recipiendi s̄m indi
 uidualē in quo conuenit cū m̄a, h̄t p̄t recipere v̄tr̄
 q̄d e recipere s̄m r̄az s̄m, v̄ in hoc a m̄a d̄terminat̄.
 Ad 2° q̄d s̄m spes s̄m eē representatiua, imparet ali
 q̄d reale eē q̄d indiuiduale pro ut respicit subm̄, s̄m pro
 ut resp̄t rem representatā h̄t v̄niuersalem representatiō, q̄
 in hac consideratio nō h̄t v̄ limitet, neq̄ e inuouoni
 ent̄ q̄d ille modus v̄niuersalit̄, qui sumit̄ ex oīa ad ea
 trini, reperiat̄ in aliqua qualitatē, quz in eandē p̄ced̄
 ad suūm e singularit̄ v̄ d̄trata.

Ad 2° p̄t ex d̄cl̄r, q̄z s̄ p̄os cognoscit̄ corporeas, re
 cipiant suas spes s̄m eē representatiua, recipiūt s̄m s̄m h̄u
 modū qui e corporeus e m̄ale, v̄ r̄az nō recipiūt s̄m
 r̄az s̄m v̄ s̄m conditio m̄a, ex qua sint q̄d nō possunt
 attingere nisi s̄m m̄ale corporeū.

Ad conf̄ q̄d s̄m non amittit r̄az eē s̄m p̄ hoc
 q̄d indiuidualit̄ v̄ indiuidualit̄ recipiat, amittit s̄m sua
 v̄tr̄ v̄ amplitudines quā debet̄ retinere ut recipiat̄

f̄ modū

per modum foris, et in ratione foris (ut nunc loquimur)
 Ad 3° V^o quod intellectus et recipit alio in ratione alio
 quatenus ea recipit ut tractat ad eum ut in sua ipsa latitudine

In solutio ad 3° nullo quod cum dicitur in angelo esse compositum
 ex eodem et existens intelligitur de angelo alio existente, nam
 ante quod sit cum non fuerit existens non habet illam compositionem alio modo
 in in potentia, et si enim eodem parte consideratur in centralia non
 includit, et excludit existens, et contra sub illa consideratio
 non habet possibilem compositionem, sic nec habet illa antequam sit, quatenus
 angelo existens habeat illam compositionem, et admittere, uno
 excepto Maximo supra est, qui ut in angelo negat com
 positionem ex alio et potentiam, ne cogatur concedere an
 gelum esse materialem et corporeum, Est et in angelis com
 positio ex materia et spiritualitate, que eo modo distinguitur a
 parte quo spiritualitas fuerit distincta ab existens, de
 his autem et de aliis compositionibus, et si aliqui hu
 iusmodi hic disputent, proprius in locis est quod huiusmodi

Solutio ad ult^o vide Caiet cap 6 de ente et eodem ubi
 late explicat qualis sit infinitas que convenit foris ex
 eo quod non sit capta in materia, et quomodo distinguitur hec
 infinitas ab infinitis simpliciter

Art^{us} 3us ^{us} ^m ^o Angeli sunt in aliquo mag
 no numero

Concl. Angeli creati sunt in quadam maxima mul
 titudine incomparabili exedente substantia et materia
 les

C^o opinio quā d^o Th^o refert ex Platone qd dicit
 ut subai separatas eē spes rerū sensibilium a singu-
 laribus abstractis, quā snas refert Ait 12 met a
 rex 6. Notz e i qd ut colligit ex Apuleyo in lib
 de deo Socratici Plato nō sōly attribuit illas subai separa-
 tas de quaru rāe e māa, sō dixit eē alias oīo intelle-
 ctuales medias intē deū & res corpori, & eas appellavit deas
 caelites, & dixit eē gēas & immort, quas necerū eē ang
 h̄ ille eas illo nomine nō nūcupavit. V^o Tertul in
 apologetico aduersus gentes cap 22 d^o Platonē nō re-
 gane ang^o eē, & idē d^o Cypri in lib qui d^o qd idola
 d^o nō sint ~

C^o snas v̄ quā ex Ait citat d^o Th^o qd dicitur nu-
 merū intelligentiarū eē s̄m numerū primorū motuū, s̄ly
 caelstū spherarū. Notz e 2 qd ipse Ait existima-
 uit motus illos eē 47, & ita docuit eundē eē numerū
 intelligentiarū, s̄poteit ampliarū usq ad 55 eō qd alto
 logi arbitrārū motus caelstos eē illius numeri, s̄dali
 qd^o Ait^o existimat Ait putare numerū ang^o eē
 maiores. Terra n 229 cap 92 d^o Ait nō sōly possit
 se intellig^o effectiue motū caelstū, sō dixit eē p^o
 totidem alias, quē erūt fines illorū motuū, sō opinio
 h̄c parū fundam^o h̄t, qd Ait 12 met cap 3 expre d^o
 eandē intellig^o eē eorū effectiue & finalem motū &
 ponit exemplū qd id artificis pot eē eā efficiens & fina-
 lis sui artificiatū. Eugubi v̄ 4 de pere p̄ha capi, &
 lib 3 c 4 & 5 d^o ideo Ait existimat plures intellig^o
 eē q s̄nt numerus motuū caelstū spherarū, qd i caeli
 cap 9 docuit i caeli ambitū eē quōdā entia diuina nal
 h̄c p̄turbationibus obnoxia, beatā vitā degentia, inuicē
 & immortalia. Idē d^o si Valques cap 1, quē snas pro-
 babilit est, ut diximus ant p̄cā dubi in p̄ncipio

Dicitur vbi probabilius, quod dicitur Th. in d. de ea num. mo-
 tuu celestiu. sicut colligitur num. ang. Et sicut dicitur in
 na. h. d. in hac p. danda e. Venia. sicut quod cum non
 cognoverit finis sup. nales ad quos ang. creati sunt sicut
 quos debuerit innumeris creati, imo nec cognoverit
 ang. imm. influere motus inferiores, sed in cognovit mo-
 tus celestes quoru ang. sint caa, no cognovit nec habu-
 it v. cognoscere maiore numeru. Et ad rest. qd
 adducit Aug. v. qd sicut non ideo de illa entia dicitur e.
 s. coeli ambitu quod ibi sint itaq. in loco, sed quod non digni
 t. excedat coelu. v. que coeli ambitu continent. Et hoc aut
 no colligitur sicut plures intelligat cognoscere q. motus ce-
 lozum.

Et sicut dicitur Rabbi Moyses quod refert d. Th. eo qd dicitur
 ut nom. angeloru intelligi in v. vnt. reru. nashu. que
 oipos. dei manifestant. vnt. 3. d. Th. no intenderit d. d.
 cere hic que a nobis dicta sunt aut i. n. d. ab. 2. qd res ita
 nimas. v. insent. aliquid in v. d. n. r. p. u. imo v. ang. so-
 lent dici (ut h. de m. Panes) id quod hoc raso contingit
 v. vnt. frequens potius e. nom. ang. non intelligere res
 intensibiles. v. inanimatas, p. s. t. e. m. cu. de magno num.
 illoru fit sermo, ita ut sine errore dici no possit qd
 quibus de maiori num. angeloru q. 47. 55 fit sermo
 no possit intelligi de ipis ang. id de alijs rebus ab
 ang. sicut d. Th. o. v. dicit sicut Rabbi Moyses.

C. numeru ang. tua vitanda sunt que errandi poterit
 occasio p. bere, i. e. ne minores numeru. ange. lau. assera-
 mus q. p. a. e. v. ex v. colligit. 2. nec in dicamus e. nu-
 meru. angeloru. v. videat. e. in. e. d. i. b. i. l. i. t. i. s. v. s. p. i. t. e. r. u. p.
 fluit, 3. ne ita illu. vellimus detrahe. v. certu. ali-
 quem num. assignemus, ita ut ne sint plures nec pau-
 tiores, hoc n. nob. innotescere no possit. anno.

Sciend⁹ q^d est q^d est iⁿ fuit quorū⁹ error quos refert dⁿⁱ in 2 d 3 q¹ qui dicebant in rei⁹ veit⁹ m^o est vnu^m ang^l qui plures dicebat⁹ p^{ro}pter diu^{er}sa officia que exercebat s^{ed} Sabellius dicebat in dⁿⁱ iⁿ est vna^m p^{er} iⁿ rem que q^uo gubernabat, fouebat & cōseruabat cuat⁹ dicebat⁹ pater, q^uo v^{er}o nata est de v^{ir}gⁱⁿe M^{aria} dicebat⁹ filius, & q^uo hoies iustificabat p^{ro} gr^{ati}a dicebat⁹ s^{er}u^{us}. Alij dixerūt num^{us} angelorū est 7 eo q^d Is^{ai} 12 d^{icit} ego sū Raphael ang^l vnus de 7 qui allamus ante d^{nm}, id ex hoc nihil p^{ro}bat. I^{tem} q^uo vt conbat ex d^o Greg^{or} hom 23 in euang^l con suet⁹ scrip^t est vt numerus 7 p^{ro} magna mult^{it}ud^{ine} capia^t v^{er}o iⁿuenta illud apocal 1, & a 7 spir^{it}ib^{us} qui in cōspe^{ctu} eius sūt. I^{tem} q^uo q^uo re vera iⁿ designat⁹ sept^{em} ut num^{us} ang^l non q^uo nō sint plures q^{uam} 7 ang^l, id q^uo ex tota mult^{it}ud^{ine} ang^l sūt 7 ang^l principes qui tōt⁹ sibi p^{ro}ponūt in illius curā & cult⁹ dia^{con}o, & vnus eorū est Raphael, & de his 7 mentio⁹ facit Joannes Apoc 8 dicens, & vidi 7 ang^l stantes ante me, & eorū⁹ me minit⁹ c 16. & 17 & eorū⁹ 7 ang^l putat aliqui intel ligi Zach 3 p^{ro} 7 oculos quos p^{ro}pheta vidit sup^{er} sapi dem vnu^m ide^m x^{rist}o, qui c 4 d^{icit} d^{icit} d^{icit} d^{icit} p^{ro} vnica^m r^{ati}oⁿe^m zā, eo q^d tōt⁹ sibi sint p^{ro}fecti. I^{tem} q^uo s^{ua} fuit s^{ua} qui docuit num^{us} angelorū nō est maior⁹ num^{us} est lectū motuū de qua s^{ua} iam diximus. I^{tem} q^uo s^{ua} fuit Duran in 2 d 3 q¹ a 1. qui d^{icit} nihil p^{ro}hibere ne dicamus ang^l est pauciores hoibus. V^{er}o s^{ua} fuit aliorū qui dixerūt num^{us} ang^l est 2 q^uo leg^{is} num^{us} hoū⁹ & s^{er}u^{us} d^{icit} Deut 32 iⁿuenta lectioⁿe 70 constituit tōt⁹ p^{ro}pop^ul^o iⁿuenta num^{us} angelorū dei, id est iⁿ hoc si de ang^l intelligat⁹ int^{er}stand⁹ est, nō de sing^l ang^l, nec de sing^l hoibus, id de ang^l p^{ro}cipit, & de p^{ro}cipit⁹ partibus vnicest quas deus dicit iⁿ num^{us} ang^l

1^a C. 5. Act 3 not e dub 1
quos illis profecit. L. 4. qd si dixit aut pcedit dub 2
ad 4 filij teher dicit vnt ang qd sanctus fuit in gratia
sua. ita ppter eandem rē filij israel pnt dici ang e
dr qd sm numerū illorū dicitur Deus tior populorū
qd tanta p dedit eis de terra promissio quāta illis erat
mensura, et ideo a pio qd erant pauiores dedit mēsu-
ram p, et nō tradidit oēs inimicos in manus illorū, ne
si terra nō cōtererit natecentr bestie que ouidēcent lē-
raclitas, quorū nomenus postq factus e maior, allata e
quoq illis tota terra promissio. Ex hoc aut, nequq col-
ligit nūm hoū, q ang eē equales.

I conel. Certū e numerū angelorū eē maximā
e excessiua multitud. hec conel e certa in fidem, e
damnat errores tres piores snas, que vt plurimū ex-
tendūt numerū angelorū vtq 47. l. 55. Redarguit
aut falsū dicit snas postorio. Et p conel 1 qd 4
Reg 6. dr qd Rex Syrie misit equos e curru, et o-
bur exercitus vt cōphēderet Heliteū. Et cū clamaret
minister Helitei metu conceptus, respondit Phospheta
nōli timere, plures n roboreū vnt q cū illū. Et cū ape-
rūit Deus oculos eius vidit e esse montē plenus equo-
rū e curru igneori, id illi erant ang dñi qui habēt
in custodia Helitei q in magno nūm vnt. Et iob 38
nūq e numerus militū eius, e dan 7 millia milia
ministrabat ei e decies centena millia atēbant ei.
que bōi eluidans Hicō ait qd illo nūm nō differt
e detraxit numerus angelorū dei, id ideo ponit qd ma-
iori nūm hūa intellū exalente ang multitud expli-
care nō pōt. Et Aug 2 subito facta e cū eo multitudo
angelorū. Et Mat 26 exhibebit mihi plus q 12 legio
ang. Et Apoc 5. audiri Voces ang multorū. Et post
paucā erat numerus eorū millia millia, que locū expo-
nent

non d' Angel ait num ang^{us} deo qd^o fuisse finitū, nō
aut^{em} infinitū eē.

Et p^{ro} ex d' Dion^e 14 de celi hier. Vbi ait, multi
sūt coelestiu^m mentiu^m exercitus, ita ut infimū e^t contra
tū numerū corporeoz q^uo vltimū modū superent et
transcant. Et Martialis papa in epist^{ol} ad ep^{iscop} Nolita^m
num 12 ait, ibi ordines multitudinū laudantiū deū
et subdit multa millia illū p^{ro}telatū et archagelozum
Et Hiero ad Ephes i ait q^uo nec d' Paulus qui adfuit
choris ang^{el} ip^{so} valuit numerare. Et Aug lib 1 q^u
in genes 9 101 d^e ang^{el} multitudines Vocari castra dei
Et militiam celi p^{ro}pter corū innumeratē. Et Aug 17
moral e 9 exponens illud job nūq^u e numerus militū
eius. Et illud dan millia militū assistebāt ei, ait sup
roz eiu^m num infinitus diffinitus exprimitur. Vt q^u
soli deo e numerabil^{is} innum^{er}abil^{is} hoib^{us} ascendat. Id
de d' Angel apoc 9

Aug^{ustinus} d^e hanc corē. Vniuersū e vni^{us} vnit^{us} ord^o ut
dr 12 met tex 32. Id hie ordo consistit in hoc q^uo superio
ra influat in inferiora ut d^e d' Aug 3 de trin et q^uo
ang^{el} in possunt influare in corp^{or} motū corporales in
eunt ang^{el} in numerū motū, Id motus illi sūt limit^{ati}
Et certi, s^{ed} l 47 l 55 q^uo numerus ang^{el} nō e maior illo.

Confr. nā si ang^{el} nō influat in corp^{or} inferiora vni^{us}
sup^{er}flui aut saltem nō p^{er}tinere ad ord^o vniuersū. nā hae
rae asserit theologi q^uo 66 art 3. Celi imp^{er}reū influe
re in inferiora saltem stabilitate et p^{er}manentiā, nō vident^{ur}
v^{er}o sup^{er}flui et imp^{er}tinens ad vniuersū. q^uo cū ang^{el} in pos
sint influare motū p^{ro}ditos nō erūt plures ang^{el} q^u
illi motus.

V^{er}o q^uo ex num motū coelestiu^m corp^{or} in p^{ro} colligi
numerū ang^{el} qui imm^{edi} agūt in illa corp^{or} et imm^{edi}
in illa inferiora, Id p^{ro} hoc sūt plures alij influxus et
motus quos causant ang^{el} imm^{edi} in singulis inferiorib^{us}

Et illi

Et illi sunt in magna quantitate. eo quod maxime quod finis propter
 quos angelus conditi sunt non sunt illi motus. Ad idem deus
 cui illi assistit, et ideo dicitur quod numerus illorum deus
 mensurus est ex eo quod dicitur sapienter qui non condidit quod videtur eo
 quod dicitur maiestatis et magnificentis, ad quod certe non videtur
 infinita posse numerari.

Et ex hoc videtur ad confusum quod dato caeli empireo nihil influa-
 ret in inferiora adhuc non esset superfluum quod finis eius sig-
 nandus est in eo sapientis dei qui illud condidit in habi-
 taum destinatum. Ex quo sequitur non esse numerum dei
 angelorum ex omnibus hierarchiis inflatum in inferiora, nam illi sunt
 in plurimum sunt in ex infima hierarchia.

De concluditur numerus angelorum non est tantus ut excedat num-
 erum specierum et individuum rerum materialium, ut sunt plu-
 res quae species pitius, arborum, herbaram, et plures
 quae numerus individuum, remmum, animalium, arborum, et p-
 terrim si comparatur cum omnibus individuis animalium quae fue-
 rint, sunt et erunt, ita dicitur Calet h, et Terra 229 et 92
 et eorum terra quae coit dicitur dicitur Th Barus Camel et
 alij, et idem de Nubina h. Valde quod videtur cap 2 regum
 durandum, nihil debeat de idem de neque authoritate nec rae
 probari alij certe posse, cum ea ista videntur diuicuius ne-
 mo extat corollarium numerus angelorum dependeat. fate-
 or in hac re non posse certam afferre demonstrationem. nihil
 nam conari probari potest.

Primum quod dicitur Th quod autem 2 de im est probabile quod di-
 versis speciebus rerum diversis angelis sufficiunt, et ideo ratio-
 nabile est quod singulis hominibus singulis angelis sufficiant, quod
 in tua propehatur rae forte equivalent species rerum cor-
 ruptibilium, de alijs autem individuis corruptibilibus nihil
 tale dicitur. quod cum ista fundam illorum sit quod singulis individu-
 is et rerum corruptibilium singulis angelis proponatur, eorum terra scilicet
 fundam non sit, et quod rae dicitur Th de individuis corruptibilibus

no procedit q̄ no hnt ppetuit̄ rae for̄ q̄ ppetuit̄ e rāo
 p̄p̄r̄ q̄ d̄ deus specialis p̄uid̄ de sp̄ib̄ reū h̄. Vt ibi
 d̄ d̄ Th. Confr̄ q̄ d̄ Th q̄ cit̄ art 3 d̄ ead̄ Greg^o
 minimū ex officio angelorū e procurare que ad vniū hoī
 salutē p̄tinent. Id multo minus e p̄uidē aliq̄libet indiui
 duit̄ p̄xim fecerim. It̄ confr̄ q̄ d̄ Th v̄ s̄bz fauce
 comparatio in̄t̄ numerū angelorū et sp̄s reū maaliū, Et̄
 exp̄sse comparat̄ art seq̄ ad 4. Et̄ q̄ 112 art 4 ad 2 vbi
 in̄ d̄ anḡ excedere quo ad multitudinē nat̄ reū corporali
 um. Et̄ exp̄t̄ id aff̄mat̄ 229. 92 rae 4. Et̄ de p̄oā q̄ 6
 art 6. neq̄ e credendū d̄ Th v̄ s̄bz cor̄ fecit̄ comparatio

Pi 2 ex eo q̄ refert̄ dion̄ Cartus in cap 14 de celest̄ hier
 s̄bz beatus Bugides cuius sanlit̄ magna debet̄ aut hoītas) reue
 latū fuisse a deo anḡ ita eē plures q̄ hoīes Vt vniūq̄ hoīū 10
 anḡ p̄ parte in cultūdiā designari. Id dato ita eēt numerus
 anḡ nō ad̄equat̄ numerū indiuiduorū corporeorū q̄.

Confr̄ q̄ d̄ Athan in lib 9 ad Antiochū refert̄ quorūq̄
 duas sn̄as. al̄ q̄ d̄ dicebat anḡ in num̄ excedere hoīes in 9
 p̄portio, al̄ q̄ d̄ dicebat excedere in 99 p̄portio. Id admit
 te q̄ualit̄ sn̄a it̄raū ad huc num̄ anḡ nō ad̄equat̄ num̄
 indiuiduorū reū corruptibilia, mā si loquamur nō s̄bz
 de p̄sentib̄, Id et̄ de p̄terit̄ et̄ futuris q̄.

3. nā si excederet num̄ anḡ num̄ indiuiduorū reū corrup
 tibilit̄a fit̄ eorū num̄ incredibilit̄ et̄ quodd̄m sup̄fluit̄, nā
 s̄bz re vera anḡ conditi sint p̄p̄r̄ fines beat̄ Et̄ v̄t asistant
 diū maieſt̄ in negat̄ nō p̄t̄ v̄t et̄ sint conditi v̄t p̄t̄e re
 cui vniuersi, Et̄ v̄t al̄ia gubernent, fouent̄ Et̄ custodiant,
 Id nō e intelliḡ q̄ tanta mali anḡ in inf̄riorib̄ p̄t̄is q̄

Vlt̄ q̄ reḡ q̄ anḡ solius inf̄rioris hierarchie excedant
 in num̄ oīa indiuidua corruptibilia Et̄ q̄ anḡ al̄iarū hierar

Simul

simul rupti excedant multo videtur oia indiū. cons v^r in
 credib^{is} q^o. p^r seq^u nā ang^l qui deputantur hōiū celsitudi^{ne} tūt
 in ea inferio^r hierar^{um}. Et cū hōi^{es} in p^rfecto excedant alia
 indiū inferiora debent hēre in cultūdia ang^l excellentiores
 (Vⁱ d^r s^q 110 art 1 ad 2. Et quis au^t 2. g^o ang^l p^rfecti aliorū in
 diu^{er}siuū corporeū tūt ex ead^{em} hierar^{um}, atq^{ue} adeo ang^l solū
 infim^{is} hierar^{um} adq^uant sūa indiū corūpt^{is}. Et cū alius relin
 quant^{ur} dūz aliz superiorū hierar^{um} q^uz p^ro inde in num^{er} exce
 dit inferio^r, ea p^roportio qua corp^{or} superiora excedūt in
 ferio^r in magnit^{udine}. retinē^{re} q^u ang^l oīz hierar^{um} adiunctū
 et ang^l d^rminati, nō solū semel s^{ed} multiplicatū multū vi
 cibus excedant num^{er} indiuiduū corporeū, q^u v^r in credib^{is}.

Nihil^{is} d^rni huius corū tenuerūt nō solū illi quot retulit
 mas ex d^r Alia qui dicebant num^{er} ang^l in 9 p^roportio excede
 re num^{er} hōiū. p^r q^u in parabola euang^l signifi^c numerus
 hōiū p^r vna^m drachmā p^rditā. Et numerus angelorū p^r alia
 9 drachmas. Et illi qui dicebant num^{er} ang^l excedere in 9
 p^roportio, eo q^u in parabola euang^l num^{er} hōiū signifi^c p^r vna^m
 quem p^rditā, et num^{er} ang^l p^r 99 q^uz p^rmanerūt. Et tenuit
 et d^rni Lyra in p^rat 138. Et tenent alij iuniores, qui
 addūt capite q^u ex sola infima hierar^{um} ang^l excedūt in om
 parabit^{ur} num^{er} oīz indiuiduū corporeū. quod p^rt^r.

I^{tem} p^r ex p^rat cit^o. dinumerabo eos et sup^{er} arenā multipli
 cabūt q^u de ang^l interpretat^{ur} Lyra. Confr^{at} q^u d^r Th^o s^q
 q^o 110 art 1 ad 2. d^r q^u ang^l nō solū h^{ab}ent immēdiatā p^riden
 tīā s^{ed} corp^{or} celsitūdia, id est corp^{or} inferiora, q^u debent adq^u
 quare in num^{er} corp^{or} inferiora et superiora quibus p^rsunt
 Et ad 3° d^r doctor^{is} docere diuersas substantias spūales, diuer
 sit^{er} rebus māalibus fere. Et citat d^r Aug^l lib 23 q^o 179.
 dicentes, Vnaqueq^{ue} res vītibilis in hoc mundo, h^{ab}et angelicā

potest sibi propria. q̄ et ¹¹² art 4 ad 2 de ex d d yoni,
 multi anḡ transcēdit multi corporaliū, et magnit̄ corp̄^{us} ce-
 lestiū excedit magnit̄ inferiorū. Sed magnit̄ corporū ce-
 lestiū, nō sol̄ excedit oīa corp̄ inferiora, sed et oīa simul
 supra. q̄ eadē p̄portio num̄^{us} anḡ^{us} excedit istā multi^{us} inferiorū

2. q̄ si anḡ sol̄ p̄cent̄ sp̄ebus rerū materialū & nō im-
 m̄^o individuit, nō possent cōuenienter custodire & providē-
 re individuis eīusdē sp̄es q̄ n̄m̄ distant in locis diuer-
 sis. Vbi nō pot̄ simul resideere, q̄ necessū ē sinḡ^{is} indiū rerū
 materialū imm̄^o p̄videre sinḡ^{is} anḡ^{is}.

Utr̄ q̄ sp̄es mater pene adq̄uat num̄^{us} indiū q̄ si sinḡ^{is}
 sp̄ebus p̄ponūt̄ sinḡ^{is} anḡ^{is}, et debent p̄poni sinḡ^{is} individu-
 is. p̄ aut̄ q̄ quot sūt individua alienarū, ist̄ sūt sp̄es nu-
 merorū, q̄ addit̄ diuersa vnit̄ constituit̄ noua sp̄es. Et ist̄
 ē in alijs individuis in quibus p̄ aduentū noui vnit̄ resul-
 tat noua sp̄es q̄ pene tantus erit num̄^{us} anḡ^{us} si p̄sit sp̄ebus
 atq̄ si individuis p̄cet.

Hec arḡ facile soluit̄. Ad 1. q̄ illud restim̄ p̄al nō
 debere intelligi de anḡ, d̄ de iulio qui vnit̄ patrio & reuer-
 restio x̄ in filios dei sūt adoptati. Et tunc de anḡ sicut de
 iulio intelligat̄ debet intelligi p̄ exagger̄ ad signandū mag-
 nū num̄^{us}. Et Genes 22 d̄ Abrab̄ benedicā tibi & mul-
 tiplicabo semen tuū sicut stellae celi. Et si aliena q̄q̄ ē in lit-
 tore maris.

Ad Conf 1. q̄ d̄ Th̄ sol̄ docere q̄ anḡ
 habeant immediatā p̄videntiā nō sol̄ s̄ corp̄^{us} celestia, sed et
 s̄ inferiora, q̄ multas motus cadunt in illis. Sed nō d̄ q̄ sint
 sinḡ^{is} anḡ^{is} pro sinḡ^{is} corporibus. Et ita ex eius verbis im̄ coll-
 ligi pot̄ q̄ sinḡ^{is} sp̄ebus rerū inferiorū deputent̄ sinḡ^{is} anḡ^{is}
 de individuis aut̄ nihil colligi. Et eadē n̄ loq̄r̄ ad 3.

Ad d̄ Aug 1. q̄ illū ē pro nob̄. nā d̄ vnāquāq̄ res vnit̄ s̄

in hoc mundo hęc angelicę potestates tibi pposita, &
 addit ut constet ex aliquibus testimoniis. Constat autē nul-
 lu testimoniū sibi esse in quo dicatur singulis individuis malis angelis
 angeli ppositi. Sed in exponitur aliud testimoniū dicitur et q 112
 art 4 ad 2.

Ad 2° arg^o q^o cū individua corruptibilia nō sint pposita
 se intenta, id ppositū conservatio speciei quā individua sūt in
 tanto num^o ut et si plurima destruantur adhuc restat plura
 & alias in parvis momentis ut arena maris. tūc nō indiget
 ita exalta custodia angeli. Et ita sufficit qd qnq^o asillat qd
 sacrius potest facere, Et ita nō regit qd sit simul in diversis
 locis. max^o qd potest angeli esse paratus ut adit qm oportet se
 suff^o ad custodia exalta huius, qd & si semp nō asillat sit
 in paratus asillere qm oportuit.

Ad 3° q^o cū dicimus singulis speciebus rerū malis debere p
 ppositū singulis angelis loquimur de specibus p se hōis & q^o p se con-
 servantur & nō ad conservatio aliorū. spes autē numeroz
 in p se hōis & resultat ex ppositio & conservatio aliorū, &
 ideo pro illis nō op^o assignare angeli ppositos.

3° con^o num^o angeli inoparabiliter excedit num^o suoz nōoz
 specificarū rerū malis. p i nā num^o suoz angelicū si
 multo multo maior e q solus num^o angeli qui rebus p se hōis
 in illa custodia, & solus iste excedit num^o speciem ma-
 lis q multo magis excedit solus num^o angeli. p m qz
 unicuique speciei rerū malis p se hōis unus angelus, ut dicitur
 113 art 2 & 3, & p hōis alij angeli p se hōis. Regni, alij
 civitatibus, alij civitatibus, quozū princeps e p se hōis ad sedē
 archangeloz, ut saltem significat supremos & hierar. In istis
 adduntur alij ex inferioribus ut simul adducunt. Et dicitur
 Hiero Mat 26, & exhibebit mihi plus q 12 legio angeli
 qd 12 legiones continent 72000 angeli, quozū singula millia

deputata erant in custodia vnicuiusq; genitri ea 72 in quas
falla e omis diuisio gene 10. q' Numerus ang' inco' para
bitr excedit numeru' speru' rezq; malus.

T. sing' hoibus dant' sing' boni ang' qui i' illos au
todiant, ut colligit Mat 13, ang' eoru' in coeli sp. ita dr
D Nro b' e' d' Chris hom 60 in Mat. dant' etz sing' ho
bus, sing' ang' nequa qui eos tentent, Et sint illis in occasio
exercedi se in alabus virtutu'. Ut dr Orige hom 12 in lu
ca, Et p' h' ang' dant' alijs p'omis publicu' exercem
tibus officia cora', Et p'ctim nulli dant' in suis meui
tationib'. Et dati fuerut Helico, Et colligit Zach 3 vbius
todiendi dia' p'cepta dr dabo tibi de th' altantibus, id e' le
multe ang' qui se protegat Et custodiat. Ad numeru' oiu' hois
no' ut e' minor, sed multo maior q' num' oiu' speru' corpora
liu'. q' cu' ang' incomparabi' excedat num' hois, q' vnicuiq;
hois assignat' ang' bonus et malus. Manifeste num' ang'
excedere num' speru'.

Confr. q' sm' multa probabilis trias Theologoru' nuq;
vnu' ang' datur in custodia duoru' hois etz suetius, q'
nulli duo hois sut q' qualis in p'prietatibus naturalibus neq;
in gra' neq; in q'ta' ad qua' p'actinat'. Et q' p' p'p'han
tionibus hoibus p'actiois p'ficiunt' ang'. Et p' cu' nul
li duo hois sint in p'fectio' equalis nuq; vnu' ang' suu
siue custodit duos hois, ad sine dubio oes hois qui fuerut
sint et erut, excedut num' speru' corporalius q' a fo
hoi excedit num' ang'.

Confr. 2 q' ang' qui datur in custodia hois etz spes
corporaliu' int' in ea infima hierat' (ut dr q' 113) Et p'
ang' qui deputat' in illa custodia, relinquit' ang', 2
Et 2 hierat' qui se in p'fectio' excedit infima. ita p'pa
tionabilis excedit in num'. q' cu' soli ang' infime hierat'
(ut ea dilite p't) excedat num' speru'. Manifeste sequi q'

oēs angⁱ simul cupi cædunt illas spes incomparabiliter.
 Confr 3. qⁱ probabile est ut d^{icitur} Th^{omae} d^e j^{uribus} q^{uestio} 63 art 7. &
 art 9 ad 3. q^{ui} supremus ang^{elus} qui peccauit nō fuit supremus
 oēs simpl^{iter}, sed supremus infime hierar^{chie} & hec fuit t^{er}m^{ina}
 d^e Damas quā d^{icitur} Th^{omae} d^e e^{ssentia} probabiles, h^{oc} ipse rōn^{em}at q^{uia}
 & ea h^{oc} con^{tra} seq^{uitur} q^{ui} ang^{elus} qui peccauit fuerit ex ista
 infima hierar^{chie} ex qua nihilomⁱⁿ plures p^{er}manerūt imo
 multo plures quā damnati sūt. Nā d^{icitur} d^eo sol^{us} traxit
 seu^{ter} 3° p^{er} stellari^{um} ut d^{icitur} Apoc^{alypsis} 20. id est 3° p^{er} ang^{elorum} illius
 hierar^{chie} ut explicat d^e Damas, q^{ui} cū ex illa hierar^{chie} reman
 scit tantus num^{er} qui sufficiat ad custodiendos oēs hoēs
 & oēs spes rerū corporalū. & p^{er} plures alij cupiunt
 manifestū est numerū ang^{elorum} incomparabili cædere num^{er}
 oēs spes rerū corporalū.

Ut p^{ro}bat d^{icitur} Th^{omae} in art. q^unto aliqua sūt p^{er}fectiora
 tanto in maiori exestu sūt producta a deo qui p^{ro} se in
 tendit p^{er}fectio^{em} in vniuerso, sed sūt in rebus corporalibus
 attendit exestu sūt maiores quant^{itates}, & p^{ro} quo corp^{oribus}
 cælestia sūt p^{er}fectiora eo sūt maiori quant^{itate}, ita
 in rebus sp^{irit}ualibus attendit p^{er}fectio sūt num^{er} q^{ui} cū resp^{icitur}
 rituales cædat sūt p^{er}fectio^{em} spes rerū inferiorū, oportebit
 q^{ui} cædat sūt incomparabiliter multitudines.

Sed hanc rāg^{ionem} quā Valdeus d^{icitur} e^{ss}e debilem congruen
 tiā impugnat duran in 2° d^{icitur} 394 Varg^{us} i^{tem} illas.

1. nam in illa maiori h^{ab}et plurimas inlātias, i^{tem} q^{ui}
 p^{ro} d^{icitur} sūt p^{er}fectior & in non sūt in magno num^{er}.
2. q^{ui} vni^{us} h^{ab}et p^{ro} p^{ro} p^{ro} & p^{er}fectior & in nō multiplicat^{ur}.
3. nā lapid^{us} p^{ro} p^{ro} cædit reliquos lapides in p^{er}fectio^{em},
 & in neq^{ue} cædit in num^{er} neq^{ue} in quant^{itate}.
4. nā orbis solis cædit in p^{er}fectio^{em} reliquos orbis supe
 riores quos p^{ro} p^{ro} coicando illis lucem & in non cædit
 illis in quant^{itate}, & id est de alijs altis & stellis

que sūt pfectiores suis orbibus, cū sint Virtuosiores, & in
non excedit illos in quantitate. Tandem aqua minor e terra ut
pote que ab illa continetur, & in e pfectio illa cū sit supe
ria. centum n in Vitibus terrę e. g. p illa funda
ment d Th falsa e.

2. atqz qz cū m̄ illius ratio e falsa. falsū n e qd ma
ior t minor pfectio tū in rebus corporalibus q spualibus
attendat tū exustu in quantitate, aut in multiplicatio
numerica. Et i qd sic p qz quantitas illa conseqr
maas que impellunt e q ipsa etz erit impellita, Et con
nō erit penes illas attendendus exustu pfectio. 2. v̄ p
qz pfectio in ang contideat rē in formis qz ipsi tnt se
separat, id exustu in formis attendi penes exustu in
quantitate. Vnt & nō tū num q m̄ e falsas e.

3. Et concludit Th cū asserit num ^{us} ang excedere num
specu maaliū intelligi de specu maaliū que actu sūt
producta in reū nāa, t de oibus que continent in pōa &
Vnt eaz nāa. Si i nō tnt tōt quōt ateuunt a Da
niche propheta, nā spes maales nō sūt millia millia
decies centena millia. si 2 seqr qd sint infiniti, q in
pōa & Vnt eaz nāa continent infinitas spes.

Ad Th forū Caret, Vanes, Camel, Mōtina & plures alij
Vnt p illas d Th quo aliqua sūt pfectiora es in maio
ri exustu sūt producta, debent intelligi tū de rebus il
lis que nō tōt sūt a nāa p se intente, id etz qd debeant
e p p se intente. Pro quo aduerty i ea d Th aut seq
ad 3 & 4. hoc tnt alia dīfere intr aliqua nāa speci
fica & individua illius nāa, qd nāa specif p se intente
e a nāa & p se p̄tinet ad pfectio. Vniuersi, individua
v nō p se a nāa intendant saltes p se i, qz nec p se tnt
p p̄tuit, nec p se, id rāe suarū specu p̄tinet ad pfectio vniuersi

Z aduerty

Aduert ex d Th^o de Verit^e art 3 qd intr naas speci
 f^u subiles quozd^o tnt qz no solz per se tnt intentz, no etz
 ppri se, quales tnt oes spes reru incorruptibiliu. ut eleme
 ta, aether coelletes & res spuales, alia v tnt quoz hz sint
 p se intentz no in ppri se, id ppri alias spes, & tales tnt
 oes spes reru corruptibiliu excepto hoc.

Hoc supp^o ad arg^o dnt qd mai illa d Th^o debet intelli
 gi in de rebus illis quoz no solz p se intendunt, id etz ppri
 se, hec n quo superiores, si quantz tnt maiores tnt, si autz
 quant^o caent & numeru admitut qz tnt superiores ma
 gis multiplicanti.

Et si o^o dicitur qd ex illa pp^o sic intellecta no colligit^r
 qd num ang^o sit maior num onuz specz maaliuz, id tnt
 qd sint plures oibus specibus reru maaliuz, quz ppri se tnt
 intentz.

Vt Caiet vtruz colligit^r na qz spes reru maaliuz quz
 ppri se no tnt intentz continent^r in alijs quz ppri se
 intendunt eo ipso quod num ang^o excedit illas spes con
 tinentes, conr excedit numeru aliaru quz in illis con
 tinent^r. It si quid excedit in quant^o continens conr ex
 cedit contenta ab illo.

Et si fiat repl^o qz etz indiuidua continent^r in illis
 specibus qz ead^o rae etz excedent num^o indiuiduoru.

Vt Caiet neg^o qz qz etz indiuidua ibi continent^r
 non tnt intentz p se ppri p^o felio vniuersi, id quatz
 suz spes ad p^o felio illius ordinant^r.

Id solo hec no placet, qz ea illa seqr qd num ang^o
 excedat no solz num^o specu maaliuz quz tnt in reru
 naa, id etz num^o specz possibiliu, quz continent^r in
 virt^o caaz^o naaliuz, conr autz e falsu, qm illz spes
 tnt infinitz, qd sic p^o. In quatuorqz duas spes virt^o coeatas

in casu naturalibus, sint producibiles infinite spes, q̄ una ex
 illis species nunci excidit alia, ille aut excidit, e in
 infinitu dicibilis, ut n se sit quantitas in extensio³ ad
 diuisio³ in infinitu in partes proportionali, ita se sit qua
 titas p̄fectio³ ad tales diuisio³, na intr quoscūq̄ duos gradus
 p̄fectio³ signatos interlat infiniti gradus in p̄ca, s̄ intr
 quoscūq̄ duo instantia interlat infini³ insti q̄ si ideo num
 angeloru excedit numeru speciu corruptibilium, q̄ ille co
 tinentur in alijs speciebus p̄ se inuenti, ead̄ rae excidunt
 alias spes que e continentur in p̄ca que cu sint infini conti
 ni ut num ang sit infinitus.

V Fera 229

cap 92 de pp̄ illa no s̄ly intelligi de partibus p̄cipui
 p̄ se inuenit in vniuerso, de vniuersitate de obis
 gradus p̄fectio³ reru. s̄ in compar in p̄fectio no atten
 dat in duas species ad in modos eendi, ita ut illa d̄
 cant p̄fectio³ que sint p̄fectio³ modu eendi hoc e ma
 gis incorrupt aut p̄tinentes ad p̄fectio³ ad vniuersi³.

Sd nec hec s̄ly suffi. na ang s̄ly sint p̄fectiores in
 gradu eendi q̄ corp̄ caelestia, in modo aut eendi pe
 ni incorruptibilit³ no sint p̄fectiores, e in sint plures
 q̄ corp̄ caelestia. Et q̄ maior num in his rebus no capot
 cit illu modu excessus. Itz corp̄ caelestia sint eund̄
 modu eendi p̄petuit³ e incorruptibilit³, e in quo sint
 p̄fectio³ in gradu eendi eo sint maiora q̄ no regr
 ille modus excessus. Itz mixta sint plura q̄ corp̄
 incorrupt, e in no excidit illa, imo excidunt in illo eendi.

Tand̄ quo res sint p̄fectiores in gradu specifiu magis
 p̄tinent ad p̄fectio³ vniuersi. q̄ si res quo magis p̄tinet
 ad p̄fectio³ vniuersi magis multiplicat. regr pp̄ Th
 no e intelligenda de speciebus p̄ se inuenit. sd de qui
 buscūq̄ alijs quomūq̄ p̄ se inueniantur

v alij

Vt alij vnt pp^{es} est intellig^{at} de oibus speciebus quae a deo
snt productae facta comparatio intr illas in gradu p^{er}fectio^{is}
centrali. na deus p^{ri}ncipue intendit p^{er}fectio^{is} in vniuersi
so, id maiora p^{er}fectio^{is} vniuersi est q^{uod} habeat plures species
quo gradu^{is} snt p^{er}fectiores, i^{tem} de gradibus centralibus in
tellig^{at} da^{nt} p^{er}fectio^{is}

Sed nec ille modus dicendi est verus q^{uod} noⁿ ex quauisq^{ue}
maiori p^{er}fectio^{is} centrali, nec ex quauisq^{ue} maiori p^{er}fectio^{is}
vniuersi sufficit colligi q^{uod} res p^{ro}ductae debeant ee^{re} in ma
iori quant^{itate} num^{erum}. q^{uod} p^{ro} p^{er} q^{uod} alias requireret num^{erum}
vegetabiliu^m ee^{re} maiores num^{erum} noⁿ vniuersi, i^{tem} q^{uod} num^{erum}
sensibleu^m eet^{et} maior num^{erum} intendibileu^m, q^{uod} nec constat
ita ee^{re}, nec ita^m coⁿsentaneu^m est. It^{em} sequi q^{uod} cu^m quilibet
ordo ang^{elorum} diuidatur in tres partes, scilicet infimos, medios e^t
supremos, q^{uod} supremi snt plures q^{uam} medij e^t infimi con
est falsu^m. si itaq^{ue} ex eo q^{uod} snt p^{er}fectiores in gradu centra
li. miⁿ v^{el} p^{ro} q^{uod} respublica angeloru^m est opt^{ime} ordinata in
o^{mn}i aut^{em} rep^{ublica} bene ordinata noⁿ debet ee^{re} plures p^{ro}viden
tes e^t iudicantes q^{uam} infimi, in ciuit^{ate} n^{on} politica ordinata
non snt plures iudices e^t magnates q^{uam} infima e^t hono
rata plebs q^{uam} ang^{elorum} qui snt p^{ri}ncipes in vnoquoq^{ue} ord^{ine}
non debent reliquos excedere.

2° arg^{uitur} q^{uod} p^{er}fectio vniuersi noⁿ consistit simpl^{iter} in
p^{er}fectio^{is} maiori e^t minori s^{ed} in quauisq^{ue} excessu centrali
id in eo qui p^{ri}ncipue p^{ro}inet ad ordinem vniuersi, p^{ro} p^{ri}
pue ad illu^m ord^{inem} s^{ed} in p^{ri}ncipue p^{ro}inet partes scilicet quae noⁿ
sol^{um} snt p^{ro} se intentae, s^{ed} et p^{ro} se intendunt, q^{uod} in s^{ed} in
excessu illaru^m debet attendi excessus s^{ed} magnitud^{inis} e^t multi^{pl}
e^t ita sublinenda est cor^{re}ctio s^{ed} d^{icitur} est ex i^{tem} caeli q^{uod} ille
spes quae intendunt p^{ro} se reputant^{ur} vt partes integrales
vniuersi, ex quibus p^{ro} se p^{er}fectio vniuersi resultat, scilicet aut^{em}

spes reputante ut ornamentum vniuersi, & ita intendi potest
 propter alias spes perfectiores, ex quibus accipiuntur magnitudines
 numerum, quare spes perfectior quae quo perfectior sit eo ma-
 iores & plures debent esse, quae ex illis se pendet subalio
 felio vniuersi, quod locum non habet in alijs speciebus.

Et cum dicitur ex his non posse colligi quod numerus angulus
 cedat numerus speciei quae propter se sunt intentae, & non numerus alia-
 rum specierum. Negatur quod inferri non potest quod omnes excedat si
 recte fiat comparatio & proportio, quae consistit in hoc quod sit
 inter res corporales se habent illae spes quae propter se sunt intentae
 ad alias quae ad eandem quantitativam, ita se habent aliae quae
 non habent quantitatem ad eandem numerum, sed spes quantitativae quae
 propter se sunt intentae excedunt incomparabiliter alias in magnitudine
 quod spes reuera spiritualiter proportionaliter eas excedunt in numerum.

Tota ratio huius directus e qua legitur d. Th. non cum deus
 percipue intendat percipua perfectio vniuersi, debuit in maiori
 & ex parte intendere corporalia, in quibus consistit maiori
 perfectio vniuersi, & eadem ratio debuit intendere in maiori numerum
 substantiarum spiritualium in quibus maiori eadem perfectio consistit.

Ad 1^{am} arg^o 2° 3° con^o 1° in^o quod d. Th. loquitur in de
 numerum rerum creaturarum quae sunt propter perfectio vniuersi quales
 non sunt personae diuinae. Ad 2^{am} 1° quod vniuersi huiusmodi non e
 intentio propter perfectio vniuersi. 2° 1° quod d. Th. loquitur de
 perfectio vniuersi quae sunt intentione multiplicatiua, vniuersi autem huius
 post in intentione & non intentione multiplicatiua potest, ex maiori
 perfectio vniuersi non resisteret maiori perfectio vniuersi.
 Ad 3^{am} 1° quod lapides preciosi non excedunt reliquos ut spes pro-
 pter se intentione in deo vniuersi. Ad 4^{am} 1° quod alia e stelle
 non computantur ut distincta corpora ab orbibus in quibus sunt
 sed quae partes illorum (ut astrologi dicunt) d. Th. loquitur de corpore
 distinctis.

De sole autz qd illi nō p̄stare orbibus superioribus in p̄
 fectio h̄ p̄stet in luce, q̄ exarsus in p̄fectio considerandus
 e s̄m influxū in illa inferiora, quos influxū p̄fectio
 re h̄nt utq̄ super h̄ nobis sit ignotus. Q̄ q̄d manifeste
 2 nobis e p̄fectio sole h̄ ab illo recipiat luum. Ita
 quo regit qd cū sit dicit calor motu s̄ h̄nt agere de
 bi intelligi q̄nt ad nos nobis n̄stas, nā alij orbis tuos
 influxus h̄nt quos nos nō agnoscimus, s̄t celo impyretici
 b̄nt cautare p̄ p̄manentia sua habitit in inferioribus
 qd autz orbis superioris sole illi p̄stent d̄t h̄nt 2 de ce
 lo rex 62, Et d̄t h̄ cū eod̄ h̄nt 12 met rex 44
 Ad 2. vlt̄ in ill̄ p̄nt aliqui aqua debuisse ex nāa sua eē
 maiore terra, cōt̄ p̄ aut̄ eē minore, q̄ oportuit terra
 magis extendi p̄t̄ v̄t̄tia, Et eod̄ m̄ d̄nt solez debe
 re ex nāa sua eē s̄ alios orbis, s̄ illi maiore, cōt̄ p̄ aut̄
 poni minores ut melius descenderet illi v̄t̄tia, ut illi pro
 pinguius eēt inferioribus quos illuminare s̄ fovee debebat.
 Cōt̄ verius q̄ solez iuxta p̄fectio suā nāa accipiunt lo
 cū s̄ magnit̄ s̄ n̄t aqua eē maiores terra s̄ superio
 si ad terra puri elementū comparat̄. de qua A p̄hys
 s̄ i de celo ~
 Ad 2. aiḡ qd h̄ quantitat̄ consequat̄ ratiō māz e
 in accens̄ s̄ p̄prietat̄ solis cōpositi s̄ p̄t eē signū ma
 iorit̄ p̄fectio in sp̄ibus quantitativis p̄t̄ se int̄ntit
 quoz quo magis extendit̄ maiores h̄nt v̄t̄tatem
 Ad al̄ p̄ aut̄ qd id̄ e cœtus in num̄, in for̄
 spe differentibus s̄ excessus in quant̄ v̄t̄tatis, q̄ d̄z
 spe nō p̄nt eē zquales in p̄fectio, s̄ ita id̄ e dicere
 qd in an̄ e magnus numerus, s̄ dicere qd e magnus
 excessus in p̄fectio ~

Ad 3 iam dicitur e qd ai d Th de ang^s exceden in n^o
 spes reru corporaliu, intelligit non de speciebus que sunt
 in car^e naturaliu in p^oca id de illis que sunt alia p^odu
 12 & ad ad³ p^ontent vnicenti.

Dubius 2. ^m Unum ang^o sit maior num^{us}
 o^{is}u^m hominum presentium & futuroru.

Huius res^ol^o & si ex p^o h^oat^o ex p^oced^o dubio, in no
 o^o detracta e q^o 12 detractum sit ang^o numeru ex
 edere num^{us} specu^{us} maioru. In adhue de hoib^u restat
 specialit^{er} difficultat, q^o numeru hoib^u qui fueru^t, su^t, &
 er^ut, maior multo e q^o num^{us} specu^{us} corporaliu.

Ad p^o ex d Th 2° cap 92 rae 3. na sic e finit^o abiaz
 specu^{us} corruptibiliu, q^o individua hoib^u su^t plura q^o
 12 spec^o. p^o q^o q^o media detract^o ex detractio finit^o.

Dicit qd 12 spec^o huma sit p^ofectior alijs specu^{us} & finit^o
 eoru, in individua huma no su^t finit^o.

Na aia rali que p^o se incorruptibili e p^ofectior e
 alijs specu^{us}, & alijs intendit^o p^o illas, id aia rali
 reperit^o in oib^u individujs humanis. V^o finit^o indivi
 dua intr alia in hoc excedit, q^o singuli deputat^o su^t
 guli angeli, q^o plura su^t individua h^ona q^o o^o mai^ores spec^o.

In hoc q^o dubio su^t plures rae. 1^a e d Greg hom 34
 in euang^o vbi d^o t^ol^o hois saluati, quor su^t ang^o beati
 ait n. suprema illa ciuitas ex ang^o & hoib^u constat
 ad qua tantu credimus hoib^u qui ascendere, q^ontes illi
 contingit ellectos ang^o remanisse. Ex qua r^ona mani^ofer
 te legit^o qd hois su^t plures ang^o, q^o plures hois
 damnant^o q^o saluant^o, & plures ang^o su^t beati q^o damnati.
 2^a r^ona e Duran in 2° diu 6 q 4 ad 1 vbi d^o nihil p^ohibere

num^{us} horu^m est maiorem numero angelorum.

3^a s^{ententia} est qua^m refert d^{ominus} Atha in lib^{ro} q^{uo} ad Antiochi^{um}
q^{uo} 2 quoru^m dicentiu^m, num^{us} horu^m est ang^{elorum} est equalis.

4^a s^{ententia} est multoru^m doctoru^m in hac p^{ar}te dubitantiu^m qui
nichil audent detrate diffinire. Oes illi s^{unt} quatuor
in eo conueniunt q^{uo}d num^{us} ang^{elorum} noⁿ excedit num^{us} horu^m.

Probatur ang^{elorum} im^o 3 p^{ar}te cecidit q^{uo} dracho im^o 3 p^{ar}te
saru^m seu^m traxit, id^{em} hoec qui saluant^{ur} ad^{equat} num^{us} ang^{elorum}
qui ceciderunt ut d^{icitur} d^{ominus} Aug 22 de ciuit^{ate} cap 1. Et in in
chid^o cap 29. Et lib^{ro} de diligendo deu^m cap 3. Et d^{icitur} Antel
lib^{ro} i^o cui^m deus sic cap 18. Et p^{er} ex illo psal^{mo} 109 implicat
tuinas q^{uo} oes hoec simul rapti excedit num^{us} angeloru^m.
p^{er} q^{uo} q^{uo} ex hoibus non damnatur sola 3 p^{ar}te, id^{em} liget^{ur}
l^{ig} quadrages^{is} ut pluribus placet.

Confr. q^{uo} ut d^{icitur} Greg d^{icitur} ut hoec saluant^{ur} quot s^{unt} ang^{elorum}
beati, id^{em} illi s^{unt} in triplo plures q^{uo} ang^{elorum} damnati, q^{uo} cu^m
multo plures hoec damnant^{ur} q^{uo} salui^m fiant, multo plu
res s^{unt} hoec q^{uo} ang^{elorum}.

Dico i^o num^{us} ang^{elorum} ita nobis incertus est ut remerariu^m
sit illu^m in certo et detrate num^{us} deliquae. hec est cois
s^{ententia} qua^m d^{icitur} d^{ominus} d^{ominus} Joni lib^{ro} de caelis hierat. d^{icitur} Aug
15 de ciuit^{ate} cap 1. d^{icitur} Greg 17 moral^{ium} cap 7 et 9, d^{icitur}

Antel Apoc 5. d^{icitur} Hiero ad Ephes 1. d^{icitur} Atha q^{uo} 2 ad Antio

Et p^{er} ex illo psal^{mo} 25, num^{us} q^{uo} est numerus militu^m eius?

Confr. q^{uo} q^{uo}oties in se ponitur aliq^{ui} num^{us} detrate ad
signif^{icatio}m multitu^{dinis} ang^{elorum} ponitur num^{us} certus pro incerto.

Et q^{uo} in hac p^{ar}te suo m^o ut p^{ar}atiss^{im}us q^{uo} 2 ad Tim
2 de p^{re}destinati^on^e dixit Paulus, nouit d^{ominus} qui s^{unt} eius
id^{em} est solus d^{ominus} nouit. Et q^{uo} in con^{tra} T^{er}cent^{is} i^o cap 12

Et can 15 et 16 d^{icitur} nullum abiq^{ue} speciali reuelatio^{ne} posse
scire in hac vita qui s^{unt} p^{re}destinati. sic quod m^o dice
re q^{uo} soli deo est ang^{elorum} eius notu^m esse numerum angeloru^m.

Qd rae p^r qⁱ hoc non pot^{est} alicui innotescere rae aliquas
 mali nec de hoc alicui falsa est reuelatio, q^{ia} sine reme
 rit^o noⁿ pot^{est} num^{us} ille ab aliquo deturari & taxari.

Dico 2° rationalitat^{em} Vr ascende^{re} num^{us} ang^{elus} excedere
 num^{us} ho^{minis} p^{re}sentiu^m & futuroru^m. p^{er} nas^{us} sm^{is} fides^{us} sing^{ulis}
 ho^{minu}m dante^m sing^{ulis} ang^{elus} tuteclant, qui (Vt Theologi dnt)
 snt ex infimo sed q^{ui} cu^m sup^{er}int & alij ad^u neutu^m ang^{elus}
 est in maiori num^{us} q^{uam} ho^{minis}.

Dicit hoc sctz p^{ro}bare de ho^{minu}m qui snt noⁿ de p^{re}sentiu^m &
 futuris, q^{uia} id ang^{elus} tuteclant pot^{est} p^{ro}curat ho^{minu}m tutari.

Sd^o hoc est q^{uia} Theologi reputat^{ur} Valde p^{ro}babile nullu^m ang^{elus}
 custodie duos ho^{minu}m etz tuteclant, cuius duplex assignat^{ur} rae
 I est q^{uia} cu^m nulli duo ho^{minu}m sint equat^{ur} p^{er} felicit^{atem} noⁿ possent
 conuenient^{er} ab eod^{em} ang^{elus} custodiri q^{uia} noⁿ imp^{er} felicit^{atem} fieret egua
 lis p^{er} felicit^{atem}, q^{uia} equat^{ur} ho^{minu}m p^{er} felicit^{atem} in custodia ang^{elus}.

2^a rae est q^{uia} ad ang^{elus} custodem spectabit colligere cunctos ho^{minu}m
 custodiri, ho^{minu}m q^{ui} resuscitatu^m com^{mu}nari, quasi eius aduocatus
 ad iudiciu^m. Hoc aut^{em} non ita conuenient^{er} fieri posset, si unus
 ang^{elus} tuteclant tutaret plures ho^{minu}m, nam noⁿ ita facile posset

Directoru^m cunctos in varijs mundi partibus dispercos con
 gregare, cu^m in hoc citu^m id est in illu^m oculu^m fieri debeat
 de quo Vide Scto in 4 d 47 q^{ui} 1 art 7. Neq^{ue} etz posset

Unus ang^{elus} se ita conuenient^{er} aduocatu^m pluru^m agere, q^{uia} Vni
 cuiq^{ue} ho^{minu}m deputat^{ur} Unus ang^{elus}, atq^{ue} adeo num^{us} ang^{elus} cae
 dit num^{us} oiu^m ho^{minu}m.

2^a p^{ri}. Vnicuiq^{ue} ho^{minu}m noⁿ sctz p^{ro}ficit^{ur} ang^{elus} tuteclant, sed
 etz ang^{elus} malus qui cu^m tentet, & q^{uia} Unus noⁿ tentat ex
 officio plures tuteclant vr de bonis ang^{elus} dicit^{ur}, q^{uia} sctus n^{on} ang^{elus}
 maioru^m admiru^m adquat num^{us} ho^{minu}m, sed ang^{elus} beati ad mi
 nua in triplo excedit^{ur} damnatos q^{ui} inu^{er}parat^{ur} excedat num^{us} ho^{minu}m.

3° p^o q^o d^o H^o q^o 113 art 4 ad 2 colligit ea d^o dyoni
 q^o hoc ad^o suprem^o hierar^o s^oit plures h^om q^o s^olt ad^o
 abian^o duam q^o excedit in p^ofectio^o reliquit, q^o p^octio
 n^o rae colligit e^o q^o totu^o num^o ang^o excedit totu^o n^o h^om^o
 Id^o p^obari p^olt ang^o pro 3° con^o dub^o p^ocedent^o.

Ad ang^o in v^ol^o v^o dicendo i^o maiores ang^o non e^o
 certis, s^o q^o 3° pars ang^o ceciderit, s^o ad locu^o ex Apoc^o v^o
 q^o ibi p^o 3° p^ostellari^o debent intelligi h^oci insignes in
 v^ol^o v^o sap^o, qui vt h^oll^o s^ount in c^octos, quot in dia
 cho descript^o iuata q^o dr Mat 24 dabunt signa s^o pro
 digia ita vt in errore induant^o si fieri p^olt et^o c^octi, ita
 interpret^o d^o Ansel ibi v^o glos^o ad^oin, v^o Nic^o de Lyra
 v^o Nic^o h^o 4 in apoc. 2. I^o dr q^o si locu^o ille
 de ang^o intelligat^o vt intelligit Beda v^o alij, t^o n^o
 b^o s^ou^o moreq^o s^o ponit^o pars certa pro inuenta, s^o signat^o
 spect^o 3° pars ad^o denotand^o q^o magna aliqua pars ang^o
 ceciderit. Ad m^o v^o ang^o dr et^o inuenta e^o q^o p^olt
 h^oci saluati quot saluati ang^o s^o quot damnati s^ont, s^o
 q^o q^o s^o in h^o p^o d^ont dubitat^o v^o suspicari^o d^ont q^o in
 sinuauit d^o Aug^o d^o in Gen^o c 22 d^ont supra v^olla h^oci
 rutales m^o n^o nulla ciu^oum tuoru^o numerot^o fraudu
 bit^o, id vberiori et^o copia fortasse regnabit. s^o q^o d^o
 Ansel v^obi s^o semp^o disputando procedit, quare q^ont^o d^odic
 tis colligi p^olt d^om erit num^o ang^o beatoru^o multu^o num^o
 excedet n^o h^om^o qui saluati. Imo id vt n^onti ate
 red^o de ang^o damnatis, p^olt^o vni^oq^o h^om^o v^ont^o ea i^o
 lit in tentatore assignat^o. Nec v^ont^o p^olt colligi ex p^o
 impleuit v^ont^o, na^o b^o n^o sit sermo de reparatio^o v^ont^o
 ang^o s^o de v^ont^o d^o de v^ont^o d^o deo parte sumenda de gentibus
 v^o hostibus i^o cuius impetu^o dereliquerunt v^ont^o g^olarunt

U Verbu implent significare & pferre, ita ut sit sentus
 edet magnas ruinas aut implent via cadaueribus, (ut le
 git d Hiero) & pnt subdm, de torrente in via bibit
 pp^r exstravit caput -

Id cof^{es} ex dicit p^r no e certu an tot hoies saluent
 quot int ang beati. imo d Th 1 q 23 art 4 refertur snas
 d Greg h no sub nom eius no acceptat illas -

Art^{us} 4us Vangeli differant specie?

Concl. imposs e plures angⁱ e^{ss}e eiusd^e specieⁱ -

Not^o e i qd conel d Th intellig^{da} e de idem^{it} spe
 cif^{is} spei a thoma, ita qd intra limites eiusd^e spei a th
 mo no inveniuntur plures angⁱ -

Et not^o qd in hac q nihil p fidem detiaruz hemus
 d Vn^{ic}uq licet pro suo capru opinari. dixit n d Damas
 2 de fide ut cap 3. an^{te}em equales an dispares sint
 nequaq comparat^u hemus illu ille scit qui eos creavit
 deu. Et d Aug lib 6 d P^{er}iclitantibus cap u ait, e
 itaq sedes, dnationes, potestates, p^{ri}ncipatus in celesti
 bus apparatus famul^u credo, & differre. aliqd intr
 se indubitata fide teno, id quid na ista sint, & quid
 intr se differat, nescio, neq ea sane ignauantia peci
 chitari me puto, & subdit, hu in si non e plane ex
 posita ad raptim talia. Ex quo scgr tanand^e e
 d Bonau qui in 2 dit 3 in 2 p^o dit q^o d^o snas d Th
 non e satis catholica & fidei consentaneas. tanand^e?

Tanandi snt ety Dolores Parientes d' epr Stephan
qui Lutetie vt referit Nicae v' Enri eamds Inas da
nauerit. Sed iam copertu e qd detratio Parientes
no transeut Secana

3 aduerze. tra a nobis trahanda ee. co pposita dif
ficut. an de falso repeniat talis multiplicatio ang^{es}
intra eamds spes at homa. Et an saltem sit possibi
sm legem dei ordin^{es} qd e querere an de falso no debz
illa multiplic^{es} ex aliqua repugn^{es} que sit in ipsa naa
ang^{es} an v' alia de caa qz no sit talis naalis repugn^{es}
3 an sm oipooz absolutu dei, ety si sit aliqua naalis
repugn^{es} ex p' naa ang^{es} possit dari talis multiplicatio
v' ut a i' eardiamoz sit 1 dub^{es}

Dubiuz 1 an de falso repeniant plu
res angeli intra eamds spes at homa.

In qua re i' sna d' qd qz ang^{es} qui p'inent ad diuer
sas hierar^{es} differat spe, in oet illi qui p'inent ad
eumds choru snt eiusds spei at homa v' solo num^{es}
differunt. tenent hanc sna3 Aloni 2 p q 2o mem 6
art 1 Gabriel in 2 di 3 q 1 art 2 conc 2 v' 3. Dyo
nis Carthus ead3 dist 9 3. Marti in 2 q 3 art i. hic
author dubitantr loquitr qm facit sna3 ista snt phoz
aduerari. Ad hanc sna3 vt reduci sna Capuo in
2 di 3 q 1 art 3 ad 2. Duran 2 8 conc 3 solutio 4
qui d' ang^{es} solo num^{es} differre posse. v' a deo mul
tiplicari atonta illoru naa. Terra 2 2 gent cap 9 3
concedit qd fatase de falso snt in vna spe plures ang^{es}

h' nobis ca' distinctio eor' no' est manifesta, Et q' d'
 Th' de hoc e' impos' ait ille intellig' q' no' sit impos'
 simplr, sed sol' quo' ad modos distinctio' individualis no'
 bis notat. Lab' Arist' tradidit e'

Et s'na. Universal' d' oes ang' sive vnus sive di'
 uersoru' ordinu'. sive vnus sive diuersaru' hierar' e'
 ciud' spei at homo. solo q' num' & officij differre, ita
 sentit Albei 2° p' tract' 2° q' 8. d' Bonai in 2° di' 9° art'
 1° q' 1. qua' s'na' e' magis coe'z facit' Mari' Vbi s' &
 eam tenet Thomas de Argentina, in 2° d' 3° q' 2° art' 2°
 refert' pro ead' s'na' Ricar' de s' Vilt. 4° de trinit' cap' 2°
 & eam tenet scotus in 2° dist' 3° q' 7. & inclin' Duran'
 dus q' 3. d' Th' quoq' in art' refert' quid' qui no' sol' di'
 xerit oes ang' e' vnus spei, de e'z oes ang' & oes arat'
 ciud' spei e' e'. Iste s'na' quatenus in eo coe'
 riuunt v' a'ciat' de falso dari' plures ang' s'na' num'
 distinctio' p'bau' p'nt' i' e'

I p' testimonij s' d' Bari' lib' 3° de s' ait, oes ang'
 s' appellatio' vna, sic e'z na'q' o' ead'z hnt. Et in apo'
 logia ad Cesarior, que' intr' epist' p'prie & d' Greg' Nals
 est. 141° docent' oes comparatio' debere fieri intr' ea que'
 snt' ciud' spei & na'q' explicat' h' exemplis, s' angelu'
 ancelo' e' maior, & ho'z ho'z cultio'z, & vltio'z de
 luce veloci'z dicitur, & hinc colligit' filiu' patri e'
 hominum, id e' ciud' na'q', q' pater p' comparatio' &
 collatio' d' maria filio. Et d' Athan' in lib' q' ad
 Antiochu' q' 4. cu' interrogaret' an ang' eent' ciud' na'q'
 & ang' vna & ead' e' eent' s' vna h' e' eent' ho'z, &
 in q' 3 dicitur in ang' & demonib' no' differre eent' d' vltio'z

eē diuina et boni et mali hoī. *¶* Mat 11 in illud oīa
 mēhi tradita sūt a patre meo, postq̄ dixerat oēs hoēs
 eē eiudē nāq̄ *¶* subq̄ subdit anḡ etz eiudē eē nāq̄ Ma
 zian quoḡ in lib̄ de laudibus Virginit̄, de laudibus agent
 capite de anḡ vna eē nāq̄. *¶* D Ansel lib̄ cur
 Deu hoī cap 21 ut ostendat oēs anḡ nō posse p̄ vnu anḡ
 saluari et oēs hoēs p̄ vnu hoēs ait. quis n̄ oēs anḡ sūt
 eiudē nāq̄ nō tñ oēs sūt eiudē q̄s et hoēs, et autz nō
 eē eiudē q̄s. qz non sūt ab vno angelo s̄ hoēs sūt
 ab vno Alas. q̄s n̄ (ut de Raphael) q̄q̄ designat p̄vius
 a quo multi trahūt anḡ. *¶* Damas lib̄ primū inlīt
 cap 7 ait intelligit̄ e ea que sola indiuidua continent spēs
 infimae vocari, cuiusm̄ e hoī, angelus, equus. *¶* De in
 elementario cap 17, *¶* Greg Nite de creatio hoīs cap 18

Confr̄ ex d̄ Aug in Enchi cap 29 vbi d̄. Deū itco
 humanā nāq̄ reparare et nō angelicā, q̄ sola nāq̄ hūa
 p̄ peccatū Alas peccerat et nō sola nāq̄ anḡ, id hęc rāo
 nō pot̄ eē legitima nisi supponat̄ multos anḡ eē eiudē
 spēs. alias n̄ de multis anḡ verificaret̄ q̄ sola nāq̄
 et spēs peccat, et p̄vius eēt reparandi q̄.

L̄ anḡ. pot̄ e plures anḡ eiudē spēs posse produ
 ci a deo, q̄ ita de facto producti sūt. aut̄ probabit̄
 Dubio vlt̄ huius ait. *¶* sp̄i ex d̄ Th opus 16 d̄ Auer
 roītas vbi d̄ q̄ etz si intellūs humanus nō hēret p̄
 quid ex nāq̄ rei p̄ q̄ distingueret̄ posset tñ a deo
 distingui. q̄ v̄ p̄ i q̄d ex fine sup̄nali ad quos
 anḡ et hoēs sūt creati, q̄ it̄ deū creauit hoēs p̄ tr
 beat̄, ita creauit anḡ q̄ it̄ intra eamē spēs creauit
 plures hoēs ita intra eamē spēs creauit plures anḡ

postq̄ fuit post illos produere. Et p̄ ex fine naturali
ad quos anḡi conditi s̄nt quot̄ deus creavit p̄ p̄fectio^{em}
vniuersi. Et manifestatio gl̄e suę, que p̄ p̄fectio^{em} manifest
no s̄bz consistit in multiplicatio^{ne} sp̄c̄y. Et in ista dilt^{io}
s̄d et̄ in dilt^{io} numerica si possibilis e, cū n̄ sit abscisus
rati alit̄ p̄fecti vniuersū, Et diuina oip̄as ostendit
fraz n̄ rae ois alia indiuidualit̄ dilt^{io} a Deo intenta e.
Et tandem p̄ q̄ q̄ illa numerica dilt^{io} max̄ expedit p̄
decore superbz ciuit̄, Et p̄o comercio Et s̄tatio celesti
um ciuit̄, ut sit̄ intr̄ eos mutua amicit̄a, suavis Et de
lectabilis, que max̄ e intr̄ indiuidua eiud̄ sp̄ci fundat̄
n̄ in similitud̄, que quo maior e p̄fectio. Vergit amicit̄a
illō n̄ s̄bz s̄bz quoz̄, Et paret cū p̄ribus Et

3 arḡ. nā si oēs anḡi differūt sp̄e sc̄p̄ q̄ inferiores nō
possunt cōphendere superiores cons̄ et̄, q̄ alit̄ possunt
superioribus illuminari q̄nt̄ ad ea que p̄tinent ad ord̄ nat̄
nā superiores cōphendunt se, Et ita p̄nt illuminare infer̄
de his in quibus nō cōphendūt illos, cuius dicit̄ d̄ Th̄
1 q̄ 109 aut̄ 3 ad 2. Si aut̄ sc̄p̄ q̄ ois̄ intell̄s ange
licus p̄portio natus e eēn a qua p̄fluit, Et iteo cū intel
lus anḡ superioris sit̄ p̄portio natus suę eēn, nō poterit
eīd̄ p̄portio nari, intell̄s anḡ inferioris. ut p̄ste qui deb̄
p̄portio nari suę nat̄ a qua p̄fluit, que inferior e nat̄
anḡ superioris ~

4 arḡ. Multi hōi de fado s̄nt equalēs in beat̄, q̄
anḡ eorū s̄nt eiud̄ sp̄ci. an̄ p̄r quā q̄ e d̄ Aug. serm
5 de Petro Et Paulo, vbi d̄ illos apost̄olos equalēs eē in
gl̄a, q̄ id̄ d̄ de alijs beat̄ lib̄ 2 d̄ aduersariū legis Et
p̄p̄t̄ cap 5, Et q̄ 26 ex nouo testamento, q̄ et̄ d̄ d̄

D Hiero Mat 11. p̄t est in pueris qui cū sola gr̄a bap-
tismali moriuntur qui cū nō iniquitatē disponantē equalē
iustificant. q̄ v̄ arḡ p̄. nam anḡ p̄fectiores nō debent depu-
tari equalibus ministrari atq̄ inferiores, id quo p̄fectiores tñt
dignioribus officijs ex diū prouid̄ et finis sup̄naturalis debiq̄
nat̄. Ut d̄t d̄ Th̄ 9. 113 art 1 ad 3 q̄ si finit̄ ad quos hoc et
dinat̄ e idē et equalit̄ pro diuersis hoīb̄ et arḡ corū erūt equalit̄.

Confr. nā oēs anḡ eiusdē ord̄ hñt officiū eiusdē r̄tis. Vg po-
testates ordinant ea que ab alijs exquiri mandant̄ ut a deo
sūt p̄determinata, anḡ v̄ exquiri ita, qd̄ e officiū eiusdē r̄tis
exercere, q̄ oēs illi tñt eiusdē sp̄s p̄ q̄ q̄ ministrari eiusdē
r̄tis non debent cōmitti diuersis sp̄ibus anḡ, alias superiores
occuparent in ministr̄ inferiori q̄ sua p̄fectio debebat, aut
inferiō in ministr̄ digniori q̄ debebat ei.

Et arḡ. Nā anḡ Vg Gabrielis, ex se neg e r̄tis neg
Vlt̄ d̄ indifferenti, ut de oī r̄tis d̄t d̄ Th̄ cap 4 de ente et
ent̄. q̄ si indiuiduat̄ p̄ aliqd̄ indiuiduat̄ qd̄ e extra nāas
sp̄is, id ea que sūt extra nāas sp̄is nō repugnat̄ multi-
plicari. hac n̄ r̄tis multiplicaret̄ p̄ta indiuiduantia in
rebus materialibus q̄ sūt extra nāam sp̄is q̄ eadē r̄tis mul-
tiplicabunt̄ in anḡ.

Dicit qd̄ nāa anḡ se ipsa e indiuidua, et nō p̄ aliqd̄
extrin̄ sup̄addita. si p̄ aliqd̄ sup̄addita indiuiduat̄, illud in
ita ex nāa sua e adq̄uatū sp̄is, ut neg ip̄s possit in alio
inuenire, neg aliud aliqd̄ eē qd̄ sp̄is p̄portionat̄, s̄t vni-
nāa create subali ita p̄portionat̄ p̄p̄ta subalī ut nullas
alia nisi diū illi possit p̄portionari.

D̄ hoc solutio replicat̄ nā ex illis max̄ ex i reḡ qd̄
nāa gabrielis nō possit cōcepti cōceptū vlt̄ et cōtr̄ qd̄ nō possit
eē.

1. 187.

2.

eē.

esse spes contra et contra sequitur quod ideo P non potest concipi conceptu
 ut quod non potest denudari a primo propter individuationem ex eo
 quod illud convenit P pro se, quod si nunc Gabrielis convenit pro se
 prius propter individuationem, illa etiam non poterit concipi conceptu ut.

Confr. ut aliquid fiat utrumque debet concipi sine conditionibus
 individuantibus. De nunc Gabrielis non potest concipi sine illis
 quod se ipsa individuat. Quod sic patet, quod individuat ex eo
 quod est pro se ipsa subditum et recipit in alio, quod habet pro se ip
 sa et non per aliquid superadditum, quod cum non possit sine ipsa concipi
 per se, neque a prius individuantibus denudari, nunquam poterit
 concipi utrumque nec poterit esse spes. Ex quo tametsi sequitur
 utrumque quod omnes angelus sint eiusdem speciei atque et nulli illis assigne
 re genus per gradum. Nam illud quod in se habet individuum speciei
 atque est (ut retulimus ex d. Damas). Et demum hinc
 sequitur quod Deus non possit sub nunc Gabrielis multiplicare alias
 individua, etiam per potestatem suam absolutam. Nam Deus non potest hoc facere
 quod intellectus non potest concipere sine implicatio.

utrumque arguitur. in die reperiuntur plura sub eadem specie, quod in
 angelis sunt plura reperiuntur sub eadem specie. angelus est de fide et quod per
 se quod ad perfectionem die nunc plures maior unitas quod ad perfec
 tionem nunc angelus. Tu etiam quod in nunc angelus non est maior, quod
 possit esse prius distinctio, ita et multo minus est in die.

Confr. quod si omnes angelus conveniunt in intellectu ita et omnes angelus
 in ratione. De nihil omnes angelus sunt eiusdem speciei quod et omnes angelus
 saltem plures erunt eiusdem speciei.

Sit in conel. de falso non dantur plures angelus solo nomine
 differentes intra eamdem speciem atque. hec est perpetua sententia d. Th
 qua precipue dicitur 2° 2° 9° cap 9° rati 4. Et de spua crea art 9
 et opus 30 lect 6 et 9. Et in 2° dicitur 3° quod art 4. Eum sequitur
 oes

oēs fecit eius dicitur. Caiet ff & cap 4 de ente & eum q 7
 P Bergomeni dub 115 Henricus in 2 d 3 q 2 art 2. Egidius
 quodlibet 2 q 7. Bañer, Cumel & oēs iudicet. Tenet etiam
 hanc sententiam Abulonis parado 4 cap 34 & in cap 21 numer
 cap 19. & Clitorius in comment ad d Damas 2 fidei. cap 3
 quod ibi ^{non} reputat probat. & quod etiam aduenturij conce
 dit sententiam hanc esse magis consensum dicitur Theop. Auzil
 n 2 de celo cap 9 tex 92 dicitur esse talis rei provenire a materia
 esse autem simpliciter a forma provenire. quod explicat exemplum
 circuli, autem non esse circuli provenire a forma, esse autem talis cir
 culi a materia. Ex quo sic colligitur, aliud est hoc casu & ali
 ud casu simpliciter, hoc non est ut species atque forma illud ut ut
 in materia mixtum. Ex quo tandem colligitur plures esse celos quod materia
 multiplicatur in illis. & sicut met cap 6 tex 12 dicitur ea sunt unum
 que sunt materiam unam ea ut sunt specie unum que ratio, unum sunt. &
 12 met cap 3 tex 49 dicitur quocumque plura sunt numeri materiam sunt
 & colligitur quod si darentur duo prima prima que solo numeri differ
 rent necesse deberent contrarietate ex materia. Eandem sententiam tenet
 Auicenna sicut met cap 5, & Averro quod citat Caiet de ente
 & eum ubi dicitur. Faut Plato qui cum ideas auerret a materia
 separatas & se subiecit, statim iudicavit unam tantum esse po
 nendam pro qualibet specie. & ex eodem principio nos id ipsum demost
 trabimus efficaciter de antiquo dubio sequitur. Nota non repugnare
 debet illa numerica multiplicatio colligetur a nobis ex eo quod
 sunt forma se subiecit sine materia & in alio conceptibus.

Sed interea si ratio dicitur Th 2 2 q 92 & de spua creat
 art 9. quatuor in e. Multiplicatio individuorum non est inten
 ta a natura propter ipsa individua, sed propter aliquam individua speciem, nem
 pe quod aliter non potest species aliter permanere deficienter quocumque

indivíduo illius, aut q̄ ab vno indiū nō p̄t oīa alia
 procedere quz nūc s̄nt ut illa sp̄i p̄maneat in vni
 uerso, aut q̄ ista p̄fectio sp̄i nō poterit p̄fecte repe
 rit & manifestari in vno indiū. Sd p̄t nulla it
 tarū rāz indiget sp̄i infima in anō multiplicatio in
 diuiduū q̄ nō e a deo facta. mai p̄t q̄ cū indiū nō p̄t
 sint in infim multiplicari nō p̄t ea eī sumi rāo tū in
 corū multiplic. quz cū s̄nt maālis & imp̄fecta ex p̄ ip
 sorū ex aliquo p̄fectiori sumēda erit r̄q̄ ex p̄ sp̄i quz
 ea se p̄fectior & p̄manentia e, Sd ex p̄ sp̄i nulla rāo po
 teit exogitari p̄t quā s̄nt necesse illa multiplic. n̄t
 aliqua ex dist̄ ut p̄t. g. Mō p̄t q̄ ad p̄fectū sp̄i anō
 sufficit vnu indiū cū s̄nt incorrupt. & in ea p̄t sua im
 maālis & illimit. p̄teit reperiri tota virtus sp̄i ad efi
 cēdū in vniuerso de id ad q̄ talis sp̄i ordinat. & p̄t
 eandē rāz p̄teit in ea manifestari tota p̄fectio sp̄i q̄
 nō erit necesse multiplic. indiuidualis & conr nō erit de
 fallo intentata a deo.

Confr. in corpōibz celestibz p̄t corū p̄fectio & incorrupt
 suffe vnu indiū, Sd anō eī s̄nt incorrupt & p̄fectiores il
 lit, & ea alia p̄ nō hnt tāta rāz dist. numerice cū nō
 cōponāt̄ ex māa q̄ maior rāe d̄m e q̄ in anō nō s̄nt plu
 res nūm. differentes intra eandē sp̄i atq̄.

Z. ex eo q̄ anō nō multiplicāt̄ nūm intra eandē
 sp̄i infimā, Sd oei differāt intr se specific. resultat in
 vniuerso maior pulchrit & p̄fectio q̄ de fallo nō s̄nt mul
 tiplicati. q̄ p̄t q̄ deus in p̄dubio creat max intendit
 p̄fect. vniuersi, & ant p̄t q̄ p̄fectio vniū cōsistit in ord
 suauū partū. ut dr 12 met rca 52 p̄fectio autz e ordo qui
 reperit̄ intr sp̄i q̄ e factis & p̄t se intentus quālis
 nō e indiuidualis qui e maālis & p̄ auent̄ intentus cū

indiu^m in differat p^{er} se ma^{gis} & p^{er} se accidentia
 q^{ui} ad p^{er}fectio^{em} ad^u uniu^{er} qui e in ang^{elo} sp^{irit}at q^{ui} intr
 illor^{um} noⁿ sit sola numerat^{io} dist^{inctio}.

Ult^{imo} fo^{ra} ut fo^{ra} noⁿ pot^{est} ee priu^m numerat^{io} dist^{inctio} ad
 ang^{elo} s^{ed} fo^{ra} p^{er} se subtrahenti, & se ip^sis s^{ed} fo^{ra} q^{ui} in
 illis non erit aliq^{uid} priu^m numerat^{io} dist^{inctio} atq^{ue}
 adeo neq^{ue} erit numerat^{io} dist^{inctio} mai^{or} p^{er} q^{ui} priu^m num^{er} dist^{inctio}
 e male & detrahiu^m fo^{ra}, id in ang^{elo} neq^{ue} ma^{gis}, ne priu^m
 ma^{gis} q^{ui} hec p^{ro}ponit fo^{ra} ut sic. q^{ui} cu^m na^m ang^{elo} ex se
 in sit fo^{ra} p^{er} se subtrahens noⁿ erit ex se multiplicat^{io}
 plura indiu^m. Plenior huius con^{tra} p^{ro}bat^{io} expellet^{ur} v^{er}
 ad dubiu^m sequens.

Ad 1° a p^{ri}o v^{er} iⁿ S^{ed} t^{er} cit^o noⁿ loqui de ang^{elo} s^{ed} ee
 na^male ip^soru^m s^{ed} s^{ed} q^{ui} differat spe. cu^m n^{on} hoc p^{ro}incat po
 t^{est} ad metaph^{isic} disputatio^{em} non fuerit S^{ed} de eo multu^m lo
 licit^o, id loquit^{ur} de ang^{elo} p^{ro} ut ordinant^{ur} ad beat^{itudinem}, s^{ed}
 cu^m mod^o qu^o ex dei dispos^{itio} h^{ab}ent tendendi & p^{ro}ueniendi
 ad v^{er} fines, in hoc n^{on} sensu magis p^{ro}incit ad s^{ed} intentu^m
 intellectualit^{er} na^m ee^m indagare, & q^{ui} in hoc o^mes ang^{elo}
 conueniunt, q^{ui} o^mes v^{er}o alt^{er}u^m co^mplete deliberate obtinent beat^{itudinem}
 aut illas irreparabil^{iter} amittit, ideo s^{ed} dixit o^mes ang^{elo} ee
 ei^{us} na^m, & in hoc co^mparauerunt eos ho^mib^{us}, q^{ui} ee^m h^{ab}et
 p^{ro} hoc m^{od}o dici ei^{us} na^m & distingui ab ang^{elo}, q^{ui} conue
 niunt in alt^{er}o m^{od}o tendendi in beat^{itudinem} s^{ed} mult^{is} aliis v^{er}o
 go ip^sis diuisu^m, & reparabil^{iter} ee^m si semel aut iteru^m def
 fecerunt in v^{er}o, & in eod^{em} sensu dixit d^{ominus} Aug^{ustinus} in ang^{elo} noⁿ
 p^{er}u^{er}se tota^m na^m, noⁿ q^{ui} noⁿ p^{er}u^{er}erit tota^m aliqua na^m spe
 cifica, s^{ed} q^{ui} illi qui p^{ro}manerunt reputantur ei^{us} na^m
 cu^m lapsis p^{ro} p^{ro} r^{ati}oⁿe dist^{inctio}, s^{ed} ita exponit illu^m d^{ominus} Th^{omas}
 de sp^{iritu} circa aut 8 ad 1° m^{od}o

Z V s' nom' sp'ei aut n'az nō intellexit sp'ez inf' ma, dō subalternā aut cōueniētiā in aliquo gradu eēndi, qd ex aliquibus corū verbis si atēne legātr sci te erit colligere, ita interpretat' h' Baner d' Damasc.

Ad Z V contēat ans (de quo dicit' dubio ult) E' negr q' v' ad i' p' batio' negr etz q', non n' unitas aut pluralitas individualis aut etz sp'ific' detumēda e' ex fine sup'nali, dō potius ex n'ali, ad quē (v' vitūe) oportuit indiū hūmā multiplicari, p' r' bonū sp'ei quē corrup' e', v' nō oportuit multiplicari indiū ang', v' ordo falsit' quē reperit' intr' oēs ang' redundaret in maiō rem p'fectio' vniuersi. Constat n' qd si deus curōs num' ang' quos fecit' faueret ex ang' solo num' differentibus qd nō eēt vniuersū ita p'fectū qntz ad p' supremas quae h' que sūt ipsi ang'.

Ad Z p' b' V qd multiplic' individualis eo tm' p'inet ad p'fectio' vniuersi v' ad st' tentio' diū bonit' quat' p'inet ad bonū sp'ei v' eius p' man' alias n' sola e' ma'ali' v' p' auent', v' q' nū ad bonū aut p'fectio' v' cōseruatio' n'az ang' nō p'inet multiplic' individualis ang', propt' ex fine nali nō pot' colligi' pluralitas individualis illorū.

Ad 3 p' b' q' V' multo pulchriore v' maiōri d'orit' v' rine p'uiditio' amicitie' v' solatijs sup'noz ciuū rezultare illā coeleste' ciuit' si t' oēs ang' sp'ei differat q' si solo num' different' sufficit n' cōueniētiā in gradu subalternō v' intr' eos p'fectio' sit amicitia, v' n' d' d' Th' de sp'ual' creat' art' 2 ad 2 magis se inuicem diligēt ang' si intr' ipsos sūt d'it' sp'ific', qm' ita conuertit' magis ad p'fectio' vniuersi si v' ad manifestatio' diū bonit' ad quā sūt ma' p'penti'

prelim qd amicitia & solatio civit' illius nō consistit
 p̄cipue in amore nati, sed in amore charit', ad quos
 parū refert dist' numeratis q' specif', nā charitas nāta
 magis diligit meliores. V' illo amore p̄felle se diligunt
 hoēs, ang' & deus, quis in eē nati sōz cōveniunt ana-
 logica cōveniētia

Ad 3 arg' 4. & posset concedi seq' c' ut videt' q' 96
 art 2. Ad 4 nego seq' alias n' ang' inferiores possent
 illuminari a superioribus de p̄inentibus ad eū nāz
 & cōtr nō herent cōpleta p̄as intellectiva a sua crea-
 tio, qd e' 2 d Th' q' 95 art 1, & q' 109 art 3 ad 2

Nec oblat qd ang' superior sit p̄fectior entit' q' infe-
 rior, nā hic excessus im̄ p̄inet ad rāz entis, & non
 ad rāz intelligibilit', aut sibi, sed nā ad legit' p̄por-
 tio^{is} im̄ hanc rāz sat e' qd ang' inferior sit nāz intel-
 lectuati cōpletz, hec n' p̄p̄iū e' nāz intellectualit' in eo
 qd intellectualia e' posse fieri oīa nāalia, e' n' nāa intel-
 lectiva cōversiva aliorū in se, (ut docuit Plato) qd nō
 eēt si aliqua nāalem entit' nō posset cōphendere, nec
 et oblat qd intelligibilit' e' passio entis, qd it' ang'
 superior excedit inferio in ent' excedit n' in intelligibit'.
 Hoc (ing) nō oblat, nā intelligibilit' pot' 2 dici
 Uno mō ut cōteq' entis, & excessus in intelligibilit' sic
 supra e' excessus in rāz entis, & quasi māaliter, comparat
 n' ad intelligibilit' ang' inferiorit' ut ens ad ens, Sic pa-
 rū refert qd excedat illa. alio mō considerat' intelli-
 gibilitas, ut cōparat' ad p̄as cognoscitivā ut sic. Ita qd
 intelligibilitas ang' superiorit' considerat' in rāz sibi cog-
 noscibilit', intelligibilitas v' ang' inferiorit' considerat' p̄
 modū p̄as cognoscitivā, & tunc certe intelligibilitas ang'

superioris non excedit intelligibilitate aliam ang inferioris, imo illi proportionatur quoniam capax est omnia fieri, non est aliquid inconueniens quod id quod in ratione entis est inferioris est imperfectius alio in quod in aliqua alia considerari sit perfectius illo, et ita in eis intelligi potest ang inferioris ad eam quae superioris, quae est adaequatio in quod, sed etiam spiritus intelligit quae autem sunt et non intentione proprie, sed ut suppleant aliorum vicem, sunt quae imperfectiores in ratione entis substantiae quas representant, et in eis representat (qui est ex certis in quod) excedit substantias quas continet.

¶ Tandem non obstat quod eorum ang superioris sit proportionatus obiectum sui intellectus quod est perfectius intellectu ang inferioris, et propter non poterit illa eorum proportionari huic intellectu inferiori. Hoc (inquam) non obstat, quoniam cum eorum ang superioris eatenus proportionetur suo intellectui quatenus pertinet ad naturas intellectuales, quae ea hoc tam ex radice habet quod possunt fieri omnia, et ang inferioris sit etiam naturae intellectuales, non inueniuntur quod eorum illa sit obiectum proportionata utriusque intellectus quod verum sit quod eorum cuiusque ang sit magis proportionata obiectum sui intellectus quod cuiuslibet alterius. Magis (inquam) proportionata non in ratione obiecti adaequationis specificat, sed extentiui, sed quod intra rationes obiecti extentiui est specificatiui habet maiorem proportionem, et ita ang hoc in conuenit quod intellectus ang superioris perfectius comprehendit rationem ang inferioris illi comprehendat. Unde intra rationes cognoscit hominum reperitur magis et minus, ita ut una sit perfectior alia saltem ea per cognoscit.

Ad 4 aliqui admittunt multos ang reperiri aequalis perfectio in naturalibus, quoniam plures fuerunt aequales in supernaturalibus, quae illis collata fuerunt in perfectio naturalibus, quod autem in supernaturalibus fuerint aequales, ideo probant quod multi hoc saltem

qui

qui in sola gratia baptismali decedunt sunt aequales in gloria
 & in occupant sedes angelorum qui ceciderunt qui provinere
 debuerunt esse aequales.

Ad 4° ex d. Th. 1° q. 103 art. 2 ad 3. quod quia plures
 horum sunt aequales in gloria centrali quod necesse est ut dominus sal-
 tem de precibus decedentibus cum solo baptismo. In adhuc
 illi habent aliquam diversitatem quatenus ad alia que ad custodias
 illorum pertinent & ad gratias ^{faciles} ~~faciles~~. & hoc sufficit ut per-
 tiores angelus proficiantur hiis qui quatenus ad hoc aliter excedunt
 Nec hinc colligitur aliquos angelus esse aequales in natalibus, aut
 in gratiis, quia hoc non ideo dicitur assumi ad sedes angelorum
 quia ad eandem numerum gratiarum & gloriarum sint predestinati a quo angelus
 ceciderunt, sed quia adaptati sunt ad eandem gratiarum ^{et} ~~et~~ cum in tubas
 quae ipsi possideant si permanserint.

Ad conf. 1° parum refertur ad unitatem & distinctam numericam aut
 specificam in angelis quod conveniant aut differant in ministeri-
 is & officii, quia hoc nimirum extrinsecum quid est angelorum naturae, nam
 angelus ad illa ministeria non ex natura sua de qua gratia dei de-
 putatur, addit quod inter haec ministeria reperitur magna di-
 versitas per se magis & minus quae sufficeret ad distinctio-
 nem specificam in angelis, si ad illa ex natura sua ordinarentur.
 Ad 2° d. Th. 1° q. 108 art. 3 dicitur quod quo angelus perfectior est, eo
 hoc perfectiore ordine & nobilitate ministerii, sed illud sit no-
 bis ignotum.

Ad 3° conceditur autem est distinguo contra, si non per hoc quod est
 individuum per aliquid quod est extra eam ^{et} ~~et~~ ipse intelligatur aliquid
 quod non est intrinsecum naturae specificae in se conceditur quod si autem in-
 telligatur aliquid quod non sit ipsa eam ut se ipsa irreceptibilis
 Taliquid quod non sit tibi ipsi naturae adequatum negativum quod.

verius negat qd hoc ipsu possit multiplicari intra eandem
speciem, qd cu unuqde illoru adque illi naa, no possit
multiplicari, aliat non adqueat id excederet.

Ad repl^{as} Capre in 2° di 3 q1 art 3 ad 2° salti^o 25 con
C^o Car^o de ente et eom cap 5 q9. C^o Tena 2 29 cap 93
Vnt neg seq. pro quo notant. qd 2 aliqd pot ee vte. Vno
m ex p^o rei, eo sly qd h^o in se fundam. vt vlr^o et pluri
bus coicabile conuipiat. alio m ex eo qd fundam vt ita
conuipiat nullo m se tenet ex p^o rei. Id sly ex p^o m^o
intellus, qui cu oia conuipiat ad modu reu maalius conu
pit ea que re vera nu coicant, nec pnt pluribus coicari
quasi pluribus eunt coicabilia. Dnt n qd h^o naa Gabrie
li et alioru ano no possint coicipi vt vlr^o i m pnt h^o 2
m, qd ad hoc sufft qd conuipiant sine conditionibus in
diuiduibus, et addit hoc sly ee veru respu nri intellus
pro illo statu in quo cognoscit subas immuales ad modu eaz
que coponut ex ma^o et for^o, no m respu cognoscenti^o eas
pro vt sut in se ipsi, qm ab illo no pnt conuipi vt sepa
rate a prio indiuiduatio cu in se ipsi no distinguat ab eo.
Pro quo vlt i qd de spe fundamentali et aliqz 2 in
tentio considerata 2 possumus loqui, vno m pro ut d^o
no sly naa^o specific^o, id est naa^o ex se pluribus coicabi
les, alio m pro ut m d^o naa^o specific^o et no coicabiles
et qd vt aliqd sit i spei, no sufficit coicabilitas que m se
tenet ex p^o modi intellig^o nri intellus, id est p^o necesse^o al^o
qua coicabilitas ex p^o rei, ita vt illa naa sit reals coica
bilis pluribus indiuiduis, et illa dicat^o spei no sly ex p^o
intellus, id est ex p^o rei, at v^o vt aliqua naa dicat^o vlr^o
2° m lat erit qd sit qd certa naa finita et vlr^o tuta fact^o

quom oei naa ang^a a p^o rei subalternos pri^o diei spes.
 Pro quo not^o qd de rae naa specificae illo z in contide
 rati^o tua int. i qd de rae eius gradus quo vlt^o constituitur
 in ee, importat certam aliquam naas, in quo differt a trancen
 dentibus quz no importat naas detriata, et ab individuū quz
 sm ea rae qua vlt^o constituitur in ee individuū no impor
 tat naas aliquam, d^o modū et detriatio^o naa. Et e qd huius
 in naa sit finita, p qd excludit diu^o naa a rae naa speci
 ficz. Et est qd et naa illa sit vlt^o trata foris, et p hoc
 excludit naa graia, quz e vlt^o trahit^o p^o alius foris, hec
 autz trā cōueniūt spebus ang^o subalternis. Et quilibet il
 larū e detriata naa, et quilibet e finita, et vlt^o foris trata

Quare ad rep^o qd Gabrielis naa et aliorū ang^o subter
 nentū, no possent dici spes, nec vlt^o concepti, quaz spes im
 portat fundamentali^o coicatio pluribus, possent in diu^o spes
 pro vt importat naas certā finita, et vlt^o tratas. Et con
 ceptā sine conditionibus individuuantibus. Nec e idz de le
 ho, qz ex vi sui conceptus importat vt individuū, at v
 quilibet naa ang^o importat vt naa, et vt denudabilis a
 pri^o individuali, atq adio potest ee spes, et vlt^o concepti.
 modo explicato, et quis naa Gabrielis se ipsa individuū
 tr, in illa sub ea consideratio sub qua se ipsa indici
 duat no e de rae sui ipsius pro vt naa specifica e, et
 ideo bene possent concepti sine se ipsa sub hac consider^o.
 Per hec p^o ad conf^o replicz et ad ea quz t^o subiunguntur
 Sed adhuc i^o tota hanc doct^o pot^o obici. i qz iuato,
 illū modū dicendi no saluat^o simplr qd ang^o sint spes
 et vlt^o, sed tm sm quid, s^o in ord^o ad intelluz cognoscen
 tom eos impelle. Et qz iuxta eamz naas simplr concedendz
 exit

ang^o I

L

ent qd a p^{re} rei sint plura individua ang^{us} sub ead^{em} spe in
 fina. p^{er} q^{ui} pro ut sint a p^{re} rei & pro ut concipiuntur ab in
 tellu cognoscente eat pro ut in se sint. im sint individua &
 no hnt r^{ati}o^{ne} vlt^{im}. p^{er} gradus ille qui imm^o sub se colit^{ur} ea
 que im sint individua. & no pnt e^{ss}e vlt^{im} e spei infima^e
 q^{ui} in ang^{us} repetiunt^{ur} tm res plures eiusd^{em} spei infima^e, & in
 d^{ic}o ad intellu^m imp^{er}fectu^m heat r^{ati}o^{ne} q^{ui} & non spei infima^e &
 3° q^{ui} falsu^m e qd ut aliqd simpl^{er} sit vlt^{im} satis est qd p^{er} modu^m
 vlt^{im} concipiatur ab intellu^m imp^{er}fecto sine aliquo fundam^{en}to in
 re. na ex hoc seq^u ita p^{er} p^{re} & abste^{re} p^{er} se conueni de deo
 qd sit spes et conedi de angelo, qd im e^{ss}e falsu^m p^{er} 1° q^{ui} 3° art 3°
 seq^u p^{er} q^{ui} nr intellu^m et concipit deu^m ad mod^o subaru^m ma^{xi}
 liu^m. & distinguit in eo r^{ati}o^{ne} quasi coe^{ss}e & specifica a p^{re} p^{er}
 individualit^{er} ut de d^{ic}o Th^{om} & Caiet^o aut 2° huius q^{ui}. & Caiet^o
 3° q^{ui} 3° art 3°.

Ad 1° horu^m v^{er}o e^{ss}e q^{ui} de nomⁱⁿe an spes ano^{ne} debeant sim
 pliciter dici spes postq^{ui} in re no sint coicabiles pluribus. cu^m im
 concipiunt^{ur} ut coicabiles a no^{ne} intellu^m, & sint na^mq^{ue} det^{er}miⁿ
 finit^{as} & p^{er} se vlt^{im} na^mq^{ue} & sic par^{um} refert sic l^{it}er^{er} vocari
 poterit dici qd spes p^{er}dicabilis proprius reperit^{ur} in rebu^s
 ma^{xi}malibus in quibus noⁿ it^{er}u^m inuenit^{ur} coicabilitat^{em} ex p^{er} intellu^m
 p^{er} et^{er} fundam^{en}talit^{er} ex p^{er} rei.

Ad 2° neg^{at} seq^u q^{ui} e^{ss}e r^{ati}o^{ne} p^{er} rei na^mq^{ue} ang^{us} sit individua
 in illud p^{er} qd e^{ss}e individua noⁿ e^{ss}e de r^{ati}o^{ne} illius na^mq^{ue}. de ex
 tra coceptu^m illius, & im e^{ss}e apta nata concipi sine illo & tu^m
 manebit na^mq^{ue} quid^{am} co^{mp}leta finita & vlt^{im} tr^{an}s^{it}ata. atq^{ue} imm^o sub
 ic^{on}ta q^{ui}. & noⁿ aliu^m spei infima^e, qua p^{er} p^{er} na^mq^{ue} illa im
 qd concipi ab intellu^m cognoscente illa pro ut e^{ss}e in se, dicit^{ur} qd
 spes pro ut subiicit^{ur} q^{ui}. & noⁿ pro ut importat na^mq^{ue} p^{er}dic
 abiles de pluribus, q^{ui} in se non hnt fundam^{en}to ad hoc. & ut sic
 a tali intellu^m concipiatur.

Ad 3°

Ad 3° q^o nō ē eamōz rāz vī deus dicat^r spes, atq^{ue} vī
ang^l spes dicat^r, q^u ad spes nō sufficit q^u q^uis est ex p^{te} in
lectus eodē mō concipiāt^r, sō rēgr p^{ot} q^u ex p^{te} rei impo^{ss}et
admirus nāz eadē finitā & vltimate cōpletā q^u non con
uenit deo.

Ad vlt^o p^{ri}uale q^o q^u in diu^{is} lz reperiat^r pluralitas sup^{er}
et p^{er}sonarū, que sumit^r ex distⁱⁿctōz & processioⁿ, nō in
uenit pluralitas indiuiduorū que sumit^r ex multiplicatioⁿ
nāz que in diuinis nō ē. Et q^u lz ad p^{er}fectōⁿ dī
nāz p^{er}tinat maxima vnitās cōt^{ra}ctū & indiuidualit^{er} nō in
max^{im}ā vnitās p^{er}sonalit^{er}, imo pluralitas p^{er}sonarū ē infinita diu^{is}
nāz p^{er}fectōⁿ.

Ad conf^{ess} q^o q^u aīz uis p^{er}uenit in māā eīusdē rāz p^{ot}
oēs sūt eīusdē spei & num^{er} multiplicante. ang^l vī māā cōt^{ra}ct
et ideo nō p^{ot} num^{er} multiplicari. Ist^{ud} est dīc^{ti} ex d^{ist}inctōz de spi
ritua creat^{ur} aut & ad iō in fine illius sūt nulla ē rāz que
oīa cōiūcat nō p^{ot}te dari plures spei nāz rāz, q^u cōiūcat
p^{ot}ret dīc^{ti} ē de falso talis spei vī si aliq^u ponat corp^{us} iē
lectū ē arāta.

Dub^{ium} 2° an sup^{er} q^u de falso non sint plures an
geli numero s^{ed} distincti intra eamōz spei in
fima, an saltem possint ēē s^{ed} p^{er}sonas dei
ordinariās.

Q^u est que rē an spei infima in ang^l s^{ed} ad nāz & serua
to ad s^{ed} sibi cōueniēti possit multiplicari in plura indiuidua.

I^{tem} s^{ed} attestat s^{ed} ordinariās p^{er}sonas dei p^{ot}te dari plures
ang^l intra eamōz spei infima, ita Scotus in 2° d^{ist} 397,
gabriel q^u vnica, Emūcus quotlib^{et} 2 q^u 2, & Duran in 2°
d^{ist} 3 q^u 3 & p^{er} 1.

P^{er} I. idē ē q^u possint ēē plures ang^l intra eamōz spei s^{ed}

poas dei ordin^{as} et qd possint ee sm poas dei abs^{as}, id sm ab
 soluta possit dari plures angⁱ ut dicetur dub seq^{ti} q^o sm poas
 dei ordin^{as}. Mai^{or} p^{ri} ex duran, q^o l^{ta} illa pluralitas repug
 nat na^{am} angelice ex sua ppria na^{am} l^{ta} no^o, si l^{ta} no^o possit
 deus ee sm absoluta poas facere illa multiplicatio, q^o deus
 no^o pot^{est} facere qd repugnat rebus sm suis na^{am}, si q^o pot^{est}
 ut deus illud facere sm poas ordin^{as}, q^o deus ut autho^{ritas} na^{am}
 pot^{est} facere qd na^{am} veri no^o repugnat. **L^{ta} p^{ri} ex Vab**
 quod^o t^{er} cap 3. p^{ri}us dist^{inctio} individualis e intrinsecu^o indivi
 duo e constituit illud facti, a quo proinde indiv^{iduum} dependet
 in q^o ca^{usa} facti qua^o deus ee sm absoluta poas no^o pot^{est} su
 plere, q^o si supleat sm absoluta poas signa e qd nulla sit
 repugn^{antia} ex na^{am} rei, ut fiat talis multiplicatio, atq^{ue} adeo, ee
 ee pot^{est} fieri a deo sm poas ordin^{as}.

L^{ta} arg. nulla repugn^{antia} e in na^{am} specific^a ano^o ppri^a qua^o
 no^o possit coicari pluribus indiv^{iduum} st de facto coicatur unig^o
 possit sm poas ordin^{as} coicari q^o p^{ri} e au^{tem} p^{ri} q^o talis re
 pug^{antia} non e ex p^{ri} ip^{si}us na^{am} specific^a, q^o cum na^{am} sm
 se sol^o contineat ea que p^{ri} se p^{ri}ment ad au^{tem}, no^o pot^{est} hec
 aliq^o na^{am} cuius detra^{ctio} pot^{est} ad unu^o indiv^{iduum} q^o ad aliud,
 Rursus, talis repugn^{antia} non e ex p^{ri} distinctio^o individuali per
 qua^o de facto na^{am} specific^a detra^{ctio} ad hoc indiv^{iduum}, q^o una
 d^{ist}inctio individuali, no^o e incompatibilis ut alijs eund^{em} na^{am}.

Dicit repugn^{antia} ex v^{er}oq^{ue} o^{mn}i, eo qd na^{am} specific^a ano^o, ita
 e p^{ro}portio^{nata} illi individuationi ut ex na^{am} sua p^{ri} illa ano^o
 quae co^opleat, v^{er}o illa individuatione ita ex na^{am} sua e co^oplea
 ta illi na^{am} specific^a, v^{er}o illi ad^{equata} ut ex na^{am} sua exclu
 dat co^oortiu^o alterius individuationis.

Sd d^{icitur} e. q^o seq^{ti} qd p^{ri} distinctio^o poas abs^{oluta} no^o possit fieri il
 la multiplic^{atio}. p^{ri} seq^{ti} q^o sm simili^o na^{am} no^o pot^{est} substitui na^{am}
 creata substitue^{re} aliena substit^{uta}, nec pot^{est} aliena substit^{uta} creata

substantiare nisi tuam propriam naturam.

3. nā specif^a in ang^o nō e de se indiuidua nō fit indi-
uidua p aliqua^m diuiz^o indiuiduales supadditā, q̄ nāa speci-
fica in se considerata manet indifferent ad plura quibus
poterit concari p̄ q̄ q̄ nāa specif^a ut indifferent considera-
ta nō h̄t necesse^s conexio^{is} cū aliqua indiuiduatio in parti-
nee postulat plures vna q̄ alia, nihil n̄ in ipsa pot̄ ima-
ginari a quo proueniat talis detratio. aut̄ v̄ ang^o p̄
in ang^o alia e vnitat^{is} specifica e alia numerica, e h̄c 2°
nō e de eorū prior^{is} q̄ si prior^{is} consideret̄ in se nō inclu-
dit posterior^{is}, nō erit indifferent, e fiet h̄c p̄ aliqua indi-
uidua^m supadditā, nō qua^m rāe supaddit^o vna poterit plures
supaddi, siḡs de se e indifferent, q̄ nāa nō repugnat in-
ueniri in pluribus indiuiduis.

4. in ang^o nō solz e cōpositio ex ḡe e dīa. nō etz ex nāa
specifica e ex aliqua indiuiduatio, nā vnitat^{is} e p̄positio
nabile fundam^{ta}, itz maior l̄ minor elongatio eorū ab emilla^o
nō rāe p̄uenit cōpositionis concedimur diuiz^o specifica in ang^o
distingui a gradu ḡico e illi supaddi, q̄ nō rāe posse-
rionis cōpositio^{is} concedi erit diuiz^o indiuiduales distingui
a nāa specif^a e illi supaddi ut detriant detrab. Purus.
q̄ it̄ posititas gradus genericū nō detratr adq̄uate vna diuiz^o
specifica nō postulat plures, ita etz detrabilitas nāa speci-
fica nō cōpletr adq̄uate vna diuiz^o indiuiduati, e ex q̄ p̄
teit̄ detriari multis, atq̄ adeo ex nāa sua erit detrabilit^{is}
ad plura indiuidua, p̄ q̄ q̄ nulla poterit assignari rāe
quare nāa specifica detratr adq̄uate aliqua vna detratio
indiuiduati, cū illa nō sit de rāe nāa specif^a, e q̄ nāa
grāa sit detrabilit^{is} p̄ plures diuiz^o.

5. si aliqua rāe in ang^o nō poterit e multipl^{is} indiui-
duorū, idco eorū q̄ priuz indiuiduatio deb̄ eō distinsu a nāa

individua ut pt in rebus malibus in quibus maā qd d
 prius individuatō dillingr ab indiū qd constituit, Ad hoc
 prius individuatō nō debet dillingui ab indiū qd constitu
 it sū res, Ad hū sū consideratio^{es} et in rebus malibus q
 nō e cui talis multipl^o denegtr in anō. mō pt in hoc Vg
 id sū res e qus spes e indiū et ista rae differūt q cont
 titutiva illorū id sū sū res e ista rae differūt, Ad nullas
 repugn^o e qd id sū res sub diuersis considerationibus conti
 detur, si considerat nāa grāa ut deliata p plures dicit q
 eodē m nāa specif^a potest considerari ut deliabilis pluribus
 dicit individualibus, atq̄ adeo nulla repugn^o erit ut mul
 tiplicet^r.

Si dicat qd in indiū maali reperit ipsa maā a qua
 reat^r dillingr ipsa nāa.

Ad qd maā et e de rae speci^e et gnis. Et in id p qd consi
 titutiva nāa grāa e specif^a nō dillingr ab ipis q d d m
 erit de p^o individuationis respu individuali.

Consy nā ut gni dividat^r p plures spes nō e nec nāa
 grāas dillingui a specifica p qua dicit q ut nāa speci
 fica dividat^r p plura individua nō e nec qd dillingua
 et ab ipis p^o individualibus q potest multiplicari et
 multiplic^r nāa grāa.

Ult^o. Id e prius constituens spes e multiplicat^r spes
 Vg rae collatens hoēs multiplicat nouā spes q id qd
 in anō erit prius individuant erit multiplicat, Ad in anō
 e prius individuant q illud et potest anō multiplicare.

Zna e non posse sū sid^o nāa plura individua ang reperiri
 intra eandē spes, in d^o Th e 2 q c 93 e de spūa creat^o
 art 3. Capte in 2 d 3 q1 art 1 con^o 5, e art 3 in resolutiō
 bus ad arg^o Sult^o d eandē 5 con^o. Ricard^o cō^o p^o p^oate
 q^o vbi d^o ang^o e forte vni nūm nō p aliq^o supadditū
 d p ipsā suā cen^o. Egid eadē dilt p 1 q2 art 3. Vbi et d^o

quod omnia quod deus facere possit de se ipso abesse, in se habet
 causam nam non posse esse plures angelos intra eandem speciem infi-
 ma. id est h. Caiet. Et s. q. 2 art. 3, Et de ente Et eam cap. 5
 q. 3. Est cor. s. n. a.

Pro quo vult. quod est prius individuatio angelorum, et veritate
 probabilis opinio. quidam enim dicunt naturam angelicam non indivi-
 duari se ipsa. id quod est ens supradicta, quod vocat heresitate.
 Cum enim natura in se habet predicata essentialia et nihil aliud
 et prius individuatio non sit de quiddam speciei necesse est esse
 aliquam aliam entem supradictam. propter quod dicitur in Th. quodlibet 2
 art. 4 quod in angelis differunt natura et supradicta.

Nihil aliud probabiliter dicitur a Th. s. q. 3 art. 3 in substan-
 tiis spiritualibus non fieri individuatio nisi per aliquam entem supradictam
 naturam specificam, id naturam specificam se ipso esse individua. ita Caiet
 3 p. q. 2, Et q. 4 art. 2 ad 3 hinc, Et de ente Et eam cap. 5
 Et v. s. n. a. Art. 7 met. tex. 20 ubi dicitur quod in substantiis a materia
 separatis, id est natura et ens est natura. s. individua. Et pri-
 us s. n. a. quod illa entitas seu heresitas non potest causari a natura an-
 gelica ut cor, nec ut singularis. nec ut considerat in sua
 predicata essentialia quod nullo modo. ante prius, quod natura angelorum de se
 non est cor, id habet pro ut ab intellectu infusum concipitur. id
 illud prius non dederit causari a natura angelorum nisi pro ut est in
 se et pro ut concipitur pro ut est in se, quod cum ita concepta non
 sit cor non potest causari ab illa ut cor est. Rursus nec
 causari ab eadem pro ut singularis. quod sic iam considerat in
 dicta. Et tamen non causari ab illa in sua predicata
 essentialia, quod in ista consideratio non causatur ab illa
 nisi quod ei conveniunt per se, et in consideratio illa, nec
 habet coitates, nec particularitatem, aliter non posset aliter concipi
 quod non per aliquid supradictum individuatur. Confr. natura angelorum
 natura est individua ex eo quod est irreceptibilis in materia, id se ipsa et

sine additio alius entitatis distincte e incommensurabili in
 maā q̄ se ipsa & sine aliqua entitē sup̄addita e indiū
 Mai & si negetur a Duran (cuius arḡ refert & soluit Caiet
 1° q̄ 3 art 2) e in exp̄ta snā d Th̄ ibidē ad 3. & de sp̄ua
 creat art 3 ad 4. Vbi probat q̄ si forā receptibilis in maā
 indiuiduat ex illa, ex hoc q̄ recipit in illa, p̄ hoc ne in
 cōicabilis alij, ita ex hoc q̄ non possit eā in maā. Id e
 ipsa subsistit e incommensurabilis, & p̄ cōs singularit̄.

Nihilz siue teneamus hanc 2^{am} snāz que nobis ma
 gis placet, siue priores quā tenent plures alij, sit nobis
 Conulo sp̄s infima in anḡ in suā nāz non e multipli
 cabilis in plura indiuidua intra latitud̄ illius sp̄s. &
 cōtr nec p̄ resp̄s ad p̄as Dei ordinariā potest dari plura
 indiū illius sp̄s. 2° part cōnē manifeste resp̄t ex i
 nā p̄as ordin̄ ut d̄t d Th̄ 1° q̄ 25 art 5 ad 2 d̄r quāt
 resp̄ct̄ id q̄ e fallibile in nāz rerū, & seruate modo
 nāz ipsi nāz cōuenient̄. 1° aut̄ part p̄ iāe d Th̄ in
 art. Nāz sp̄sifica in anḡ subsistit oīa exp̄s māz q̄ in
 sp̄s nāz non e cōicabilis pluribus indiuiduis. p̄ q̄
 ex Arist 1 de celo cap 9. Vbi ideo probat nō posse eē alī
 um mundū num̄ distinctū ab illo q̄ in ille cōtinet oī maā
 possibiles. & 5 met rea 6 de distinctio indiuiduā intra
 eandē sp̄s, nō posse provenire nisi ex diuersibilit̄ māz. &
 12 met rea 8 ideo probat q̄ motores nō solz eē vnū iāe. Id
 e vnū num̄, q̄m̄ cū sit alius non h̄t māz.

Nec valet q̄ dicitur de in 2° d 3 q̄ 7 q̄ cū Arist d̄t cas
 res eē vnā que h̄t vnā māz debet intelligi non de maā
 que e vnā pars physica cōpositi, sed de hecētē que se
 h̄t ut maā resp̄t sp̄s, q̄m̄ illa maātr d̄hit, & cōtli
 tuit in eē indiuidui. Hoc (ing) nihil e nā p̄ q̄
 q̄ d̄t metaphysici intelligūt māz physica que e ali

part

pari compositi e e ea de qua loqr Arist. pteea nihil mag
 nu diceret ipse si illud hm intenderet qd illud sit vnu
 num qd sit vnu individuatio ptes num qui e sentus int
 a solo. Et rands qd hoc e qd nos querimus sz a quo
 heat vnaqzqz res sua hecetit. Et vnt Peripatetici
 qd in accidentibus sumit a subiecto & in substantijs
 maalibus a materia, in substantijs autem se para
 tur vel sumitur ab inacceptibilitate in ipsa materia
 I. a quads supaddita entit adguata naz ang.

Et si conie ex quads ppositio qm frequens e in d Th
 cu de distinctio individuorum loqr, d specialr s q 41 art 6
 & q 44 art 1 & 7 q 75 art 7 & alibi sepe sz foia ex naa
 sua subitenti oio a maã separata & ab oi receptiuo na
 pot e nisi vna num. qua pp pbat d Th exemplo albe
 dinis, que no posset e nisi vna si eet ab oi subo et ad ad
 subm separata. Et pot et sic probari, individua oio con
 ueniunt in pfectio intm pntente ad eam specificã, ita
 qd ista illa pfectio e in quolibet illoru, & solz differit in
 diueris modis hendi illam naã, qz penes istos modos hm
 pot intelligi consistere ista inegalitas & conã ista di
 tinctio participandi naã specificã. Id vbi naã specificã
 e oio separata a maã & a receptiuo non pot e aliqua
 disto aut pluralitas participandi illa naã, qz nec plurali
 tas individuorum. si mi qd ad distinctio^{es} & pluralit^{es} illorū
 modoru requirit qd vnaqzqz individuorum heat naã spe
 cificã ^{limitat} ~~adguata~~, & non solum sū des sua pfectio qua heat ^{et latitudo}
 pot e adguate, ex p illorū modoru, alias no possent
 illi modi e distincti & ineguales intr se, Id vbi naã spe
 cificã e oio separata a maã nihil e a quo possit proue
 nire huiusm limitatio, qz vnaqzqz limitat p suū opp^o ut
 aliu p pãã & e d g necit e limitatio aliu qualis e naã

specif^{is} resp^u individuorū fieri et p^{er} suū q^{uod} p^{ro} p^{ro} aut
maas, que tū in ang^o nō sūt non p^{oss}unt et in illis repe
rii pluralitas individuorū

Confr 1. idē ē p^{er} se subtrillens nō pot^{est} ēē nisi unū
ut d^{icitur} d^{icitur} Th^{omae} iⁿ q^{uestione} 3^a et 4^a et 944ª art^{iculus} 1° q^{uod} ē irreceptū et
separatū ab oī receptū, id for^{is} ang^o sūt p^{er} se subtrillen
tes et ab oī receptū separata, q^{uod} nō p^{oss}unt ēē nisi uno intra
Unāquāq^{ue} spēs.

Confr 2. q^{uod} unūq^{ue} individuū angelicū d^{icitur} infinitū
intra suā spēs et idē non admittit aliud intra illā, q^{uod}
nō ita intellig^{itur} ē ut intellexit Scl^{us} Vbi iⁿ solutionibus
ang^o. quāsi intra latitud^{inem} spēs sit infinita p^{er} se illa que t^{ota}
sit in uno individuo, id q^{uod} illud individuū h^{ab}et illā nōā spēs
c^{on}creta sub quodā modo infinito negatiue ex p^{ar}te modi h^{ab}endi
illā, h^{ab}et nō illā adēquate et sine aliqua detra^{ctio}ne aut li
mitatio: ad aliquos modū limitatū h^{ab}endi illā, in quo
sensu d^{icitur} Th^{omae} art^{iculus} 2° huius q^{uod} ad 4° dixit sub^{stantia} imm^{ortalis} ēē
infinita s^{ed} quod non sūt recept^{us} in alio, Vbi nō tribuit
illis infinitatē in gradu p^{er} se illi, id quo ad modū e^{ss}endi
in suis individuis, q^{uod} ex nāā sua non h^{ab}et nāā ang^o q^{uod}
in pluribus individuis possit multiplicari, et

Nec valet dicere ut aliqui d^{icunt} q^{uod} ista impossibilitas
nō ē ex p^{ar}te nāā ang^o, id ex defectu plurium modorū quibus
nāā ang^o debet co^orcari. Hoc (in^g) nō valet q^{uod} mo
di quibus individua h^{ab}ent nāā spēsificā sūt cōn^{tra}ctiles et
si nāā, et ideo idē ē dicere q^{uod} illi modi nō sūt reat^{us}
plurificabiles, et dicere q^{uod} nāā spēsificā ex se non h^{ab}et
q^{uod} in illis multiplicet.

3° p^{ar}te con^{tra}. Non p^{oss}unt duo ang^o idē num^{er}o differre q^{uod}
nō p^{oss}unt plures ang^o sub eadē spē multiplicari. q^{uod} p^{oss}unt p^{er} ant^{er}

q^{uod} dist^{inct}

q̄ dist^o intr quoscūq̄ duos ang^o debet eē solū cū careant
māa, s̄ dist^o solū e specifica, q̄ necesse differūt spē
nō num^o l^o

Dicit cū dicto Vbi s̄ aliud eē q̄ aliqua duo differūt
solū, aliud v̄ q̄ differūt ut solū l^o ut altus, l^o n̄ infect
dist^o solū e specifica. l^o v̄ minime, q̄ duo ang^o vales q̄q̄
carent māa nō differūt solū, differūt autē ut solū sicut ut
altus, s̄ in differūt solū num^o.

Sd̄ s̄ q̄ illi duo ang^o differūt māa l^o solū, q̄ intr
illa duo non e dare mediū, nō l^o q̄ carent māa, q̄
s̄ con^o specifica

Dicit q̄ differūt māa, nō q̄d^o ex p^o māa, q̄ carent
illa s̄ q̄ distinguūt p̄ p̄p̄t^o entitatibus individualibus
quat^o, hnt modū māa in hoc q̄d in illis dicit^o e individuat^o
solū e specificā nā angelicā

Sd̄ s̄ q̄ nō sufficit ad hoc q̄ aliqua differūt māa e
p̄ p̄p̄t^o entitatibus hēntibus se p̄ modū māa q̄d in illis
dicit^o e limitetr nā specificā nā hoc et̄ cōuenit dicit^o specif^o
ut in illis limitetr nā grata. Neg valet d̄ q̄d hęc limita
e solū e nō illa s̄ māa. Dq̄ cū v̄tag limit^o fiat p̄ aliq̄d
māa e sine s̄d ad māa non eūt assignab^o rad quare vna
sit solū e nō alia, atq̄ adeo dicit^o q̄d nō pnt solū num^o differre.

Confr. q̄ siue nāq̄ ang^o individuāt se ip̄s, siue
ab aliqua entit^o ip̄s adq̄uata e sup̄addita, temp̄
ta dist^o originat^o a solū, s̄ nulla dist^o originata a solū
e māa s̄ solū q̄ s̄ dist^o intr ang^o e solū. Necat^o
q̄d valet instantia de duabus aīabus, nā illē l^o eūt in di
uersis māa l^o hnt s̄d ad illas e ex hoc possūt num^o
differre

Ut p̄ con^o. eēt specif^o in ang^o se ip̄s e sine ali
qua dicit^o individuali sup̄addita e individua q̄ nō e cōca

bilis pluribus individuis. q̄ p̄ q̄ illo vnūq̄q̄ individu-
um e incōcabile alijs, q̄ se p̄t̄it & sine aliqua dīa
indīduali sup̄addīta sūz indīduatio indīduant, an̄
v̄ p̄ q̄ in anḡ nihil e q̄ pot̄t eē radīx talī dīz sup̄
addīz, nō n̄ talī radīx pot̄ eē ipsa nāa specifica, cū nihil
includat intrīn̄ q̄ nō eēt cōc̄ plurībus indīduis tūc s̄
cōm̄, imo eēt rāo conuenientīz illorū intrīe. Et cōtr̄ non
pot̄t eē rāo dīz corū, non n̄ pot̄t id̄ eē rāo cōuerten-
tīz & dīstīctīō corūz intrīe, p̄r̄ eē aut̄ nihil e in anḡ
p̄rī exīst̄, & subtil̄ & actīa que oīa supponūt indīdua-
tīō nāa & p̄ cōm̄ nō p̄t̄ eē p̄rīus indīduatīō q̄ in cōm̄ anḡ
nō p̄t̄ reperiī plura p̄rīa indīduantīa in quībus nāa
specīfīca multiplicatr̄.

Dīct̄ q̄ s̄ eād̄ aīa e p̄rīus gradus generīcī in quo cō-
uenīūt specīes, & eād̄ e p̄rīus dīz specīfīcī, qua vna
spēs dīffert ab alīa, ita et̄ eād̄ nāa anḡ pot̄ eē p̄rīus dīz
specīfīcī in qua cōuenīant indīdua, & et̄ dīz indī-
duatīō, in quībus ipsa nāa inuenīetr̄ dīstīct̄, q̄ s̄ aīa
sub dīuerīs rāibz e rāo cōuenientīz & dīstīctīō ita
id̄ pot̄t̄ in anḡ nāa cōtinger̄.

S̄d̄ q̄ aīa & rē s̄m̄ dīuerīs gradus sūz eōm̄ s̄m̄ p̄rīus
conuenīentīz quēz & radīx dīstīctīō specīfīcī, in v̄nūq̄
illorū p̄tinet ad illīus eē. nā in aīa v̄ḡ t̄m̄ intellect̄
reperiī s̄m̄ & intellectū quorū v̄nūq̄ p̄tinet ad eē
hoī v̄nū v̄t̄ p̄rī & aliud v̄t̄ dīa, at̄ v̄ nāa specīfīca in anḡ
s̄m̄ t̄m̄ illud q̄ p̄tinet ad eē anḡ deb̄t̄ eē cōc̄ indīduū
is s̄ cōm̄, alīoquin illa indīdua deberent intrīe dīf-
fere spēs, q̄ si aliqua fuit indīdualis dīa illa nō po-
t̄t eē ex intrīctīō spēs, s̄ ab aliquo extrīn̄, & cū nul-
lū tale s̄t̄ arīgnab̄ nīrī nāa que nulla e in anḡ v̄r̄ manifeste

sequi

sequi ex sua natura non est pluribus concipibile, nec potest negari neutrum est assignare radices seu prius dicitur individua-
 lit in ang, et assignatur fundam dicitur specificis, nulla enim
 est potentia ratio respectu unius quod respectu alterius, aliter non daretur
 fundam illius compositio metaphis, qua in ang^o contr ad
 mittit ex natura specificis et dicitur individuali.

Pro solutio arg^o non est, quod licet aliqui videamus dicere, quod
 de potentia dei absoluta possint multiplicari individua ang^o in
 tra eandem speciem, tamen non hoc intendimus affirmare, ut vide-
 bitur dubio sequi, sed tamen intendimus negare sequi ex eodem modo
 possint multiplicari in potentia dei naturalis quod repugnet etiam
 multiplicari in potentia dei supernaturalis.

Ad 1° q^o negr mai, Ad 1° p^o ex Duran^o q^o quod repugn^o
 illa tenet se ex se natura ang^o, non quod ex aliquo predicato
 essentiali illius, sed ex aliquo coneguto ad ipsam speciem, eodem modo
 sua naturalis perfectio tanta est quod licet ex illa sequatur aliquis mo-
 dus subalter illi adaequatus quo isto individuali (ut quidam
 dicit) licet quod ad ipsam naturam conegit naturam quaedam negatio
 receptibilitate in alio, quae non potest non naturaliter sequi ad naturam
 illam in sua totalitate, et ideo deus ut author naturae non
 potest aliter facere. Et hinc non sequitur quoniam possit in potentia
 absoluta aliter disponere si illud non est essentialis, sperando.

Ad 2° p^o batio^o q^o quod licet prius individuatione in genere casus for-
 maliter constituat individuum, ita ut non possit suppleri,
 a deo etiam per potentiam absolutam, tamen si non est de ratione huius prius
 nec illius naturae per illud individualitatem quod adaequate se habeant
 ita ut deus non possit aliud facere in potentia absoluta
 tunc certe, in ordine naturae non poterit aliter fieri. Ex hoc tamen
 non sumitur arg^o ne possit aliud fieri in potentia absoluta
 sed licet in ordine naturae non possit esse regressus a morte ad vitam

In non repugnat fieri in potestate absoluta dei.

Ad 2. bona e. solo ibi data. qd illa repugnat tenet se
ex p. nae et ex p. conditionu individuantiu, si autz repugn
illa no e. iae. aliuu p. dicat. entitalit. Id iae. aliuu
modi p. consequentiu nae, no poterit qd p. fieri in
potestate nae. nihil in d. stabit quin fieri possit in potestate
dei absoluta.

Ad rep. negat. seq. Ad p. batio aliqui rit qd fore no
est. Th. dicit qd h. in ord. nae no possit nae creata
substitut. nisi vnica substit. p. p. q. e. ad equata tali
nae, in p. absoluta potestate dei poterit substit. alijs substit.
tentij, no qd alienit, id p. p. illius nae q. in ord. ad
potestate absoluta dei no e. complete trata vnica substit. Id
poterit trari pluribus quaru neutra sit aliena, id sint in
potestate obedienciali illius nae in ord. ad deum operantes e. l.
la. ex absol. potestate.

Sd hec res. nulla e. q. iuxta illa poterit mltiplicari
in creat. q. ad vnit. nae e. multiplicat. suff.

U. g. alit. qd it no pot vnica subalis nae suppositari
nisi vnica substit. ita no pot vna num. nae arg. indi
viduant. nisi vnica individuat. Et si plures admitteret
neut. num. multiplicat. Et si querat. quare cu vna
num. individuat. sit nae ad equata h. nae specific.
ano. poterit nihil alia individuat. admittere, Et in ead.
nae si sit vltimate suppositata non poterit admittere ali
am suppositat. Poterit hoc provenire ex p. istaz
nae q. nullz nae specific. eo qd talis repugnat mul
tiplicatio in sua e. n. imo potius h. illaz admittere. Si
repugnat, no repugnat in sua e. n. id ex aliquo secundo
consequo. Et ideo deus poterit p. absoluta potestate aliud facere.

Est nā suppositanda ex nā sua eo qd suppositabilis e
 petit tūq̄ quo vltimate cōpleat̄, de rāe autē vlt̄ tū in
 aliquo ḡie, e qd nō admittat aliū tūq̄ intra id̄ ḡis ali
 as nō eēt vlt̄, e ideo nāa semel suppositata vnicā sup
 positabit nō pot̄ aliam admittere.

Ad 3° V^o neg^{do} autē, nā q̄ nāa ang^{ca} se ipsa e immālis
 e inceptibilis in alio ideo se ipsa e indiuidua, e ideo de
 se non e indifferens, nā (vt dix̄ dub p̄ced̄) nō d̄r sp̄s
 pro ut sp̄s importat indiūq̄ ad plura, nā illo m̄ solū in
 rebus māalibus reperit̄ sp̄s, d̄ d̄r sp̄s ex hoc solū qd sub
 iicit̄ ḡis, ad qd sufficit qd importet nāas certā finitā e
 vlt̄ tūq̄ lz nec sit indifferens ad plura nec in pluribus par
 ticipabilis. Hec solū magis explicabit̄ dub seq̄.

2° V^o neg^{do} q̄ nam dato nāa specif̄ ang^{ca} non eēt indi
 uidua se ipsa, d̄ supaddita emitt̄, nihil non eēt de se in
 different ad plura, d̄ nāalr heret adēquata dēstatio ad
 emitt̄ illā supaddita qua fieret hec e indiuidua, at q̄ ita
 nō posset s̄m nāales pos̄s ad plura p̄ia indiuiduantia ex
 tendi, e ita negat̄ qd illa nāa non heret maiorē connex
 iō illa emitt̄ qua de facto indiuiduat̄ q̄ cū alijs possibilib⁹
 imo cū illa h̄ nāales adēquata connexio, quā cū alijs nō
 h̄, e hoc postulat ex nāa sua.

Ad 4° V^o tanta tenores p̄cedentis solutio, qd q̄ in ang^{ca}
 nāa specif̄ica se ipsa indiuiduat̄ q̄ se ipsa e immā
 lis p̄p̄t̄ ibi non reperit̄ aliqua compositio ex gradu
 specif̄ico e indiuiduali, eo qd s̄nt oīo id̄, e in composit̄
 ex ḡie e d̄nā, q̄ nō qua rāe constituit rāes quāas s̄nt
 tituit̄ specif̄ic̄, eo qd gradus ḡicus e d̄uis̄ solū, specif̄ic̄
 v̄ e solū indiuiduū.

V^o 2°. qd dato indiuiduet̄ nāa ang^{ca} aliqua emitt̄

Supadditas

supradicta adhuc nõ sequi qd heiet illa coicabitur & in
 duas ad plura, qz vnica entit^r indiuiduali adquate
 satiatur & cõplet. manifesta autz e apud logicos dicitur illa
 in tr geniu & spes qd qz ex se petit plures spes cũ
 sit fact^r diuisi. spes v^o p auent^r hie qd possit e in plu
 ribus, qd solz hie vbi naa e detriabilis p maas. qz qz nõ
 reperit^r in ang^o ideo nõ e eadẽ rãõ

Ad 5° V^o neg maã non ideo repugnat multiplica
 tio naã ang^o in plura indiuidua, qz prius indiuidua
 tio debeat distingui ab indiuiduo qd constituit, naã siue
 distinguatur (ut quidã dnt) siue non distinguatur (ut alij
 affirmat, semp in repugabit talis multiplicatio. Itã e
 qz vnica indiuiduatio adquate & cõplet illa naã
 ex hoc n accidit qd nec illa naã admittat aliam indiui
 duatio, nec illa indiuiduatio aliqua alias seũ cõpariat^r

2° V^o qd de p^o indiuiduatio postumus loqui meta
 phie & phisice, & qd si metaphie loquamur idẽ reat^r
 snt indiuiduũ & prius indiuiduatio, ta in rebus malibus
 q in immutabilibus, e n ista naã vt inuicabil^r coeppia
 Cõt si phisice loquamur prius indiuiduatio e ista maã
 que e alt^r pars phisica cõpositi, & ab indiuiduo cons
 tituto reat^r disting^r vt inclusũ ab includente, & tale
 prius ita distinctũ nõ reperit^r in naã ang^o, (vt verũ e qd)
 se ipsa e indiuidua

Ad rep^o V^o eadẽ m. s^o qd metaphie loq nõ e realis
 distinctio in his a quibus sumit^r gradus g^ociũ & spe
 cificus, si autz phisice loquamur e magna dicit qz ge
 nus sum^r a maã & dicit a foras

Ad Conf^o V^o verũ e qd vt naã g^oica diuidat^r p
 plures dicit nõ req^r qd ab illis distinguatur, requirit^r in

qd non

qd no sit aliam adzquata, na eo ipso no eet in plu-
res diuifio, at si naa ang^{ca} specif^a adzquate comple-
ti et laiatr vnica numerica indiuifatio e idea
non pot in plures diuidi.

Ad vlt^m qd Be prius constituent spes et mul-
tiplicat spes, Vbi spes int plures, Vbi autz plures no int
ut si int eet spes humana, solz eet prius constituent et
no eet multiplicat qz no eunt aliz spes.

2° qd et in ang^{ca} e numerica dist^o non qd intra ead^m
spes infima id intra ead^m subalterna, qd caratur
a quo constituit indiuifia.

Dubius 3° an saltim de poa Dei abso-

- luta possint ee plures ang^{ca} solo num^o distine
- si intra ead^m spes infima.

I^o na e aff^o qua tenet Alen 2 p. q 20 memb 6 art 5
D Bonauent in 2 dist 3 p 2 q 1 Scotus q 3 et 7 Duran
q 3 Fencara 2 2 gent cap 93. Sorcinas 12 met q 51. et
vr eam tenere Capreol in 2 d 3 q 1 art 3 ad 2 Durandi.
Et idz tenet Gabriel et Ennius cit^o dubio pced^o. Sequit^r
ead^m moas Baues. Cumes et Molina h.

Si hec na i ex d Th opus 16 g vlt^m vbi sic ait, si q^o
intell^o naalr eet vnus oiu^o qz no heret naales caas
multiplicatio^o posset nihilominus sorteri multiplicatio^o
ex sup^o naalr caa naq eet implicatio dist^otionis, id ead^m
rao e de ang^{ca} qz is no heant naales caas naq multipli-
catio^o posset illa heri a caa sup^o naalr q cu deus possit face-
re qdqd no implicat dist^otionis posset ang^{ca} si intell^o multi-
plicare intra ead^m spes. p q qz it ang^{ca} int immuales ita

ille intellectus qui est cor omnibus et ita et ille potest multiplicari num ita ang.

Confr i qe d Th ibid reddens rati pcedenti verborum ait. nihil n prohibet aliqd no hinc in sua natura caas ali cuius et in qd heat illud ex alia caa qz indivisua ang no possint multiplicari intra eandem speciem attendita natura talis speciem poterit in hoc illi convenire p od ad pias deidat

Confr 2. qd no implicat idcirco deus potest facere, id hoc no implicat q. p. m. 2. l. q. si aliqua rati implicaret ea est qz prius individuationis et numerice distinctio debet esse natura signata, hoc autem l. rati e verum in rebus materialibus l. vtr e falsu, qz individua pnt collitari vtr se distingi qui p dicitur quodam positivus et reales vtr invocabiles quae hancit vocat, non n poterit designari aliqua implicat quare sic no possint constitui individua et distingui, q hoc non e denegandus pias dei. 2. p. m. q. ut vtr e s. pluribus doctrinis vtr e qd illud no implicat et in od ad pias deidat. imo alij sapienter vtr e de falso ois ang l. plures e eundem speciem q id qd de falso e sm od naz apparet sapienter falsu e l. fieri posse a deo no hnt eundem demens implicatio, atq adeo nulla rati negari debet p aboluta pias dei fieri posse.

2. p. m. arg. ex tribus art. Partion a ad Partion et episcopo dicitur vbi sic hnt. In i qui e 8 in od dr. Dicere qd qz intelligentis no hnt maas deus no possit plures eundem speciem facere, error. 2. qui e 96 sic hnt. Dicere qd deus no potest multiplicare individua sub vna spe sine maas. error. 3. qui e 191 sic dr. Dicere qd socz non recipiant divinis nisi sm maas, error.

Nec potest responderi qd ait Partion no tanteat sequantia. Nam Luitus III in cap ad absterenda de hereticis statuit no tm

ellu

ee

et puniendos qui a sede Apostolica recedunt, id est eos qui ab episcopo diocesano simul cum clericorum concilio damnati fuerint.

3° prius arguitur de potentia dei absolute potest tunc si diu hypostatice tibi unire specificam naturam gabrielis, saltem sine propria illius personalitate. Ut modo supponimus ex materia de incarnatione, id in illo casu essent tres angeli unius speciei quod non implicat dari plures angelos intra eandem speciem infimam.

Dices quod si nunc de solo una natura diu reperitur in tribus suppositis et tunc non resultat plura individua. Id unum qui est unus deus, ita in illo casu essent quod tunc si diu in una natura angelorum non in essent plura id unum individuum, quod non multiplicatur natura. Id tamen supponitur.

Id hoc est quod etiam possent multiplicari natura quod licet non distinkti ad ad distinkta supposita et per illa ordinis possent distingui quod non repugnat in potentia absolute dei multiplicari illa individua.

Dices iterum hoc ideo esse non posse quod illa natura ut actu meretur a tribus suppositis deberet supponi individua, et ita non posset distingui per ordinem ad tria supposita, quod res per quod constituitur debet distingui.

Id hoc est quod non est verum quod eo quo res constituitur distingui ab alijs, nam plures Theologi dicunt in 1° q. 36 art. 2 quod filius et si constituitur per filiationem non in se illa distinkti a se de se per spirationem aliam, quod illa natura non constituitur res per respectum ad illa supposita, posset tamen numerate distingui in ad ad illam.

4° arguitur multi sunt modi quibus potest intelligi quod deus possit multiplicare individua intra eandem speciem angelicam.

quod hoc

q̄. huc non e denegandz. opoz dei. si aut l qz possent dir
 linguā plures naz numericez intra illa spes p respic ad
 diuersa tpa quibus produunt a deo. hoc n sufficit ad nume
 ricā distinctio³. sic n distinguunt alio³ immanentes que
 suauita snt in eodz tubo de eodz sbo. differunt n num ex eo
 q̄ in diuersis tpaibus egrediuntur a suis p̄p̄. Z possent
 multiplicari illz naz. Et rāe limitatio³ carā ad certos gradus
 individualit³ p̄fectio³ intra latitud³ conū qui snt concordi sp̄i
 s̄m p̄fectio individualit hē latitud³. Et non consistit in
 indivisibili. Et est p̄fectio specifica. quā de facto sola que e
 in nāa ang sit in unico s̄m individuo inclusa. Ex quo
 sic arḡ. Non repugnat qd̄ deus distribuatur nazs specif³
 s̄m diuersos gradus p̄fectionis diuersorū p̄iorū individuan
 tium. itaq̄ illa nāa s̄m p̄fectio. que p̄fectioribus p̄iorū ad
 cūbit. Et illa imp̄fectio que imp̄fectioribus appropiat
 q̄ nō repugnat multiplicari illa nazs s̄m numerū. qm
 eadē num nō posset eē simul p̄fectio et imp̄fectio. q̄ autz
 possint illa p̄ia individuantia eē inadeguata p̄ tū ex
 dicto q̄ p̄fectio individualit non magis consistit in indi
 uisibili q̄ specifica. Tūc q̄ non apparet que sit rāo
 eius repugnantie. Tū 3. qz h lux s̄m nāalr nascit̄ a
 s̄le nulla p̄t e repugn³ cu a deo magis p̄fici aut mino
 rari non posse. Tū ult³ qz hoc opt³ intelligi si deus au
 ferat aut minuat suū concurrū quo illa individualit³
 causat. naz ex hoc qd̄ minus concurrat produet imp̄fectio
 ros individualit³. ex hoc autz qd̄ concurrat augeat p̄fectio
 produet et conū multiplicabuntur individua intra eandē
 specie³. 3° p̄ aut p̄iale. Possumus intelligere
 distinctio³ numericā intra illa infima spes. si deus sua sup
 nāali p̄ia aliq̄ p̄fectio individualit supaddeat individua
 tionē nāali. qua illa nāa individualit. huc n positio falsas

iam resultabit alius modus substantiandi naturae specificae
 distinctus ab eo qui perit & contr resultabit aliud indiui-
 duum, quod eadem natura indiuidua non potest aliter & aliter indiui-
 duatur se habere, quod autem deus illud facere de tua potestate absoluta
 potest, quod nulla est ad hoc repugnans, nam si aliqua est max-
 que naturalis indiuiduatio et connaturalis et adaequata naturae naturae
 specificae angelicae, sed ex hoc nulla sumitur repugnans, nam etiam
 tua voluntas est connaturalis et adaequata naturae illi, et in deo potest
 eam minuere et augere. Nec est repugnans eo quod modus
 ille indiuidualis naturae et constitutus indiuidui, constitutus
 uero autem constituitur in indiuiuis, nam etiam dicitur specificae sunt
 constitutivae. Et in sunt magis et minus perfectae, et dicitur in
 diuiduales rerum corporaliu sunt constitutivae, et in sunt ma-
 gis et minus perfectae, et idem indiuiduum nunc est imperfectius
 et postea perfectius ut iam patet supra. Et tandem non est
 repugnans eo quod illi modi indiuiduantes sunt subalterni et sub-
 tantis non suscipiunt magis et minus, nam hoc uerum sit
 ratione intentionis, non in e uerum ratione inaequalitatis subalterni quo
 ad modos indiuiduales, ut dicitur Catech. 7° q. 85 art. 7 et Terra
 1° gent. cap. 3. quod potest deus aliquo ex praedictis modis in
 diuidua angelicam multiplicare.

Et praeterea arguitur. intra eamdem speciem angelicam potest esse plures an-
 geli successiue quod etiam simul quod potest quod ex se simulati nulla
 est specialis repugnans, autem est per, quod si deus annihilaret angelos
 et iterum reproducat illi sunt eiusdem speciei et differunt numeri
 quod sic potest alio productiua et reparatiua differunt numeri quod est
 in eorum. potest quod si unitas est distinctio specifica alio
 sumitur ab unitate et distinctio specifica horum ita unitas
 et distinctio numerica alio sumenda est ex unitate et distinctio nu-
 merica horum.

Nec ualeat dici quod quod hi illi sunt maxime idem ideo illi alio

in se maals identificantur. na ex hac rai seqr qd alio nati
 & sup nati sint realr idz. Vg nati alio p dultua corpore
 ent realr idz cu couersio sacramentali. quz e p dultua eiuus corp
 cont autz e falsu q.

Nihilz opp^{as} snas dicit Caiet de ente & eñ cap 5 q 9. &
 cente e e Th qd idz di 3 q 41 art 6. & eam d e snas d Th
 de Scotus & Duran. & e snas Thorus fere ois tenent. & late d
 ff Malina. Pionet snas illa Caiet Enirius quotlib 2 art 8.

Qua snas vt pbent quidz ex authoribus illius p sup ponit lita
 identit e e inr diuam specificā & indiuidualis in ang^o. vt nō
 sūz sint idz realr & factr Idz qd eo ipso quz Gabriel cons
 tituitr factr in rae talis spei eodz ipso factr constituitr in rae
 indiuidui. imo eque i constituitr in rae specificā & in rae
 indiuiduali. Quod pbant qd diuā specificā quatz e quidz ac
 tus vlt^o completus factr & inceptibilis in alio indiuiduo q in
 coicabilis constituit nāz specificā in ang^o. q eodz ipso & eque
 imm constituit nāz specificā & indiuidualis in ang^o. ar p
 qd in illa diuā specificā nullo m nec fundamentalr nec vir
 tualr distinguitr actualitas & inceptibilitas q impost e in
 telligere qd constituat in actualitates & nō in inceptibilit^o
 q eodz & eque i constituit nāz specificā & indiuidua in ang^o.

Confr hoc opāmit exemplr. nāz diuā grāa eque i & imm
 constituit gradu genericū in e nāz grāe & in e pōalit &
 dhibilit p diuā forles. qm constituit vt alius nō vltimus. cu
 sit vltimus factr complebilis. Sitr diuā specificā in rebus
 maalebus eodz ipso & eque i constituit gradu specificū in e
 nāz specificū & in e detabilis p diuā indiuiduales qm cons
 tituit quatz e alius vlt^o completus factr inceptibilis in in ma.
 & ex q^{ti} detab^o diuā indiuidualibus q p pōtionabilr diuā
 ang^o quz eodz ipso & vlt^o lita factr & inceptibilis in alio
 eodz ipso & eque i constituit nāz specificā & indiuiduales

Ex hoc inferunt illi i qd in ang^o ead^o fact^o e dicit^o specifica
 & individualis, q^o e individualis q^o e irreceptib^o qd h^o p
 se ipsa ut dicit^o specifica e

Inferunt 2° qd ipsa individua fact^o int^o spes. 3° infe
 runt qd individua ang^o differunt fact^o. 4° inferunt na^o ei de
 rae dicit^o individualis qd sup^o addat^o dicit^o specifica, id rae
 qd in ipsa na^o specif^o sit inuicabiliter individuus, eo qd in
 illa sit irreceptibiliter ab alijs.

Inferunt vlt^o p^o batio sua. na^o si ead^o ipso fact^o e imm
 p^o constituit^o na^o specif^o in ang^o constituit^o individua, non
 magis poterit illa na^o multiplicari numerice q^o specifica
 sed implicat dicit^o qd vna na^o specifica vlt^o trita e^o cons
 tituta vnica dicit^o in plures diuidat^o q^o ead^o in implicat qd

diuidat^o in plura individua. Discurtus ille demonstratiuus
 apparet si eius fundam^o cui radical^o innititur cet^o mani
 tu. Nempe qd illa irreceptibilitas que reperitur in dicit^o
 specif^o ang^o cet^o ppria illius pro ut dicit^o specif^o e. C^o q^o
 hoc no^o oibus apparet certu^o. Dicit^o n^o satis aparente qd h^o
 na^o ang^o p^o hoc qd sit vlt^o trita fact^o reddat^o impartibilit^o

& irreceptibiliter in alijs in p^oia fact^o. hoc n^o p^omet qd rae
 dicit^o vlt^oims. In p^o illud fact^o, non reddat^o irreceptib^o & indici
 sibilit^o p^o p^oia individuantia e^o quati^o ma^oalia, sed hoc illi con
 nit^o rae abicitus alterius. Id^o rae abicitus negatio que^o con
 tadem na^oam specifica, l^o rae abicitus entit^o illi sup^o addit^o. rae
 cuius na^o illa fit fact^o individua. V^o inferunt qd cu^o non sint

id^o fact^o quo illa na^o constituit^o in rae sp^o e^o in rae indi
 uidui, poterit deus sua o^opora variare p^oia individuantia
 e^o ang^o numerice multiplicare.

Sed qd de hoc sit, si hec ma^o i. q^o v^o cap^o d^o Th. qui
 quoties de hac re loq^o cam asserit imp^ortibilit^o que e^o in his

indivduatio^{us}, id nos nō potuimus intelligere p̄ poas̄ dei ab
 soluta alim̄ posse multiplicari indiū^{ca} anḡ q̄ p̄ sup̄additio^{is} no
 ue p̄ solū^{is} indiūdualis, aut p̄ additio^{is} noue indiūduatio^{is} que
 natr̄ nō pot̄ p̄fluere ex nāā specif̄ anḡ q̄ deus nō pot̄
 plura indiū^{ca} anḡ multiplicare.

Confr 2 nā nos dix̄ dub̄ p̄ced̄ ex cōi^{is} s̄ua Theologorū in an
 gelū nō uerū sp̄s̄ fundatū pro ut importat nāas̄ corcab^{us}
 pluribus, id hoc im̄ heri ex m̄ cogn̄ imp̄felz̄ nō̄ intellū^{is} id
 hoc nō est verū si anḡ possent multiplicari p̄ poas̄ absolutā
 dei. p̄ m̄ q̄ nāā solū^{is} d̄r̄ utroḡ m̄ sp̄s̄ cū im̄ im̄ p̄ poas̄
 dei possit multiplicari in plura indiū^{ca}.

Confr 3 nā p̄ poas̄ dei absol^{us} nō pot̄ sub se cōtine
 re plura indiū^{ca}. q̄ rāe p̄ p̄rū^{is} p̄rū^{is} ē immō^{is} b̄, q̄ nāā anḡ que
 ex se h̄t̄ p̄ solū^{is} ē p̄rū^{is} suz̄ indiūduatio^{is} cū ex se sit incept^{us}
 ē immā^{is} nō pot̄ sub se cōtinere plura indiū^{ca} ēz̄ im̄
 poas̄ dei absolutā.

3 p̄ cōi^{is} p̄p̄t̄ dnt̄ d̄nc̄p̄ d̄ Th̄ ex doct̄ erud̄z̄ nō posse
 deū p̄ absolutā poas̄ subleuare nāas̄ subales aliena subst̄^{is}
 creata, q̄ illa nāā subali ē nāat̄ cōmenturata p̄ p̄rū^{is} sub
 sil^{is} ē subst̄^{is} aliena ē p̄ portionata ē cōmenturata alt̄
 nāz̄, nei dū^{is} virtus pot̄ ibi facere aliqua p̄ portio^{is}, q̄ tūc̄ im̄
 dū^{is} virtus eleuat̄ aliqd̄ s̄ nāā nāz̄ q̄ eleuat̄ p̄ modū^{is} in
 tuū^{is} sup̄addendo aliqd̄ q̄ nō erat in nāā, at v̄ sup̄ponere
 q̄ nō ē effū^{is} cāz̄ efficientis, id pot̄ quodm̄ p̄tinet ad cāz̄
 forlez̄ que causabitis nō ē ex eleuatio^{is} ē p̄ modū^{is} instrum̄^{is}
 id pot̄ ē ex p̄p̄t̄a virt^{is} ē nāali cōp̄tatio^{is} ē p̄ modū^{is} cāz̄
 p̄rū^{is}. Ideo nō pot̄ deus p̄llare alienz̄ subst̄^{is} ut alienz̄
 nāz̄ t̄ct̄, id h̄are nāas̄ indiūduando illa multo magis ē
 effū^{is} solū^{is} ē p̄ modū^{is} cāz̄ p̄rū^{is}. q̄ vbi aliqua nāā specif̄ca

sed ex se est proportio. Vni individuatio cui naturalis aptatur et
adeguatur, quod deus faciat in potestate absoluta imprinens
est ad illa multiplicanda in numero.

Confer quod in sua dicitur. Talis coaptatio est essentialis modo et
intra maius et foras subalter ut nisi maius est prius forma
subalter aliter non possit deus et in sua potestate absoluta facere
ut maius est aliter aliqua alia forma aut existat, quoniam im-
plicans erit quocumque diu elevatio qua elevatur quocumque existit,
quocumque alia forma que non sit subalter, quod elevatio illa pertine-
bit ad quod est efficiens que ad oppositum est imprinens. Vbi
tenetur naturalis coaptatio est proportionem naturalis est modo
diu est prius, ad eandem omnia apparet ratio in individuatio est
Vbi debet esse coaptatio naturalis est modo est factis est prius
et in hac est imprinens est quocumque diu elevatio et est absoluta
omnia dei.

Ad primum contra de ratione forme pre subalternitate et ab omni receptivo
separatam atque omni receptivam, quod non sit nisi una, ideo non est
abstracta et intelligere abstractam ab omni receptivo non potest esse,
nisi unum, alias cent plures diu quod repugnat tali forme ex natura
sua quod multiplicatur, ante primum tunc quod tempore illud dicitur. Th. ut pa-
tetur dubio primo. Tu etiam quod de ratione talis forme est quod habeat omnino
per se habet sui spei, cum eorum quod est ab omni receptivo separata non
habet et limitatur et finiatur, et quod primum quod si multiplicatur eorum
non habeat tota per se habet sui spei, nam aliqua per se habet ex necessitate
est in alio individuo est.

Et primum intra. Ut spes non potest contineri plures spes, quod
illa constituitur in sua spei unica actualiter factis individuis
sed etiam naturalis specificam constituitur individua unica. Ut ac-
tualiter numerica, que est ipsa specifica et ex natura sua est non
multiplicabilis, quod ex natura sua est immutabilis et irreceptibilis.

g^o ex n^a sua h^o petit indiuiduari. Vnico indiuiduo & excludit consortium o^o alieius indiuiduati^o.

Propositi^o arg^o reddit illu^o p^o satis dubia & v^otr^oq^o s^onas
satis probabiles, Et q^oq^o 2° loco s^ont adducta v^otr^o ma
ioris efficacis & menti d^o Th^o & Tho^o p^o p^oinguiora, &
ideo 2° s^ona v^o nobis p^obabilia. quare ad arg^o r^o & s^ont p^o.

Ad 1° V^o q^o duo docerent Auroit^o de intellu^o, al^o q^o
non est in vnoquoq^o intellig^o, sed ab o^oib^o separatus, al^o
q^o no^o est multiplicabilis, sed vnus h^o pro o^oib^o, quoz^o i^o im
pugn^o d^o Th^o co^oq^o intellu^o e^o aliu^o intelligentis, & ideo deb^o
e^o int^oint^ous intellig^o, si a^o deb^o e^o int^oin^o v^oru^onti, eo q^o
e^o aliu^o illius. 2° v^o ex eo impugn^otr^o a^o d^o s^o, q^o l^oz^o d^oct^o
aliu^o ille separatus qui est intellu^o h^o nihil p^ohiberet q^o pos
set multiplicari, no^o q^o in plures intellu^o separator q^o hoc
est imposs^o, si imposs^o e^o ang^o multiplicari, & si ali^oda^o l^ocal^o
separatus no^o posset e^o nisi vnus, Et posset fieri multipli
catio intellu^o s^om numeru^o, saltem si ponebat Plato qui
l^oz^o assereret vocas separatus, no^o in negabat multiplicatio in
diuiduoru^o, t^o participatio illius id^oz^o, d^oia aut^o int^o intellu^o
& ang^o q^oq^o ad multiplicatio^o est manifesta, na^o intellu^o
si sit a^ore^onti potest distingui p^o ad ad sub^om. ang^o v^o n^oa^o
suba^o e^o v^o sola se ip^otra sub^otr^oit. o^o carenti reu^optiuo, atq^o ideo
no^o h^ont p^o q^o posset distingui.

Per hoc pt ad conf^o. Et not^o q^o p^opositio illa d^o Th^o l^oz^o ni
hil p^ohibet aliq^o no^o h^ore e^oo^oz^o alieuius in sua n^oa, & t^o
q^o h^ont illud ex alia ca^o, deb^o intelligi in q^o ca^o effici^ontis
in quo abundantia d^oic^oni conu^ontus p^ost multa sup^oplere
q^oz^o n^oa^oz^o diffici^ont, Et in q^o ca^o s^ol^oit^o aut ma^ola^oz^o sepe fallit
eo q^o

eo qd coarsus illius qm no supplet p coarsu alterius qm
 & alias ex proprio qe hie inclusa imp fectio, & hec e rāo
 ppr qua non posset deus p se ipm imm sine forā subā
 si conseruari

Ad 2as conf negati mi Ad 1as p batio qd dato in
 diuidua constituantur & distinguantur p hec ait in illis no
 snt multiplicabiles intra eandem spem angelicā, qz illa nāa
 specifica ex propria rāe vnica in hec ait contenta e, Ad 2as
 qz ideo snas illa non excedere limites opinionis, qz vtrū
 graues censent opp, Et procedit opinio illa conformi
 or ppi metaphz & vtrū nāaibus & ppr vtrū probati
 lior a nobis acceptat

Ad 2as qz ex dno caret locis cit qd cū res dicat
 immāaliter non solz qz no cōponit ex māa id qz nec ab
 illa in suo eē dependet, & ex hoc solz Au no illz intule
 rūt intelluz illū eē immultiplicabiles ppr d^o Au no em
 debati e in illis aut enoneū eē ex hāc sola immāaliter cal
 ligena no posse multiplicari, qz aīz rāales snt illo in immāa
 les, qz neg ex māa cōponunt, nec a māa in suo eē depen
 dent, Et in de facto in numerū multiplicanti, & ideo illoz
 diffin no procedit d^o d^o qz adhuc maiores immāaliter af
 firmat in ang, sīz qd nec informant māas, nec ad ill
 la heant tang ad receptiuū.

Ad 3as bene ibi qz e. Ad rep^{as} et optime ibi dicit e, nāas
 indiuidua neutri eē supponenda assumptioni, & p^o qz nāa
 nāa indiuiduat p sed ad suppositaliter, qz suppositalitas
 e alius nāa indiuidua, atq adeo supponit illa indiuidua
 Ad 2as rep^{as} qz qd res salim radicalit semp distingit ab
 alijs p id qd constituit, qz conseruare & distinguere, snt
 duo

duo muneribus inseparabilia dicitur. Ut si filius radicalis per
 filiationem distinguitur a patre, sed magis explicitè et saltem dicitur
 singulari per spirationem aliam de quo alias.

Ad 4^{am} negi. ant. Ad 1^{am} probatio negat quod aliqua substantia
 possit numerice distinguere per se ad tempus cum sit oio extrin
 et successiva. Substantia autem per manens est, imo nec in rigore ac
 tio ex tempore seipse supposito sumunt numerice distinctio, quod et
 tempus oio est extrinsece alioni, id dicitur alio sumenda est ex ipso
 subiecto non pure materiali considerato, sed forte, nam potest illius
 pro ut consideratur ut substantia diversis instantibus et tempore
 ribus consideratur ut multiplex, et ex hac pluralitate resul
 tant alio diversis numero.

Ad 2^{am} probatio negat quod duo individualiter in natura angustius
 habeat latitudinem, sed potest dicitur quod si duo specifica nulla habeat
 latitudinem tunc cuius potest forte dividi, ita duo individualiter
 nulla habeat latitudinem, tunc cuius aliqua potest dividi, quod
 eodem modo ex eodem individualiter et specificatur natura angustius. Negat
 exemplum de luce solis aliquid probat, quod illa recipitur in
 subiecto materiali quod potest magis et minus specificari et variari in
 numero, et idem potest esse de luce.

Ad 3^{am} probatio negat et est de solo precedenti, quod dato potest per
 se esse individualiter magis specificari superius a deo, in ma
 ior illa specificatio non potest superius illi individualiter
 tamquam nova detrahitur constitutiva alterius individui, quod
 illa natura ex se est detrahitur ad unum tantum, sed superius tamen, ut
 maior est specificatio detrahitur precedentis individualiter, ex quo
 non habet quod multiplicarentur individua, sed tamen quod procedens
 specificaretur et specificatur puer cum sit homo.

Ad 5^{am} arguitur quod iuxta magis dicitur creatio non est alia

aliqua media intr deū & creat^{ur}, id e alio in deo manet
& in creat^{ur} in ponit relatio^{is} ad creat^{ur}, illa autz relatio
eadz est reparatio ang^{eli}, & creat^{ur} itaqz neg^{at} posse eē plures
ang^{eli} eiusdz sp^{eci} & sueltiue.

2° h^{oc} q^{uod} est re creatio est alio transiens & eent dug
alio scilicet reparatiua & productiua p^{er} ad^u diuina sp^{eci}, in
est eadz alio ma^{ter} & identice, ex identit^{ate} t^{er} s^{ed} subz ang^{eli}
bit^{ur} p^{er} dulle que nō potret sumere reates, distinctio^{is} in s^{ed} ad
diuina sp^{eci}, nec in s^{ed} ad diuina p^{er} dultio^{is}. In uata hoc dicit
p^{er} alio na^{te} productiua cap^{it} 2°, h^{oc} scilicet sit alia ab
alio conuersiua in reate & ma^{ter} e eadz alio, si uerū e q^{uod}
conuersio reate p^{er} duit corpus x^{risti} h^{oc} nouo m^o.

Art^{us} 9us ^m Angeli sint incorruptibiles?

Concl. Angeli in sua natura sunt incorruptibiles.

Dub^{ium} est ^m Concl. d^{icitur} Tho^{mas} sit uera?

In i^{tem} q^{uod} non. solus deus e immortalis ut d^{icitur} i ad Tim^{otheum} 3
q^{uod} ang^{eli} nō sūt inuolupt^{ur} & immortales.

Confr. ang^{eli} h^{abent} q^{uod} quam h^{abent} immortalit^{ate} q^{uod} ex natura sua im
mort^{ali} & inuolupt^{ur} nō sūt. aut p^{er} ex epist^{ola} Sophronij que
recitata fuit in 6ta synodo g^{ra}ali alio u^{el} & ap^{er}bata alio 13, ubi
de ang^{eli} inquit, g^{ra}is a deo sortiti sūt ang^{eli} que immortalit^{ate}
& inuolupt^{ur} eis p^{ro}uidet. & multa alia ibi d^{icitur} que eadz
tendunt. Id^{em} de Ambro lib^{er} de fide ad Graecianū cap^{it} 2° d^{icitur} C^{ir}cū
lib^{er} 3° thet^{er}au^{is} cap^{it} 2°. & Bernar lib^{er} 5° de consider^{atione} ad Eugeniu^m.
& Damas lib^{er} 2° de fide cap^{it} 3°. Elias Craten in i^{tem} scatio^{is} d^{icitur} Nasti
& Iustinus in lib^{er} q^{uod} quai g^{ra}tes ponit q^{uod} 13 vniuers^{is} d^{icitur} q^{uod} quoz

immort^{ali}

immortalitas ex alterius voluntate pendent ea immortalitas
 ea non potest ergo angelus immortalis et incorruptus non sunt saltem ex
 natura sua, sed habent ex gratia et voluntate dei.

Et angelus damnatus desiderat non esse ergo potest non esse et contra
 non sunt incorruptus, unde supponitur et quod potest quod nullus est voluntate
 indordinata potest appetere id quod scit esse impossibile, hanc naturam
 dicitur in 63 articulo 3 angelus non potest appetere similitudinem dei ad
 equalitatem, quia sciebat hoc esse impossibile.

Dicitur ad hoc sufficere quod sciat esse possibile saltem per extrinsecas causas
 dei, sed non angelus in se non habent aliquam realem intrinsecam causam
 quia ex se non habent principium corruptionis, habent habent esse adeo conservati
 et conservati, iuxta quod dicitur sapientia quomodo autem potest aliquid
 permanere nisi tu volueris, et Actus 12 in ipso vivimus
 movemur et tumus, et quia deus potest non conservare illud esse et
 non conservare angelus quibus libere conservat propter potest appetere
 potest non esse.

Et potest quod ista non sit pure extrinsecas causa dei, sed aliquid te
 nent se ex se ipsorum angelus natura non mirum dicitur res amibili
 labiles a deo postquam sunt potest, quod dicantur creabiles antequam
 producantur, sed antequam producantur non dicitur habent creabiles ab
 extrinsecas causa dei creatura ut dicitur in Thoma 1° 2° 45 articulo 3. Et potest
 ratione quia habent saltem potest obedientiales ut non sit. quae potest
 et ipsa intrinsecas natura creatura, et aliquid realem identitatem in illa
 ergo non est habent desolabilis ab extrinsecas causa dei, sed ex propria essentia.

Conferre nam res naturales propter bonum universi naturaliter incli
 nantur ad propria esse et ad propria naturam, ita quod naturaliter ten
 dent in non esse ut promovant et conservent universum, sed dei
 rei non minus subditur divina voluntate quod res naturales universi
 ergo sit in illis et naturalis appetitus ad non esse, ita in ordinibus alijs
 erit sicut potest ad non esse, atque adeo non oritur ab extrinsecas id intrinsecas erit desolabilis.

3 arg^o d ea que d Th hit in act. in i n hē hūi pp^o dē
 qd corūp^o p^o separatio^o foris amāa corūp^o quē p^o fal
 Si deus assumeret naas^o ang^o quā postea dimmiseret, il
 la corūperet, et tū nō p^o separatio^o foris a māa g^o mā
 p^o nos desineret hūi cē subāle qd antea hēbat et nō am
 hilauit q^o corūperit.

Confr ang^o d alia pp^o sly cē p^o se segr^o foris qd p^o fal
 sa, cē nē p^o se i, nē p^o se 2 segr^o foris q^o nullo m^o p^o an
 pro i p^o, tū qm cē p^o se i cōuenit isti composito p^o ut
 hāt suppositalit^o quē e p^o p^o rā suscipiū existēte. Et ita
 dicimus qd cē i cōuenit equo, et deinde partibus eius
 s^o n tūm p^o rā g^o hāt sic p^o rā adq^o rūt cē, tū et q^o nos
 sine falsit^o possumus intelligere, de ang^o qd nō sūt ut p^o
 de possibilibus, q^o cē nō cōpetit p^o rā i foris p^o rā 2 v°
 p^o rā an^o. nō exist^o e p^o rā q^o eēn q^o aluat q^o nō p^o
 p^o rā 2 ab illa p^o rā, nē p^o rā 2 illi cōuenire, p^o rā q^o
 q^o que p^o rā 2 cōueniūt, p^o rā atq^o efficiētē, ab
 hūi quibus sic cōueniūt. an^o et p^o rā q^o exist^o e vlt^o ut
 tū hāns efficiētē eēn, qd autē vlt^o aluat p^o rā e e o
 qd aluat nō

Confr 2 impu^o id^o. exist^o e p^o rā eff^o dei vlt^o d Th
 s^o q^o d art i, e q^o 49 art 2, q^o nō causat^o a foris nē ad il
 la cōsequ^o p^o rā q^o q^o nō posset cōsequi foris nisi ut eff^o
 illius, et sic nō est p^o rā eff^o dei. Et rursus p^o
 q^o si cēt eff^o foris, foris produeret eff^o exist^o, et i
 ad causandū eff^o requirat^o exist^o, segr^o qd foris exis
 teret, anteq^o hēret exist^o qd e implicatio.

Deniq^o confr q^o qd cōuenit p^o rā aliu^o parti essentiali
 cōposito p^o rā debet cōpetere comp^o, id cē nō cōpetit p^o rā com
 posito, q^o nē foris, atq^o adeo p^o rā nō segr^o illā. Qd rursus,
 p^o

p̄t nam intr foras et exist^{us} necesse mediatur aliqd qd nō
 p̄ se conuenit fieri t̄q̄ subtr̄it^{us} quē e p̄prium et immedia
 tū susceptiuū exist^{us} exist^{us} nō e v̄nibilis foras aut cō
 p̄rito p̄ se imm n̄ri media subtr̄it^{us} q̄ cū subtr̄it^{us} nō
 conueniat p̄ se fieri nec p̄ se sequatur illas idē p̄tionē iū
 re d̄m erit de exist^{us}. Tandē de nulla foras creata p̄ se
 p̄dicatur exist^{us} q̄ nulla foras creata p̄ se sequatur exist^{us}
 aut et q̄ patent

Vlt argt q̄ vlt r̄as aut in qua d̄m ponit exist^{us}
 r̄ceptibilit^{us} s̄bi, incorrupt^{us} alio anō. Et ex hac incorrup
 tibilit^{us} spiritus anō. D. Nos videmus audit corporeit
 res incorrupt^{us} ut calum et alia. Et in nec alio viden
 di. nec p̄a virtua int incorrupt^{us} q̄ illa r̄as nō e legit^{us}

Theodorus epitom 9 cap de anō refert quomōd Calu
 ni et alios heret^{us} docentes anō absolute eē corruptib^{us}
 Ciriū v̄ lib 2 Julianū refert ipsū Julianū ea m̄a Pla
 tonis idē sentire qd idē tenuerūt alij heretici quōd di
 tinguebant anō p̄nes diuersos sexus maris et femine
 ut possent alios generare, ut illa illorū spes cōterua
 rebr, qui p̄inde putabant anō posse corrupti, qui
 eior antam p̄buit iudeis ut existimarent cherubin quō
 erat in propriatario sexibus maris et femine dit
 tingui, quorū effigiem dicebat p̄ se se ferre qd certe
 ridiculū e, q̄ oīa opera tabernaculi facta sūt m̄a
 exemplar qd in monte a d̄no fuerat demōstratū, in
 quo nihil tale cōtinēbatur, q̄ induceret in errorem.

Omitit q̄ hereticis inter Scholast^{us} refert Gabriel in 2
 di 2 q̄ cor 6. Aureolus apud Capreo in 2 di
 3 q̄ 2 qui tenuerūt anō nō eē incorrupt^{us} ex n̄a sua

Ad ex sola diuina voluntate illor conseruante.

Pro intelligit nult qd corruptio dr 2^a e rigurose. & hinc
 te ut impatit hantita de ee ad no ee in subo. 2^a late
 & minus rigurose pro quacung rei desitio siue sit corrup
 tio siue annihilatio, sicut poa ad corruptio 2^a e alia que
 ordinatur ad corruptio i m. que pprie dr poa ad corruptio
 alia v que respicit quacung desitio que poa non dr pprie
 corruptibilitas. Nactus res 2^a dr corruptio. Vno m ea
 poa intrin que sicut e in illa re, tunc mag l aliterus
 rietatis ut ho dr corruptio ab intrin, alio m ab extrin
 poa agentis, et ceteri poterit dici corruptibile. qd p diuina
 poas poterit priuari suo ee.

Hoc sup quis p pua intentio d Th sit inuulgare
 an ang sint incorrupt p negatio poe ad corruptio pprie
 & rigurose dicitur, nos vterius inquirimus an sint et in
 corrupt p negatio cuiuscung alterius poe intrin ipse ang
 ad quacung desitio, siue illa sit corruptio siue annihil.
 an v sibi dicatur corrupt ab extrin denominatio, quod
 in deo e poa annihilandi eos.

In quo tamq certu sm fides suppd e ang tam bonos q
 malos de facto semp in ppetuu ee duraturus. Iniq coru
 pendos. qd de oibus ang pr ex tellim 6 synodi gualis
 citato in conf 1 ang vbi expre diffinit ang in ppetuu du
 raturus. Id pr ex tellim s ibi relatis, & ex pr 148
 vbi cu fiat sermo de ang & corporibus celestibus subdit
 statim illa ingruis & in seculu seculi, & luc 20 de iur
 tis dr illi qui digni habebunt seculo illo & resurrectio
 ex mortuis neq nubit neq vxores, nec vltra mori poterit
 equalis n angelis sint. Idz autz pr de ang bonis, qm
 illi fruunt vita glia q in etuim durabunt. Deinde

eadem e mensura hois & anoⁱ ut d^r apoc 22 d^r aigⁱ hois
durabit in gl^o ut colligit concilia lateran^e sess^o 8 ex
illo Mat 10 nolite timere est que occidit corpus, aias
autz noⁿ pnt occideri, q^o st^o aigⁱ durabit in p^opetui etiam
q^o in p^opetui durabit.

De anoⁱ v^o malis p^o ca^o 11
la Judz i anoⁱ qui noⁿ seruaverunt sua p^oncipatu^m d^r relique
rut sua domicilia, in iudicia magni dei vincula eternis
sub calligine reseruantur. Manifestu^m e^o autz q^o d^r etia^m vin
cula non n^ont in gl^o duratiu^m p^oparat^o. Natus de
anoⁱ e^o aiabus damnatis e^o ceteru^m id^o p^o Mat 25 Vbi
celi vocantur e^o admittunt ad etia^m vita^m, resp^odit v^o d^r
dicedite a me maledicti in igne^m in gl^o qui parati e^o dia
bolo e^o ang^o eius, e^o subdit, ibut ij in suppliciu^m gl^ous ius
ti autz in vita^m etia^m. Neq^o n^o diu^m iust^o pateret^o ut suppli
cia cent etia^m e^o p^omia bonou^m t^opa^oalia e^o

I conul^o nulla p^oa e^o in ang^o neq^o eis int^o cas^o nec ext^oin^o
ut desinat ee^o p^o d^oitio^m que e^o p^oppie corruptio. Imo p^o hu
ius fieri noⁿ p^ont ee^o p^o p^oa^m dei absolutam. hu^o con^o e^o p^oi
pua intentio d^r Th. e^o ideo cam p^obavit ex immut^o ang^o
eo q^o ma^o e^o i^o radix corruptio p^oppie dicit^o, quat^o subst^oent^o
p^oncipatio alterius for^o qua^m appetit, q^o cu^m nulla talis ma^o
sit in ang^o imo neq^o ee^o possit manifesta^m est con^o qu^oz
P^o. Corruptio e^o mutatio de ee^o ad noⁿ ee^o in sub^o, id ang^o
non constant sub^o in quo fiat huiusm^o mut^o, q^o nullam
p^oa^m hnt ad corrup^o p^oppie dicit^o.

Si dicat hoc ang^o noⁿ conuincen de p^oa^m dei absolut^o aduirt
q^o illa e^o centralit^o diffin^o corruptio p^oppie dicit^o, nec aliqua
alia vng^o nota fuit Philoso^o phir. constat autz deu^m ee^o
p^o absolutam p^oa^m noⁿ posse mutare diffinitio^m centralit^o rez^o
Confr^o i^o ideo ang^o noⁿ pnt fieri p^o quatio p^oppie dicit^o

q̄ nō pot fieri ex p̄supp̄o sub̄o q̄ et̄ p̄ defectū sub̄i nō
p̄stet̄ det̄ine p̄ corruptio^{is} p̄p̄ie d̄icta

Confr 2. in hoc differt corruptio ab annihilatio q̄
in illa nūm̄ manet sem̄p̄ aliq̄d et̄us q̄ corruptio^{is} in
annihilatio^{is} v̄ nihil manet. Id̄ in an̄o nihil est q̄d possit
manere in eorū desitio. q̄ p̄ nullā p̄oā^{is} possit p̄p̄ie
corrum̄pi q̄ et̄

Confr 3. corruptio p̄p̄ie sem̄p̄ fit p̄ p̄uonā alit̄ius
v̄ij̄ mediate l̄imm̄. q̄ n̄ corruptio non est p̄ se ī intentā Id̄
cōseq̄ ad q̄atio. sem̄p̄ agens induit v̄ias dispositio^{is} for̄
p̄ exillenti v̄i induat p̄p̄ia for̄as & p̄exillente expellat
Id̄ an̄o nihil est v̄iū. q̄ ex nāa sua nō h̄t nāa^{is} p̄oā^{is}
ad corruptio^{is}

L̄ p̄i con̄i. māa est ideo est ingenerabilis est incorrupt^{is}
q̄ h̄t r̄as ī sub̄i ex hoc n̄ h̄t q̄d sit. nō ex aliquo Id̄ ex
n̄h̄ilo. est ex eod̄ h̄t q̄d nō n̄it p̄ annihilatio^{is} possit det̄i
neri. nā h̄t p̄ se correspondet creatio^{is}. Id̄ an̄o sub̄a h̄t
r̄as ī sub̄i. cū ex nullo alio fiat. v̄ oībus alijs supponat^{is}
q̄ nō pot̄ ex nāa sua inel̄pere n̄it p̄ creatio^{is}. nec det̄ineri
n̄it p̄ annihilatio^{is}. atq̄ adeo nō pot̄ h̄ere p̄oā^{is} ad corrup
tio^{is} p̄p̄ie d̄icta

Confr h̄c oīa authorit̄ Genad̄ij lib̄ de eccl̄es dogmat̄ cap
13 dicente. immortales est credimus intellectuales nāas q̄
carne carent. nec h̄nt quo ead̄at v̄i resurrectio^{is} egeant
post̄ ruina. Et̄ ex d̄ Dion 4 de diu nom̄ dicente intel
lectuales sub̄i v̄itā h̄nt sempiterna. Et̄ que imm̄nui nō
p̄d̄. ab oī̄ int̄citu. morte. māa. ortuq̄ v̄itū ac lib̄erū
Id̄ d̄i de coel̄s hier̄ cap 6. q̄d et̄ d̄ni cōtr̄ s̄ p̄at̄es.
D̄ Aug 12 de ciuit̄ cap 19. D̄ Athan̄ ad populū Antio
chenū. Et̄ in cōpendio de s̄i. D̄ Cyril 3 thesauri cap̄ pen
ult̄. D̄ Nab̄ia lib̄ de Theologia. D̄ Niren lib̄ de creatio^{is}

hor

hois c 13. D Hiero in epis ad Huita. D Greg 4 moral
cap 7. Videndus e Euzub 3 de peccant phia Vbi pro
hac sua refert suas phora, pcpus hnt 2 de celo tex 36
et 12 met tex 44. Cuius pcpua raa e qz motus celestie
ppetuus, et motus ille e ab ano q ano durabit in ppetuu.

2^a conel. ano pnt dici corruptio corruptio late sim
pprie supra, no qz ab aliqua poa alicuius rei create
ad illius dei poa. i pars pt qz illa corruptio impprie
supra e annihilatio, que solz e eius cuius e creatio, que no
e alicuius agentis create, ad illius dei vt dv in ma de
creatio, q ano no pot et illo in dici corruptio, ab aliqua
extrin^{ca} poa create, z v pars certa e sim fides, qz certu
e ano a illo deo ee creator. Et ab illo libere in ee con
servati q poterit no velle conseruare, et conr pserit
in nihilu ire, qd e impprie et late corruptio, q poterit
dici corruptio ab extrin^{ca} poa dei p qua pnt annihilari.

Ad aduerte ex d Th ad 3. qd qz res non dnr sim
pli corruptio p hoc qd deus possit ear in no ee redigere
subtrahendo conseruatio. Sed p hoc qd in se ipse aliqd
prius corruptio hnt l conseruatio l poa maz, qd non hnt
ano ideo absolute et simplr, no corruptio, id incorrupt
libiles dicendi sint.

3^a conel. in ano e poa logica seu no repugn², l poli
us obedientialis poa vt in ord ad diu poas possint
deficere et perdere ee qd p creatio acquirerat. Sed in
telligi not ex Caiet s 9 q 9 art 2 et ex Tenia 2 2 gent
cap 30 et 59, qd 2 e poa alt² phyrice et realis, alt² lo
gica qua alij vocat no repugn², realis e illa que rebus
inest vt sint hoc l illud, et hec poa e cu aliqua appe
titu et inclinatio ad sui alii, et talis poa e que reperit
in rebz

in rebus corruptibilibus, pot' log' e' illa que' sol' p' se
 dat' in nō repugn' tōius, eo. q' qd' saltem in ord'
 ad' dīa^{ab} pot' nō repugn'at sub'm eē sine p'dicato, iux
 ta qd' dicit' solet' hoēs p' dīu^{ab} pot' posse eē sine rē
 bilis. Et q' nra c' i^{ab} pot' nō eē in ang' q' nō e
 in e' aliq' qd' ad nō eē illorū tendat, At v'e nihil
 illis logica pot' ad nō eē, seu s'bedientia' ut aliq' vult
 q' in ipis in ad' ad' dīu^{ab} pot' nulla e' repugn' ad nō
 eēds. Et hac de ca' ang' dicit' entia' nēss' p' hīca q'
 carent oī pot' p' hīca ad nō eē, v' nō sūt entia' nēss'
 logica, q' non hnt repugn' ad nō eē, in ord' ad pot' dī'
 Et quo' regit' qd' cū d' Th' sepe dī ang' nō dicit' corrupt'
 nisi ab ext'ra pot' dī v' nō ab aliqua int'ra pot' in
 eis existente debet' intelligi de pot' p' hīca e' creat', nā
 si de log' pot' que' e' nō repugn', seu s'bedientia' ad deum
 intelligat', bene pot' v' debet' dī illa nō eē ext'ra deno
 min', s' d' int'ra, que' nihil aliud e' q' ipsa ang' entia' ut
 non repugn'at deo ad nō eē. Verū q' illa denomin' corrup
 tibilis nō tūm' simpl' e' in rigore ab hac pot', s' p' ang'
 nō debent' dī corrupt', s' pot'ius e' d' immort' v' simpl'
 incorrupt'. Probatio' v' explicatio' huius con' p'etend'
 sūt ex his que' dī solent' i' q' 9 art' 1.

Ad I v' i' cū d' Ambro 3 de fide ad Gratianū cap 2
 qd' deus d' solus immort', q' h' immortalit' a se solo, v'
 oīo independentes ab oī alio, quom' ang' nō hnt immorta
 lit', cū hēant dependenti' a deo, p' cuius vōlunt' p'nt
 illā amittere, v' iuxta hūc modū loq' de deo d' r'
 Maxci 10 nemo bonus nisi deus, v' Rom 16 solus deus
 d' sapiens, q' solus a se ipso h' bonit' v' sapientia'.

Z v' qd' cū oī mutatio e' accidentalis, sit que' d' mor'

ut ex d. Hugo dicitur d. Th. p. 1. sicut deus dicitur immortali quod scilicet
 ille est immortalis non sicut in subiecto sed etiam in quodam acci-
 denti vnde non mutatur in subiecto, mutatur in parte in materia
 solo est d. Hugo lib. 83 q. 19, d. Ambro. ubi s. d. Nic.
 ad Galat. 1. d. Hugo 2. moral. cap. 9, et lib. 27 cap. 29
 et Iuliani. mart. q. 9 et 6. ad gentes.

¶ 3. quod quod angelus immortalitas talis est ut comparata ad
 diuinitatem immortalitatem non appareat, ideo sicut deus dicitur immor-
 talis, et etiam dicitur quod angelus in se sunt incorporei
 et immortales, in respectu diuinitatis immortalitatem, immortales non appa-
 rent, et sic prout et sic sunt, in de illis dicitur Job quod in angelis
 is deus reperit prauitatem. solo est d. Ambro. ubi s. d. d.
 Ciril. 3. thesauro cap. 2.

Ad confutandum rationibus satisficit. addendo tamen ex d. Hugo
 epist. 95 quod quod angelus dicitur immortalis per gratiam dei, non operetur
 nomine gratiam dei intelligere, gratiam gratiam facientes, nam et si
 illa peccatum cum contumacia est, tribuat angelus magnam immu-
 tabilitatem et constantiam, tamen etiam ante illam prout angelus dicitur im-
 mortalis per gratiam dei, id est per liberam voluntatem dei qui pro suo be-
 neplacito statuit quod angelus creare et in eis conseruare et
 non alios, que libera et gratuita voluntas, et quod scilicet gratiam
 dei nuncupari.

Ad 2. quod angelus dominatur non appetit simpliciter non esse
 sed non esse taliter, scilicet sub misericordia, quod bene explicat in Vic-
 toria in relectio de homicidio, et Ferrus 329 cap. 19. et
 d. Th. q. 22 de Veritate art. 2 ad 7 et in 4. dicitur q. 2 art. 1
 Vide 1. q. 60 art. 1.

¶ 4. quod non esse non potest appeti ab aliquo motu prope
 quietis, sed in motu suo, et hoc in angelis appetit non esse
 et potest et hoc in appeti impossibile cogniti. Quod si nihil dei
 ad equalitatem erat impossibile appeti, non per modum suum, sed per mo-
 dum persequendi, ideo angelus appetere illud non potuerunt.

3 dicitur potest quod nullo modo appetat non esse per corruptio^{em}
aut per motum, quia omnia iudicant hoc esse impossibile, sed si non esse
appetit, illud est quasi conditionale, et in deo ad dei potest
ita ut inefficaciter appetat annihilari a deo si ipse velit

Ad resp^{onsum} huius potest esse dicitur in 3° cone. et per idem potest ad conf^{essionem}

Ad 3° q^{uestionem} q^{uod} 2° est corruptio proprie subaltera, alia sim-
plici qua aliquid simpliciter definit subaltera esse, si hoc definit esse
quia subaltera corrumpitur, et hec fit per separationem^{em} factam a materia
nam si hoc sit esse hinc per corruptionem^{em} ad corpus, sic per se-
parationem^{em} illius perdit illud esse, alia est corruptio et sub-
altera simpliciter quod, quia si aliquid non definit esse simpliciter simpliciter esse
subaltera, sed simpliciter aliquo modo, ut quod per divisionem^{em} aquae de-
sinit esse tota et integra aqua, non quod omnia desinat esse
sed quia desinit esse sub ratione totius, et hoc modo corrumpitur
nam ante^{quam} assumpta a verbo, si postea relinqueretur ab illo
quia perderet duo subaltera quae habet cum coniuncta erat
verbo, scilicet personalitatem^{em} et subtilitatem^{em} ipsius verbi de quo vi-
de Calet 3° p^{aragraphum} q^{uestionem} 14 art^{iculus} 2 ad resp^{onsum} Duran^{ti} 2° 16° ad 5 Scoti
quia autem dicitur Th^{omas} docuit quod de hoc corrumpitur per separationem^{em} factam
a materia corrumpitur, intelligi de corruptio^{ne} simpliciter, qualiter
non est natura^{que} ante^{quam} si a verbo relinqueretur

Ad conf^{essionem} dico 2° esse per se convenit factum. hec fit et se-
quens in d^{ivina} Th^{omas} max^{ime} 1° q^{uestionem} 42 art^{iculus} 2 ad 1. et 1° q^{uestionem} 54 art^{iculus}
ad 2. Nam autem eius potest esse quia unicuique competit et competit
ratione factum, et factum non convenit ratione alterius quam factum convenit
per se, sed si diceremus albiditate cuius unicuique competit, ut
albedi competit, et albedi non competit ratione alterius alterius
albedini competit per se.

Dico 2° esse non competit factum nisi rursus coactu^{um} rursus
ita dicitur Th^{omas} 1° q^{uestionem} 104 art^{iculus} 1 ad 1° ubi comparat esse ad factum
sicut lumen ad diaphanum sup^{er} influxu ipsius solis quod

lua nō cōpetit diaphano sine alio cōcurra, sic eē nō cōue-
 nit foris nisi sup^o cōcurra i cōg. & hoc e qd̄ intēdit h̄
 Caiet cā dī qd̄ eē cōuenit foris p se p̄tate p̄hyrica, dī
 p̄e, q̄ nec cōuenit p̄ aliud nec rāe alicuius partis sui
 d̄ s̄m se t̄dā, qd̄ nō cōuenit nisi foris siue sint subit-
 tentes siue nō. nā alijs suppositis que nō s̄nt i p̄e foris
 subtrahentes, nō conuenit eē s̄m se t̄dā & rāe cuiuscuq̄
 partis sui, d̄ s̄m rāe foris. Dī p̄t̄ p̄t̄ p̄h̄. q̄ 2° & 3°
 eē competat foris s̄m se t̄dā, in non conuenit illis s̄m
 se absolute sup̄tas, d̄ positio in uerū nā, eo qd̄ cōuenit
 illis sup^o conuenit i cōg. & hinc e qd̄ nec foris s̄nt ab-
 ḡtio, nec illis p̄t̄ s̄nt absolute neuū. foris e, an̄ e, q̄ eē
 h̄nt ab exteriō, qd̄ nō eēt si sine cōcurra i cōg, eis cōue-
 niret, p̄p̄t̄ qd̄ d̄ Th̄ i 2° cap 22 rāe 3 dī impōt̄ eē
 qd̄ eē p̄ofluat ex p̄ijs int̄intec̄s alicuius ext̄i creati
 Dico 3. quis eē sequat̄ foris, nō seq̄r̄ illa in gē
 cāz efficiētis. ita d̄ Capre in 1 d̄ 3 q̄ 1 ad 3° Gerardi
 1° cor. 17 q̄ 2 art 1 ad 2° Guoḡy 2° cor. 17
 in 2° dist 13 q̄ 1 ad 2° p̄batio 1 Aurelli 2° 2 cor. 17 p̄r.
 q̄ implicat qd̄ aliqua cāz p̄ducat efficiēt̄ aliquibz
 effus̄ anteq̄ sit. nā eēz cāz efficiēt̄ que cōat p̄ simpli-
 cem emanatio p̄ius nā ext̄it q̄ cōat sui effus̄, d̄
 n̄ p̄ius nā ext̄it q̄ cōat lumen, q̄ foris non p̄t̄ effi-
 ciēt̄ causare sui eē. Ex quo seq̄r̄ qd̄ si h̄uā nā
 relicta a Verbo eo ip̄o h̄er̄t n̄ illa qd̄ nō h̄er̄t
 ex p̄p̄ia causalit̄ effectiua, d̄ h̄er̄t a Deo, siue nū de
 nouo causante ext̄it, siue p̄ius q̄ illa s̄formauit &
 at̄p̄sit. Triam d̄nt aliqui theologi. d̄ h̄e e Veritas
 2° p̄ hoc. q̄ ext̄it & p̄felliō foris & oīus actualitas
 q̄ nō causat̄ effectiua s̄m. q̄ p̄t̄ e ant̄ e d̄ Th̄ 5 q̄ 4
 art 1 ad 3. & 2° 2° cap 34. & de p̄oā q̄ 7 art 2 ad 3°

Vbi capre dicitur quod est ad omnia comparatur ut altus ad pedes et ideo est actualiter et formaliter. Et si per ante quod tunc sunt gratia rerum, quibus quibus omnia pertinent ad rationem prout ut magis aliter quibus tunc admittit ex potestate et aliter ut aliter res compositae aliter ut quibus tunc pertinent ad sed aliter qualis est ex illis, dicitur Vltimo ad rem est omnis perfectio, quod ex illis perfectio est quod est. Ex hoc sequitur quod forma non comparatur ad esse in quibus casus finalis Tu quod ipsum est magis hinc ratio appetibilis et finis. Tu quod ipsum est perfectius est quod forma.

Dico 4. forma non comparatur ad esse ut causa finalis eius. hoc est in 2a 2a q. 94 et 95. ad primum. nam forma non comparatur ad esse ut ad suum effectum formales primarium, quod non distinguitur ab illo, nec ut ad effectum secundarium, quod non dat illi se ipsam quod non est causa finalis illius. Itaque dicitur Th. dicitur quod esse comparatur ad formam ut lux ad diaphanum, sed diaphanum non causat lucem nec efficienter nec formale, quod nec forma in illo quod causat esse.

Dico Vltimo. esse sequitur ad formam in quibus casus materialis eo quod est diaphanum et proprium et proportionatum susceptivum huius, ita forma est proprium et proportionatum susceptivum ipsius esse. Et si quod illud comparatur ut magis ad formam quod illud recipit et limitat, cum forma ex se sit illimitata in sua specie. hoc non magis debet formam et conditio individuantur namque specificam, sed hoc est magis forma debet esse, nam ipsum esse de se habet modum formae. Ita hinc illimitatio et coritates, at vero a forma limitatur et appropriatur. Vnde a forma ignis ut sit esse ignis, et a forma equi ut sit equi, quod esse sequitur ad formam in quibus casus materialis. Ex quo sequitur quod cum dicitur Th. 2a 2a q. 94 dicitur quod forma comparatur ad esse sit lux ad luere, similitudo tamen attendenda est quibus ad similitudinem debetatio materialis, aliter est effectus primarius formae, sit luere est effectus primarius huius. Hinc supponitur V. ad conf.

¶
Innum attendit M
leduma, de esse dei
c. 12 art 6.

¶ q̄ illa q̄p̄ eē p̄ se reḡi for̄is debere intelligi de p̄
seit̄ maali nō q̄p̄ absoluta d̄ physica, id e sup̄ conuen
su i cas̄. Intelligi et̄ de p̄ se ut̄ quo, q̄i for̄a recipiens
eē, e rāo p̄p̄t̄ quā eē coicatr̄ composito cui h̄m ut̄ q̄ p̄i
us. conuenit.

¶ si querat̄ quare res inferiores cor
rumpunt̄ postq̄ eē reḡi ad for̄a eorū p̄ se, saltim phisicā?
¶ hoc certe non prouenire ex p̄ for̄a aut̄ ipsius eē, aut ex
coiunctio vniūq̄, contingit n eē nō posse separari a for̄a
ut̄ cōtingit in aīa reali, et̄ h̄m q̄ res sit corruptib̄ilis, q̄
corruptio contingit tali rei, ex coiunctio maḡ eī for̄a cū
qua non sociatr̄.

¶ si iterū querat̄ que p̄ seitas e
illa qua eē cōtegr̄ for̄is. ¶ q̄ p̄prio nom̄ d̄ p̄ se
tas physica, et̄ pot̄ reduciue dici p̄ seitas 2 modi, nō q̄
nascatr̄ ex p̄ se intrinsecit̄ for̄a, sed q̄ in illa respicit̄ ut̄
in p̄prio et̄ proportionato sub̄o a quo non separatr̄ ex p̄ p̄i
is forma ad

Ad 2. conf̄ q̄ eē d̄ p̄prio effus̄ dei in q̄ cas̄ ef
ficientis, et̄ in illo q̄ bene p̄bat̄ atq̄ q̄ nō sit effus̄ for̄a
sed in q̄ cas̄ maali modo explicato nihil p̄bat̄.

Ad 3. conf̄ i negr̄ aīa, nā aīa rāali cōpetit̄ p̄ se q̄ sit
incomupt̄, et̄ h̄m nō conuenit̄ hōi. ¶ q̄ for̄a nō cō
uenit̄ eē simpl̄ p̄ se, sed h̄m physica, id e q̄ q̄nt̄ e ex p̄
for̄a, nō h̄at̄ p̄ q̄ separatr̄ ab eē postq̄ illud tenet, at hoc
et̄ cōposito non conuenit̄, q̄ aliunde h̄ p̄ se ex quo cor
rumpatr̄. Ad alia p̄b̄ q̄ q̄ subtil̄ e conditio quōs
tenens se ex p̄ susceptiui exist̄, et̄ idio h̄ nō p̄ se cōueni
at for̄a, nō reḡi q̄ eē non cōueniat̄ for̄a p̄ se, ad quā com
paratr̄ ut̄ ad p̄ se et̄ p̄ se susceptiui.

Ad ult̄ atq̄ q̄ ex d̄no Caic̄ q̄ rāo d̄ Th̄ procedit̄ de
s̄bo facti p̄oq̄ ut̄ sic, et̄ q̄ s̄b̄m fortē intellus ut̄ sic ab̄tra

hit ab oī pīo corruptio. s; singularit; maā e' motu, ideo
 ut sic e' incorrupt; e' conr. et; operatio qua attingit tale
 oīm e' debet illi pportionari, debet e' incorrupt; e' ita de i'
 ad vlt. et; iprū intelligere debet e' incorrupt; oīm aut; vi
 sus ex rāe sua foite nō e' incorrupt; d' foite p' autem e' maā
 q' ex p'pua rāe non abstrahit a p'p' corruptio

Quaestio 91 de comparatione Angeloz ad corpora.

Art^m I^m Angeli habeant corpora sibi na
 turalit; unita. Concl^e neg^a

Ex dictis q' pced' art 1 dub 2 constat ang^o nullat; e' cor
 poros et; qua certitud' illud tenendū sit, e' ex dictis ibidē
 art 2 dub i constat ang^o nullat; coponi ex maā e' foas.
 Ex eisdē constat nō hēre corp^o sibi nat^o unita, q' corp^o
 so e' corporei cent' e' copos ex maā fuerunt e' ideo ex illo
 loco petenda sūt quae h' sūt neccē. Verū d' spectat h'
 aliqui sup' q' ang^o de facto nō h'nt corp^o nat^o sibi unita
 an saltem de possibili s' abstract^o dei poas possint hēre
 illa. Quae res qm' p'pua redem h' e' p' q' 3 art 1 remittenda
 e' ad locū illū. P' s' sciendū e' q' p' auctores quib;
 citari solent tenentes aff'q' citat' et; d' uan qu' in 4 d' 10
 q' i docuit corpus d' in eucharistia unit' sibi hyp'p' subas
 panis. S'na Tharū e' in opp^o cū d' Th qui ibi d' ad hoc
 requirū infir^o vit^o. q' efficacit' colligit ex eo. q' ad faciendū
 id q'

Id qd exuperat totū sōd nāz & virt^{es} eāz reg^{is} infⁱⁿ virt^{us}
 tu, Id hoc qd e virt^{us} sibi corporeā nāz aliā exuperat
 oēs virt^{es} nāzū cautiū, q non pot fieri nisi ab hēte
 infⁱⁿ virt^{us}. Si dicatur qd e si ad faciendū qd exu
 perat ordinē cautiū nāzū p modū cāz p^{ri}aliter requi
 rat infⁱⁿ virt^{us}, hi non requirit ad faciendū illud
 p modū cāz instrumentalis, qz operat^{ur} p virt^{us} cāz supe
 rioris, atq ita non eēt aq infⁱⁿ virt^{us} anō qd hūet ali
 nab nāz. Sd q hoc e qd hoc qd e suppositate p^{ri}m
 nō pot conuenire alicui it^{er} int^{el}um, si videtur nō pot alicui
 cōpetere it^{er} int^{el}um, eo l max qd hoc qd e suppositate nō de
 notat causalit^{er} efficientes, alias oēs p^{ri} diū suppositarent
 hūat^{er}, sd impartat quēdā modū qui p^{ri}us reducit^{ur} ad oēs
 cāz facti, e n quōdā modus complēdi & trādi, qui cui^{us}q
 cōpetit, vt cāz p^{ri}aliter cōpetit, it^{er} puncto trāe lineam
 & verbo trāe int^{el}lecto, & instanti trāe & continuat^{er}
 h^{ic}. Cū o si anō nāz corp^{is} suppositaret deberet id fac
 re p modū cāz p^{ri}aliter, & ex alia p illud excedat totū sōd
 nāzū, sequeretur qd anō hūet p modū cāz p^{ri}aliter, virt^{us}
 excedentes totū sōd nāz, qd sibi deo conuenire pot e

Art^m 2. Vangeli assumant corpora.?

I^o cōne e aff^{er}: 2° cōne ad 2° corpus atūptū vnit^{er} anō
 nō vt frōz, nec solz vt motori, Id vt motori representato
 p corpus mōb^{ile} atūptū

3° cōne ad 3°. Angeli assumūt corpora condensando illa
 virtutē diuina

CC^o I^o cōne Dub e an quoties anō corporales &
 v^{is}ibiles apparent re vera hēant sibi v^{is}ta vera corp^{is}

An v̄ psolas immutatio³ fallā in phantasia appareat
illo modo

Dionē Cart in 2 d 8 q 1 refert quēsdā videriū asserentē
has apparitiō nūq̄ fieri in veris corporibus atq̄pter dā
v̄m ad phantasticā imaginē³ quī videri dē se in hāc sn̄as
traxisse Albertū quos tenet Rabbi Moyses, quibus v̄ sa
uere d̄ Damas qui 2 de fide c 4 ait p̄missio vultū dei
falla & fortitudō hnt, et hāc fundūtr & hāc formāt in
quā volūt figurā s̄m imaginatiō³

Faut et̄ Aūd. q̄ Anō in lite phantasticā figurā p̄nt
facere apparitiō tuas, & nō e aliqua rāo quē efficacit̄
p̄bet q̄ fiat in veris corporibus, imo hoc v̄ sup̄ flūū q̄
v̄m intell̄y³ s̄nt s̄m imaginē³

Confr. q̄ Auges in vitio phantast. d̄s vident vitio
sibi apparenies, q̄ v̄t iudicant reals fieri & in veris
corporibus, re vera nō sūt nisi ad imaginē³, sic n̄ diffi
nit Conci Antiquiren & refert 26 q̄ 2 q̄ sic d̄m e de
alijs apparitiōnibus

Confr 2. q̄ alias nō apparet quā verit̄ anō in corpo
ribus atq̄pter possent aliorū a se pronas agere vt cū dicit
barū ego imm̄ deus Abrahā. &c.

Per q̄ p̄ter Greci quī patauerūt anō³ hēre corp̄ sibi
nāalr vnita. Docuerūt conr̄ est apparit̄e in sūt verit̄
& realibus corporibus quē hebant nāalr vnita. Sic intr̄
alios Barū lib de s̄ c 16. q̄ d̄s affirmatūt multū ea
patibz in Conc Nīs ult 9.

Est̄ ea sepe repetit̄ satis conlat̄ nec anō³ corp̄ s̄ e, nec
corp̄ nāalr vnita hēre, & conr̄ neq̄ in talibus corporibus
apparere possunt

Dm̄ e q̄ v̄t si aliqui anō³ hoībus apparuerūt in vitio
nibz phantasticis vt apparuerūt multoties prophetis &

vt conlat

ut constat ex Visionibus in Apoca nihil multoties ap-
 paruerit atuentes vera et realia corp^a. Ita tenent Scho-
 lasti in 2 d 8. Mauril q 6 art 1 ad 2 et 3 2^a cor^o, Men-
 1 p q 34 memb 2 et 3. Albert 2 p tiall 9 q 33. Et de
 4 coquit q 9 art 10 et 11. est etz coit sua patu, qua ex-
 prete docuit d Aug 19 de ciuit cap 23 vbi d^r impude-
 tie e^t negare ang^o in corporea figura apparere, ita
 vt videri et palpari possint. Id^e d^r d Bern sem
 05 in cant. d Iridor 1 de sumo bono c 12 num 19
 d Greg hom 34 in euang. vbi d^r ang^o visibiles et aliq^u
 inuisibiles ad nos mitti. Id^e ait d Alham sem 4 d
 Anianos. imo d Damas qui pro vna sna solet citari
 2 de fide c 3 d^r. Data ante^r a deo licentia noⁿ quales
 snt apparet, sed im^o alias, atq^{ue} alia foras pro vt videri
 ab hoibus possint. Et post hec sna confirmat q^o in
 5^a legimus ang^o hoibus in vigilia aparuisse, et cu^m eis
 fuisse locutos. hoc pt de tribus ang^o loquentibus Abrah^a
 quoru^m lauit pedes Gene 18. Id^e q^o fecit loht^r Dubius ang^o
 Gene 19, et in exodo sepe legimus ang^o locutu^m fuisse
 ad Moysen. Et id^e manifestu^m e^t in hist^o Abiz vbi
 ang^o ist^a opera egregia egit que^m facere noⁿ potest nisi
 in vero corp^e atupto, vt id negare noⁿ snt impudentis
 sit sed stultis. Et ne q^o dicat apparitioⁿ istas Veras et
 reales noⁿ fuisse, sed im^o im^o imag^o phantast^{as}. Occurrit
 d Th^o et ait qd^o imagin^o phantast^{as} noⁿ percipiunt coit^r
 ab oibus, sed snt ab vno aut alio cuius phantasia im-
 mutat. qd^o vt intinualle e^t cu^m Joan 2° dicit^r sese
 palpando^m f^uit dicendo, palpate et videte, q^o sp^us ista^s
 et carne noⁿ ht^t st^o me videtis heu^m quasi in falibiles
 est ver^o et realis apparitionis qd^o se oibus visibiles et pal-
 pabiles monstraret.

Pro quo e vltimus sciendū qd p̄r apparitio quibus
 anō apparet solum s̄m imag^{us} phant^{us} s̄m et 2^a qd
 parere s̄m virtū 1^a medij. 1^a s̄m p̄turbatio p̄t^{us} 1^a medij
 Vt cōtingit in p̄st^{us} q̄t et in frenetis, in r̄ide
 & collo colūg, alio m̄ s̄m vera & reales appar, & hoc
 2^a m̄ intelligit cū dicimus anō posse v̄n̄e tibi vera cor
 para, que v̄n̄o nō e p̄ modū fore, neq̄ hyp̄p^{us} v̄n̄o, neq̄
 et solz p̄ modū motū s̄m q̄ anō nō assumit oia corp̄
 que mouet, s̄d e v̄n̄o accidentalia q̄d e talis vt ex v̄
 illius corpus atūptū s̄t conueniens ad representanda p̄
 anō s̄m q̄n̄ operatio qua operat^{ur} p̄r qd demonis nō
 dñi assumere corp̄ hōis que s̄rident, et si illis v̄n̄
 anō vt motus, q̄ p̄ illa corp̄ non se manifestat cū
 nō faciunt ea quasi p̄p̄ia apparere, s̄d quasi aliena.
 Si autē queras an vnus anō possit simul in pluribus
 corporibus atūptū. Aliqui negat ex eo qd anō nō pot
 simul eē in duobus locis nec simul moueri pluribus ma
 tibus, qd cōtingeret si assumeret vera corp̄. S̄d me
 lius v̄r distinguere dicendo anō q̄d posse simul plura
 corp̄ assumere intra hōs loci s̄bi adēquati nō autē extra
 hōs illius. R̄o huius e q̄ nō v̄r qua r̄e possit eē
 in t̄o loco s̄bi adēquato, & nō in duobus corporibz que
 intra illū locū cōtinent^{ur}. Nec refert qd t̄e anō mo
 uenti pluribus motibus. Nā v̄r d̄ Th̄ d̄t aut seq̄ ad 3
 & in id 37 q 4 art 1 ad 4) anō h̄i moueri p̄ auens
 ad motū corp̄ in quo e. Nec inuēnit pluribus motibus
 p̄ auens simul moueri.

Ex dictis satis excludit s̄nā Oriḡ tom 2 in Joa in illa
 Verba ecce ego mitto anō^{us} meū est t̄ tibi et cū d̄ Mala
 chia fuisse anō^{us} incar natū. qd idz d̄ de Joane Baptista
 & de Hoeco p̄p̄ h̄ta. Ab hanc s̄nā nō multū distat

Tertul lib de carne 2 cap 3 & 6 Vbi ideo probat qd
 Vera carne assumere potuisse postq ang^l id fecerunt.

Snas in orig^{is} reuertit d^o Hiero in prohemio Malas &
 in 1 cap Aggei. Ne scilicet qd vbi vulgata legit
 fallu e Verbu dⁿⁱ in manu Malachis, legit 7o in
 manu ang^l. Nam non dr ang^l naa, id est afflicto & mu
 nere, id est Mat 11 Joannes Bapt^{is} dr ano^{us}

Ad arg a p^{ro} 1° & in 1° d^o e falso vldicu in sua
 snas vocare Albertu qui capte vnu d^o vbi supra
 d^o m ete sine causa in ead^o snas vocat Damas cu vnu
 docuerit 2 de fide cap 3 cit. & qd in vestio Basily^{is}
 multo magis nig^{is} snas fauet, ait n potest aut a deo coe
 sa & victulibus potest, & immutant^{ur} vt in qualibet foas
 vt qd appereant migrant. qz translatio p^{ro}stat tranla
 tionis fabu.

Ad rem aut^{em} 1° p^{ro}te quid^{am}
 ang^l in figuris phantasticis q^uoq^{ue} apparere, imo & me
 diu atq^{ue} poss^{unt} immutare qd re vera non e apparet,
 C^o hoc no cotingit q^uo ab oibus sub ead^o foa & eod^o m^o
 & p^{ro}manenter apparet. & p^{ro}pue hoc verificat^{ur} in sem
 su talbus qui in hac p^{ro} minus patitur deceptio. V^o d^o
 Caiet 22 q 95 art 3 refert qd ho quid^{am} inuibus de sua
 cubo demone conquebatur qd non ita hiet carnes de
 lectatio aptas it^{er} freming, cui succubus respondit. ego mi
 ser carnes meliores fuere no passu.

Ad conf^{er} 1° Veru e qd apparitio que strigibus appa
 rent fere l fere semper ad imaginatio fieri & non d^o
 rem, vt qd sup quarda bestias ad campos elixos de por
 tenti, l qd magnis ponderibus enevont. l qd delulationi
 bus & carnalibus stranitatibus inuibat, ita n diffinit
 consiliu citatu & contentit d^o Aug 18 de ciuit^{ate} cap 18

Verū ex hoc nō colligū quin aliqui aliqd simile cōtingat
lamis solutis sentibus & in Vigilia. Ita dī Victoria in
relectio de arte magica num 4 89, & Caiet vbi i, &
Castro lib 1 de iusta heret^r punitio cap 16.

Ad alia conf^{is} multo verius posse anō in Verit^{is} corpo
ribus atūptis apparetur dicere ego sū deus Abrahā & q
si idē appareat ad imagin^{is}, qz corp^{is} atūpta aptiora sūt ad
representand^{is}, & qd illud vere dicere pōt qz ipsi anō in cor
poribus atūptis nō semp apparent vt se ipsos seu officia
personas representent, Ad aliqui vt representent deū maiest^{es}
l aliquā deū^{is} personab^r.

Dubiū Z qualis sit ista unio qua anō vni
untur corporibus atūptis.

Ad hoc dictū e & dī ex dī Th ad 2 illa unio nō ē qualis
e unio mag^{is} ad foras, l qualis e unio mag^{is} ad sup^{er}, aut par
tis subalter ad totū, ac pōinde nō ē subalter ad accidentales
p eū modū quo motu vniū mobili nō absolute, sed ad apte
representand^{is}. Ita Duran in 2 d 8 q 1. Scotus ibi q vñ
C qd considerand^{is} e ideo unio ista ē sū quomōd^{is} modū
representatio, qz vt dī Th dī ad 2 finit istarū appariō e
sū representare coēs societates que in futura vita erūt anō
cū hoīb^{us}. Sū specialr in appariōnibus veteris testam^{is}
qm specialr ordinabant^{ur} ad representand^{is} futura appariō^{is}
Verbi dei in sua carne.

Ex quo seqr i anō motores celorū aut sberidentes corp^{is} hu
mana nō assumere corp^{is} ista qz nō vniunt^{ur} illis specialr
ad representatio^{is}.

Z seqr nō ē nūc^{is} ad illas appariō^{is} qd corp^{is} illa in quib^{us}
anō apparent eformant^{ur} ab ipsis anō sed sat erit eformen
tr a deo, nā poterūt anō corpori sic a deo eformato vniū in

ad ad aliquid representandis. Nec ety regit qd ang^{us} sit dif-
finit^{us} intra corpus qd assumit. id potest ee ety extra illud
intra limites loci sibi adq^{uati} ut dub^o p^{ri}o diximus.

3 Regit unio illa noⁿ ee hyp^othetica, q^{ia} unio h^{ec} pot^{est}
naal^{iter} fieri ab ang^o, at unio hyp^oth^{et}ica sup^{er} creati ad alie
na naas, le impoⁿit q^{od} oes poas l^o altim e nimir mirau
lota e^t illa naas.

4 Et v^{er}o regit de^um posse atumere corp^{us} eo m^o quo p^{ro}nt ang^{us}
p^{ro} q^{od} in hac aruptioⁿe nihil impoⁿit q^{od} aliqua imp^{er}fec-
tionis denotat in deo. Aliqui hoc negat q^{ia} cu^m illa unio
sit accidentalis non v^{er}o fieri potest sine eo q^{od} deus saltem
accidental^{iter} mutatur. Et sine ca^usa h^{oc} d^{ic}it, q^{ia} cu^m ad
illa unioⁿe sufficiat de^us uniri illi corp^{ori} p^{er} modu^m car^{is} ef-
ficentis nulla ex hoc in deo pot^{est} colligi mutatio, et non pot^{est}
colligi ex eo q^{od} alijs effectibus uniat^{ur}. an v^{er}o deus de facto
illo m^o assu^merit aliq^{uod} corpus ut apparet hoib^{us} alibi
dicit. Coⁿtra sua patet e^t affirmativa.

Dubius 3. qualia sint corp^{us} illa in quib^{us}
Ang^{us} apparent. an eis sint illius na^tur^e que^m d^{ic}it^{ur} sen-
sibus, an aliter, e^t ex qua ma^{ter}ia efficiant^{ur}.

Dico i. corp^{us} arupta ab ang^o sint vera corp^{us} e^t vere na^tur^e
corporee. p^{ro} ex d^{ic}it^{ur} Dub^o i. q^{ia} ill^{is} appa^{ri}tioⁿe noⁿ sunt
im^{ag}ines apparentiaⁿes phant^{as}m^{at}icae. p^{ro} ety ex Dub^o 2 q^{ia} e^t vera
unio accident^{alis} p^{er} modu^m motoriu^m ad veru^m mobile q^{od} e^t vera
corpus.

Dico 2. corp^{us} illa noⁿ sint vere corp^{us} illius spei deitate^m
cuius apparent, id sol^{us} sint exteriora que^m d^{ic}it^{ur} aⁿimaⁿ rae quor^{um}
apparent illius na^tur^e. Vo figura^m e^t colore. Et ex d^{ic}it^{ur} Th^omas
seq^uit^{ur} ad i^{tem} vbi d^{ic}it^{ur} q^{od} si ang^{us} assumerent corp^{us} que^m vere e^t humaⁿa

non represententur p ea p puet iproru ang qd nullu erat
ad aruptio^{es} de qua loquimur, id representent p puet^{er}
iproru hois. Et id v^o d^o de alijs veit corporibus

Et si dicitur. q^o et alia corp^o atupta e^t eformata ex
alia suba ducunt nihil in cognitio^{is} eoru corp^o quoru
spes p te feat e^t no in cognitio^{is} ang. No si corpus ef
formata ex aere p te feat humana figura, ducit ce
te no in cognitio^{is} ang. id in cogn^o hois, atq^o adeo eut in
ocasio^{is} erroru q^o e^t

V^o p^o quent ita posse contingere. C^o p te loq^o e^t q^o
e ex fine talis atuptio non ducit nisi in cognitio^{is} alia
mentu. eo l max q^o ang talia corp^o assumentes semp euz
cent alio^{is} aliqua s^o possibilit^{is} illius na^o

Dico 3. huiusm corp^o semp fiat p^ol^o ex aere. Ita
Th ad VI° e^t Duran Vbi e^t, addo hyp^oth^o qm v^o mi
hi huiusm corp^o no formari semp ex solo aere p^ol^o e^t
cu formantur talia dicitenda, id formantur ex alijs mix
tis. No ex humoribus humidis e^t erant qui semp e^t so
lent in regio^{is} aeris, e^t ex exhalationibus terestribus l
aliquibus alijs quoru ma^o ita condensat e^t c^omp^omit e^t
participatio^{is} lucis ita colorat, ut appareat ang in corp^o
quo vult, ad qua^o apparitio^{is} illa oia s^ont aptis ma^o.
na purus aer forte non ita posset condensari, nec sub
tanta densit^{is} conseruari

Et si dicitur. q^o d Th solz dixit ang ex aere sibi e^t for
mare corpora.

V^o d Th in eo designasse p^ol^o ma^o ex qua ista
corp^o fiunt, talis n e aer qui ob sua rarit^{is} aptus e^t ad
varias figuras. imo d Th v^o n^o dicitu sentire cu v^ol^o
exemplo nubis. que non solo puro aere, id e^t alijs ter^o
vaporibus constat. Sd adverte qd cu dicimus ex his

Varijs corporibus, corp^a aucta ab ang^o formari. nullu
 mus dicere, qd corp^a illa amittat proprias formas, &
 ad aliqua alia in qua virtual^{iter} continentur transeat
 sicut dicitur simplicia componit mixta, Sed dicimus manere
 sub proprijs formis. Et ita comixtis & copositis ab ang^o
 ut ex ovis unu aliud appareat ois distinkte nate. Ita
 huius e qz corp^a & alie rei naturales, no obediu^t ang^o ad
 nutu, ita ut illa pro libito possint transmutari. Ut
 dicitur

Dubius 4^m Varijs forment huiusmodi
 corp^a virt^{us} propria. an v^o virt^{us} diu^{ina}.

Ratio dubitandi e pot, qz dicitur Th^o ad vlt^{imam} expre^{ssionem} de ang^o
 aereum corp^a condensando aerem virt^{us} diu^{ina}. At in 2° d^o
 q^o 1 art 2 ad 2° ait ang^o naturali virt^{us} posse assumere corp^a
 qz natura inferior obediu^t eis ad nutu qz ad motu locales

Pro intellig^{endo} vult i qd in auctio^{ne} illoru^m corp^a duo intr
 uenit, scilicet formatio corp^a & unio ad corpus formatu.
 Not 2° qd apud Th^o non semp^{er} qd dicitur aliqd fieri diu^{ina}
 virt^{us} significat qd fiat ex virt^{us} sup^{er} naturali, id quod h^{ic}
 denotatur qd non fiat nisi ex speciali ordin^e diu^{ina}. Et di
 cimus qd ang^o boni n^{on} q^{ui} ad nos descendit nisi ex parti
 culari ordin^e diu^{ina}. non qz non sit in eis natural^{iter} virtus
 veniendi ad nos, id qz id no faciunt nisi sup^{er} diu^{ina} di
 positio. ita colligi^{tur} ex d^o Th^o d^o & q^o cit^{atur} art 2

Dico q^o i ang^o naturali virt^{us} pot^{est} tibi unire corpus iam
 formatu. hoc pot^{est} ex dilect^{ione} qz illa e unio accident^{is}
 modu^m motus, qua^m natural^{iter} fieri ab ang^o nihil vetat.

Dico 2° ang^o naturali virt^{us} pot^{est} illa corp^a formare. p^{er} qz
 ad illa formatio sufficit qd possit localiter mouere alia
 corp^a ex quibus illa fiunt, & illa ordinare & coponere ali

ua q̄ passiuè applicare, id nãa inferior ad natū obedit
anḡ q̄ntz ad motū locales q̄ natū poterit illud facere.

Dico 3. anḡ boni nūq̄ format illa corp̄ neq̄ illa ut
sumūt nisi ex diū virt̄ & ordinē. s̄ ex Magistro in
2 d 3 ubi illud discrimen apponit intr̄ bonos & malos
anḡ q̄ illi non expellat diū ordinē. id faciūt si emper
mittit nō expellat diū ordinē. anḡ v̄ boni semp̄ illū expellat.

Ex hoc conuincitur loca d̄ Th̄ in anḡ, nã q̄n̄ tr̄
di anḡ id facere diū virt̄ intelligit expellata diū diū
pot̄. Alij d̄nt q̄ d̄ Th̄ nom̄ diū virt̄ intelligit
virt̄ nãales anḡ que a solo deo data ē eis. Alij v̄
d̄nt q̄ forte aliqui huiusm̄ corp̄ a solo deo formati &
ab anḡ assumūt, & de his d̄t d̄ Th̄ q̄ fuit virt̄ diū.

Dub̄ vlt̄^{mo} U Angelus potest aliu Angelū
l aiām. rationales assumere?

V̄ & dico i. Anḡ nō pot̄ aliu l aiām rãales assumere
co gr̄ assũptionis de quo nũc loquimur. P̄ q̄ ista unio
& assũptio ē ad representandū exteriū, id hoc resp̄ anḡ ē sup̄
fluū q̄ non indigent exteriū representatio, & resp̄
m̄ ē imp̄tinent q̄ nō possumus exteriū representatio
spirituales percipere q̄.

Consi. nã unio ista de qua loquimur plus aliq̄ d̄t q̄
unio p̄ modū motiōis l localit̄ locanti, id anḡ non p̄nt
alitr̄ vniri rebus spūali bus q̄ illaberent̄ in tubas illarū
q̄ s̄ demonstrabit̄ eōs imposs̄ q̄.

Dico 2. Anḡ pot̄ vniri aīz lamō inferiori p̄ modū
motiōis. P̄ de aīz q̄ cū sit pass̄ nō ē apta mouere se localit̄
id ē prius motū facit, & ideo indiget moueri ab alio, & ita aīz tuborū
ab anḡ in cœlū deportat̄. & aīz damnatorū a de monibz rapiūt̄.

Si et de a^o inferiori, q^o ille subdit a^o superiori in
virt^e naturali, & ita pot^{est} ab illo in loco et^{iam} inuictu detine
ri, & ead^{em} r^{ati}o poterit illi locali mouere q^o pot^{est} illi vni
u^{er}sali p^{er} modū motus.

Art^{us} 3^m V^{er}ū anō in corporibus a^uptis exer ceant opera Vit^e?

I^o concl^o. Anō p^{oss}unt exerce in corporibus a^uptis opera
Vit^e, q^unt^{um} ad id q^o est cōest operibus Vitalibus cū alijs que
nō sūt opera Vit^e.

2° concl^o. q^unt^{um} ad id q^o est speciale operibus Vit^e ut dicit
A^ug^{ustinus} ab alijs operibus, nō pot^{est} anō opera Vit^e exercere.

Pro intellig^{endo} virtut^{um} conu^{er}sionē nō est ex d^{omi}no Caiet^{ano} t^{er}ti^o q^uo^o 2°
pot^{est} intelligi conuenientia intrⁱⁿseca oper^{um} vitalis & non vi
talis. Vna est ad eū modū quo inferiora & particularia cō
ueniunt in aliqua r^{ati}o^{ne} cōi^usiue specifica sive g^{en}er^{ali}, &
de hac conuen^{ientia} loq^uo certū est anō in corporibus a^uptis exer
cere opera Vit^e s^{ed} eam r^{ati}o^{ne} cōi^usiue in qua conueniunt cū
operibus que nō sūt Vit^e, nam hoc nihil aliud est q^uo^o pro
ducere alio^{quin} aliqua sub r^{ati}o^{ne} alio^{quin} seu q^unt^{um} ad gradū cōi^usiue
q^uo^o certe est manifeste verū. Alia cōi^uer^{sio} est pot^{est} q^unt^{um} ad
aliqu^o speciale q^uo^o re vera reperit^{ur} in alio^{quin} Vitali pro ut par
ticularit^{er} & singularit^{er} est, in qua pro nunc t^{er}ti^o p^{oss}itu
mus considerare. 1° ipsa sub r^{ati}o^{ne} alio^{quin}. 2° modū que h^{ab}et s^{ed}
q^uo^o est est est ab agente. 3° modū que h^{ab}et s^{ed} in quod t^{er}ti^o ad
aliqu^o t^{er}ti^o. Vbi aduerte q^uo^o t^{er}ti^o illa non sūt t^{er}ti^o cōi^usiue
ex quibus constet ipsa sub r^{ati}o^{ne} Vitalis, id pot^{est} est sub r^{ati}o^{ne}
ipsa alio^{quin} sub diuersis considerationibus. Hoc suff^{icit} est Dub^o.

Dubius est ^{no} **U** Angelus exerceat opera vite
aut aliqua opera conueniētia operibus vite, ali
quo illorum modorum

In quo sint variz snā T e Scoti in 2 d 3 q vñ 3 in hac
questiōe, qui de anō in corporibus assūptis vere comedere. Id
sentit Allen 2 p q 25 memb 2. Id q p babilē reputat Ga
briel dicit cit q 1 art 3 Dub 2. q^{ue} snā p^{er} T e

I. genus id narrat qd Abrahā Ang^{us} inuitauit, cit q
cibos sēculit, ex quibus timentes comederūt. Id q p^{er} de anō
Ihōbie ut collat ex eius hitoria.

Confr q^{ue} ita tenet d Baril irāz 10. d Hug epist 49
q 1. Vbi ait anō^{us} veros cibos sūp^{er}stite st^{er} x, nō filio^{us}
inani phātarmatē dō manifestari veritē, nō necerit dō p^{er} dō

L. q^{ue} alio comedendi consistit in motu quodā loca
li manūari quo cūditur atq^{ue} masticat^{ur} cib^{us} & in quādā
trāsiōe illius ad stomachū. Id hec oīa p^{oss}ūt fieri ab anō
q^{ue} nō excedūt limitem motus locali in quo anō hinc p^{oss}est
s^{ed} corp^{us} q^{ue} vere p^{oss}ūt illū alio^{us} exercere.

3. Verbi dū in hūa carne vere comedebat ut p^{er} q^{ue}
nō p^{oss}ūt facere anō^{us} assumentes corpus humanū p^{er} q^{ue} q^{ue} q^{ue}
attinet ad exercēdū humanas nō plus deus p^{oss}ūt supplere
p^{er} illa q^{ue} anō^{us}.

Vit. concipere fetū e vere alio vitali dō s^{ed} operatur e
conceptio^{is} corpori^{is} x in vtero Vit^{is} q^{ue} eodē m^{od}o p^{oss}erit alio
vitali ab anō^{us} exerceri. p^{er} q^{ue} q^{ue} q^{ue} ad hoc nō apparet
maior repugn^{antia} rep^{er}u anō^{us} q^{ue} resp^{er}ctū dei.

L. snā e d Bonauent in 2 d 3 in p^{ri}mo dist art 3 q 2
qui distinguit 3 g^{en}erū aliorū vitaliū. aliud q^{ue} e ab aīa
ut motūe tm, ut motus p^{ro}gressiuus, & hat op^{er}at^{ur} (d^{icit}) oīo
p^{oss}ūt fieri ab anō^{us} in corporibus assūptis. P^{ro}bat q^{ue} non
requirūt aliud p^{ri}us q^{ue} p^{ri}us motus locali ad quē consistat

Suf

fieri ut ^{est} nales ang. ^{us} Z qm̄ (inquit) e eam operatio
 que sūt ab aīa ut motrice et simul perfectice ut sentire
 dī autē ēē ab aīa ut motrice non localit̄, sed sentibile, et
 dī ut a perfectice q̄ aīa ipsa p̄ficiat tali op̄e quā inte
 recipit. Et hat op̄e dī nullo m̄ anō posse p̄ficere in
 corporibus at̄p̄tis. Probat q̄ illz op̄e vnde quaḡ int̄
 vitales, ex p̄cio, ex subā ex t̄o ḡ, ^{us} Z qm̄ e eam op̄e
 tio que partim sūt ab aīa ut motrice et partim ut p̄fec
 tice, ut comedere, et videre que partim denotat motū tan
 quā ad cor et dilatio maxillarū in quo aīa se h̄t ut
 motrix. partim v̄ denotat exhilaratio interior, et de
 his dī qd̄ p̄t illas anō vacare q̄ntz ad id in quo p̄ndent
 ab aīa ut motrice, et non q̄ntz ad id in quo p̄ndent ab
 illa ut a perfectice.

I probat q̄ q̄ntz ad illud nihil aliud requirit̄ q̄ ad mo
 tu locales. probat ^{us} Z q̄ q̄ntz ad illud e vitalitas que
 sup̄pleri nullo m̄ p̄t.

3 s̄na e duran d̄ cit q̄ 2 num 5 vbi dī alio vit̄
 posse ^{us} Z considerari, s̄z q̄ntz ad subā et q̄ntz ad modū, et
 dī neutro m̄ posse effici ab anō in corp̄ at̄p̄to, sed h̄m po
 terit effici ab illo aliq̄ simile tali alio. V̄o fiet mo
 tus localit̄ similis ambulatio, l̄ sonus in aere sicut̄ voci
 dearticulat̄, l̄ motus alius sicut̄ motus palpebrarū.

In h̄c s̄na aīo ipsius duran vbi dī num 4. q̄ ut ac
 tio sit vitalis non sufficit qd̄ sit a viuente ut a p̄cio
 alias proiellio lapidis sursum que fit a viuente, est mo
 tus et alio vitalis, cons e factū q̄ illo m̄ abiq̄ dubio
 illa op̄e p̄t anō conuenire, o h̄m p̄t faure aliq̄ vite
 actioni vitali. Quis ad alio vitales reḡ qd̄ alio
 que ab aliquo p̄cedr̄ in eod̄ recipiatur, sed alio elicita
 ab anō in corp̄ at̄p̄to non recipr̄ ab ip̄o anō, sed in corp̄

atupto qd extin^o vtr^o ang^o e^o nullo m pot vitalis alio
ab ang^o exerceri in atupto corp^o

Pro intellectu n^ol^o ex d Th q 6 de p^oa art 3 qd oper^o
vitalis int in 2° d^oa. quod^o qu^o int a p^oo Vitali v^o ad
ip^ou p^oius Vitale tran^otr eo qd in illo recipiunt, l' illud
p^oficiunt, it sentire qd manet in sensu e^o nutrice qd fit
p^o additamentu^o fallu^o viuunt. Aliq^o oper^o vitales int
qu^o e^o si sint a Vitali p^oo in tran^otr ad aliq^o extin^ote
cu^o, it loqu^otr tran^otr ad sonu^o dextriculu^o in aere fallu^o,
fit n^o ex p^ocutio^o aeris in gutture a^oalis fallu^o

2° n^ol^o qd extin^oteu^o illud qd p^o alio^o vitales p^odu
cu^o pot ee 2° aliud qd requirit^o tran^o mutatio^o for^o v^o gra
tio, que^o ad genita^o de nouo tran^otr. Aliud e^o qd nullas
tran^o mutatio^o for^o requirit^o vt locutio e^o ambulatio, ita
Th de p^oa vbi i^o in fine corp^o

3° n^ol^o qd tran^o iste extin^oteus qui p^o alio^o vitales ad
quirit^o pot considerari 2°, itz fact^o e^o ma^oalr, fact^o con
siderat^o in rae^o tr^o, id e^o vt tran^o alio^o vitales vt vitalis
e^o, ma^oalr v^o considerat^o pro vt in quod^o entitas e^o, siue
p^o hanc siue p^o illa alio^o adquirat^o v^og. locutio^o tran^o, e^o
sonus in aere n^o vt cu^oq^o, id sm quod a p^oa locutiua me
dia locutio^o p^ocedit, silu^o aut^o sonus pot ee qui n^o p^ocedat
a p^oa locutiua, id causat^o ex p^ocutio^o duoru^o corporu^o in aere
e^o illa e^o ma^oalr consideratio, silu^o ho^o p^o gratio^o p^odu
tus 2° considerat^o. 2° ma^oalr pro vt e^o talis n^oq^o itz huc
e^o fact^o pro vt tran^o gratio^o itz pro vt viuens a viuente
sm cotu^oltu^o p^oies p^ouenient, in r^olitud^o eiu^osd^o n^oq^o p^ospecif^o

I concl. alio^o vitales que^o n^o solz int a p^oo Vitali
id etz ad ip^ou tran^otr e^o illud p^oficiunt n^o p^ori ab ang^o
extin^ote in corporibus atuptis, tales int sensatio nutri
tio, augment^o que^o important^o additam^o fallu^o viu^o. Concl^o h^oc

cor e oibz dd in 2 d 3, Dicitur ex Arist lib de som no qd
 Vigil e z ubi dicitur potius esse curius e alio, id huiusmodi alio
 ex propria ratione transt ad ipsum a quo ellicuntur qd in illis de
 bt esse potius ad istas alio, id in corporibus assumptis ab aliis
 no sint potius vitales qd no sint in illis exercere operis istas.

Confr qd coram apud oes receptum e alio vit no posse el
 licere nisi a vitale pmo, qd se hie no solum ut ellicent, id
 est ut recipiant illas, id aliis in corporibus assumptis no
 sint pmo ellicent et recipi illarum operatio qd explicatur
 mo, na aliis in corp assumpto im qd qd operatio pot
 ellicere, alie que recipiuntur in alio corp, s; effectus
 sint a corp assumpto, ut si localis moueat aliud corpus
 medio assumpto corp, et huiusmodi operis non sint vitales, qd
 no recipiuntur in eo a quo ellicuntur. Aliis sint operis
 que recipiuntur qd in corp assumpto, id non ellicuntur ab
 illo, id ab ipso animo immo, et illis et vitales no sint, qd
 recipiuntur in eo a quo no ellicuntur, qd nullas tales operis
 pot aliis exercere in corporibus assumptis.

Do arguitur qd Aliis s; videntes corp humana ellici
 unt multotin operatio que ab ipso corporibus ellici
 unt, et et in eis recipiuntur, s; locutio vel motus me
 broru et alia huiusmodi qd aliqua op vitis pot exercere
 in corporibus assumptis.

Respondeo qd posse aliis ellicere illa operis. Vno modo ut prin
 cipium vitale vnitum et negatur qd illo modo illas elliciat
 et in corp vivo qd no pot illi vnitum illo modo vnitum, alio
 modo ut motor extrin, it et deus conuenit ad oes vitis op
 et nos no loquimur in hoc sensu.

Li conu. aliis in corpibus assumptis no pot ellicere opa
 que vera sint vitales, s; non tenentur ad ipsum viuum, id
 ad aliqd extrinsecu, ut locutio, comestio est. Hec e d; sub
 p. na huiusmodi operis facti loq; sint vitis et si habeant aliqua

virt^{us} alio^{quin} traheretur, & in suis proprijs ratijs connotat l'psti
 ut imbibit specia^{lis} ratijs virt^{us} q^{ue} noⁿ pot^{est} ab ang^{elo} illi
 in corporibus noⁿ virt^{us}, q^{ue} pot^{est} q^{ui} vita noⁿ pot^{est} ee^{re} n^{atura}
 prio^{rum} vitali^{um} forte intrin^{seca} viu^{um}, ang^{elo} v^{er}o noⁿ virt^{us}. ut p^{ri}mo
 forte vit^{us} intrin^{seca}, aut p^{ri}mo, dicendum p^{ri}mo q^{ue} de g^{lo}
 quimus, & demonstrat quom^o connotent peculiar^{iter} vitalit^{er}
 In i^{ta} motu p^{ro}gressiuo noⁿ ut cu^m tendonibus executio manda
 tr^{ans}, & media imaginatio & appetu^s, Na^m p^{ri}mo Art^{iculus} 1 de a^{nt}
 e^t docuit motu^m in locu^m ee^{re} quom^o dicit^{ur} & peculiar^{iter}
 gradu^m a^{nt}, constat aut^{em} imagin^{em} & appetu^m illi ita ee^{re}
 a prio^{rum} vitali^{um} ut sine illo fieri nequeat, & constat s^{ed}
 illud noⁿ retidete in corp^{ore} ab ang^{elo} a^{nt} p^{ri}mo q^{ue} nec pot^{est} ab ang^{elo}
 exerceri, q^{ue} dixi de motu p^{ro}gressiuo dico et^{iam} de motu pal
 pebraru^m, & id^{em} e^t de motu vit^{us} cutis cu^m aliter mem^{br}
 id^{em} p^{ri}mo de locutio. Art^{iculus} 2 de a^{nt} e^t diffinit^{ur} voce q^{ue}
 sit son^{us} editus ab a^{nt} cu^m imagin^{em}, locutio aut^{em} i^{ta} son^{us}
 addit q^{ue} son^{us} ille sit ab hoc cu^m imagin^{em} ad signific^{and}
 e^{re} quom^o in eo q^{ue} cu^m imagin^{em} fieri deb^{et}, p^{er} se i^{ta} ad sig
 nific^{and} importat vitalit^{er}, qu^{ia} noⁿ nisi a prio^{rum} vit^{us} pot^{est} ee^{re}
 sp^{irit} v^{er}o resp^{irit}, tussis, & humilitatio h^{ab} cu^m imagin^{em}
 noⁿ fiant u^{el} qu^{ia} in intranea vit^{us} viuent^{er} a qua pro
 ficiant^{ur}, ita ut sine illa ee^{re} noⁿ possint ut p^{ri}mo. Vitus
 et^{iam} fit media imagin^{em} & dilata^{ti}o appetitus a re le^{ta}
 ex qua causat^{ur} motus sanguinis, & dilata^{ti}o gemmar^{um}
 & sic p^{ro}g^{re}ssu in visu, qu^{ia} o^mnia manifeste vitalia s^{un}t
 & nom^{ine} visus signific^{at}. & tam^{en} com^{mu}ne noⁿ ut cu^m co
 silit in motu scissao cibi, & masticatio illius, atq^{ue}
 in tractu^m ad stomachu^m, id denotat q^{ue} motus illi
 fiant ab a^{nt} in ord^{ine} ad conu^{er}sio^m cibi in substantia^m
 in quo manifeste vita designat^{ur} cu^m g^opera vitalia
 ut vitalia s^{un}t ex sua rati^one exposcent fieri a prio^{rum}
 prio^{rum} ipso vitali formaliter illis coniuncto, mani

manifeste sequi opera quae ang^u careent in corporibus animis
his quibus non univ^{er}sitate vitali. vitalia non est,

Ad quod forte an^{te} dato qd huiusmodi opera non sunt vita-
lia quia ad modum debeant dici & sint vitalia sed in quo
ad substantiam. Unde quibus h^{ic} affirmat & v^{er}o f^{er}re d^{icit} Th^{om}
q^{uod} 6 de pot^{estate} art 3 ubi d^{icit} qd alio si & motus respicit
sp^{eci}em & substantiam aⁿimo, modum v^{er}o s^{ed} qd sit n^{atur}alis / non su-
mit a p^{ri}ncipio q^{uod} cum vitalitas sit modus alio^{rum} h^{ic} ang^u non pot-
est alio^{rum} ab se facti in corporibus animis imp^{er}ime-
re modum istum, cum hi habeant eandem t^{er}ram ut p^{er} in motu lo-
cali & locutio erit quo ad substantiam eandem, r^{ati}o.

¶ In ang^u non elicitur in corporibus illis op^{er}a vitali-
ta^{rum} quo ad substantiam ita d^{icit} Th^{om} ubi d^{icit} in d^{ic}put ubi col^{lo}q^uat d^{icit} qd
talis alio^{rum} tribuit ang^u h^{ic} s^{ed} in s^{im}ilitud^{ine} sp^{eci}is alio^{rum} quibus
ad eff^{ect}us. Vult dicere qd ille alio^{rum} h^{ic} erit similes q^{uod}
eff^{ect}us illarum si mal^{le} considerent^{ur} ut r^{ati}o. Con^{tra} q^{uod}
d^{icit} Th^{om} d^{icit} alio^{rum} sumere n^{atur}ales sp^{eci}es a p^{ri}ncipio & t^{er}ra q^{uod} alio^{rum}
vitalis sumit n^{atur}ales sp^{eci}es a p^{ri}ncipio vitali & ita vitalitas
alio^{rum} non p^{er}tinet ad modum, sed ad substantiam alio^{rum} vitalis, & ang^u
non exercet vere alio^{rum} virt^{utem} quibuscuq^{ue} exercet r^{ati}o illi, non
exercet eandem s^{ed} substantiam, sed h^{ic} s^{ed} in s^{im}ilitud^{ine}, qd d^{icit} Th^{om} h^{ic} d^{icit} erit
est manifeste insinuat.

¶ Concl^{usio}. si alio^{rum} quae ang^u exercet in corp^{ore} adu^{er}sus tract^{um}
ad aliq^{uod} ext^{er}ius qd in sola d^{iv}isio^{ne} / motu locali consistit
talis alio^{rum} tribuit ang^u s^{ed} in p^{ro}p^{ri}etate virt^{utis}, non quasi vere sit
vitalis, sed q^{uod} s^{im}ilitud^{ine} h^{ic} cum alio^{rum} vitalibus, si aut^{em} illud
ext^{er}ius non consistit in sola d^{iv}isio^{ne} aut motu locali, sed
fit cum intro d^{iv}isio^{ne} alio^{rum} for^{is} p^{ri}ncipal^{iter} substantia, tunc non pot-
est attribui ang^u s^{ed} in p^{ro}p^{ri}etate virt^{utis}, sed h^{ic} ut applicent^{ur}
virt^{utis} alterius agentis. Tota h^{ic} concl^{usio} est d^{icit} Th^{om} ubi
d^{icit} q^{uod} p^{ar}te p^{ri}ncipal^{iter} q^{uod} tam d^{iv}isio^{ne} est qd locutio / ambulatio
ang^u in corp^{ore} adu^{er}sus tribuit illi s^{ed} in p^{ro}p^{ri}etate virt^{utis} q^{uod} co-
tinet^{ur} intra limites motus locali. D^{iv}isio^{ne} est et qd neg^{at}

Vera locutio nec vera ambulatio nec dū quā ad tubas spe
 cificā, Id tm̄ tm̄ pura māales similitud^{es}. **Z** ^o part
 p̄ q̄ nutritio laugment aut etz generi non pot̄ tribui
 anō tm̄ p̄p̄ia virt^{es} q̄ nullā h̄ ad h̄ mutatio fortēs
 sales tubates, corpus n̄ intem̄ obediunt anō ad ma
 tā locales q̄ si forte anō in corp̄ atūpto aliqd̄ vivens
 ḡaret id̄ faceret virt^{es} aliautis vivantis, cuius p̄ h̄et
 semen & non virt^{es} p̄p̄ias.

Vt^o conū. nullū tuōs extm̄ alio^o vitalis pot̄ anō^o
 in corp̄ atūpto produere, s̄c̄l̄r vt̄ tuōs alio^o e^o vitalis
 Id tm̄ māalr i^o part p̄ tuōs alio^o vitalis vt̄ rē im
 portat oīd̄ ad alio^o vitales, ita vt̄ ei p̄ vitales ac
 tio^o non producit̄ nō h̄eat s̄c̄l̄r rāe talis tū ḡ cum
 anō^o non possit alio^o vitales enereca in corp̄ atūpto
 (vt̄ d̄ d̄ l̄ uē) nō pot̄c̄it produere tales tuōs in rāe
 tū talis alio^o n̄is.

Confr. nā h̄ Adā & alij hōes in rāe rei s̄c̄l̄r eiūds
 rāe, s̄c̄l̄r in rāe trādi alio^o alias rāes habuit Adā ad
 trāda d̄iū p̄ d̄ l̄ uē ab ea quā h̄nt egi hōes ad trāda
 h̄uās ḡatio^o ḡ eōds in h̄ sonu formatu ab anō^o in aere
 & ab hōe in ore. eēt eiūds sp̄eī in ḡie rei, tm̄ eēt
 oīo d̄iūrsi in rāe, tū atq̄ adeo nūg anō^o pot̄c̄it late
 tuōs sub rāe tū produere.

Confr Z. nā alio^o specificat̄ a tio sub rāe tū, Id
 anō^o nō pot̄ pduere alio^o nē virt^{es} in corp̄ atūpto ḡ
 nec tuōs illius vt̄ tuōs e.

Z part conū p̄ q̄ ad virt^{es} illius sufficit q̄
 pducat aliqd̄ simile in ḡie rei, & constat sonu l
 morā ab anō^o factū in corp̄ atūpto eē in ḡie rei sites
 illi qui fit ab hōe viuo vitali.

Ad I Scoti q̄ ea d̄ Th ad i anō^o in corp̄ibus atūp
 tū conterentes & sc̄ndentes cibos, nō vere & p̄p̄ie comedere.

Ita d Bonau in 2 d 3. p dist^u art 3 q1. & Ricar auti q⁵
 qd manifeste pt ex eo qd dixit Aug^u Ab 12 ai eem
 vobiscu videbar qd manducare & vivere. De qo polu
 & cibo inuisibili vtoz & Ad Conf^u 17 no e mru si
 d Paul dicat ang^u vere comedere & loqui, cu existima
 uerit illos e corporeos ut vtrū e. Ad d Aug^u 17
 qd cu d^u ang^u vere comedere non intendit qd ille p^u prie
 sint alio vit^u Id m^u qd illa no fuit m^u sm^u Imagin^u pla^u
 talt^u & appar^u saterio, Id qd re vera fuit sm^u re & vera appar^u
 Ad 2. p^u en 2 conc^u negr^u ni comestio consistit in so
 lo motu locali & masticatio cibi aut in tractio^u e^u ad stomachu^u

Ad 3° negr^u q^u q^u verbi diu e veri sup^u huc cui
 hypost^u vnit. ang^u v non e sup^u corporis qd assumit.

Ad 4° 17 nom^u coaptio duo importari s^u alio vitalis
 tenent se ex p^u formaz conuipientis, & alio illa non
 pot^u nisi a prio vitali p^u fieri, importari et^u coactus quid^u
 efficiens tenent se ex p^u marati & huc qd pot^u deus sua
 oipotentia vnt^u supplere, no efficiendo vit^u alio, Idae
 tu^u sup^uriali faciendo qd illa faceret, & q^u alio illa p^u
 etali rae tribuit^u s^u p^u t^u & d^u coaptus de s^u Alde
 qd h^u deus no possit exercere vit^u alio sine prio vitali
 q^u illa alio ea sua rae petit ut maneat in prio alli
 ciente, In non ideo qd qd deus in hac p^u pot^u facere po
 terit ang^u. q^u pot^u deus tuus alio vitalis quz e ai pro
 dultio foris se idlo p^u ducere qd no pot^u ang^u. pot^u n de
 us se idlo p^u ducere huc p^uatio, h^u no elliciat alio gran
 di, & pot^u vnt^u addere noua p^uatio & noua
 subus, h^u no possit ellicere alio augment^u aut nutrit^u
 qd ang^u facere no pot^u

Ad ea que sint in scia d Bonau dicit e falsu e id

Id qd sit in e dicto. sly aios ad quada oper vit comparari
 ut in motrice in loca. ut sit ea z coru. sly conu
 falsu e cu in z dicto distinguit actio que sint ab aia ut
 motrice et pfectrice, na ois actio vitalis in eo qd vit e
 ab aia e ut motrice et pfectrice, qd ea p pira rae e pma
 nent, at q adeo soly erit dircimen qnt ad virtutis, eo
 qd aliquo actio in p ficiunt agens a quo efficitur, alio
 que virtutis sint trarsentes, sly foils p ficiant p rior a quo
 sint, in hnt vltimus vit p duendo alio qd ad extra et p
 hnt regulans e z dicta.

Ad Duran qd nung ans in corp asumpto p ducere alio
 vit quo ad subis qd vitalitas e de eia talis actio. sly soly
 p dicit tuis maabr riles tuo alio vit p rictio v lapsi
 dicit rursu no e alio vit sly effis alio vit que manet
 subiective in vivente, rae vit iaulatiuz inprimen
 tis virtutes lapidi. sly hec de hac qd

Quaestio qz. de comparatione Angelorum ad locum.

Art^{us ut} I. ^m U Angelus sit in loco?

1 conclusio D Th est affirmatiua.

2 conc. corpus et angelus equivoce dicitur esse in loco.

3 conc. Angi sunt in loco p applicatio^{is} suae virtutis
 ad locu, qualitercuq.

4 conc. cu Angi e in loco no comenturatur loco, neq e in eo ut
 contentu in continente, sly p dicitur et continens aliquo modo.

Quatuor possunt considerari sicut et tubae materiales existunt
 contra in loco, 1 ipsae subiecte in loco existentes. 2 locus
 ipsarum. 3 quae e ipsae ratione factae existendi in loco. 4
 ubi quod resubstantia existit in loco in re quae in loco existit,
 et proportionabiliter et alia sunt a nobis inquirenda
 in hoc articulo.

Dubium I ^{mo} Angelus sit talis res cui conveniat
 esse in loco?

Dicitur in c. d. 37 q. 3 autem refert quosdam opinantes subiecta
 separata nullatenus in loco esse. quorum sententia post probatur.
 In c. huius de celo cap. 9 ubi dicitur quae illic sunt, idcirco
 caeli, in loco esse apta non sunt. et Boetius in libro an deus
 et bonum sit, ait coram animi conceptio apud sapientes et in
 corporalia in loco non esse. et d. Augustinus libro 23 q. 9. 2o idem
 probat deum non esse alicubi, quod (inquit) quod alicubi est continetur
 loco, quod continetur loco corpus est, deus autem non est corpus, et 3
 super genesim ad litteram cap. 20 ponit discrimen inter res corporeas
 spirituales dicens, corpus quod creatur movetur deus per seipsum et locus
 spiritualis non per seipsum. non vero per locum, et cap. 22 de anima tractat dicit
 cui facile non occurrat quod per locum non movetur quae per locum
 spatia non distendit. et Nodding in oratione 2 de theologia
 ait, angelus non est, sed operari in loco, et d. Damascenus de
 fide c. 3 de angelis dicit. cum mentes sint in intellectualibus locis
 sunt quae angelus et vera non sunt in loco.

Et angelus est omnino indivisibilis in sua substantia, quae in omnia sua
 aeterna, sine quocumque modo accidentis quae non potest esse in loco
 corpore quae dicitur per quod quae necesse est angelus in sua substantia
 in aliquid aeterni sui commensurari et proportionari loco quod est

est imponi, non n pot intelligi quo m rei dicitur, possit cōmensurari.

Miandulanus in Apologia de descensu ang x ad inferos
refert aliorū mās qui dicebant ang p sua tubās nō ē p ren
ter loco, sō tm abutius. Duran ety in 1 d 37 q1 num 22
refert aliorū mās dicentiū ang non alitr ē in loco q cāa in
esse, quā mās tenet Henricus tractū de motu ang q1 art 1

Et pot probari hec sra i. q1 ē in loco importat dependē
tiam qui ē in loco ab ipso loco cui cōmensuratur, sō ang nul
lā dependē hī a loco, imo absolutus ē a loco it a tpe q p pte
nō ē in loco.

Z. Ang in vero loco nō magis p pte ē q in imaginē
sō in imaginē nō p pte, q1 nec ibi cōtinet, nec ibi aliq
cōtinet q ex sua nāa p pte nō ē in loco.

I cori. Ang^{us} ē in loco nō solt ē certū lūm fidei, sō ety
zāe nāali pot demonstrari. i parv e d Th in 1 d 37 q1 art 1
et p. q1 in sō s pte dī de ang q1 trāseāt de vno loco ad
aliū, sō hac nō pot ēa nisi p rōs fuerint in vno loco et p rōta
illo relicto aliū adquireat q vere sūt in loco. Mai p. lraē
14. quom cecidit de celo iuifer. Et Luc 10. Vēbā Satha
nā tāq fulgura de celo cadentes, et Apoc 12 de ang malis
dī q1 non ē amplius inuentus locus corū in celo, hec testē
ferit Vabguis tē dīp 1 82 cap 1, et j dīp 194 cap 2 et dī
inefficacia ē ad pbandā corē, ex eo qd ety sō dī dēvūca
et dīū pī dī mitti, cū hī non mutant locū. Nihil, it
tē autha loq d cōs mās Doctorū, qui illis testimonij ei
lī vtrūq, nec e cōs zāo de sō aut dīū pī qn mittit
nam ex subiecta mās, eo qd p pte sua infinitē ē ubiq. dat
intelligi qd nō incipiat de nouo ē in aliquo loco, sō qd in
cipiat alitr l nouo m ē in loco in quo ias antea erat. At

Angi qui sūt finitē dicit non sūt ubiq, ut pessime docu-
it Duran. Et pp̄t̄ cū ex vno loco ad aliud dicit trāsi-
re manifeste demonstrat qd vnu locū deserat & aliū adqui-
rat. Dicit hāc futurū protēgi d Chir in ep̄r ad Heb, in
illud, dēt sūt administratoij sp̄s et. Idē d̄ d Ambrō lib
i de s̄ cap 10 Vbi capre de anḡ qui mittit̄ mutare locū
atq̄ adeo adulla testim̄ satis efficacit̄ p̄bant conclusio.

P̄ p̄t̄ q̄ Genes 28 vidit̄ Jacob anḡ dei ascendentes
& descendentes p̄ scala. & Ps̄ i. d̄ qd Sathā circūiit
terrā & pambulat̄ eā. & Tobie 8 Raphael anḡ ophēn
dit demonos & reliquit̄ eū in deserto superioris Aegypti. &
Joa 5 anḡ d̄ni s̄m t̄p̄i descendebat in piscinā. & Mat 8
de demonibus qui erat̄ in hoc d̄ qd fecit̄ eis & faul̄t̄
ut ient̄ in portū.

Confr q̄ aīa & venū descendit ad inferos, & ibi p̄mitta-
tr̄ stetit, ibi et̄ erat̄ aīḡ s̄ pat̄ū quas secū adun̄t. aīḡ et̄
iustorū s̄m fides in celo sūt aut in purgat̄. & impiorū
sūt in inferno, qui locus eī & anḡ damnat̄ paratur̄ ut
hēt̄ Mat 25 q̄ et̄ anḡ venū sūt in loco.

Confr 2. q̄ eētā celebrat̄ festū apparat̄ s̄ Michaeli
& in hymno laudis̄ sepe a deo petit̄ ut anḡ de celis ad
nos mittat̄, & in collecta ait̄ anḡ sanctor̄ habitare habi-
tatio n̄as q̄ sūt in loco.

L̄ p̄t̄ conē ex ait̄ Paris quā refert Duran, dicit̄ qd
sub̄s separate s̄m sub̄s multib; sūt erue. P̄ et̄ auth̄
s̄ d̄ Damasc 3 de fide cap 3 d̄t anḡ circūscribi loco q̄
nō versat̄ in celo dū sūt in terra, nec in celo remanent̄
cū ad terrā mutant̄. D̄ Greg Nix̄ in oratio de infantibus
qui p̄ mature rapiunt̄ d̄t anḡ domiciliū eē celū q̄ locus

ille nāq; eorū congruit. qd vī insinuatē sūdā Apollōpū
cū in sua canō de anō^o damnatū dī qd nō seruauerūt
sūū principatū. Idē dī Atho in epist^a ad Serapionē
D. greg 1 mor cap 2 et hom 34 in euang. D. Nāstian
stat 34 Vbi de anō^o dī Vbiq; impigra adūt. tū sōmī
millecū pūp^o titūd^o tū sō nāq; leuit.

Qd demū Confr qī d Thj q bī ait 4 dī ex Beda et
Scribone et cōi sūā. anō^o fūitō creator in celo Empireo eo
qd sit supremū corpus, et pōitōe supremū creaturū congru
ūm, et vī plūimū cūipitētū pauū alique anō^o qū mo
uent orbē celestē, I asillū elementū qui in illō orbibus
creati sūt. vī ea illō momento incipēt illorū motū, et qd
vī Phī dīc nō in tōlo abe, sō in parte. Detrāta, sū in f
orientali, vī motū incipit sūt creati. Ex quibus orbū
satis efficacit colligi anō^o ēē in loco.

2. pars conō pī qī Arist 1 de celo cap 3 ait vniuersi qui
Deorū ēē putāt tā greci, q Barbari, ipsū supremū locū dīc
tībūt, nom autē Deorū anō^o intelligit, et 4 phis cap 1 in
pūo ait, oēs ea que sūt alibi ēē existimant, qd vī non e
natq; e, et Cicero lib 1 tuscul q ait, vbi sūt quorū mīreorū dī
cimus, aut quos locū inuolūt, sī nō sūt natq; ēē nō possūt
Itaq; pro eodē reputat illi Phī res ēē et alibi ēē.

Confr. Deū e vbiq; oēs respōtē locū vōi asillēm creat^o
qd vella rāo nātū demonstrat vī pī r q 8 g anō^o et, in loco
sūt et si in oī loco non sint, pī q. qī nulla pōtētē asigū
rī diuertit rāo.

2. Anō^o pōt agere in loco q pōt ēē in loco, anō^o e ma
nif et q pī qī ad agendū in loco imm rē pī pōtētia ad
locum.

3. Anō^o ex nāā tua pōt localit moueri q ēē in loco, pī
q qī moueri localit sup^o ēē in loco.

Ult. Angelus violentè detinet in aliquo loco & pot. eē in loco natū, p̄ q̄ q̄ tunc aliquid inferre violentiā q̄ s̄ sua naturā extrahit ab eo q̄ sibi natū conueniebat.

2. concl. ang. ex natā suā conuenit semp. eē in aliquo loco ita ut nō possit natū eē extra oēs locū, p̄. Ang. eodē mō se h̄t ad t̄p̄ s̄ ad locū nā ab utroq. e. equalit̄ independens, & ab utroq. equalit̄ abstractit, id nō pot. ang. eē. & nō conuenit se aliquid t̄p̄ q̄ nō pot. eē et in nullo loco eē.

2. ang. ex natā suā productus e. ut sit pars vniuersi, id vniuersū importat compositū partū se inuicē ab alio fouentū & s̄d. agentū & partū benēficiū qui intelligi nequit, nisi inuicē sint in detratō loci & semp. de facto ang. e. in loco. Itaq. s̄ de quolibet viuente dicere s̄d. omnis q̄ nō pot. eē viuens & q̄ in se ipso nō heat aliqua alio^{us} vitalis. ita de ang. dicimus q̄ nō pot. alio dici pars vniuersi, & q̄ in vniuerso alio nō sit in aliquo loco, & hac rāe dicitur peritiosus Theol. ang. in vno loco imaginatio eē. nō pot. nisi forte p̄ partū v̄j. dicitur.

Si autē querat quomō ang. abstractat a loco postq. ex natā suā semp. h̄t eē in loco. V. q̄ ang. abstractit a loco tū q̄ nulli loco detratō conuenit, tū q̄ nō e. in loco cui depend. a loco s̄ res materialis quę loco maneat, s̄ et de ang. dicimus q̄ abstractit a t̄p̄, & nihil suff. q̄ existat nūm. & q̄ aliquid t̄p̄ conueniat.

3. concl. quis ang. nō sint in loco eo mō quo s̄nt corp. in p̄p̄ie dicitur eē in loco. P̄. Ang. p̄p̄ie mouentur localit̄ q̄ ab vno lō ad aliū trahunt q̄ p̄p̄ie mouentur localit̄, aut p̄t. ex testimonijs s̄ p̄o i. concl. quę s̄ p̄t. in sentu p̄o p̄o explicati, non h̄ reuocare ad sentū imp̄p̄iū & q̄ p̄ q̄

q̄ mutare locū supponit h̄ere locū, & motus specifi a h̄o, atq̄
adeo si p̄prie mouetur localit̄ p̄prie debet adquirere t̄uis mo-
tus localit̄ quī e locū.

2 q̄d alibi p̄prie e, in loco p̄prie e, id anō p̄prie ali-
ubi s̄nt, cū sint p̄prie & p̄cipue partes vniuersi q̄ e in loco
p̄prie s̄nt.

3. si aliqua r̄ae in loco p̄prie nō s̄nt ideo erit q̄ d Th
d̄t q̄d s̄nt egiuocae in loco, atq̄ corp̄ q̄ p̄prie in loco s̄nt
id ex huc non seq̄r q̄d non sint p̄prie in loco, id s̄m q̄d nō
s̄nt in loco s̄m eandē r̄ae, q̄d p̄i, q̄ ea q̄ p̄prie d̄nt egiuocae
s̄m s̄nt voces cōs̄ & p̄p̄t nō s̄nt imp̄priet̄ in illa voce, impo-
priet̄ n. nō ex voce s̄m, id ex significatiōe & rebus significa-
tis debet p̄sentari. Nec valet dicere q̄d e in loco nō oīo
egiuocae cōuenit anō & corp̄ibus, id s̄m analogiā, nā et̄
ex hoc non seq̄r q̄d dicat̄ imp̄prie de anō, q̄ et̄ analogi-
q̄ p̄dicat̄ de analogati s̄m p̄priet̄. Ex quibus seq̄r anō
nō e in loco metaphoricē aut abusiue ut dicebāt relati a Mi-
randulam, Neq̄ et̄ e in loco eo s̄m in quo agens e in effū
ut dicebāt relati a Daran. Nec deniq̄ e in loco lata r̄o
nificatiōe & nō p̄prie ut docuit Durā, id dicat̄ Vere p̄prie
est in loco.

Ad 1 q̄ oēs authorit̄ ibi cit̄ debent̄ intelliigi de e in loco
de e in loco circūscript̄. Itaq̄ negat̄ anō loco cōmentarari
& circūscript̄, sic explicat̄ h̄ d Th in i arḡ authorit̄ Boetij
& tuata hanc de d Aug 7 de ciuit̄ cap 30. Deus ubiq̄ totus
nullis inclusis locis

Ad 2 q̄ q̄d si aīa cū in se sit indiuis̄ s̄m se & s̄m oīa
aīa tua, & modos accident̄ s̄m informat̄ & coexistit corp̄
diuisibili, sine p̄iudicio suū indiuisibilit̄, eo q̄d h̄e tales mo-
dū cōdi ut ista sit impartibilit̄ in isto. & ista in qualib̄
p̄ totus, ita anō & multo melius Deus in se oīo indiuis̄ & impar-

bilis manens, totus tōli loco cocasset & totus uicēlibet parti loci
de quo latius f^o

Ad arg^o 2 loco posita ē qd ē in loco in eo qui cōtenu
ratur & continet loco, impartat qd depend^o a loco, & hoc m̄
dependent corporalia quz loco commēturāt. Arg^o 3 loco nō
continerit, & ideo nō aliā depend^o hnt a loco nisi forte rela
tiua, quz e reo p̄p̄inguit^o p̄sentiatit^o

Ad 2 dicitur dubio sequenti -

Dubius 2 an locus anō sit corpus in quo anō
operatur, an aliquid aliud?

Ur qd non sit illud corpus. Arg^o pot ē in loco imagin^o ubi
nullu e corpus in qd operatur, q̄ locus anō nō e corpus, q̄ nō
ta, & anō p̄ i. si anō existeret in terra, Deus anō hilaret terra
& spatia qd e f̄ cœlu, anō ille posset p̄ motū locales se collo
care in celo q̄ q̄n erat in uauo erat ibi tāq̄ in loco. p̄ q̄ q̄
motus localis nō e intellig^o nisi p̄ mutatio^o loci, ita ut unus
atunat & alius relinquitur. 2 p̄ anō nō e intellig^o ma
ior & minor dist^o localis intr aliquo, nisi intelligat^o ē in
loco, sed in uauo pot intelligi mai & min dist^o localis q̄
p̄ mi. Si anō existeret p̄ p̄ingua orienti & occidenti, & Deus
anihilaret nā media intr orienti & occidenti anō intelligere
h̄ p̄p̄ingua manere orienti & occidenti, q̄ mai & min dist^o e
intellig^o in uauo. Itē si orienti ē intra spherā alitit^o
anō q̄ Deus annihilauit illa media anō posset agere cō
orienti sine aliqua sui mutatio. & nō cō occidenti, & hūc
nulla alia posset assignari rāo nisi dist^o localis, q̄ p̄ uauo
intellig^o e localis dist^o. 3 p̄ idē anō nam corpus quantū
et si cēt in uauo intelligeret ibi ēē localis, q̄ & anō q̄ nō nota

Quod autem si quod per annihilatio loci non mutabat locum quod manebat in eodem distans ad puncta fixa. Vnde si Deus annihilaret me diu in quo antea tale corpus erat, quod certe si inde moueretur mutaret locum quod idem diu esset de antea. Quod si autem quod idem et locus animi cui conuenit esse immobile, id immobilitas non conuenit corpori in quo animus operatur nisi ratione spatij imaginarij quod replet corpus illud, quod quod mutato corpore manet animus manente in eodem loco, quod locus in quo primario est animus et spatium illud imaginarij, atque adeo potest esse animus operari esse in loco imaginarij. Vnde si autem quod dicitur Th. art. 3 huius quod dicitur animus posse esse simul cum corpore in eodem loco, id nihil est quod potest esse locus vtriusque nisi spatium imaginarij quod a corpore repletur et in quo contingit esse animus quod operatur in corpore repletum esse illud quod animus operari potest esse in loco imaginarij.

2. arguitur ad rationem loci requiritur quod locus aliquatenus contineat et modificet locatum, id corpus in quo operatur animus nullo modo continet animus, id potius animus continet illum ut dicitur Th. in art. 2, neque etiam modificat animus, cum nullo modo illi integreat, et modificari sufficit inherere, quod corpus non est locus animi.

Si dicatur quod ideo dicitur locus animi quod animus fit ibi presentis in sua subsistentia ita ut ex modo cendi illi repouet esse alibi.

In hoc est quod si Deus poneret duo corpora penetrantia vniuersum conueniret taliter esse ibi presentia ut ex modo cendi ibi repoueret esse alibi, et in neutro illorum corporum diceretur locus aliter, cum nulli competere aliter continere magis quod vna linea continet aliter quod.

3. arguitur. Vnus animus potest aliter detinere vbi nullum est corpus vbi in vacuo, et Deus ibi illum potest creare, imo multi sunt ex antiquis putauerunt animus fuisse creator ante mundum corpus qui proinde esset et in corpore non esset, et vnus posset aliter detinere et non in aliquo corpore, quod locus animi non est corpus. Confr. quod animus a se natus est esse vbiusque potest operari, id potest multo.

multoties operari et non in corp^o, ut si operetur in alio ano^{no}
aut aco^o. I si in superficie linea I punctu^o & locus ang^o no^o
nisi e corpus -

In hoc sint varii sig. 1° d^r superficies continentes corpus
in quo ano^o existit e^o locu^o non sol^o corp^o, Id est ano^o assiden
ti, ita tenet Gabr^o in 2 d 2 q 2 art 3 Dup^o -

2° s^o d^r locu^o ano^o e^o spaci^oum corp^ois r^oe cuius ano^o
conuenit h^oc speciales situ^o in vniuerso sicut s^o sicut d^r d^r et
ita Ric^o in 1 d 37 q 2 e^o 2 p^oiale, et v^o id^o sentie^o d^r d^r
quotlib^o 2 q 9 -

3° s^o d^r e^o qua^o defendit Molina tr^o qui d^r locu^o ano^o e^o m^o
du^o quod^o se h^ondi ipsius sub^o angelice in spacio, qui q^o
modus e^o id^o reat^o cu^o sub^o ano^o, no^o t^o p^ost explicari aut
intelligi nisi p^o ord^o ad spaci^ou^o -

4° s^o d^r e^o alioru^o s^o d^r locu^o ano^o e^o spaci^ou^o Cuiel.
sua vera^o sicut imagin^o cui ano^o sic assidet ut m^o cendi ibi
reponat e^o alibi, et illi asc^o ut radicales & fundamentales
atq^o p^oliores r^oe^o eius qui e^o locu^o ano^o, e^o spaci^ou^o imagin^o
q^o p^ost contingere q^o ano^o maneat in eod^o loco, et si no^o ma
neat veru^o spaci^ou^o ut si deus amihilaret illu^o spaci^ou^o ano^o
p^omanente in eo quod imagin^o relinquere^o, et con^o d^r q^o
ano^o p^oterit de falso e^o in vno spacio, cuius aliqua pars sit
spaci^ou^o veru^o & reliqua sit imagin^o -

Pro intellig^o sciend^o e^o q^o quis intr^o locu^o e^o locatu^o requi^o
r^oat^o vno quod^o ad qua^o conseq^o p^osentia^o locati ad locu^o, t^o
vno h^oc non deb^o e^o qualite^o, constat n^o multa vni^o t^o
p^osentia^o que^o local^o non vniunt^o. Vg^o vni^o mouent^o mot^o,
sua^o mag^o, et duo corp^o si ponunt^o penetratiue vniunt^o
p^osentia^o et no^o local^o. quare vno illa deb^o duabus condi
tionibus comitari. 1° e^o q^o local^o ita sua p^osentia^o detinet^o ad
locu^o in quo e^o ut ex m^o cendi ibi reponat e^o alibi eod^o m^o

Pro quo

Pro quo sciendū e qd in hac cōditio intinuat \bar{z} modus
 cōdi in loco, s \bar{z} circūscriptiue qui e p \bar{p} rius modus quo res
 corporales sūt in loco, & impartat tales cōmensurā & cōtine
 tiā loci & locati ut illi loco coruspondeat totū locati, cōm
 cuiq \bar{z} p \bar{r} loci coruspondeat et \bar{z} pars locati, alius modus cōdi
 in loco qui ibi intinuat e diffinit \bar{z} qui e p \bar{p} rius modus quo
 sub \bar{z} spūales creat \bar{z} sūt in loco, que qd \bar{z} nō ita cōmensurāt
 loco, ut illū locatū coruspondeat totū loco & pars part \bar{z} , id p \bar{r}
 tius totū locatū e in toto loco, & et \bar{z} totū in qualib \bar{z} p \bar{r} loci.

Ex quo seq \bar{r} i qd dua illi modi sūt solū diuersi, & nō se
 hnt s \bar{z} includens & inclusū. Dnt n \bar{z} quid \bar{z} qd cō qd e in loco
 circūscript \bar{z} e et \bar{z} diffinit \bar{z} , q \bar{z} ex m \bar{z} quo e ibi repuat eē
 alibi, & in qd e alibi diffinit non e circūscript \bar{z} , q \bar{z} nō cō
 tinet \bar{z} aut circūscribit \bar{z} loco. Hoc falsū e q \bar{z} e circūscript \bar{z}
 in loco non h \bar{z} impartat ita eē ibi qd ex m \bar{z} cōdi repuat
 eē alibi, s \bar{z} d \bar{z} et \bar{z} p \bar{r} illā cōmensurā, & cōqualit \bar{z} istius
 locati cū toto loco, & partū locati cū partib \bar{z} loci qd nullū m \bar{z}
 impartat \bar{z} in eo qd e eē diffinit \bar{z} in loco.

Seq \bar{r} 2. qd quis deus s \bar{z} sua sub \bar{z} sit imm \bar{z} p \bar{r} sem cuiq \bar{z}
 spacio, & cuiq \bar{z} et \bar{z} rei creat \bar{z} , h \bar{z} p \bar{r} te loq \bar{z} neq \bar{z} spatiū illud
 aut res illa d \bar{z} p \bar{r} te h \bar{z} de \bar{z} nec deus ibi p \bar{r} te d \bar{z} eē tāq \bar{z} ,
 in loco, q \bar{z} non circūscript \bar{z} ut p \bar{r} nec diffinit \bar{z} cū ex m \bar{z} cōdi
 ibi non repuat eē alibi, & quis d \bar{z} Th \bar{z} 1 \bar{z} q \bar{z} 2 art \bar{z} 2 abso
 lute d \bar{z} at deū eē in oī loco ut res e nō concedit solū ip \bar{r} ū eē
 fact \bar{z} in oī loco ut locus e, s \bar{z} h \bar{z} causat \bar{z} ex eo s \bar{z} q \bar{z} producit
 oīa corp \bar{z} que replent locū.

Seq \bar{r} 3 qd h \bar{z} corp \bar{z} x \bar{z} sub speciebus panis sūt p \bar{r} sem
 sub \bar{z} ad modū reū spūalius q \bar{z} nō cōmensurat \bar{z} spacio
 qd occupat sp \bar{z} sacramental \bar{z} h \bar{z} non e ibi tanq \bar{z} in loco
 nec circūscript \bar{z} q \bar{z} totū nō cōmensurat \bar{z} totū & pars part \bar{z} , s \bar{z}

ne diffinit^r q^d sit illu^m in isto & illu^m in qualib^e p^{te} q^d tales
modu^m h^{ab}et eund^e ibi ut ea vi illius n^o repugnet e^{ss}e aliter eod^em.

¶ Cond^o ad locales. Vnio est q^d p^ossit res producta e^{ss}e n^o pos
sit totalit^r dependere locu^m illu^m aut aliu^m adquirere nisi p^{er} mo
tu^m locales. Dixi totalit^r q^d parcialit^r non repugnat illud
ferri. Vg. an^o castellan^e in loco sibi ad^equato p^ossit p^{er} e^{ss}e
dependere & noua^m adquirere sine mutatioⁿe loci. Et aut^e
conditio ista q^d locus est p^{er} se iⁿ tu^m motu^m localit^r non q^d p^odu
cendus s^{ed} adquirendus, nam tu^m p^oducendus iⁿ e^{ss}e vbi q^d p^odu
log^o n^ou^m est motu^m localit^r ad descendeⁿdu^m illu^m locu^m & adquiren
du^m nouu^m totalit^r, p^{er} q^d q^d o^mnib^{us} motib^{us} g^orale est ut necesse
est sint ad adquirendu^m suos loc^{os}, ad quos p^{er} se iⁿ ordinat^r
Ex hac est conditio reg^o corpus xⁱ n^o e^{ss}e sub speciebus sacra
mentali^{bus} ta^mq^uam in loco, q^d Vnio qua^m h^{ab}et ad illas aut ad spa
tiu^m q^d p^{er} eas occupat^r non est adquirendu^m aut dependendu^m
p^{er} motu^m locales, s^{ed} adquirendu^m p^{er} conu^{er}sioⁿe panis in ipsu^m & de
p^{er}ditu^m p^{er} desin^o specie^m.

I. concl^o. Locus an^o non est sp^otiu^m aliq^uo^d imagin^{is} cui an^o
assimilat^r mediate iⁿ imm^o & multo minus p^ossit dici locus dei.
P^{er} iⁿ corpus q^d alio corp^o non continet^r non h^{ab}et locu^m, eo q^d h^{ab}
itudo localit^r debet e^{ss}e realis & p^ossit coⁿtr^o d^{ic}ti Phi^lo^so^ph^o supra ma
sphaera^m caelestis t^{er}ra se ista non e^{ss}e in loco, q^d nec an^o p^ossit
e^{ss}e tamq^uam in loco in sp^ocio imagin^{is}. p^{er} q^d q^d cu^m illud sit n^o
hil non est intellig^o aliqua realis h^{ab}itudo an^o ad illud.

Confr. An^o nec r^o sui, nec r^o corp^o in q^o operat^r p^ossit
e^{ss}e in sp^ocio imagin^{is} tamq^uam in loco q^d nec mediate nec imm^o
est in illo localit^r. p^{er} an^o, n^o in sp^ocio imagin^{is} nihil imm^o
operari p^ossit, cu^m iⁿ semp^{er} aliq^uo^d possit operari v^{er}o localit^r e^{ss}e
h^{ab}et q^d r^o sui imm^o n^o est ibi localit^r. It^em corpus non d^{ic}it e^{ss}e in loco

quod occupat spatium imaginem, sed quod continetur extrinsece superficie
corpore continentur ut patet ex diffinitione loci, quod nec est ratiocinatio
sed est in spatio imaginem tamen in loco. patet quod quod ut aliquid conue-
niat unum ratiocinatio alterius prius aliquo modo debet convenire, et quod
est ratio conveniendi alteri.

Et patet. iuxta sententiam Thomae Augustinus dicitur esse in loco quod operatur
in illo aut saltem quod applicat suam virtutem ad operandum, ita ut
omnino sit dispositus ad exeundum in operem. Sed Augustinus in spatio ima-
ginem nec desaltem operatur nec habet applicatam virtutem operat ita
ut sit omnino dispositus ex virtute cordis tibi ad operandum, quod illic
non est localiter.

Dicas satis est quod generatur ex se sui sit dispositus ad operandum
si autem non operatur non est ex diffinitione tui, sed diffinitione extrinsece in quo
debet recipi operatio.

Sed dicitur quod generatur ratio alterius consistit in actuali habitudine ad
aliquid extrinsecum, diffinitio extrinseca sufficit ut ponatur illa ratio ut
est si ignis habeat ex se quod est requisitum ad agendum, si in non
applicatur passio non potest dici agens ex diffinitione solus ex
tremum. Sed in ratione loci non minus importatur respectus ad extrinseca
quod diffinitio illius satis erit ut non saltem habitudine loci et locati.

Nec obstat quod habitudine illa non sit simpliciter sed dicitur quod habitudine
simpliciter dicitur non minus dependet ab eo quod respicit quod habitudine proprii
camentalis.

Conferat. non aliud est loqui de loco actuali et aliud de loco pos-
sibili, locus non actualiter consistit in actuali habitudine, potest ut
non importat actualiter habitudine sed potest quod diffinitio aliud ex
habetur quod quod spatium imaginem posset utcumque dicitur locus pos-
sibilis quod quod potest repleri et postquam fuit replendum ab aliquo occu-
pato, in de facto non potest dici actualiter locus de quo nunc
nunc loquimur.

Ultimum est actualiter locus Augustinus cui tibi correspondet tibi

ang^{us} & ihu^{us} p^{er} se ad a^{ct}u^m rei nō est talis correspondētia ang^{us} ad
 spatū^m imagin^{is} s^{ed} si q^{uod} est in imagin^e, & a^{ct}u^m rei nihil
 est q^{uod} locus ang^{us} none. Confr. q^{uod} ex loca nact^{ur} resultat
 in locato auct^{ur} quod^{am} q^{uod} d^{icitur} vbi, & est eff^{ectus} ipsius loci. s^{ed}
 ex loca imagin^{is} nō p^{oss}it intelligi resultare aut causari, ali
 q^{uod} reale auct^{ur} in ang^{us}, q^{uod} in illo nō est tāq^{uam} in loco, q^{uod} aut^{em}
 q^{uod} aut^{em} multo minus deus d^{icitur} ibi e^{ss}e tamq^{uam} in loco p^{er}
 s^{ed} q^{uod} q^{uod} deus pot^{est} in spatio imagin^{is} operari hoc p^{oss}it
 net ad posse e^{ss}e in loco sicut ad locū in p^{ar}te q^{uod} non d^{icitur}
 aliuat^{ur} ibi e^{ss}e. Tu v^{er}o q^{uod} ibi non est circūscript^{ur} (ut colat)
 nec diffinit^{ur}, cū ex m^{od}o e^{ss}endi ibi non rep^{on}net e^{ss}e alibi q^{uod} nul
 lo m^{od}o est ibi locat^{ur}.

2^a conel. locus ang^{us} non est modus se hēndi quo se h^{ab}
 tuba ang^{us} ad verū spatū^m. Si locus ang^{us} est extrinsecū quōd
 in quōdā ang^{us} l^{ocus} operat^{ur} l^{ocus} p^{oss}it operari, s^{ed} modus ille non est ali
 q^{uod} extrinsecū in q^{uod} ang^{us} operat^{ur} q^{uod} non est locus ang^{us} mai^{or} p^{er}
 nā alia ang^{us} est in se ipso tamq^{uam} in loco.

Confr. ang^{us} p^{oss}it p^{er} auct^{ur} mōveri ad motū eius in quo est tāq^{uam}
 in loco (ut d^{icitur} d^{icitur} Th^{om} q^{uod} p^{er} d^{icitur} art^{iculus} 3. ad 3. s^{ed} non mouet^{ur} nec
 moueri p^{oss}it ad motū illius modi se hēndi ad locū cū ille sit
 ipse sub^{iectus} ang^{us}. & p^{er} cons^{equ}ent^{er} debeat moueri ad motū alieius q^{uod}
 nō est locus ang^{us}.

2^a conel. modus ille l^{ocus} importat applicatio^{ne} qua ang^{us} se ad lo
 cū applicat ut sit in illo, l^{ocus} est aliq^{uod} consequens illā appli
 catio^{ne}, non n^{on} intelligi p^{oss}it quēnā alia hūitudo sit in ang^{us}
 ad spatū^m, s^{ed} si r^{ati}o est antecedēti ad e^{ss}e in loco, p^{rius} n^{on} vnūq^{uodque}
 intelligit applicat^{ur} loco q^{uod} est in illo, si r^{ati}o tam p^{oss}it p^{oss}it
 ang^{us} e^{ss}e in loco q^{uod} ille modus non p^{oss}it e^{ss}e locus ang^{us}.

3^a conel. locus ang^{us} est corpus l^{ocus} spatū^m superficies l^{ocus} linea
 aut punctū^m, siue q^{uod}libet aliud corporale in q^{uod} ang^{us} operat^{ur}

s^m quod hⁱ specialis hⁱtu^s ad locū. P^r qⁱ duo n^uerⁱ s^ut
 ut aⁿg^us in loco est dicat^r. iⁿ q^uo operet^r l^o sit exp^editus ad
 operand^u in illo loco. Z^o q^uo id r^{at}oⁿe curit est in loco sit aliqua
 r^{at}oⁿe immobⁱlⁱs. P^ro h^uc duo hⁱ p^rnt aⁿg^us convenire, r^{at}oⁿe est est
 que numerant^r in concl^usⁱoⁿe, q^uo illa s^ut loco aⁿg^us. p^ro mⁱ n^uerⁱ
 aⁿg^us p^ost operatⁱ in corp^o, in spatio, in superficie in linea &
 puncto. R^{at}oⁿe r^{at}oⁿe illorū p^oterit h^uc specialis hⁱtu^s ad
 locū, q^uo q^uo lib^{er} illorū hⁱ specialis locū immobⁱlⁱs & inu^{er}
 bilⁱs. q^uo q^uo lib^{er} illorū p^oterit est locus aⁿg^us. Ex hoc vⁱ
 conciliat^r z^o s^ua iⁿ relata ex Nic^ol^o & Em^o cū s^ua n^uerⁱ
 nam in eo q^uo dⁱcⁱt locū aⁿg^us est sp^{at}iu^m corp^orale intelligit^r n^o
 sol^u sp^{at}iu^m, s^{ed} q^uo cūq^{ue} q^uo in sp^{at}io continet^r, in eo vⁱ q^uo con
 siderat^r corp^orale illud p^{ro} ut hⁱ specialis hⁱtu^s in uniu^{er}
 s^o denotat q^uo debeant considerari s^um specialis hⁱtu^s locati
 ut ita locus aⁿg^us relinquat^r immobⁱlⁱs & hoc t^ul^u est q^uo af
 firmat^r n^uerⁱ concl^usⁱoⁿe que adeo manifesta vⁱta est p^oterit aⁿg^us
 r^{at}oⁿe, ut ea nullo fundam^{en}to confirmauerint, s^{ed} ut nota est
 indubitata relinquerint. Ex hoc et^{ia}m r^{at}oⁿe iⁿ s^ua

ex Gab^o qui dicebat superficiem continentem corpus in q^uo ope
 rat^r aⁿg^us est locū eius. Hoc falsū est q^uo t^une ca^us^u coactat^r
 locū aⁿg^us ad illa hⁱ superficie^s, q^uo p^ost est contingere q^uo hⁱ ope
 retrⁱ l^o applicat^r virt^u ad corpus contentū & n^o ad superficie^s
 continent^{es}, quare locus aⁿg^us erit corpus n^o ut cūq^{ue} s^{ed} ut lo
 calit^{er} contentū q^uo p^ro z^o

Z^o p^ro. n^uerⁱ n^uerⁱ corpus est in loco p^{er} quant^u dimensiu^a ita
 aⁿg^us p^{er} quant^u virtutis q^uo illud erit locus aⁿg^us q^uo aⁿg^us t^u
 git sua virt^u, si illud h^uc specialis hⁱtu^s ad locū, s^{ed} hoc
 n^o p^ost aⁿg^us tangere virt^u sua o^mia relata in concl^usⁱoⁿe q^uo illa
 dⁱcⁱt locus aⁿg^us. Confr. q^uo locus aⁿg^us est illa que aⁿg^us
 continet eū subat^r est p^resens, in quo est totus & in qualib^{et}
 p^{ar}te eius si h^uc partes, s^{ed} o^mia illa p^ont convenire aⁿg^us p^{er} ad ad

illa que dixit ut localiter continentur quod illa sunt locus angelorum.

Contra 2. quod si quale ubi quod in angelo relinquitur ex eo in loco coeuenit angelo per se ad illa sub illa ratione quod illa sunt locutiones.

Ad 1. angelo negatur ante, ad probationem quod si angelo existente in terra deus annihilat terram et que media sunt versus ad caelum, angelo quod potest se in caelo collocare, non quod per motum locales, sed per simplices acquisitiones primi loci, quasi si tunc ibi primo crearetur per se sui esse. Quare cum in 2. conditione dicta diximus quod ut res aliqua dicatur esse in loco nunc et quod postquam res producta est non possit deperdere locum illi et alium acquirere nisi per motum locales, intelligitur si res illa vere manet in loco vero, si autem in loco non maneat, illud non est verum, quia motus localis ex sua natura est via inter duo loca, Ex quo manifestum fit quod non potest localiter moueri, quod prius in loco non erat, Si autem queratur ubi manet ille angelus postquam annihilatus est locus in quo erat et non acquirat alium quod localiter nullibi manet, sed subalter manet in se ipso cum negatio latitudinis localis ad aliquem locum, si deus dicebatur esse in se ipso subalter antequam quod creasset.

Ad 2. probationem autem consideramus maius et negatur mihi, ad probationem negatur quod angelus in illo casu plus positivum distaret ab occidentem et quod ab oriente, imo a nullo distaret, sed tamen se habet negativum respectu utriusque huius, et dicitur potest non magis appropinquare quare unum quod alterum, et cum dicitur quod angelus sine mutatione sui potest agere esse orientem et non esse occidentem. Quod sine mutatione localis et per simplices acquisitiones loci potest in utrumque operari, et si obicitur quod dicitur Thome quod requiritur 3. dicitur impossibile est aliquid toto tempore per se esse in se habere et quod in instanti immo aliter se habet quod si angelus toto tempore per se esse in se habet eodem modo

manendo in vauo impo^{ti} eit qd in instanti imm^o v^o p^o sim
 plicib^{us} adquisitio^{is} adquiret locū. V^o qd si doct^r illa d^o Th
 referat ad motū localem v^o ad eē in loco debet intelligi de
 eo qui toto t^{em} p^{er} eodē mō se habet quiescendo in vno loco
 tale n^{on} potest in instanti imm^o eē in alio loco, q^{ia} motus
 localis nō pot^{est} in instanti fieri.

Ad 3° p^{ro}batio^{is} neg^{ati}u^{is} an^{ti} ad p^{ro}batio^{is} v^o qd si deus corp^{us} quanto
 existente in loco annihilaret locū corpus illud non mutaret qd^o
 locū, id neg^{ati}u^{is} locū hēret, nō qd^o p^{er} adquisitio^{is} aliena, id p^{er} d^o
 p^{er}ditio^{is} eius quē hēbat, v^o nē diceret^r vere manere in eadē
 dist^{an}tiā im^{prop}rie v^o quasi p^{ro}bat^r, in hoc sentu qd si spa
 ciū illud imagin^{em} repletū maneret in antiqua dist^{an}tiā
 Itē potest dici quasi negatiua v^o ext^{er}na manere in eadē dist^{an}tiā
 eo qd nō plus elongatū e a puncto fixo a quibus antea dit
 tabat, nec corpus illud in vauo potest moueri, et ad plēnū
 p^{ro}ducet^r, nā illa eēt iⁿ adquisitio^{is} loci si de ang^o diximus.

Ad 4° p^{ro}batio^{is} iⁿ dist^{an}tiā e in vlt^{im}o con^{tra}, qd corpus nō v^o
 cui^{us} d^{icitur} locus ang^o, id s^um^o specialis h^{ab}itud^o im^{mo}bil^{it}atis ad
 locū quāt^o corpus illud in dicto loco e. si autē corpus in
 quo ang^o erat annihilaret^r ias dist^{an}tiā e qd non mutaret locū
 id nē in eodē loco maneret, id o^{mn}ino careret illo m^o eēndi, v^o
 idē in se ipso substant^{er} conseruaret^r.

Ad vlt^{im}o p^{ro}batio^{is} v^o opt^{at} d^o Th docere ang^o v^o corpus posse eē
 simul in eodē loco, q^{ia} corpus nō e locus ang^o nisi s^um^o quōd
 locatū e, v^o qd^o manifestū e spaciū imaginariū qd imag^o
 namur repletū corp^{us} nō eē locū corp^{us}, id potius ext^{er}insecā rea
 les v^o positiuā superficie^{is} corp^{us} continēt^r. alias nulla eēt
 diffin^{it}o loci assignata ab Arist^o.

Ad 2° arg^{um} p^{ri}u^{is}ale v^o eam eē dicit^r intrⁱⁿ locū rerū corpo
 raliū v^o spūaliū v^o d^o Th d^{icit}, qd locus rerū corp^{us} aliu^{is} ma

cont^r

Signum e qd in priori corpore erat tamquam in loco
 Y^o factum e qd qd in priori corpore e tamq in loco ideo
 no pot agere in aliud. Id rāo e qd duo illa corp^a no apta
 tr ang^o debite in rāe parti, ad qd requirebatur, qd nec alibi
 nec pōa distent extra spherā aliquid ang^o. ex hoc autē no
 seqr qd alibi sit in aliquo illorū corporū tāq in loco.

Ad conf^o 4° ang^o qd aptū natū e ad eandē ubiq^{ue} opera
 tr, si ea in quibus operatur hiant locales hitūd, si autē il
 la no hiant, ut no hiant corpus l spūs in Navis, tū qd, tr
 ang^o e illa operatur, dicetur e in illis it agent in effi
 no autē it in loco e

Dub 3 difficile e an rāo fortis per quā ang^o
 e in loco sit ppria subā ang^o, an aliqd aliud?

Tria sūt in ang^o de quibus possumus dubitare, an sint ei
 rāo existendi in loco, s^z eē pōa l operi. Et ita ad tria
 p^ocipua capita reducūt^r diversis doctorū placita in hae p^o
 quibusdā affirmatibus eē ipsa ang^o eē ei rāo fortis exis
 tendi in loco, alijs dicentibus no eē nisi pōa, alijs v^o
 existimantibus eē operi, de quibus tūc statim dicemus, nā
 p^o istas int^r alijs duos quos ad p^o illa tria capita reduci posse
 non vnt. I e Alens 2 p 7 32 memb 1 vbi d^r rāo
 illa fortis eē qualis quādam d^rū, quā deus ppria virt^e
 p^oducit in subā ang^o. sup^o eius volunt^e, ita ut ubiq^{ue} sibi
 placitū fuerit locū occupare ibi statim d^rū illa qualis ab
 locut^r, qua (inquit) deus ita p^optus e p^o p^o e ad cōfcedend^o
 ang^o, it p^o p^o e e expeditus ad cōfcedend^o quale aūc oibus car^o
 2. Itaq^{ue} hae data d^rū d^rū qualis ang^o e locū mutat
 e occupat illud. Hae tria statim apparet absurda, q^o si qua

I s^o

litas illa siue nãli siue supnãli sit a solo deo & nõ ab
 anõ pducit. Statim ab anõ remouetur p̄stella mutandi
 locũ & remouendi & occupandi illũ.

2° sã e Molina pro cuius intellig^o & a nobis dicendõ
 nobis e tria eẽ quorũ cogn^o max^e conducit ad clarit^ẽ huius
 disputatiõis, 1° p̄ q̄d^o forũ anõ e in loco. 2° p̄ q̄d^o e potius in
 illo loco q̄ in illo. 3° p̄ quid e num in maiori & nũc in mi
 nori loco, iurata quẽ tria v̄ p̄ dicitur auctor. 1° d^r q̄d^o rão for
 malis p̄ quã tam anõ q̄ res corporaliter existit in loco e ve
 riũ vbi q̄d^o in anõ resultat ex collocatiõis sue sub^o in tali loco
 l tali p̄ spatũ. Probatur hoc dicitur, q̄ id quo anõ e in loco
 debet eẽ forũ intrin^o inherens anõ, debet q̄ adquiri p̄ motũ
 locales, id p̄ motũ locales nec anõ nec subã maiũ aliquid in
 trinsecũ adquirunt a quo possunt dici eẽ in loco nisi ip
 sũ vbi q̄d^o resultat ex p̄dicta collocatiõis q̄ ab illo forũ hinc
 eẽ in loco.

Confr^o ab eo forũ anõ hinc eẽ in loco a quo denominatur lo
 catus, it̄ ab eo hinc hõ q̄d^o sit forũ albas, a quo forũ deno
 minatur abbas, id nõ e a quo anõ denominatur locatus nisi
 ab vbi q̄ ab eo hinc forũ eẽ in loco.

2° d^r ipse auctor. anõ hinc potius eẽ in hoc loco q̄ in
 illo, l a sua virt^e mouente qua libere se potius transfert
 ad istũ locũ q̄ ad illũ, l a virt^e extrinsecã efficacĩ ad de
 termiãdũ illũ ad istũ locũ & nõ ad illũ, st deus virt^e sua crea
 tura anõ p̄duxit in celo & it̄ efficacĩã virt^e sue demonũ
 detinet in inferno.

3° d^r q̄d^o rão p̄pter quã anõ nũc maioris & postea mi
 noris locũ occupat e ipsa subã anõ, quã p̄ sua virt^e mo
 trũã ex imperio volunt^{is} se applicat libere nũc maiori &

postea minori p^o spatio, ita ut nō excedat limites mai^o
loci quib^o pot^o occupare. hec duo dicta nō confirmat iste au-
thor, de cuius s^ona postea dicemus.

3^a & famosa s^ona est anō p^o sua sub^ost^o tūq^{ue} p^o r^ois for-
los in loco collocari, que s^ona varijs modis sol^{et} interpretari
nā in i^o Duram in i^o d^o 37 in 2° p^o dicit q^{uod} nūm 26 d^o
anō p^o sua nuda sub^ost^o alia est p^ontes. non vni aut ali-
corp^o aut loco. De simul oribus in quibus pot^o operari, & vo-
cat hūc locū cōs^o l^ondetū. que d^o nūq^{ue} anō p^o motu lo-
cales p^ote deserere, que s^ona p^o i^o.

P^o i^o. o^oagens ut operet^{ur} debet e^{ss}e simul cū pass^o, ita ut il-
la simulat^{ur}, & vni^o intr^o agent^{is} & pass^o p^o intelligat^{ur} ante ope-
ratio^{is} agent^{is}, q^{uod} supponit^{ur} p^o modū conditio^{is} tenentis se ex p^o
cas^o s^officientis, De anō anie sua operatio^{is} nō pot^o intelligi vni-
ū pass^o & e^{ss}e simul cū illo, nisi r^oe nuda^{is} sub^o 1° p^oo, q^{uod} pro
num^o r^oe est, & rursus in nuda sub^o seu p^oa anō nihil pot^o
sumus considerare p^o p^o potius ad illū q^{uod} ad illū locū debet^{ur}
nee quare potius ad mai^o q^{uod} ad min^o, q^{uod} d^o m^o est q^{uod} im^o illa p^ori-
tā sub^ost^o, & in loco est & in o^{mn}i loco in que^o pot^o operari est.

2° p^o. si anō p^o sua sub^ost^o nō est p^ontes ubiq^{ue} operari pot^o
sequ^{er} q^{uod} indigeret locali motu ut collocaret^{ur} in loco in quo
nō est ut ibi operaret^{ur}. De motu localit^o nō pot^o recipi in tuba
anō, De potius in corp^o in q^{uod} operat^{ur} anō. q^{uod} s^ona sua sub^ost^o
p^ontes est o^{mn}i corp^o in q^{uod} operari pot^o. Hoc aut^{em} explicat dūā
exemplo corp^o celestis, q^{uod} d^o est p^ontes oribus corporibus in que^o
operari, nō s^ona ita illis intima vni^otr^o it^o anō, eo q^{uod} sua quanti-
tas & corp^oū quibus est p^ontes impedit tales intima^{is} vni^o, res
v^o quant^o carentes non hnt hoc impedim^o, & ideo nō est quare
intime o^{mn}i loco nō vni^otr^o, sic ut sol^o sint ubiq^{ue} & in qualib^{et}
p^o, it^o aīa r^oalis, q^{uod} sp^oualit^o est r^ota est in vno corp^o & r^ota in qualib^{et}
p^o.

altru volunt' nō posset esse inuitus ab alio in aliquo loco contineri.

4. Anō non e in loco p solā virt³ operatiua ut postea dicetur, nā eadē rāo e de virt³ operat³ p³icta oī alio. S³ de ipsa subā anō, nec e in loco p oper³, q³ ante oper³ p³upponit eē in loco, q³ vniūq³ in tm operat³ in qntz p³ius aproximāt³ p³atio, & nō e aliqd aliud p qd posset eē in loco nisi subā anō. Et illa imm³ h³ tāq³ a rāe fort³ qd sit in loco.

5. deī anō creati sūt in celo imp³reo, & ibi nec hnt virt³ applicatā ad operandz, nec hnt aliquā oper³, q³ p sua subā s³ tm ibi ex. mai³ p³ e mī p³, nā nō eēt assignabilis oper³ aliqua quā tanta multitudo anō³ ibi possit exercere.

Nec valet dicere qd ibi nō collocat³ sua alio id potius passio q³ ibi creat³ a deo s³ eēt p passio³ detinent³ in inferno.

6. q³ rāo fort³ e vna semp³ e inuariabilis q³ anō nō e aliqd in loco p passio³, & aliqd nō p passio³ id p aliqd aliud id semp³ eūt p sua subā ut sit semp³ eadē rāo fort³.

Ut arg³ supponendo anō nihil cauere posse in corp³ virt³ p³ia nisi solū motū locale. ex hoc n sequit³ duo. 1° qd anō nūq³ e in corp³ manente immoto local³ q³ tū nī hnt possetit operat³ in illo. Ex quo seq³ 2° qd anō nō pot³ ut mouer³ local³ nisi ad motū corp³. p³ q³ motū locale e cū deperditio vni³ loci e adq³uiritio alterius, id hoc nō pot³ conuenire anō nisi q³ mouet corpus, q³ tm pot³ local³ mouer³ q³ mouet corpus in quo e local³. Et deniq³ si deus se pararet quant³ a subā maali nihil, subā illa maneret in eadē loco in quo antea erat, imo (vt aliquibus placet) maneret subā r³ extenta, e cū partibus extra partes subā³ q³ eadē nī subā anō p se ipsā e sine aliquo alio possetit im³ n eē in loco, q³ p³ q³ nulla assignabil³ diuertit³ rāo.

Vt^o ma^o e alioru^m quos refert v^o seq^r Hercules in trallatu
de motu ang^o que^r d^oic^o p^oas motiva^m qua^m ang^o se & alia
mouere pot^o ee^o r^oas fortis qua^m ang^o imm^o & p^oime v^oit^o
loco, applicatio^o aut^o huius p^oo^o ad locu^m, ee^o conditio^o sine qua
non, s^o in rebus corporu^m quantitas e^o r^oas fortis existendi
in loco, & applicatio illius e^o conditio sine qua non.

It^o i^o h^ou^m ma^o q^o nullo m^o p^ont^o comodius explicari verba
d^o Th^o in act^o dicens ang^o ee^o in loco p^o applicatio^o su^o v^oit^o
Z^o q^o ead^o debet ee^o r^oas eundi^m in loco & mutandi^m locu^m, na^m
motus localis d^o continua^m exist^o mobilis in diuersis locis d^o
ang^o p^o illa p^oas mouet se local^o q^o p^o ead^o e^o in loco.

Pro intellig^o r^oas e^o i^o ex d^o Th^o 3° q^o 52 art^o 2 q^o 2 d^o d^o
p^ont^o ee^o alicubi vno m^o s^om^o effus^o, alio m^o s^om^o vera^m & reales
p^ontia^m. i^o m^o (inquit) fuit x^o aia^m in inferno et^o damnata
ru^m vbi mirifica v^oit^o & alio^m sua mirabil^o illuxit & inno
tuit ad cos^oferio^m inhabitatu^m ibi, & hoc m^o (d^ont^o aliqui)
ang^o existentes in terra se loquunt^o his qui^m in celo s^ont sic
si p^ontia^m celo no^m q^o s^om^o reales p^ontia^m, s^o s^om^o effus^o q^o
ibi e^o effus^o su^o locutio^o & eod^o m^o colligit aliqui ex d^o Th^o
in q^o de aia^m act^o 2° ad u^o ang^o fieri p^ontia^m alic^o separata^m dis
tante, si illi imprimat sp^os intellig^o & iuxta hoc et^o Duran
in 2° d^o 8 q^o 3 ait q^o q^o demoni intrat corp^o humana no^m
ibi subal^o fuit p^ontes, s^o s^om^o effus^o, imo & hoc m^o et^o
corp^o fuit aliqui p^ontia^m s^om^o effus^o vbi no^m s^ont s^om^o reales p^o
v^o celu^m s^om^o effus^o e^o in mineralibus vbi no^m e^o subal^o, &
torpido immittit torpore^m in brachiū piscatoris, & no^m in ha
mū aut corda l^o arundines, v^o author e^o Plinius lib^o 32 cap^o i
imo Arist^o lib^o 7 de hist^o animalibus cap^o 7 d^o piscis hūc immite
re torpore^m in piscis ale^m capiendos v^o v^o v^o v^o que^r in no^m im
mi

mittit in ipsa aqua quia promissum h't. qd no ideo e q' no
 sit necessu' agere in proximu' ut agat in distans, aut q' sit ali
 qd agens hinc aliqua potest ad agendos in proximu', & aliam ad
 agendos in remotu' ut voluit Scotus, sed q' una & ead' virt'
 aliter operari in proxima & alia in remotu', ex eo qd ista e' r'ia
 talis potest & alio' eius, l' potius q' ista e' natura fieri iuxta dit
 positio' mag' quare sub influentia sua aere' illuminat & in
 mineralibus producit gemmas q' mag' aeris e' capax lucis &
 no' gemmaru', terr' v' latibula non luci recipiend' sed solum
 dit gemmas & auro pduendo aptat. Aliter itaq' in di
 ces alicubi fieri p'ent. sin vera & reales p'entia subalem
 quom' d' d' Th' vbi', aiaz x fuisse p'entes in parte illa
 inferi, vbi i' p'atet eius aduentu' expellat, & ibi ut
 instum' verbi corporali lumine locu' illi illuminasse qd
 expr' d' d' Th' in 3' d'ist 22 q'2 art 2 q'1.

L' not. qd in p' no' querimus de p'entia ang' sin' eff'ia q' certum e.
 sin' illa fieri sin' operi, sed querimus de vera & reali p'ent
 tia, q'ez l'z semp' h'eat adiuncta operatio' saltem sin' lege
 ordinata, q' r'ug' alicubi e' ang' nisi forte p' passio' quin' ibi
 aliqua no' exiucat operi, hi pot' opt' intelligi qd p'entia
 illa no' sit facta p' operatio', sed l' p' ipsa' nuda' subas' ang'
 ut antecedat operatio', l' p' aliqd' aliud siue antecedat siue te
 quat' operatio'. Vbi dicit aduente Caiet 2' intelligere p'
 sentia' ista' posse contingere, ut cum comitetur operi, itaq' suf
 ficiat ut ang' sine mutatio' locali possit operari, vno in po
 sitioe alio in negat' q'ia' vocat' indistinctia', ut si dicamus
 ang' qui operabatur in aula ista o'es suspendere operi, de ille
 qd manebit negatiue p'ent in aula, id e' indistans, it' etz ma
 necet indistans suba' manet a q'ia' deus auferet quantitates

¶ Dicitur presentia hanc negat^{ab} seu indit^{ab} sufficere ut anò pot
sit illi operari, sufficere q^o ad verificandà simult^{ab} intr
agens & patienti quã exprocebat Sit 7 phys cũ dicebat
operare agens & patienti operare eẽ simul, id e negat^{ab}

Not aut^{em} nõ sic loquimur ne de hac negat^{ab} presentia inquĩ
rimus, q^o lz fateamur posse anò p^o h^o nãz eẽ illo m^o indit
tãtr a loco eẽ q^o presentia negatiua ut more Caiet loquamur
cũ nãtr illud contingere non pot^{est} magis q^o q^o subã mãlis
illo m^o fiat p^o sent^{ab} q^o eẽ nõ pot^{est} nisi sua quantitat^{is} spoliets q^o
contat ei nãtr imposi, & eodẽ m^o imposi e anò ab o^o lo
co nãtr abstrahi, & etz si abstruere non existeret in loco
ut nũc loquimur, quãt^{is} nã nã e an anò fiat pot^{est} p^o sent^{ab}
alicui loco, s^{ed} in tuã subã, & tã, verã & reales presentia p^o
subã suã, an p^o aliq^o aliud ~

Not 3 adhuc huius q^o 2 eẽ sent^{ab} 1^a e de radice a qua h^{ic}
anò q^o sit in loco vage, id e v^o p^o ueniat anò q^o nõ pot
sit aliq^o detere oẽs locã, id nũc semp aliq^o occupet
sive occupet p^o subã, sive p^o p^o sive p^o operatio, & huius
radicem diximus dub 2 eẽ ipsã subã anò que q^o m^o ex se
ipsa e pars vniuersi, ex se h^{ic} non posse nãtr fieri extra
vniuersã, Alius sent^{ab} e, que sit i rãu facti quare sup
q^o anò nũc debeat eẽ in aliquo loco ad illũ in part^{is} de
terminet, nã e si ex nãa sua heat q^o nõ fiat extra locũ
adhuc restat sciend^{um} p^o quid facti fiat in vnoquoq^o loco, etz
si res mãlis eo q^o e pars vniuersi p^o hoc heat q^o nõ possit
eẽ extra illud, in vniuerso loco sit p^o sent^{ab} p^o sua quantitat^{is}

Not vlt^{is} q^o q^o 2 postumus intelligere anò de hã ad
illi locũ particulã, lz efficienti & facti, conũ op^o dilt^{is}
quere duo detriatiua, aliud in g^o eã efficienti & aliud in g^o eã

factis et ita resultabit et 2° sensus q^o, 1° p^o q^o an^o in g^o cas^o
 efficietur detetur ad illi^o particulare locu^o. 2° p^o q^o r^o q^o
 r^o factis in g^o cas^o factis an^o ad illi^o locu^o detetur, et si
 de corp^o quanto quereatur p^o q^o efficietur aut p^o q^o factis de
 detetur ad locu^o, et q^o unu^o illoru^o sine alio inueniri n^o pot^o
 imo sepe solent inter se confundi et pro eod^o usurpari, ita ut
 nomine eius quo an^o efficietur e^o in loco q^o intelligitur de
 tratiu^o factis et q^o efficiens, pp^o a nobis vtriusq^o explican
 du^o erit Dub^o illo et seq^o, in hoc n^o pot^o erit vtriusq^o plene dit
 putari, ne varietas opinionu^o et prolixitas, obcuritas inducat
 et fallidius ~

I concl^o. R^o factis p^o qua^o an^o existit in loco non e^o ali
 q^o vbi q^o in an^o resultat ex collocatio^o illius in loco, hec
 e^o 2° Molina^o, pro cuius intellig^o sciend^o e^o q^o ille author in
 tribus erat, 1° in con^o p^o factis. 2° in eo q^o d^o q^o et^o sub^o ma
 les s^ont in loco p^o vbi p^o dicamentale. 3° in eo q^o d^o q^o vbi is
 tud subaru^o maaliu^o, e^o eiusd^o r^o cu^o ipso vbi an^o. Et i
 con^o p^o factis, nam id q^o resultat ex e^o in loco n^o pot^o e^o r^o factis
 existendi in loco, q^o nihil pot^o supponi in re ante r^o cor
 litutiua^o illius, id vbi illud q^o ille author d^o e^o an^o r^o factis
 males existendi in loco, resultat ex e^o in loco q^o non pot^o e^o
 r^o factis. mi^o in qua e^o difficultas expe^o conied^o ab illo auth^o
 p^o p^o ex p^o factis r^o maaliu^o qua^o e^o o^o ead^o ille factis
 et ea vtr^o ad explicanda^o h^o res, in rebus (inqu^o) corporalib^o
 prius intelligimus q^o adquireat locu^o, et sint in loco q^o q^o in
 eis resultat vbi, cuius diffin^o e^o ut sit id q^o relinquitur ex ad
 iacencia loci, q^o pari r^o vbi an^o eliu^o deb^o supponere e^o in
 loco, et inde naat^o resultat. Confr^o ex dictis Dub^o p^o
 diximus n^o locu^o an^o e^o corpus in q^o an^o operatur pro ut e^o in de
 riato

libo loco ex quo resultat qd ang^o sit locatus, id qn^o intelli-
gi ang^o operari in illud corpus ias intelligi e^o in loco o^o il-
lud qd postea resultat in virt^o illius operatio^o, no^o pot^o e^o ang^o
rao existendi in loco -

Et si pot^o e^o qd vna sit rao factis existendi in diuersis lo-
cis, at p^o vnu vbi no^o pot^o ang^o e^o in diuersis locis q^o ip^o
vbi non e^o rao factis existendi in loco, mai^o p^o e^o qd in rebus
materialibus e^o manifesta, Nam ead^o quantitate que e^o corpus
rao factis existendi in hoc loco e^o in alio, in ang^o v^o p^o q^o pot^o
ang^o preueniendo in ead^o alio, moueri localiter p^o aliqd spatium
e^o huc qd^o si e^o vnus num^o motus, ita oportet e^o vna num^o
rao^o factis attingendi diuersa loca, q^o e^o tunc diuersa vbi sint
(na^o ex diuerso loco moueri resultat diuersu^o vbi) manifestu^o sit
vbi illud no^o e^o rao^o factis ang^o existendi in loco -

Deinde si falsu^o e^o e^o d^oct^o huius auct^o q^o apud veros Phil^o
ignota e^o alia rao existendi in loco substantijs materialibus
p^o quantitate, p^o hanc n^o reponat vnu corpus e^o vbi e^o ali-
ud, hanc simultas que requiritur intr^o agens e^o patienti, hec
e^o qua^o si deus separaret a sub^o materi^o statim desineret e^o
in loco no^o qd^o p^o mutatio^o loci, id p^o deperditio^o etus in
quo erat. Deniq^o quantitas e^o illa cui conuenit contineri
immobilit^o que e^o diffin^o loci, e^o illa e^o que comensurat loca
t^o e^o illa equalit^o q^o illa e^o verus locus reu^o corporeitatis e^o
no^o vbi qd^o resultat ex positio^o illius in loco -

Tandem si falsu^o e^o vlt^o qd^o auctor ille dicebat s^o e^o e^o
rao^o e^o vbi ang^o e^o vbi sub^o materialibus cuius falsitas ma-
gis patebit Dub^o vlt^o huius aut^o, e^o impugnatur a Suarez libro
2 met^o disp^o 51 sectio 4, F^obrebit^o sic arg^o 1° -

Ina ubi e fora proveniens ex loco, id locus anō & subz mea
lis nō e eūdēz ratiō q̄ neg ubi. mai p̄ ex logica. mi p̄ ex
2 conē acti, & q̄ p̄ q̄ nō stat format eē diuerse ratiō e q̄
ffuē fortēz l'quati fortēz sint eūdēz ratiō -

Confr. motus equiuocē dī de motu locali anō & corp' vī dī
d Th q̄ seq̄ act 1 q̄ hī fortēz illorū motūū sint diuerse ratiō, id
illī motus transt ad ubi tang ad tot fortēz intrinsecos q̄ illa
ubi diuerse ratiō sint.

L. ubi in substantiis compositis resultat ex continentia locali
in loco, & ex comensuratione qua comensuratur loco, id anō nec
continet loco, nec comensuratur illi q̄ non hī ubi eūdēz ratiō.

Confr. id q̄ resultat in anō ex adiacentia spōriū quo men
surantur alio illius, non e eūdēz ratiō cū quando q̄ relinq̄
in rebus sublunariis ex adiacentia spōriū cū tpa illa adeo
sint diuerse ut nō p̄tineant ad eūdēz p̄dicam nīz fortēz equi
uocē, id non minus differt locus anō a loco corp' q̄ eūdēz nī
differt & ubi -

Ad arḡ autē quibz Molina pbat suā snās facile V con
dī n libentē q̄ id p̄ q̄ anō e in loco debet eē intrinsecū
anō, id negat q̄ debeat adq̄uēri p̄ motū locale, s̄ quā
tētas q̄z e iāo fortēz rei corporez ut sit in loco, & si intrin
seca sit locato non hī adq̄uēri p̄ motū locale -

Ad confr̄ negr̄ anō ab eo hēre eē in loco a quo denomina
tū locatus, s̄ neg hō ab eodēz hī eē in loco & denominatū
locatus, hī n eē in loco a p̄p̄ta quantē, & denominatū
locatus ab eo q̄ resultat ex loco -

Z. conē. Anō non hī p̄ sua subōz tamq̄ p̄ ratiōz for
tes q̄ sit simul in vībus locis in quibus p̄t operari. Nec
e 3 duram. & p̄ inferendo magna inuōmādo q̄z ex eius
sna sequit̄ h̄ aliqua conēdant̄ a duādo. Te anō eē
ubi

Vbiq. qd e d d damas dicente ang^o nō ē in celo cū ad ter
 ram mittit, & d d Th 1° q 8 art 2 Vbi d^r p pūū ē dei
 ē Vbiq. Ex quo seq^r z ilz ang^o non posse mutare locū qⁱ
 qd p^rens e oī loco nō pot^t locū mutare, cū non possit locū
 desuere. Vtūqⁱ illatū coniecit duran, id loq^r d^r torrentē
 scholasticorū cū Magillio in i diu 37. 3 seq^r ang^o temp^e
 ē in loco equali, & nō posse ē nūc in maiori & postea
 in minori, p^r qⁱ equali se hēt ad oēs locū & ad oē corpus ut e
 sūa duran. 4 seq^r qd simul possit mouere oīa corp^a qⁱ
 equali e p^rens oībus, & eadē m^o se hēt ad oīa sūa subā
 & vit^a, & cō oīa pot^t operari, & nulla rāo erit quare ma
 gis possit mouere vnū q^o aliū. 5 seq^r ang^o damnatos ad
 huc in celo manere subā p^rentet. p^r qⁱ hēt nāales vict^o
 ut ibi possint operari. Tandē seq^r oī ang^o simul ē in
 eodē loco qd fieri non posse ostendit art 3. p^r seq^r nā rā
 la sūas duran quilibet ang^o hēt p^r sūa subā ē p^rentem
 oī corpus in qd pot^t operari. Nec valet sol^o duran q^o parū
 nō pot^t mouere qd libe corpus, qⁱ satis e pot^t mouere quā
 libe p^r. ut dicat^r p^rentē cūlibet parti sūa sūas duran

2 arg^o. qⁱ dato qd subā ang^o ē rāo factū qua ang^o cō
 tineret^r in loco non seq^r qd equali se hēt ad oīa corp^a
 in quibus pot^t operari. nā pot^t illa subā in se ē subā
 limitata, ita ut tanto spacio possit ē p^rentē, & nō pot^t si
 mul p^rentari maiori, s^t & si quantitas sit rāo factū rā
 corporee ad eēndū in loco, non p^r seq^r qd simul possit ē
 in oī loco, p^r limitatio^o quā quantitas illa ex se hēt p^rca
 eo qd p^r sūa subā possit ang^o indifferen^t ē in oī loco, nō
 bene infer^t duran qd de facto sit aliu p^rentē in oī loco in quib^o
 pot^t

Et ideo si est in diversis locis et aliquid intinseivum a quo, ita
 et motus localis. V^o ad arg^m Duran regi mi^o et d^r q^d sit
 a quo et p^resens loco p^r aliquid tibi intin^m, ita in se recipit in
 t^ritu motu quo localiter movetur, nec hinc pot^{est} colligi q^d p^r
 nuda subas sit in loco, id potius opp^o, q^z motus ille magis
 fuerit intin^m ab e^o a quo, nec in illa intin^m recipi, id in
 p^ro^o motiva

3 conel. p^ro^o motiva a quo noⁿ est r^oca^o fortis p^r qua^m a quo
 fortis constituitur in loco, est in r^oca^o efficiens totaliter aut par
 tialiter, p^r qua^m a quo postq^{uam} creatus est et in loco constituitur et
 locum mutat, loquor de p^ro^o motiva ut p^rcedit ab o^{mn}i alio
 et ut nunc in se considerat^{ur}. Na^m v^o alius eius intrin
 secat ad integrandam r^oca^om fortis eius, p^r q^{uod} a quo constituitur
 in loco. dicitur dub^o reg^o. 1^a part^e conel^o est et Herueu^o, et
 p^robabit^{ur} e^o arg^m quibus p^roband^{um} erit a quo non exister^e
 in loco p^r sua nuda subas, na^m noⁿ pot^{est} salvari qua
 r^oca^o a quo pot^{est} est in maiori et minori loco, q^z r^oca^o fortis
 manente invariata, noⁿ pot^{est} eff^ru^u fortis est diversus, id
 p^ro^o motiva ut p^rcedit operatio, noⁿ h^{ab}et variatioⁿ aliqua^m
 id semp^{er} e^o d^r in marat, q^z r^oca^o illius pot^{est} noⁿ pot^{est}
 a quo est in maiori et minori loco. 2^a part^e p^ro^o
 supra p^rpositio ex rebus materialibus, in quibus aliud est p^rin
 cipiu^m forte existendi in loco s^{ed} quantitas, et aliud est
 p^rius effectiuu^m constituens ad locu^m, et in loco s^{ed} appetitus
 1^a Virtus motiva, (si forte in se distinguat^{ur}) 2^a p^ro^o
 motiva est de numero p^ro^orum aliaru^m q^{uod} deb^{et} ei cor^re
 pondere alioq^{ue} eff^ru^u, id nullus alius pot^{est} assignari nisi
 motus q^{uod} est ca^usa motus, id p^r motu^m mobile adquiret locu^m
 3^a Virtus motiva est a quo r^oca^o p^r qua^m efficien^{ter} adquiret locu^m
 et in illo constituit^{ur}

Ad arg^{ta} Herui facile V^q qd ex Verbis d Th nullo m^o
 pot colligi qd p^o p^oas motiva nuda considerata ang^o
 sit in loco, postq^o d Th exigit applicatio^o talis virt^o
 & no nuda p^oas. Adde p^o qd stando in rigore verbo
 ru d Th potius inponatur illa r^o q^o in r^o no sonat
 qd virtus applicata sit r^o factis existendi in loco, d
 potius qd applic^o virt^o sit illa r^o factis. it e^o d in rig^o
 non dicit, qd corpus e in loco p applicatio^o quant^o r^o
 p r^oas factis, d potius p quant^o applicata^o.

Ad 2° V^q r^oas efficiente eundi in loco & mutandi locu^o
 e eamde, no in r^oas factis vt ex dictis p^o.

4° conel^o. nuda tuba ang^o sine aliquo alio addito no
 pot e e ang^o r^oas factis existendi in loco, h^oe e d Scotu^o
 & contortel. & p^o i^o arg^o falso pro p^ou^o conel^o, na no
 pot intelligi, quom^o ang^o poterit e in maiori & minori
 loco, na cu tuba ang^o in se p^oisse considerata ois maneat
 inuariata, non restat qua via possimus intelligere, qd
 nua sit in maiori, & postea in minori loco.

Ad hoc dicit aliq^o qd it bene intelligi qd aia iuabit
 que sm se indiuisibilis e, & im sua tuba^o informat
 ma^os, it a p^oo informat minore, & progressu h^oo^oit ma
 iore, & p^oseuerante continua nutritio, continuo de nouo
 informat nouas partes ma^os, sic intelligi bene poterit qd
 ipa tuba ang^o que sm se indiuisibilis e, ipa met sm
 sua tuba^o, nua maiore & postea minore occupat locu^o, qd
 ideo erit q^o tuba^o e limitata virtus maximu^o, & non
 versus minimu^o.

Est sol^o illa ratio cofutata ea diuersa h^oitudo qua aia
 di ad corpus & ang^o ad locu^o, aia n respicit corpus v^o a se

informandis, cui proinde neutre e proportionetur, q̄ vnū
 q̄ q̄ recipit ad modū recipientis recipit, & ideo q̄
 corpus a te informandis ex tua nāa e quantū cui pro
 inde nō repugnat diuinitio ne autē, necessitū e vt
 aīa quē illud iuxta suā nāas informat, vt augmen
 tabile informet, atq̄ adeo q̄ si ex tua subā hī corp̄
 cōmenturari, sic heat nūc minus & postea maius in
 formare, hūdo autē anō ad locū, nō e hūdo forē
 ad informabile, s̄ locati ad locū, de cuius rāe e, q̄ loca
 to inuariabiliter se hēnt nō crescat aut minuat locū
 si autē anō nuda subā sit rāo foris exilendi in loco
 manet subā inuariata in se, quē in variabilis e s̄m
 operē, & si illa p̄cise sit rāo foris exilendi in loco
 imponit e q̄ nunc in maiori & postea in min locū
 lineat. Itē sequit̄ q̄ anō nō possit mutare locū, quā
 diu locū in quo prius erat, eodē in p̄seurat. q̄ sic
 probō, si anō mutet locū, nūcū e heat ex adquire
 tiō noui locū, nouā relatiō p̄sentialitatis ad locū, s̄
 hūc nō p̄t hūc quādiu locū in quo prius erat, eodē
 in p̄seurat, nā fundam̄ e hūc illius relatiō manent
 eodē in q̄ subā anō in se non variat, & locū manet
 eodē, & manet eodē relō p̄sentialit̄, atq̄ adeo nō adqui
 rit nouā, nec locū mutat. Itē sequit̄ nullā repugnā e
 q̄ plures anō sint in eodē loco. p̄ sequit̄ q̄ subā ex p̄
 p̄p̄i nō hnt aliquā oppositiō aut repugnā nisi forte
 foris quē nō considerat in ord̄ ad locū, s̄ in ord̄ ad cō
 tinuandā eē s̄ sp̄s.
 S̄ p̄t dicit̄, q̄ ex hoc vt sequit̄ q̄ si anō conli
 tuat

liant in loco p applicatio^{is} virt^{us} potuit eē plures in eodē loco, p^{er} seq^{uē}, q^{uod} ista repugn^{antia} huius determinanda est eff^{ectus}, eo q^{uod} idē num^{er} non pot^{est} dependere a pluribus causis. Id ex p^{ar}te applicatio^{is} virt^{us} nō seq^{uē} aliq^{uod} eff^{ectus} q^{uod} si p^{er} applicatio^{is} virt^{us} anō constituant^{ur} in loco seq^{uē} q^{uod} plures p^{oss}unt eē simul in eodē loco, s^{ed} seq^{uē} ea eo q^{uod} p^{ri}ncipal^{iter} subas dicant^{ur} eē in loco, -

Ad hoc facile dico ad eandē repugn^{antia} p^{er}tinere q^{uod} aliq^{uod} eff^{ectus} de facto dependeat a duabus causis totalibus nō sub^{ordinatis}, & q^{uod} sit aptus natus dependere, Et nō si eēt aptus natus dependere posset p^{er} alia reduci ad alia, & ita de facto dependeret, p^{er} hoc autē q^{uod} anō sit in loco p^{er} applicatio^{is} virt^{us} statim seq^{uē} q^{uod} eff^{ectus} in illo loco produ^{centis} sit aptus natus ab anō ibi ex^{istente} dependere. V^{nde} si p^{er} applicatio^{is} virt^{us} ibi constituerent^{ur} plures anō seq^{uē} q^{uod} idē eff^{ectus} eēt aptus natus dependere ab illis pluribus qui s^{unt} causae totales non sub^{ordinatae}, atq^{ue} s^{ic} est idē in^{veni}ent^{ur} virtual^{iter}, atq^{ue} si de facto vnus eff^{ectus} dependeret a duabus causis totalibus nō sub^{ordinatis}, hoc autē in^{con}ueniens non seq^{uē} si anō constituerent^{ur} in loco p^{ri}ncipal^{iter} subas, q^{uod} tūc exist^{eret} anō in loco nō sumeret^{ur} ex ad^{versum} ad eff^{ectus} cau^{endos}, nec ex p^{ar}te proxima ad cau^{endos} illū. Id ex illapsu quōdā angelic^o p^{re}senti^o ad locū, atq^{ue} adeo non eēt eadē ratio. Confr^o p^{re}cedent^{em} arg^{uē} si a sub^{stanti}is ma^galibus deus auferret quant^{itatem} nulla in illis relinqueret^{ur} repugn^{antia} in ord^{ine} ad locū, imo nec relinqueret^{ur} h^{ab}itudo ali^{qua} realit^{er} ad locū, Id sol^o imaginaria & negatiua qua tenus imaginarem^{ur} non diuertit^{ur} ad aliū locū, Id si nuda subas anō consideremus, nihil diuertit^{ur} p^{oss}erit assignari a sub^{stanti}is ma^galibus ablata quant^{itate}, & nec ip^{se} se sub^{stanti}is angelic^{is} aliq^{uod} repugn^{antia} habent in ord^{ine} ad locū

Ult^o pⁱ comit^o aliu^o est in loco e^t aliqd^o auer^o q^{uod} re vera co
uenit an^o e^t mult^o illi^o q^{uod} p^oia ad e^{ss}end^o in loco deb^{et} e^{ss}e
acc^ont e^t n^o sub^o an^o. aut p^o e^t q^{uod} p^o q^{uod} aliu^o e^t p^oia
debent e^{ss}e in eod^o q^{uod}re, ita ut si un^o e^{ss}e acc^ont aliud debeat
e^{ss}e auer^o, e^t si un^o e^{ss}e sub^o e^t reliq^{uod}. Rurs^o, id p^o q^{uod}
an^o p^ost e^{ss}e in loco e^t illi r^oo fact^o existendi in loco, it^o id
p^o q^{uod} corpus p^ost e^{ss}e in loco, s^{ed} quantitas est illi r^oo ex^o
tendi in loco. C^u q^{uod} illa p^oia sit auer^o bene collig^o q^{uod}
sua sub^o an^o non sit fact^o in loco.

Ad arg^{ta} Scoti pro 3° s^ono que p^onant iⁿ haru^o conc^o
q^{uod} ad 1°, multi facile conced^ont an^o posse n^oat^o ab^ost^oui
a loco, id not^o r^oum diximus dub 1°, e^t ad a^ug^o d^o
mus, q^{uod} it^o an^o e^t si sit liberi arbit^oij, n^o semp^o aliu^o
operat^o aliqua^o alio^o libera^o, s^{ed} a quac^uq^{ue} in particulari
possit p^o lib^oto cesare, ita s^{ed} libere determinet^o ad que^o
cu^oq^{ue} loc^o in particulari, n^o n^o ess^{et} e^{ss}e semp^o in aliquo co
locat^o, q^{uod} q^{uod} in eo originat^o ex eo q^{uod} e^{ss}e fact^o vniuers^o qui
proinde n^o ess^{et} deb^{et} e^{ss}e in de^ota parte illius, alias n^o pro
t^ue desinet e^{ss}e part^o vniuers^o, q^{uod} n^o in poss^{et} an^o s^{ed} n^o
none. e^t q^{uod} n^o apparet qua r^oe magis p^oteret ad eod^o
vniuers^o post^o ab^ost^out^o e^{ss}e a loco, qu^o si productus n^o
ess^{et}, e^t q^{uod} p^oterent alij an^o qui producti non s^unt, id
in thesaur^o d^o s^{ed} p^oter moment^o

Ad 2° q^{uod} an^o q^{uod} h^oic p^o sub^o suas radical^o q^{uod} sit
part^o vniuers^o, e^{ss}e fact^o e^t p^oime hoc h^oic p^o suas p^oas
e^t oper^o, e^t ideo Arist^o qui n^o agnouit 47 motus caloru^o
ist^ode h^oic dixit e^{ss}e intelligentias productas, n^o n^o poss^{et}
intelligere qua r^oe ad vniuers^o p^oterent poss^{et}nt, qu^o n^o
s^{ed} e^{ss}e cen^o considerant^o, id n^o ess^{et} e^{ss}e, ut e^{ss}e loco e^t certis

alioribus aut passionibus deputari que alia sunt partes
 vniuersi, oportet nō qd ea in eēdi habeant nāales sed^{EB}
 cū causis vniuersi, quos qd nō sit corpus x pro vt cōtē
 nēt sub spēbus sacramentalibus, pp̄t̄ sm̄ illū modū eē
 di nō p̄tinent ad nāales modū eēdi vniuersi

Ad 3 conūdr̄ qd anḡ superior v̄ multo magis deus
 pot̄ inferiorum ligare v̄ inuitū detinere in aliquo
 loco vt colligit̄ ex Ibb̄e 3 qd qd̄ multū modis pot̄ cō
 tingere, i eo qd deus vlt̄ creat corpora vt in hūm̄ v̄
 tutit̄ suā ad detinendū anḡ, v̄ sic detinent̄ demoni in
 inferno. 2 p̄ passio aliqua quā deus excuset eē anḡ
 in loco det̄to, s̄t anḡ p̄ dicit̄ in celo Empyreo. 3 p̄
 subordinatio nāq̄, nā s̄t corp̄ inferiora sm̄ nāas suam
 subordinant̄ superioribus, v̄ anḡ inferiores subordinant̄
 superioribus sm̄ nāas, v̄ hinc q̄ p̄ouenit, qd et̄ subor
 dinant̄ sm̄ v̄t̄ v̄ operatio saltem sm̄ illas quę res
 p̄ciūt̄ exteriores effū, sm̄ hoc n̄ d̄ Th̄ j q̄ 110. art. 2 et 4
 d̄ qd in̄t̄ demoni e p̄gelatio, v̄ et̄ qd cuiūq̄ anḡ beato
 conuenit̄ p̄gelatio respū cuiūq̄ damnati. Neḡ om̄
 anḡ qd s̄t nō possit̄ anḡ aliū detinere nisi p̄ sua sub̄as
 eēt̄ in loco. Nam non s̄t̄ subordinat̄ anḡ anḡ sm̄
 sub̄as, nō et̄ sm̄ v̄t̄ v̄ oper̄. Et cū dicit̄ qd anḡ
 e liber̄ in tua oper̄, v̄ non pot̄ ab alio cogi. V̄ verū
 eē in operationibus speculatiuis v̄ quę nō respiciūt̄ ali
 quos effū ext̄nt̄es in quibus subordinant̄ superiori
 v̄t̄, in h̄is n̄ operationibus, pot̄ a superiori v̄t̄ su
 perari, v̄ ita ab anḡ superiori detineri v̄ ligari, imo
 v̄ ab anḡ beato et̄ si sit inferior

Ad 4 futurū dicit̄ j̄ v̄ nūc d̄ qd ead̄s oper̄ sm̄ di
 uersot̄ r̄as pot̄ eē op̄imatio anḡ ad locū, v̄ pot̄ eē alio

J. dult.

productus effus, it' ead3 alio volent' e detratio illius et
 e et3 alio volent' qua factu in som. ~

Ad 5 et3 s' dicend3 erit, et dico i qd' oēs ang' in caelo
 empirico caant quemd3 effus qui e stabilitas et pmanen
 tia. Dico 2 qd' et3 ibi int' p passio, nec pp' plurifi
 cantu solv' rati factu quibus ang' int' in loco, id m'
 manet in gie rei, et nō in gie rati factu ~

Ad 6 negi i qd' ang' nihil possit operari in cor
 pus niri motu locales, pot' n' causare lumen et multa
 alia ut s' p' d' d' Th. Deinde dico qd' cū ang' ex
 sua nāa a nullo loco particulari dependeat nō seqr
 qd' hū moueat ad motu corp', id poterit moueri iuata
 modū suz nāg' et3 motu discreto ut dicit q' seq' ~

Ad ult' q' qd' si deus separaret quant' a suba
 māali iam suba illa nō maneret in eod3 loco imo nec
 in loco, q' deficeret ei rāo factu sine qua in loco carit
 te non pot', et eod3 m' nec suba maneret extenta, im
 qd' illud suffi quant', et ideo hū intelligeret manere suba
 ut in se ipsa et sine aliqua hūud' ad locū ~

Ult' conel: ead3 quz e ang' rāo factu existendi in loco
 e et3 rāo factu existendi in mai' et3 min' loco, nihil in
 hac conc' detramus de rāo factu ang' existendi in loco an
 sit virtus applicata, an oper', et aliqd' p' modū opera
 tio. Id solz dicimus qd' ead3 quz e rāo factu existendi
 in loco quacūq' illa sit e et3 rāo factu existendi in mai'
 l' min' loco. Et conē i ex p'portio deturpa ex rebus māa
 libus, in quibus ead3 quz e est rāo existendi in loco et3
 quantitas, e et3 rāo occupandi mai' l' min' locū. Deinde
 rati e eē in loco, et eē in loco magno l' paruo q' ead3
 erit solz rāo existendi in loco magno l' paruo, ans p' q' ~

magnū & parvū non magis variant spēs in quantita-
tibus, q̄ magis & minus in qualitatibus.

Dubius 4. An Anochus sit in loco per
applicatio^B suā virtutis, an per operatio^B, an p̄ ali-
qd̄ p̄ modū operatio^B, an per aliqd̄ aliud.

in fello 1re cruit
anno 1602.

Molina & Vasquez hic, & Suarez 2 to met dist^o
51 sectio 4 dnt̄ angelū collocari in loco p̄ existentias
in loco, quæ est spūs fortis cuiusdā, vbi spūalis intrin^{te} in
hærentis anelo, q̄ realit̄ identificari cū subā aneli
modabit̄ v̄ seu ex nāa rei ad illo distingri, De isto
vbi de Molina memb 5 q̄ resultat in anelo ex collo-
catio^{ne} illius in loco. Vasquez v̄ cap 7 d̄ illud pendere
per se in gr̄a cāq̄ efficientis a volunt̄ anō. Et p̄t̄ p̄t̄
se mutari & variari pro eius libito, & t̄c̄ illius posse
dici anō propinquū aut remotū, eē superius aut infe-
rius, eē in maiori / minori loco, & sup̄addit̄ Suarez
vbi s̄ num 12 q̄ vbi illud existit in subā anō s̄ nō
in aliqua p̄oā. Addit̄ 2 q̄ q̄s q̄nt̄ ad fieri dependat
efficienter a volunt̄ anō, in non dependet q̄nt̄ ad conser-
uari, v̄ et̄ si suspendat̄ alit̄ p̄ q̄nt̄ productū fuit illud
vbi, nihil p̄severabit̄ id̄ vbi, & anō manebit̄ in ead̄ lo-
co, Addit̄ 3 q̄ vbi illud non causat̄ p̄ alit̄ volunt̄ q̄nt̄
anō vult̄ operari in loco, p̄ alit̄ alit̄ antecedent̄ q̄nt̄
se vult̄ constituere in loco. Et t̄mōs d̄ alit̄ illū non
eē vitales, nec a volunt̄ vt p̄oā vitales, p̄o ut e p̄oā
productiva & operativa.

Probr̄ hec̄ s̄na l. a sufficienti dicitio^{ne} p̄ impoⁿatio^{ne}
om̄is aliarū opinio^{is}, nisi ex dictis constat̄ anō non eē
in loco p̄ nuda subā, nec p̄ nuda p̄oā operat̄, nec p̄
aliquā qualit̄ dicitio^{is} collata. Rursū nō p̄ applicatio^{is}
vult̄

Vit, ne p opera transeunt, l p aliqd f modū operatio
 transeunt. (vt probabit) Et non restat aliqd nisi
 illud vbi q̄ illud e rāo facti anō ad existēdy in loco.

2. argr ex proportio supra a rebus malibus que facti
 & intin non sūt in loco nisi ab vbi, qd sic pt, nā nō
 sūt facti in loco, a loco extin ambiente vt sūt, neq a pro
 pria quantū, nā quantitas ety existit in loco, non in
 vt quo, id ety vt quod, s̄ e dicibilis non selt vt quod
 ety vt qd, q̄ respu illius debet assignari aliqua rāo facti
 quez illi, & tūq̄ cui inest ety rāo facti existēdy in loco,
 s̄ nulla alia rāo pot assignari nisi illud vbi q̄ proportio
 nabilis anō h̄ facti eē in loco, ab illo vbi spuali.

Consy ex proportio supra ex alijs denominationibus
 sex vltimorū pdicamentorū, nam vō in pdicam hētū
 denomin illius pdicam scilicet facti a quāz forā quez
 resultat ex adiacentia alicuius extin, vō hō d̄ facti
 velut a quāz forā quez resultat efficienter l quāz ef
 ficienter ex adiacentia velut, & a forā quez resultat ex
 adiacentia amouē, d̄ facti & intin armatus, & a forā
 quez resultat ex adiacentia tporū d̄ eē in tpe, eē pro
 pria denomin pdicam quādo, & nō oportet inquirere
 aliqd aliud a quo sumant̄ illz denomination, illud n̄ erit
 in intellig & supflū q̄ ead rāo illa forā a qua aliqd
 denominat̄ facti & intin existēt in loco, nihil erit aliud
 q̄ id qd causat̄ ex adiacentia loci, qd certe e forā de pdicam
 vbi, q̄ ab illo vbi h̄ facti res qd sūt in loco.

3. argr propositionabilis sententijs e de motu locali anō
 & de exist anō in loco, q̄ motus localis anō nihil aliud e
 q̄ exist anō in diuersis locis, s̄ motus localis corporis ni
 hil aliud e q̄ exist corporis continua in pluribus locis, s̄
 motus anō facti nō consistit in alio, q̄ in successio diuersorū
 vbi, q̄ illud vbi h̄ anō facti eē in loco.

vlt.

Uti hoc qd e ano e pientes loco e effus foris aliuus
 fore e no solius subz ano, qz subz manente eadz pot ee
 nunc h e postea alibi, nec e effus foris aliuus operi
 no qd transeuntis, qz illa maalis e e' extin ano. E conr
 non pot ee ibi raa entin existendi in loco, de qua nu
 querimus. Neg etz e effus foris aliuus alio immanen
 tis qz illa abtrahit ab h e nu, pot n ano qzicuz alio
 immanentes hie vbiuz sit, E conr effus foris illius
 no pot coe'neue loci, E conr necessu e reuere ad illud
 vbi ut sit ano raa foris existendi in loco.

Z^o s^ona d^o ano ee in loco tamq p raa foris p
 applicatio^s suz virt^{is} qua capite d^o Th in hoc art^o
 dicens p applicatio virt^{is} angelicaz ad locu qualicuz
 dr ano ee in loco corporeo, qua s^ona sic in coi probata
 amplectur oes Thomistz, id differunt in intellig^o illius.

Capitol in 2 d 2 q1 ques reg^o Ricus Mirand apolog^o
 i q1 a p^o d^o nom applicatio virt^{is} no ee intelligenda
 apud d^o Th illa virtutes operatiua pro ut p^ocedit ab
 oi oper^o que l^o sit vere tranient, l^o se heat ad modu ope
 ratio^{is} transeuntis, E ita d^o ano sufficienr constitui in
 loco p operatio^{is} que lz nullu motu imprimat in passio
 ni aliquo in operat^o ee ipsa, Et si ano detineat lapi
 des in aere, l^o si vno ano nitente mouere lapides, alius
 mitteret e detineret immobiliu, l^o si custodiat l^o pside
 at ad qd non requirit aliqua alio que vere transeat
 in res cui pside l^o quam custodit.

P^o i^o hui s^ona ex d^o Th h qui d^o angelu constitui in
 loco p applicatio^{is} virt^{is} qualicuz, id e quomlibet ope
 re ee locu, siue veras operatio^{is} transeuntis que ve
 re imprimat motu in corp^o, siue id non efficiat ut cus
 todia l^o p^oidentia.

Conr ex rigore vocis nam nom applicatio sine dubio

Confr 2.

imparatur alio qualivis illa sit, que non sit ipsa virtus
 sui applicata, que applicatio dici non potest. Quia
 magis confr ex d Th in 1 d 37 q 1 art 1 ubi postq dicitur
 qd ang non pot diffiniri aut detur loca, nisi p operatio
 subdit, dico autem operatio est in quod ang se hnt ad cor
 pua contentu in loco p modu presiderentis aut ministr
 trantis aut aliquo in agentis l patientis. Hec quon no
 e contentus d Th sola applicatio virtutis, aut solo con
 tactu virtuali, id exposcit aliqd p modu operatioe.

Confr 3. qd quotlib 1 art 4 expre d d Th ang ee
 in loco p operatio, et statim explicans quid nom opera
 tio intelligat subdit, p operatio non intelligit sola mo
 tio, sed quocunq unio, seu unio, qua ang sua virt se capi
 unit presidendo l continendo, l continuando, l quocunq
 alio modo, qd p illa unio (inquit caprea) l p illam
 unio l continuatio, quas d operatio distinguit
 d Th, intelligit nisi operatio large supras, lz nec
 motu nec aliqd reale imprimat loco in quo locatur
 angelus.

Ad deniq confr 4. ex dicitur d Th tu alias tu in
 loco cit ex 1 sent d 37 q 3 art 1. ubi expre d d ang
 no ee in loco p contactu, proprie se metaphoricè, qui
 e p operatio late supras sit contactus e in contactu
 lato p quamvis metaphoricè motio, lz futius d
 2 d gent cap 56 ubi assignat dicitur intr contactu
 quantitativu e contactu virtutis.

L arg. Angeli veri int creati in celo empyreo
 ibi aut nulla hnt rae existendi tamq in loco, nisi
 eo qd illa locu sua presentia coronant, et qd locu il
 le ex naa sua congruus e operatioe ibi exercendoe lz
 contemplatio (ut d d Th in 2 d 6 q 1 art 3, q q d Th d
 ang

ang

ang^{us} est in loco p^{er} applicatio^{em} virt^{utis} intelligit^{ur} p^{er} operatio^{em} iⁿ to^{to} m^o intellectu^o

Si dicatur qd ang^{us} s^{unt} in coela imp^{er}io p^{er} passio^{em} eo qd ibi s^{unt} p^{ro}duci^{ti} & conseruati a deo

1° arg^u 2°. 2° q^ui creatio ex propria r^{ati}o^{ne} n^{on} respicit locu^m s^{ed} p^{ot} fieri in vacuo & non magis h^{ic} q^uam illic q^u non p^{ot} e^{ss}e r^{ati}o^{ne} factis det^{er}miⁿant aliqd ad speciales locu^s

2° q^ui creatio in re neg^{atur} est vera alio nec vera passio aut mutatio in re creata, vt docuit d^o Th^o 1° q^u 45 art 3, s^{ed} vt plurimu^m concipit^{ur} & significat^{ur} a nobis p^{er} modu^m mutatio^{is} q^ui p^{er} creatio^{em} non constituit^{ur} ang^{us} in coelo imp^{er}io

3° p^{ro}bat^{ur} ang^{us} p^{ot} e^{ss}e qd vnus ang^{us} aliu^m alliget ad locu^m aliquo^s a quo ang^{us} ligans decedat alio manente ligato vt p^{er} Job^o 3, s^{ed} tunc ibi non exercet aliqua^m operatio^{em} proprie, q^ui n^{on} imm^o est sub^{ie}ct^{us} alterius ang^{us}, q^ui illabatur sub^{ie}ct^{us} est, qd est imposs^{ibile} vt Bar^o 1° q^u 56 art 3 dub 1 con 4 r^{ati}o 3, ex d^o Th^o locis ibi allegatis. Nurus non exercet aliqua^m operatio^{em} e^{ss}e corpus ad qd alligat^{ur} ang^{us}, vt sit in tu^m illius detentio^{is}, q^ui non p^{ot} vti in tu^m ad quau^{is}q^{ue} distantia, q^ui sufficit qd e^{ss}e illud h^{ab}eat aliqd p^{er} modu^m operatio^{is}, atq^{ue} adeo non est necess^{ario} alio transiens proprie & in r^{ati}o^{ne}

Confr^{at} q^ui in collecta d^{icitur} qd ang^{us} s^{unt} habitant^{es} domus & operatio^{em} habitatio^{is} n^{ost}rae, & h^{ic} non semp^{er} operant^{ur} vere h^{ab}itantes e^{ss}e domus n^{ost}rae, nec cu^m ascendit^{ur} l^{oc} descendit^{ur} de coelis p^{er} t^{er}rit^{us} signat^{ur} quena^m alio transiens exercet^{ur} ab illis in locis p^{er} quos descendit^{ur} ad nos, q^ui non requirit^{ur} vere alio transiens in eff^{ic}u, s^{ed} sufficit aliqd p^{er} modu^m transeuntis operatio^{is}

Vt^{er} demones qui s^{unt} in ob^{sc}uris non semp^{er} operant^{ur} transeunt^{es} in eis, & h^{ic} s^{unt} in eis tamq^uam in loco, & v^{er} mouent^{ur} p^{er} auent^{us} ad motu^m illoru^m, & p^{ot} mou^{er}e s^{ed} l^{oc} 3 d^{icitur} demones intrare in porost, intrare aut^{em} d^{icitur} motu^m

locales, cuius tunc e adquisitio loci, & ibidem dicitur quod leo
 demoniorum habitavit in quodam demoniaco, habitare autem
 e esse alicubi tamquam in loco, quod ad existendum in loco non re-
 quiritur vera alio transiens animo. Maior pro nam non est
 intelligitur quibus diversis aliorum transiensibus, sed an-
 gelorum multitudo operaretur in illo loco, presertim cum unus
 sufficeret ad illum cruciandum, quod recurrendum e non solum ad ve-
 rat alio, sed ad aliquid per modum alio, quod est e unio l unio.

Ferrara 3 gent cap 63, Cumel hic q 4 conc 4 Rigidus
 in 1 dicit 37 in 2 p dicit aut 1 q1, & alij plures presertim
 ex iunioribus tenent animum esse in loco per vera operatio tran-
 seuntis, & non sufficere sola applicatio virtutis, l aliquid per mo-
 dum operatio, ad omnia requiritur quod operetur motu aut impulsio
 aliqua in loco, Hec tamen sit magnam fundam in d Th
 presertim in 1 d 37 q 3 art 1 in corpore ubi sic dicit, relinquitur
 tunc quod quod animo diffinitur l detinetur ad locum non potest, nisi
 per alio^{est} & operatio, & statim subdit, ista e 3 opinio
 que ponit animum esse in loco, in quibus alicui loco^{est} applica-
 tio^{est} applicatur. quod confirmat auctoritate d Nabiam tenentis
 capite predicta sententia, & subdit eius verba, quod cum deberemus
 dicere in proprietate sermonis quod animo operatur, dicimus abus
 sive quod angelus est, & quibus demum concludit dicendo
 ideo hanc opinio^{est} sequendo, que rationalior dicitur dico quod
 animo e quolibet suba incorporea non potest esse in loco nisi per
 operatio que effectus aliquis in eo causat. Et ad 1 ibi dicit, rei
 incorporee convenit esse in loco naturali, ut in loco, id est ut operantur
 in operatio, Et ad 2 dicit quod quod animo in tantum convenit esse
 in loco, in quibus corpus cui operatio applicatur e in loco.
 Et ad 4 dicit se non reputare inuentionem quod angelus in
 nullo loco sit, quoniam nulla operatio operatur. Et ad 5 ponit

diuis inuicem deus & angelus, quod deus nullo in diffinito loco
quod alio eius ad ora pertingit, amō v̄ loco diffini quod operi
detrahā ita attingit v̄nū locū quod non aliu.

Confr. quod dicitur in textu expressit anḡ eē in loco p̄ contactu
v̄itū, seu applicatio v̄itū, quod idē e apud d. s. explicans
autē quod intelligat p̄ contactu virtutū 2. 2. q. cap. 56 semp̄
de contillere in operi. ponit n̄ triplicem diuisiōem inuicem contactu
quantitatiuū & contactu v̄itū. 1. quod contactu quantitatū
indiuisibilibus non pot tangere nisi indiuisū, vt punctū non
pot tangere nisi punctū, at contactu v̄itū pot indiuisū
tangere diuisū. s̄t aia tangit corpus, & anḡ tangit quā
tit diuisibiles, in quibz agit in ipsa, ecce quom̄ nom̄
contactu virtualis intelligit operatio. 2. dicitur e quod contactu
tu quantitatiuus e s̄m s̄m v̄tima, & nō s̄m intima quod
quantitas ipsa ex propria rāe resistit penetrari ab alia
quantē, contactu autē v̄itū, e s̄m intima, & s̄m v̄tū illud
quod e in eo quod tangit, huius rāe reddit, quod contactu idē
e s̄m alio & passio, q̄ nom̄ contactu virtualis intelligit
d. Th. operi. Ex hac ellicit 3 diuisiōes, quod s̄m contactu
quantitatiuū tangens manet extra id quod tangit, ita quod
non incedit p̄ interiora eius, at v̄ s̄m contactu v̄itū, tan
gens incedit p̄ intima eius quod tangit, cuius rāe assignat
quod talis idē e s̄m operi. Ex quo concludit quod ex his que
v̄nūtrū s̄m contactu v̄itū non resultat v̄nū simpliciter,
quod s̄m s̄m v̄nū in agendo & patiēdo, q̄ quod dicitur in textu anḡ
eē in loco p̄ contactu v̄itū, seu p̄ applicatio v̄itū, nō
prescindit, d. p̄tius includit operi concomitantē.

Confr. 2. quod rāe e rāe qua amō facti constituit in loco
& que dicitur ne sit simul in eodē loco cū alio amō, quod eadē
e rāe constituens & faciens exclusio aliorū, d. d. Th. quo
libet assignat repugnā quod quā duo angeli non p̄t eē in eodē

loco, non recurrit ad oper^{is} an^o, ut pat^r art^o 3 seq^r ubi ideo
 de duob^{us} an^o non pot^{est} e^{ss}e simul in eod^e loco, q^uia non pot^{est}
 e^{ss}e q^uod du^o cas^{us} proxime v^{er}im^{us} den^{ot}at eiu^{sd}em eff^{ect}us, et q^uo^d 3
 de po^{te} art 19 ad 1, et rep^{er}it^{ur} ad eod^em plures an^o in
 eod^em loco proveni^{en}tia non ex eoru^m subali^o distⁱⁿctioⁿe, sed ex
 confusioⁿe operationu^m. q^uo^d id^em d^{icitur} q^uo^d 5 de po^{te} seq^r art^o 7
 ad 11 et in 1 distⁱⁿct^o 37 q^uo^d 3 art^o 3, q^uo^d per operatioⁿem constit^{uitur}
 tu^{er} angelus in loco.

Confr^{at} 3. per id constit^{uitur} ang^{elus} in loco, quo ablato
 desinit e^{ss}e in loco, v^{er}o quo petito reu^{er}tit e^{ss}e in loco, id talis est
 oper^{is} transiens q^uo^d si miⁿⁱ q^uo^d Th^{om}as in 1 distⁱⁿct^o v^{er}o q^uo^d cit^{atur}, art^o 1 ad
 4 d^{icitur} exp^{re}ss^e q^uo^d angelus potest e^{ss}e sine loco si nullas
 operatioⁿes q^uo^d locu^m habeat, et q^uo^d 3 de po^{te} art^o 1 art^o cit^{atur} ad 2
 d^{icitur} q^uo^d ang^{elus} potest e^{ss}e sine loco si voluerit, id est si volue^{rit}
 ut non operari in aliquo loco, q^uo^d p^{er} oper^{is} s^{on}it^{ur} in loco
 et diff^{er}entia illius desinit e^{ss}e in loco.

U^{bi} confr^{at} q^uo^d eod^em m^odo intellig^{itur} ang^{elus} e^{ss}e in loco si deus
 est in loco, hoc excepto q^uo^d deus est ubiq^{ue} et non diff^{er}it loco
 ang^{elus} v^{er}o ubiq^{ue} non est, sed in loco det^{er}minato quo diff^{er}it, id deus
 d^{icitur} e^{ss}e ubiq^{ue} r^{ati}oⁿe tu^{er} operatioⁿis ut d^{icitur} Th^{om}as q^uo^d 3 art^o 2, v^{er}o in
 1 distⁱⁿct^o 37 q^uo^d 2 art^o 1, et 3 q^uo^d cap^{itulum} 68, et quot^{ies} lib^{er} 11 art^o 1
 q^uo^d ang^{elus} r^{ati}oⁿe operatioⁿis est in loco.

Si aut^{em} dicat^{ur} ut Cap^{itulum} 68 q^uo^d non operabit^{ur} q^uo^d illa ac
 tio sit in rigore transiens, et producent aliq^uod in eff^{ect}u.
 Hoc est d^{icitur} Th^{om}as in 1 distⁱⁿct^o cit^{atur} q^uo^d 3 art^o 1 ad 2, qui capt^{ur}
 d^{icitur} q^uo^d oper^{is} qua^m ang^{elus} se collocat in loco, est qua^m produ
 cit motu local^{em} lumen l aliq^uod huiusmodi. H^{ec}
 o^{mn}ia test^{im}onia p^{oss}unt confirmari auctorit^{ate} d^{omin}i Dam^{asceni} qui^{us} ideo
 fidei cap^{itulum} 17 art^o ang^{elus} est in loco d^{icitur} q^uo^d intel^{lect}uali^{ter} in ad^uell^{ent}
 atq^{ue} ut ipsius na^me contentan^{ter} est operat^{ur}, et subdit, et

intel

intellektualis in modum illius circumscriptum ubi operatur, q̄ in
loco e p̄ operatio^{es}

T. necesse e ut locus et locatum se invicem tangant
Ad nisi anḡ operetur in loco non e intelligi quom̄ illu tan
gat, q̄ oia p̄tr oper^{es} transeuntes manent in anḡ, q̄ n̄
e sit in loco p̄ oper^{es} transeuntes. mai pt, nam intr locu et
locatu e realis relatio continentis ad contentu, que non
p̄t ee nisi p̄supp reali nouo fundam ex p̄ utriusq̄ extremi
mi et p̄ q̄ ablata alio transeunte nihil aliud manet
intelligendū in anḡ, nisi 1 virtus operatica, 1 aliqua alia
immanens in illo

Utr̄ p̄t p̄bari hec s̄ca anḡ quibus aliz in illatim in
p̄suntur.

Est q̄ 3^{ia} qua tenet Caiet t̄ 3 p̄ 952 art 2^{ca}
finis, et Th de Argentina in d̄ 37 q̄ 1 art 2 ad 2^{ca}
concl^{es}, et h̄t fedus quodlibet 8 q̄ 13 quez refert Scotus dir
cit^{us} q̄ 6, et tenet eam t̄ Panes. Ut itaq̄ Caiet anḡ
ee in loco p̄ applicatio virt^{is}, intelligit autz nom̄ applica
tio virt^{is}, virt^{is} ipsa operatica anḡ, pro ut p̄uenit qua
cuq̄ oper^{es} quom̄libet transeuntes, d̄ q̄ 4^a instruere reall^{es}
ad huiusm̄ applicatio^{es}, 1 ex p̄ subz angelice, s̄z negatio
tatis subz in quocūq̄ alio loco, itaq̄ in nullo alio loco t̄, q̄
non ita debet intelligi quasi subz anḡ p̄ se ipsa p̄t̄t̄ heat
illa negatio, nam tunc se ipsa eet in loco, Ad intelligit
Caiet q̄ ex illis que requirunt ad applicatio virtutis anḡ
seqū quōsd̄ negatio in subz anḡ in qua nulli aliter loco
adscibitur. 2° seqū ex p̄ intellus angelice, s̄z cognitio
quōsd̄ practica operis illius exercendi, 3° seqū ex p̄ virtutis
exequituz, s̄z ut virtus exequitua anḡ non sit impedita
Ad expedita in ad ad operatio practica cognitua ut operetur
illas, tunc autz dicitur impedita, 1 quando de facto e occupata

in alio

in alio loco, sine cuius desertio non potest occupari in isto, loquens
 ille locus in quo intendebat operari est puentus ab alio auctore
 superiori. Vnde. 4. regit ex p^{te} volunt^{is} ang^{eli} ut sic intelligat et
 approbet oia p^{te} dicta, ita ut ex vi eius illi sequatur operatio
 tam atq^{ue} ang^{eli} voluerit,

De 2. caret ut magis explicet qd intelligens sit p^{te} illa ap^{te}
 plicatio vnde qd operatio illa non comparatur ad futura operatio
 tanq^{ue} pura potest ad sua operatio, sed potius tanq^{ue} habitus, de cuius
 ratione e qd sit dispositio p^{te} ad operatio, et qd operans vult eo
 qd voluerit. Ex quo sequitur qd applicatio illa e media inter
 pura potest et operatio, et qd mediū respicit vtrūq^{ue} extremū
 p^{te} applicatio illa respicit ang^{eli} in quo e factus et locū in quo
 e exercenda operatio, ad eū modū quo quantitas que e ratio for
 tis rei quantitas ut sit in loco, ex vna p^{te} respicit subiectū in qua
 est ut in subiecto, et ex alia locū a quo partitur tanq^{ue}, qua
 p^{te} it^{er} quantitas non e rei quantitas ratio existendi in loco,
 p^{te} qd e in illa re it^{er} in subiecto qd est qd taliter e applica
 ta ad locū, ita ang^{eli} dicitur e in loco non solum qd h^{ab}et virtutes
 ad operandum, sed qd h^{ab}et eam sic applicatā quasi aliter contin
 gentes et continentur locū, et sic applicatā ut cū voluerit
 operetur, atq^{ue} aliqua noua sui dispositio.

Tandem de 3. caret, qd nō potest intelligi ang^{eli} e in loco
 vno in initiatiue et incomplete seu imperfekte, tūc sic qd
 potest intelligi h^{ab}et ea que sūt simpliciter necessaria ut sit
 in loco alio in complete et p^{te}fecte tunc sic qd in alio nō
 sequitur operatio, iuxta quā distantia inter p^{te}ntanda erit restat.
 De Th^{ese} et S^{ed}, si qd videantur docere ang^{eli} e in loco p^{te}
 operatio, intelligendū e de exist^{entia} in loco completa et p^{te}fecta
 seu quo ad nos p^{te}
 Et hoc dicitur caret aduerte qd qd d^{icitur} qd ang^{eli} p^{te} operatio

ponitur p[ro]falle et complete in loco, non vult dici q[uo]d antea
defuerit aliq[ui]d de his que n[on] s[un]t c[on]traria ut ang[elus] sit in
loco, n[on] p[ro] sola applicatio[n]e vult h[ab]ere o[mn]ia h[ab]ere. Id est q[uo]d q[uo]d ad
nos et q[ui]s ad p[ro]felle accidentales ponitur ang[elus] complete in
loco p[ro] oper[atione] et t[er]m[in]e complete p[ro] numeratio[n]e a[n]g[elus] et vnu[m] p[ro] ne
gatio[n]e dicitio[n]is et

De p[ro]p[ri]etate s[un]t sic iudicand[um] e[st]. I[tem] ip[s]a nulla p[ro]babilit[er]
h[ab]et in schola d[omi]ni Th[om]e absolute facta e[st]. I[tem] pau[lo] p[ro] q[uo]d nullas
vnu[m] Thomistaru[m] illa tenuit, nec d[omi]n[u]m audiuit. Et est q[uo]d
ex o[mn]ibus testimonijs d[omi]ni Th[om]e est p[ro] alijs s[un]t constat, ang[elus]
I[tem] collocari in loco p[ro] oper[atione] et p[ro] virtutes applicata ad ope
rand[um], et q[uo]d inep[er]te satis de Vado quib[us] cap[itulo] 7 d[omi]ni Th[om]e p[ro] ap
plicatio[n]e vult intelligere illud vbi, q[uo]d (inquit) p[ro]cedit
applicatio[n]e ad locu[m], q[uo]d non facile intelligit q[uo]d difficile e[st]
q[uo]d illud vbi sit ang[elus] r[ati]o facit vultendi in loco, et q[uo]d an
teudat applicatio[n]e ad locu[m] et. Nec valet q[uo]d d[omi]ni Th[om]e d[omi]n[u]m
q[ui]s de p[ro]a art[iculi] 19 ad 2 q[uo]d ang[elus] pot[est] n[on] e[st] in loco si vo
luerit, in quo vult intrinsece, q[uo]d p[ro] hoc q[uo]d vult e[st] in loco
q[uo]d non e[st] nisi produciendo illud vbi volendo, Hoc
(inquit) non valet n[on] vultit[er] ang[elus] n[on] e[st] ut ang[elus] sit in
loco, siue p[ro] oper[atione] siue p[ro] applicatio[n]e virtutis, non vult p[ro]du
cat vbi, Id est q[uo]d requirit q[uo]d ang[elus] vult sua vult applica
re ad operand[um], Et d[omi]no vult d[omi]ni Th[om]e dicit q[uo]d poterit e[st] nu
libi si voluerit q[uo]d deficiente vultit[er] n[on] applicabit vult
ad operand[um] nec de facto operabit[ur]. Et demiq[ue] q[uo]d vult
videbit[ur] dubio seq[ue]nti non e[st] o[mn]i certu[m] tale vbi e[st] ponend[um] in
ang[elus] et si ponatur in rebus corporalibus, et q[uo]d vult ab illis
asserit[ur] nullo m[od]o e[st] ponend[um].

Et v[er]o pau[lo] huius dicit p[ro] i[tem] discurrendo p[ro] singula que
vult Auctoritas illius s[un]t. Et in i[tem] imp[ro]babil[iter] d[omi]ni Molina
q[uo]d illud vbi e[st] r[ati]o facit construendi ang[elus] in loco et q[uo]d resultat

ex collatio illius in loco, nã tũ effus foris pederet foras
cuius effus est.

Deinde falsũ e qđ dñt Suarez & Valignus qđ illud ubi de
pendet ex sola volunt ang qua vult se collocare in loco nã
hanc volunt pot hinc ang detentus violentè in vno loco col
locandi se in alio, & in non collocabit de falso, & non defectu
volunt qđ defectu alicuius alterius qđ sit rão ponendi ang in loco.

Itẽ. Vbi illud e effus solius liberę volunt manent in ipso ang.
qđ eut naãlr ignotus alijs angelis, & ita vnus ang non pote
rit naãlr scire vbi sit alius nisi ille manifestet.

Deinde. Adversarij concedunt illud vbi identificari volu
ti subã ang ex quo vñ manifeste sequi non posse produci
efficienter a volunt, nam neq intellectus nec voluntas pnt eĩ
identice producere subã nisi soly in deo, & huius nulla affe
retr instantia, nec efficax rão, & ita sine fundam hinc atitit.

Falsũ e etĩ qđ sup addit Suarez qđ illud vbi e imm in subã
ang & nã in aliqua pãa, qđ nullũ auens imm subiectũ
in subã nisi medijs autõntibus p prijs que fluit ab ipsa
subã, exceptis relationibus & excepta gra, que ex specia
litate constituit in eẽm ang. & deniq exceptis alionibus pro
ductis subãũ. Rão huius pot eẽ qđ qđqđ competit p auens
alicui, debet cõpetere rãe alicuius qđ competit p se. hæc rãe
de p auens reducit ad aliqđ p se. Id vbi illud competit ang p
auens qđ si conuenit, rãe alicuius debet conuenire. qđ conue
nit p se, qđ imm non e in subã ang, eo l max qđ intellectus
& voluntas semp recipiunt quidqđ imm produunt.

Falsũ e etĩ qđ ibi Suarez de qđ dato qđ ang suspendat ac
tũ pteurabit id vbi & manebit ang in eodẽ loco. Hoc in i
e & d. Itẽ qui loit dñt manifeste de qđ si ang suspendat oĩs
actũ nãq manebit tamq in loco. Deinde, qđ implicatio vñ qđ

deficiente

deficiente forma detur effectus falsus eius. id iuxta illorum suam
formam per quam angelus constituitur in loco et illud ubi quod producit
per alium voluntatem, quod deficiente illo alio non potest perseverare
atque adeo angelus non erit in loco.

Denique angelus. suppono quod angelus se voluerit collocare in la-
pide, siue in alio quocumque corpore, et postquam ibi fuerit suspendat
omnes alios, tunc de illo auctor quod manebit ibidem. id pono quod tunc
moueat lapidem et quare. Lapidem mouebit ad motum lapidum et non
si est quod adquiret nouum ubi quod sit tunc illius motus, et tunc non pro-
ducitur per voluntatem angelus quae nulla sit alio. Et ubi dicitur non potest
quod contra dicit Theologus angelus moueri per auctorem ad motum corpus in
quo et ita dicit Theologus per ad art. 3° per ad id quod falsum est illud dicitur.

Ultimus falsus est id quod addit quod illud ubi non causatur per
alium quo vult operari in loco, id est alium alium quo vult se
in loco constitutum, non est et neutrum quod ille alius ibi interue-
niat, id sufficit pro, sed quod angelus velit hic et nunc operari
operari, sine eo quod velit se hic constitutum, nulla enim ratio pote-
rit demonstrari, hoc est necessarium et non superfluum, cum scitur sit vel
le operari et conari ad operari.

Tandem omnino alienum est a vera Theologia ponere in intellectu aut
voluntate aliquos alios non vitales, qui non sit intellectus aut
voluntas, ut disputari solet in 2° 2° 7° dicitur, ponentes in in-
tellektu quosdam alios productiuum verbi quae non sit intellectus,
quod (inquit) intellectus alio non est, id forma quaedam denominata
ut alia forma, sit ab albedine aliquid dicitur albus.

Sed iam impugnat horum suam quae ad id in quo conueni-
unt, et in quo consistit eorum opinio, sed quod falsus collocatur
angelus in loco per quosdam ubi causatur ex voluntate angelus.

De hoc aliqui sic angelus. Prior est alio illa voluntas per quam
angelus producit illud ubi quod sit ipsum ubi saltem priusquam nasci, in
quo quod. Ipse illo priori angelus intelligitur esse in loco aut extra

locū, si q̄ rās nō ē in loco p̄ illud vbi qm̄ adhuc non
intelligi ē. Et ita non poterit intelligi effus foris illius
Z v̄ non concedi a Theologis qd̄ de suis contingat anḡ
ē extra oem̄ locū.

Z aiḡ ex eadē p̄positiō qua vident̄ adiutant̄ sumpta
ex vbi corporeo, qd̄ iuxta Peripateticorū dōct̄ nō ē rās foris
existendi in loco, id̄ potius causet̄ ex adiacentia loci v̄
diffinit̄ Gilbert̄ q̄ par̄ rās vbi angelicū non erit rās
existendi in loco, id̄ qd̄ retulit̄ ex vult̄ anḡ in loco.

Confr. q̄ in rebus corporeis videmus qd̄ agent̄ & patient̄
in vicem se tangūt, & qd̄ ex hoc tactu resultat aliqua
fōra realis realit̄ denominant̄ res que ē in loco vbiatā q̄
p̄ portionab̄ intelligit̄ ē in rebus spūalibus quas nō cognos-
cimus nisi p̄ hūitūd̄ ad corp̄, id̄ in rebus spūalibus non ē
iuxta horū snas p̄ quid̄ intelligamus fieri illū contactū
nisi rās illius vbi q̄ ex illo resultat̄ alia fōra a qua
anḡ dicat̄ vbiatū, Et ita a duplici fōra hēbit̄ hanc de
nomin̄ qd̄ ē sup̄flū.

Vlt̄. seq̄r̄ ex hac snā qd̄ anḡ non possit̄ moueri motu
continuo. Libr. q̄ in motu continuo & adquisitione infini-
tōū vbi. Vḡ qm̄ mot̄ corpus mouet̄ cōtinuo localit̄, in
quocūq̄ instanti ē verū dicere qd̄ ē in diuerso vbi q̄ id̄ d̄m̄
erit de anḡ qm̄ mouet̄ cōtinuo, id̄ dicere qd̄ in quoli-
b̄ instanti ē anḡ in diuerso vbi, & dicere qd̄ in quolib̄
instanti horū anḡ h̄ distinctū alit̄ voluntariū productū
vū distinctū vbi. q̄ d̄m̄ erit qd̄ habuit̄ infinitos alius in
fine horū cōt̄ ē absurdū.

Ad i aiḡ p̄o hac snā q̄ neḡ alias snas sufficient̄ ē
impugnata, ut patebit̄ ex solutionibus ipsarū impugnat̄.

Ad Z q̄ ex illa p̄positiō potius colligi opp̄, dico q̄
qd̄ res que ē in loco h̄ triplices denominatio, que s̄ videat̄

similiter loci grammaticali, in logice dicitur e, i e qd res
denominatur locata et huc e denominatio exten^o, supra ab ex
ten^o ambiente. 2^a e qd dicatur exilient in loco. Et huc e
a propria quantitate, non potest ut e accens subti, sed in qd
vni^o ambiente. Ex his duabus resultat 3^a a qua res d^r
ubiata. Et huc causatur ex adiacentia loci, et presupponit
rem ee locata, atq; adeo no pot ee r^o exilienti in loco.

Et cu dicitur qd quantitas no solz e qua tuba col
locatur in loco, sed et ipsa e in loco ut quod a proinde
debet illi assignari aliqua r^o factis qua in loco constituitur.

U^o hoc ee ppria quant qd cu ipsa sit in loco, sit etz
sibi r^o exilienti in illo. Et etz cu sit subz r^o suz d^r
sibi, sibi etz e r^o suz d^ris, it dicit sollet de relatio
nibus qd cu refertur alicui se ipse etz refertur.

Ad confr U^o qd pportionaliter in alijs e vlt^o p^odicam^o
possumus triplices denomin^o considerare. 1^a exten^oia
ut si a sola veste qd dicatur vestitus, et si res temporalia ab
exten^o tpe dicatur temporalis. 2^a ab eo a quo h^o factis et pro
xime tangere illud exten^ois. Vg a propria quantitate
h^o h^o qd veste tangatur, et a ppria duratio h^o qd suo
in tangatur tpe in r^o mensuraz. 3^a e que resultat ex quo
d^rmi causatur ex his duabus, et ab hac d^r factis et int^oie
h^o vestitus, et temporalis et e ppria forma in abstracto signi
ficata que constituit p^odicamentu h^ois quando, it autz
forma illa non e in qua res vestita tangit vestes, nec res
temporalis mensuratur a tpe, sed potius e effus eius que tan
git et mensuratur. Sic ubi illud qd resultat in re locata, no
e forma qua tangit locu aut qua e in loco, sed e aliqd in
de causatur qd significat in diffinitio ipsius ubi cum d^r ee
qd resultat ex adiacentia loci, in qua adiacentia suppo
nit

nitr rem eē in loco postq̄ supponit qd locus adiacet illi
 itaq̄ diligenter distinguendz e ab alio hęc rem eē in loco
 & ab alio hęc eē locata, & ab alio hęc eē vbiata, hęc n
 eē in loco a ppria quantitate, non p̄sire vt aient e, id vt
 respicit locū, hęc v eē locata p̄ extrinsecā denominā a lo
 co, s̄t hęc extrinsecā denominā d̄r virtus a virtute que e in
 videntie, & hęc eē vbiata a facta quodz intrinsecā que retul
 tat ex illis prioribus & p̄tinet ad p̄dicam vbi.

Ad 3° q̄ p̄portionalit̄ qd eē, sentiendz de motu anḡ
 & de existētia anḡ in loco, non q̄ eadē sit rāo facti motus
 & illius existentie, consistit n̄ motus ille in suessio in
 qua non consistit facti rāo existentie in loco. p̄portio
 autz in hoc rita erit qd ad eum modū quo durauerit mo
 tus n̄m̄ erit dicit existētia anḡ in diuersis locis. C̄t̄ ex hoc
 non seq̄r qd in aliquo illorū locorū anḡ constituat̄ p̄ vbi
 lz motus anḡ a posteriori potit̄ intelligi & manifestari
 p̄ illa vbi, consistit itaq̄ rāo facti motus angelici in sue
 cessiuit̄ cōtaliū ad diuersa loca, ex quibus retulabunt
 diuersa vbi.

Ad vlt̄ q̄ anḡ eē in loco eē qd effus̄ facti aliu
 ius facti & non nude sub̄ angeli, ne nude p̄se aut so
 lius operatio^{is} transeuntis immanenti, & negat̄ qd
 sit effus̄ facti illius vbi q̄ vbiat applic̄ virt̄ cuius
 effus̄ post eē. Ex quo potius colligi arḡ d̄ illos q̄ nō
 arguit a sufficienti diuissio.

De 2° s̄na d̄m̄ e illas sine dubio eē d̄ Th̄ & verā
 c̄t̄ non eē intelligendā vt exponit a Capreolo, non n̄ suf
 ficit qualicūq̄ applic̄ virtuti, ad qualicūq̄ operatio^{is}
 vt anḡ constituat̄ in loco, id requirit̄ applic̄ ad oper̄

que de se possit aliqd in partu, et cu detinet lapidem
 l di inuicem nitenti, tunc n vera imprimi vim seu
 vigores lapidi impedit na a dno trahatur, qd autz tunc
 aliqd imprimat manifestu e, qd poterit contingere, qd
 virt^o virtut^u impetus rumpatur seu frangatur lapis,
 ille autz effus^o realit non fiet nisi propter aliqua rea
 les virt^u illi impressa. Cuius autz non sufficiat qualibet
 prudentia l custodia vt ang dicitur ee in loco pt mani
 festu qd d Th^o 9113 art 6 ad 3 d^r qd lz ang cultor
 qnqz deserit hunc loco non h^o deserit qntz ad effus^o au
 todiz, qd qn e in celo cognoscit quid agat, et pot statim
 adesse cu prius expedierit, l qd imprimi vehementes
 effus^o qui durat quandiu ipse e absens. ita dt in 2 d 11
 q1 art 4 ad 5. eue quom ang exercet ministeria custodi
 endi l psidendi, et h^o abest loco, q illud non sufficit.
 Tamen qd aliqn custodiendo adest tu s lz qn virt^u
 ht applicata et expedita vt aliqd operetur ee res quas
 custodit, cat^u neqz qd s lz hoc qd e custodie sufficit ad
 constituend^u ang in loco.

Confr. qd ang ligans aliu pot ee absens loco ab illo
 vt pt de anelo comitante Tobiaz qui demonus
 ligauit in deserto superiorit Aegipti, et h^o aliqd p
 modu operatio exercebat ee illuz, s lz detentio^o et
 alligatio, q non sufficit ad constituend^u ang in lo
 co, quidqz exerceat p modu oper^o.

Confr 2. qn vnus ang loqr alien aliqd exer
 cet p modu operatio, s lz cu illu illuminat l
 cu superior aliqd pcipit inferiori, et h^o huc pot
 fauere distant loco vt dt d Th^o 9107 art 4 q
 non quidqd sit ab ano p modu operatio e satis

vt illu

ut illum in loco constituat q̄ est

Confr. 3. sing^r Leonis & provincie preponit
 tr̄ singuli angⁱ tutelares qui tueant^r & defendat
 que munera continuo exercent, sūt n̄ executores
 diuine providentie. Deus namq; ministerio
 vniuersa gubernat & disponit, id nō e credib^e
 qd vnus angⁱ sit imo nec possit eē in isto vno
 Regno aut in ista provincia tamq; in loco, h̄t
 n̄ multo limitatas virtutes q̄. Ne modus nō suff
 ficit ut constituat angⁱ in loco, Idz angⁱ fieri
 pot de angⁱ qui preponunt^r sing^r sibi bus celestⁱ
 bus & singulari elementis

Tandz arg^r. Nā illud qd se h̄t p̄ modū ope
 ratio, & e rāo factis constituit angⁱ in loco, e
 vera operatio transiens l̄ vera alia immanens
 l̄ aliqua relatio intellecta & significata p̄ mo
 dū operatio, si t̄ coincidit hęc tria cū tria Terra
 & perperā affirmat angⁱ constitui in loco p̄
 aliqd p̄ modū operatio, id debet absolute di
 cere p̄ oper^{is} transientes ut d̄t Terra. Si 2 fal
 sū d̄t qd operi immanens abstrahit a loco & pot
 h̄eri ad quacūq; dist^{is} & ppt̄ d̄t Th in 2 d̄t 6
 q1 aut 3, d̄t qd celi empyreū non e locus ne
 cessarius de necessit^e, id de congruentia cōtempla
 tionis, qz cōtemplatio e alio intellectu alio qz
 abstrahit a loco, Si autz 3 dicat h̄c op̄eretur
 aliqd fundam^{us} assignare illi relationi, qz noua

relatio nūq̄ contrahit sine aliqua mutatio^e aliⁱ
cuius extremi, assignato autē hoc fundam^{to} de illo
conuenientius dicitur qd sit rāo fortis constituens
angelum in loco ~

Ad 1° pro hac s^{na} q̄ testimoniu^m dⁱ Th^e p^ostius
ēē dⁱ Capreo, q̄ non dⁱ Th^e ang^o constitui in lo
co p^o qualemūq̄ operatio, h^o qualescūq̄ modū
operatio, dⁱ p^o applicatio virt^{is} ad qualitercūq̄ ope
randi. Itaq̄ applicatio virt^{is} simplr requirit, qd
autē sit ad operatio simplr, l^o ad aliq̄ habens mo
dū operationis. hoc non refert. Vg ut ang^o sit in
hac aula tamq̄ in loco sufficeret sic se applicare
ad aula, et sic ex p^o sua ēē paratū ad custodiendā
et defendendā illab. qd si adueniat aduentariū ad
sit ad resistendū et vitanda nocumenta, imo existi
mo satis ēē ut ang^o sit in loco qd applicet virtutes
ad operandū, h^o non determinet qual^{is} operatio in
particulari sit operaturus, sufficet n^o ut Gabriel
sit localit^r in illa aula qd ex imperio dei applicet
ut h^o sua virtutes ad operatio quā deus p^ocipere
voluerit, et tūc qd^o erit in maiori l^o minori loco
l^o in sibi adēquato s^m quod ex volunt^e sua se ipsū
detrauerit ad applicandā virtutes suas ad maiorem
l^o minorem locū ~

Ad consi^o q̄ qd nom^o applicatio virtutis nō intel
ligit virtut^{is} operatiua ang^o sola, sed multa alia qd^o
dixit Caiet, et ideo non dⁱ Th^e qd est s^m p^o sua virt^{is}
operatiua in loco, dⁱ p^o applicatio illius ut includat

alia que ad illa applicatio^{es} snt necessariae.

Ad 2^{am} conf^{er} qd testimoniu d Th ibi relatu re
fetr a capitulo in 2 dist 2 qz art 1 con^{tra} 1, et in
non hnt in d Th in loco ibi allegato, sed in hnt
fere ead^{em} verba quotlib^{et} 1 art 4, que a nobis statim
erut exponenda ~

Ad 3^{am} conf^{er} qd Th dicit ang constitui p oper^{es}
in loco, non tamq^{am} p primaria et p^{ri}ncipua^m caus^{am} cendi
in loco, sed tamq^{am} p complementu quo complet^{ur} in loco
constituit, et nobis p^{er} manifestauit.

Ad 4^{am} ex dictis qd in illis verbis manifeste d Th
subintinuat app^{licatio}, non n^{on} d^{icit} ang e^{ss}e in loco p p^{re}se
dentia^m custodia^m, continentia^m aut continuato^{em}, aut
p aliqd huiusm^{od}i, sed p vnio^{em} seu vnio^{em} qua^m amo^{rum} sua^m
virtute se corpori vnit, ecce quom^o semp^{er} reuertit ad
applicatio^{em}, qua^m explicat p sed ad quacuq^{ue} opera^m
qz si semel interueniat illa applicatio que respicit
oper^{es}, p eam ponitur ang^{us} in loco, qualicunq^{ue} sit oper^{es}
exercenda^m.

Ad 4^{am} conf^{er} r^{ati}o^{ne} qd quoties d Th d^{icit} ang e^{ss}e in lo
co p oper^{es} vult significare v^{er}it^{atem} applicata^m p sed ad
operatio^{em} que ex illa debet sequi, cu^m aut^{em} d^{icit} qd e^{ss}e per
cotactu^m metaphoricu^m manifeste intelligit eand^{em} v^{er}it^{atem}
applicata^m, qz sm^{il} illa non p^{ro}p^{ri}e d^{icit} metaphoric^o in
tangit^{ur} locus. Cu^m deniq^{ue} d^{icit} qd ang^{us} e^{ss}e in loco s^{ed} co
trahunt d^{icit} e^{ss}e in contrahato v^{er}it^{atem} illa similit^{er} vt
ostendat v^{er}it^{atem} dici sm^{il} metaphora^m, et qd non loq^u
de contrahante qd e^{ss}e in contrahato p modu^m motio^{is} finalis
e^{ss}e intentionalis, sed de eo qd e^{ss}e p modu^m agentis, s^{ed} locus

aliquant ang^s & continentur e in illo p modū contētū
tantū & efficiētū.

Ad 2 ang^s p^o d^o Cap^o in 2 d 2 q^o art 3. ad ang^s huc
d^o s^o con^o d^o ang^s eē in celo emp^o eo tamq^o in loco, eo
q^o illud exornant p^o sentia sua, hāc autē p^o sentia d^o eē
relatio significatū p modū alio^o & sufficere ad contētū
eōd^o ang^s in loco.

Sd s^o huc ex eo ostendit^o int^o sufficient^o q^o non demon
trat q^o sit fundam^o illius p^o sentia, nam ante relatio^o ad
locū oportet assignare in ang^s aliq^o peculiarē, per q^o fun
det relatio^o ad illū locū, q^o ut opt^o d^o Caiet p^o sentia aliq^o
intellig^o eē in loco q^o hāc relatio^o p^o sentialitatis ad locū
q^o eē in loco e^o tuis motus localis qui p^o inde non pot^o eē.
relatio, q^o ante illā relatio^o oportet intelligere ang^s eē in
loco, & tū procedimus inquirendo quid sit illū per q^o am
tūdent^o ad relatio^o sit in loco.

Alij autē d^ont ideo ang^s & aīas beatas in celo eē q^o
ibi fruunt^o vīssio^o beata, & ideo demones & aīas dam
natorū eē in inferno q^o ibi puniunt^o p^ona damni.

Solutio ista pot^o fundari in m^o loq^o s^o q^o de x^o quat^o h^o
d^o s^o Joam 3 nemo descendit de celo nisi filius hoī^o qui e
in celo, id e qui fuit^o vīssio^o dei, & Joam 17 dixit x^o ut
Vī ego sum & illi sint, id e Videant^o deū s^o ego video
ita explicat Caiet ibi, & Cano 12 de locis cap 14, & eod^o m^o
explicat d^o Th 3 p 952 art 4 ad 3. illud Luc 23. hodie
meū eris in paradiso, id e in vīssio^o dei, eod^o est m^o expli
cant est ali^o illud 2° corint 12. rapitū hūuscem^o in para
ditū, id e ad vīssio^o dei. Itā q^o iuncta hanc solutio^o quas
h^o tradidit Caiet d^ont qui cum sequit^o q^o ang^s ideo d^ont eē in
celo q^o ibi fuit^o vīssio^o dei.

Hec in s^o facile impugnat^o, q^o h^o Verū sit q^o ang^s s^o in
am eōm non debeat^o p^o se locū, sed s^o in s^o operationib^o, & q^o
cum

cū ppria alio ang sit cōtemplatio, & pp̄t illa debeat
 illi locus acomodatus ut cōtemplētr, qualis locus e caelū
 s̄t etz locus infernalis e aptus ad puniendū ut d̄r d̄ Th
 in 2 d̄ 6 q̄ 1 art 3. In ang non solz d̄r eē in caelo q̄ il
 le locus e iuguis cōtemplatio, I in inferno q̄ ille locus
 e acomodatus ad puniendos, d̄ q̄ se vera s̄t locali in caelo
 & s̄t in inferno tāq̄ in loco, q̄ manifestū e ca d̄olt²³
 q̄ d̄r ang ven̄ fuitte creator in caelo emp̄j s̄t d̄r d̄ Th
 J q̄ 64 art 4, & q̄ 3 de poa art 19 ad 4. Et v̄ colligi ex
 cam̄ s̄ud̄ cū d̄r ang d̄tētores non servasse suū domiciliū
 id e locū ut explicat l̄ra, & h̄ ang non fuerūt creati in
 visio beata, ut s̄ d̄ic̄t q̄ non ex eo h̄m d̄r in caelo eē q̄
 ibi videant Deum.

Constr. q̄ h̄c 14 & l̄uz 10, d̄r q̄ ang peccantes ceci
 derūt de caelo qui castus signifi motū localez & conr d̄per
 ditio³ loci in quo erant, & adquisitio³ noui loci.

Hic omisit s̄t 2 solutio³ p̄babiliores & coiores. I e quā
 h̄ d̄r Caiet & Panet & Ferrara vbi s̄ q̄ ang d̄r eē in
 caelo emp̄j p̄ op̄e q̄ aliq̄d cauant in ip̄o, quid ault sit
 illud q̄ cauant, solet 2° explicari. Quidz n̄ d̄r caeli
 emp̄jū non h̄re ex se id ex imp̄ssio³ angelorū produere
 sp̄s sensibiles, & illas defferre ad sensū, q̄ v̄tr de oī corp̄
 d̄r d̄ Th q̄ 5 de poa art 3, dicunt q̄ corp̄ non ppria v̄itē
 d̄ v̄itē intelligentiā h̄nt produere sp̄s sensibiles, & illas
 ad sensus emittēre. Alij alitr explicat̄ dicendo ex
 d̄ Th J q̄ 66 q̄ 3 ad 2, & ex quotlib 6 art 19, q̄ caeli em
 p̄jū s̄t ex ppria v̄itē imp̄ūare imm̄ in caeli sibi pro
 ximū, nō q̄d aliq̄d p̄ modū motus & fluentis, id p̄ manū
 tiab & fūmit³, atq̄ ita ang poterūt v̄itē h̄c sua influ
 entia p̄ficere, faciendo q̄ fortius & p̄fectius influat. I
 fonte eleuando ad produendos I conseruandz p̄fectiorē gradu
 s̄z v̄itē, ut sic in v̄itē angelici influxus caeli emp̄jū

conseruet l'augeat l'perfectiat vitā alicuius viventis aut
 illius operatio^{es}. Hec solē p'babⁱ, Cōt non caret disti-
 tate, Tu q' d' Th in illa solutio ad 2. p'babile reputat
 cœlū emp'zū p'adultū eē p'pter solos beatos, et nullū in-
 fluentiā hęc p'inentes ad vīd' nāales. Deinde q' v' nesci
 d'm qd illa influentia cœli emp' crescat & minuat sepe, q'
 p' p'cū multū angⁱ ceciderūt quorū p'inde influentia dese-
 cit cœlo. imo sepe multū angⁱ ad nos mītur quorū e'z in-
 fluentia decit cœlo. quādiu angⁱ illi apud nos cōmarāt
 atq' ita crescat & minuet cœli emp' influentia. Confr
 q' post diem iudicij angⁱ manebūt in cœlo emp', & tū
 tunc nihil influunt in illud qd influat in hęc inferiora
 q' cessabit istus influxus cœli^{ang}. Tādem q' adhuc
 restat explicandū quom' aīz beatorū sint in cœlo quē
 ibi nō hnt aliquā influentiā, cū nihil possint causa-
 re in corpora nri mēdia informatio.

Propter hęc e'z 2. sol^o alioit p'babⁱ qui dnt angⁱ eē in
 cœlo localitē, nō p' op'ci aut actio^{es}, Id p'lius p' passio^{es}
 quā 2. explicat, quid n' dnt hęc passio^{es} eē passio^{es} crea-
 tio continuata in cœlo, & idē dnt de aiabūt. Sd' hęc
 d'clat ref^a posita in angⁱ, q' creatio manet eādē & angⁱ mu-
 tat locū, q' p' passio^{es} creatio angⁱ non e' in loco, eo l' max
 q' ut ibi d' creatio non e' passio, & p' q' nisi aliq' ali-
 ud addat. p' creatio^{es} non erit assignabilis rāo quare p'lius
 angⁱ sit tamq' in loco in hęc p' cœli q' in alia.

Quare dnt ali' ideo angⁱ & aīz eē in cœlo p' pas-
 sio^{es} q' locus ille ex se h't causare peculiarēs g'tatē
 accidentales l' gaudiū sive nāale. sive sup'nāle, ex con-
 quentia quā h't ad angelū, s' locus infernalit
 ex speciali f'editate & vilitate sua h't specialit h'it
 tate & p'nam infligere illis detentū.

Hec res est h^{ic} difficult^{er} q^{ui} operi illa que e cautare h^{ic}
 h^{ic} v^{er}o independens a loco. Et est mod^{us} cautandi p^{er} p^{ro}pheten
 sio^{is} v^{er}o intus q^{ui} non restat assignabilis r^{ati}o quare ang^{elus} pot^{est}
 in ad illas q^{ui} ad illa p^{er} est applicat^{us} tamq^{ue} ad loca postq^{uam} ead^{em}
 g^{ra}ta accidentali^{ter} I g^{ra}ta pot^{est} cautari a qualib^{et} parte.

Alit^{er} v^{er}o t^{em}p^{or}e dicit q^{uod} ang^{elus} caant ibi aliq^{uod} nobis oculat^{us}.
 Deniq^{ue} dicit^{ur} pot^{est} q^{uod} pro tanto ang^{elus} d^{omi}n^{us} est in celo emp^{er}y
 q^{ui} ibi h^{ab}et applicata sua virt^{us} ad operand^{um} ita q^{uod} q^{ui}q^{ue}
 est ea p^{ar}te su^{ar} capeditio^{is} capedit^{us} t^{em}p^{or}e v^{er}o imp^{er}io v^{er}o ibi ope
 rent^{ur} q^{uod} q^{uod} placit^{us} fuerit d^{omi}n^{us} volunt^{ur}. I v^{er}o inde moue
 ant^{ur} v^{er}o alibi operent^{ur}. q^{uod} s^{ed} amplius explicabit^{ur}.

Ad 3um ang^{elus} v^{er}o q^{uod} unus ang^{elus} pot^{est} ali^{um} ligare 2°. vno m^o
 quasi p^{er}physice v^{er}endo loco aliquo I corp^{or}e v^{er}o in h^{ab}itu su^o
 virt^{us} ad detinend^{um} est alligand^{um}. Et tunc q^{uod} d^{omi}n^{us} cu^m operat^{ur}
 q^{uod} real^{iter} moueat illud in h^{ab}itu necess^{ar}io est q^{uod} sit ibi p^{re}sent^{is}
 tamq^{ue} in loco, est ang^{elus} ibi ligatus. est t^{em}p^{or}e in loco p^{er} real^{iter}
 p^{ar}te illata ab in h^{ab}itu in virt^{us} ang^{elus}, q^{uod} quom^o fieri pot^{est}
 sit explicat^{ur} q^{uod} d^{omi}n^{us} Iⁿ q^{uod} de a^{nt}ea art^{ic}ulo v^{er}o. Alio m^o
 pot^{est} unus ang^{elus} ali^{um} ligare quasi moral^{iter} ex imp^{er}io, q^{uod}
 fit ab^{er}s^{ent}e est ali^{um} manet ligatus, est t^{em}p^{or}e q^{uod} ang^{elus} ligans
 non manet ibi ligatus v^{er}o manet, non s^{ed} real^{iter} aliquib^{et}
 p^{ar}te illata in virt^{us} ligantis. Id q^{uod} s^{ed} p^{ar}te, est quon^{ia}
 ex necess^{ar}io moral^{iter} ibi vult h^{ab}ere applicata sua virt^{us}
 q^{uod} ideo facit q^{uod} cu^m sit n^{on} est virt^{us} inferior, ne s^{ed} h^{ab}erit est v^{er}o
 lenit^{er} a superior^{is} alligetur s^{ed} d^{omi}n^{us} est manet ibi quandiu
 durat p^{ar}te est imp^{er}io superior^{is}.

Ad cons^{er}u^{ationem} v^{er}o ang^{elus} dicit^{ur} inhabitare nobisc^{um} in domib^{us}
 n^{ost}ris q^{uod} sepe apud nos s^{unt} est operant^{ur}, non q^{uod} semp^{er} aliq^{uod}
 apud nos operant^{ur}, sic n^{on} d^{omi}n^{us} nobisc^{um} habitare. s^{ed} d^{omi}n^{us} nos
 continuo custodire I defendere, non q^{uod} semp^{er} de facto aliq^{uod}
 apud

apud nos operanti custodiendo l defendendo, id qd id sepe
 pliant, id qd preslo hnt et in presente ut si expediret ope
 rentur quz oportuerit ad mas custodia et defensio. qn autz
 ascendit ad coeli l descendit. si hoc faciant motu conti
 nuo necessu e continue contactu virtutis suz taqz summa celeri
 tate singula loca, ita ut lz de facto non operanti alio tra
 seunte, in sint ita expediti et dispositi. ut in quocuzqz loco
 quos tangit possint operari si vellent.

Ad ult^o qd demones non semp ee in obsequio tamqz in loco
 do tua hm qd hnt sua virt^{us} applicata ad eos mouendos l
 cruciandos, l aliqd aliud efficiendos d illor. Si autz ois desi
 nant applicare sua virt^{us} et applicent alibi detinuit ee
 ibi et hnt in alio loco, v exorcismis conuelli, aliqn salen
 ut se per diuersas mundi partes diuagant. Dnr autz plu
 res ee in eodz hie l qd eum in diuersis partibus cruciant
 l qd cruciant diuerso tormentoru g^ore

De 3° sna Ferrariem et alioru dicentiu ang^{us} ee in
 loco p Vera alio^s transeutes cauanies aliqd in loco, dicit
 illa hie insignis p babilite apud d Th, ut pt ex textu
 monij citatis pro illas. Nihil impugnat ab Sco
 to in 2 d 2 q 6 ubi refert eam damnata fuisse ab spiteo
 po Paulien cu tula schola Theologoru, idz refert Ricard
 in i d 37 art 2 q 1, et Gabr^o in 2 d 2 q 2 art 2 con 4
 qui proinde hanc snas ro probant

Ad h^o ut colligi ex Enri quotlib 2 q 9 qui fuit vnus ex
 doctoribus qui ediderunt illa damnatio, articulus ille non
 procedebat d Ferrarienses, sed d quoruz auctores qui
 dicebat ang^{us} non ee subter presentes aliu loco, sed hm in
 operatio eo m quo caa quz e absenti dicitur esse in ipso
 effectu. quia tangit illum secundu operationem

Et tot dicitur esse in mineralibus.

Nihil ergo quod sit de illo aut Latitron (aqua non potest
 mihi efficax impudens in illa snas, si non sumatur ex alijs
 qui in alijs tunc probabiles et veras edicti sunt, et snas illa
 Ferui difficultas e intellectu, et in i^o illa pugnat aucter
 cum illud de ano creatur in caelo empj ubi non e assignabi
 lit qua operi vere transeuntis ibi exerceat, et dicitur de demo
 nibus detinuit in inferno, atq de aiabius tam existentibus
 in caelo, q in limbo, q in purgato. In inferno, seu ubi
 cum alibi sint fiat arg. Nec fas e dicere aia illas ab
 latitrat in loco non e. Nam Pius mirandus qui hoc
 de aia ex descendente ad inferos dicere ausus est, sic quod ibi
 subat non descenderit aut steterit, cito Palinodias recia deducit
 tate coactus e.

Arg. scilicet quod aia separata vere et realiter mouetur localiter
 q vere deserit locum et occupat locum, et non potest habere aliquam
 alio^o et corpus, quod esset aliquibus inducat in illud
 quod in ord ad corpus sit modum detratu operandi, sic ut non
 operetur nisi sup^{ta} vni^o q modum fieri q suba spualiter
 sine operatio transeuntis potest esse in loco.

Nec valet dicere quod aia separata non potest mutare locum
 cum se, nec localiter moueri. Nam hoc ita sit potest fieri
 ab alio moueri vero et reali motu in ea recepto, nam mo
 ueri localiter non potest esse extrinsecus denominari, non potest autem
 intelligi quod vero motu reali proprio moueatur et quod se ip
 sa in aliquo suo non occupet locum q.

Et arg. anteq agent operetur alio^o transeuntis in pas
 so debemus intelligere eum esse debite aproximatu passo
 e n conditio requisita ad agendum quod agent et patient sint
 simul ut dicitur in phys. cond autem requisita ex se agentis

precedit operi^{is}. Vnde videmus in agentia corporea ante
te operatio^{is} precedere motu localem, qui ideo multo est qui
ut agat debet a proximo passo. Et fieri illi presentis, quod quando
advenit operi transiens in effusum illius, iam antequam constituitur
in loco intelligitur, quod non constituitur in operi^{is}.

Idem probabitur et operi^{is} illa posse et considerari. Sed et ut
operi^{is} e agentis spualis ad passum, et ut a proximo est ad
illud, et si diximus, quod idem alius voluit, et alio quod vo-
luntas tendit in volitum, et e detinatio illius ad volendum,
et quod alio illa per modum operi^{is} considerata supponat si
multo agentis cum passu, et contra antequam est ibi, in ut e pro-
ximatio, hoc non supponit, sed e ipsa ratio fortis, quod antequam
in applicato passu, atque ita verificatur quod antequam per operi^{is} con-
stituitur in loco.

Ceterum huc idem ex duobus claudicat. I quod ratio non salvat
fortis et in rigore antequam est in loco per operi^{is} transeuntes, ut alio
e in quo constituitur in Ferrari, et quod factum e approxi-
matio illa fieri per operi^{is} transeuntes, non fit per motu
locales antecedentes, quod in rebus corporalibus e manifestum
videmus et agentis corporeum localem moveri ut ad passum ac-
cedat, qui aversus e tunc illius motus, et idem manifestum co-
tingit in rebus spualibus, quod existit antequam in loco non e effusum
fortis operatio transeuntes sub nulla ratione.

Quod per 3. agentis habet et relatio^{is} ad passum, sed relatio^{is}
agentis et relatio^{is} presentialis seu proximitatis, quod
ne dubio spe differunt quod et fundam^{us} sint spe dist^a, sed fun-
dam^{us} relatio^{is} agentis ad passum e alio, quod pro relatio^{is}
presentialis et proximitatis, oportet assignare aliud fundam^{us}
atque adeo antequam non fiet factis presentis loco per alio transeuntes
sed per aliud aliud.

Dicitur fundam^{us} illam relatio^{is} habere debere esse divinitus factis

Et ita camus alio sub 2^a rae facti posse e² utriusq² re
latio² fundam. Sed hoc reddunt ang² nuper facta
Et insuper q² illa alio sub quavis consideratio² conde
ret e aliq² reale ab ano² productu² in passu q² suppo
nit approximatio² ang² ad passu², & cor² no² p²st e² i² rae
factis illius propinquit² & similitudine.

4. ita proportionabil² oportet intelligere exist² ang²
in loco p² contactu² virt², it² intelligimus exist² rei² quant²
in loco p² contactu² quant², de contactu² quant² intelligi ante
o² oper² p² hoc scilicet q² quantitas applicat² loco e² ite
tang² a loco sic q² agens debite coaptat² passu² p²ici
naa² q² in illud agat. q² eod² m² d²m² e² in rebus spua
libus, it² q² ante operatio² quantitas virtutis angeli
e² applicat² corp² & ita p²ici naa² illi coaptat² in rae
agentis ut sit debite dispositus ad elicienda² operatio²
q² it² quantitas illa applicatio² constituit² in loco, ita
angelus applicatio² sua.

U² it² se h² res ad e² & operari simpl² ita se deb²
heri ad e² & operari taliter si ponat² id² addit² q² su
perius n²stru² e² salubr² in inferiori, sed quilibet res p²ius
debt e² simpl² q² operari, q² magis q² operari in q² e² in
altu² q² e² p²ius deb² e² in loco q² operari in loco.

Confr. q² ex hac ma² reg² ang² non denominat² exis
tentia² in loco reali intrin² denominatio², de exist², cont²
e² f² seq² p². q² denominat² ab alio² t²anteute² exis
tentie in passu ut tenet Ferrara. M² e² p², q² motus
localis ut s² diximus denominat² intrin² angeli, q² e²
rao² factis existendi in loco. p² q² q² illa rae factis existen
di in loco e² rae p²tr² quales motus intrin² compet² ange
lo ipsi² & J.

Ad arg^o pro hac snā V^o q^d quoties d^r Th^o d^r anō
 ēē in loco p^r operi^o, pot^{est} z^o intelligi. iⁿ de eē in loco
 q^uo ad cōplementū accidentale, z^o ut p^r operi^o intelli
 gatur virtus applicata, ea p^ruati loquendi qua nomen
 eāz tribuit^r effectui in quo manifestat^r. ita se expli
 cat capite d^r Th^o quoties iⁿ ait 4. Ad Verba autē
 d^r Naban qui d^r q^d cū de anō deberemus dicere p^r p^rie
 q^d operat^r dicimus abusiue cum eē. V^o ex illis verbis
 potius colligi o^{pp}o^o, q^d tribuimus operatiō^o effūm suz eāz
 & non suū nō^o p^r hōpū, quatenus nomen eāz tribuit^r
 effectui. itaq^{ue} q^um rāe operatiō^o non est fact^a in loco, si dū
 operat^r dicimus q^d est abusiue & p^r hōpū loquimur. q^d
 exist^{it} in loco non consistit in operatiō^o, s^{ed} in eo en quo
 seq^uit^r operi, s^{ed} in applicatiō^o virt^{utis}. (ut statim dicet^r) &
 iuata hęc interpretanda sūt Verba que subdit^r d^r Th^o s^{ed}
 q^d anō est qualib^{et} subā inuaponea non pot^{est} eē in loco nō^o
 p^r operi^o q^uo effūis aliquis in eo cāat. intelligi^r de eē p^r
 operi^o q^d est abusiue seu cōpletue, q^d supponit eā
 simpl^{iter} & p^roprie. Eddz m^o intelligi q^ui d^r q^d re^o
 inuaponez conuenit eē in loco ut operant^r in operatiō^o, q^d
 non p^r cōtinentias quantitatuas s^{ed} virtuales, que expli
 cat^r p^r operi^o. Eddz m^o d^r non eē inconuenient^r anō nō^o
 eē in loco aliquo si nihil operet^r l^o applicet virt^{utem}, ita
 explicanda sūt oīa alia Verba d^r Th^o citata in illo arg^o
 Ad conf^{er}ē d^r Th^o p^r applicatiō^o virt^{utis} intelligere q^d con
 taktu virtuales, eēt cōtaktu ille p^roprie est cōmūat^r sal
 uat^r in applicatiō^o virt^{utis} ante operi^o, & de illo sic sup^rto
 Verificant^r d^rz ibi relat^r ex d^r Th^o in^{tr} cōtaktu quanti
 tatiuū & virtuales. Nā illa applicatiō^o virt^{utis} que se tenet
 ea p^r anō, & p^roinde est indurribilit^r pot^{est} eē ad istū illud
 ad q^d se extendit s^{ph}era aliuūtat^{is} amōcti, q^d ita p^roprie

non verificatur de ang^o rae operatio^o hancumit^o, que si
 diuini tangit et diuini e, atq^o adeo d Th in illa d^oia
 non facit huc sig^o. Sitr 2^a d^oia et verificatur resp^o
 applicatio^o virt^o angelic^o, q^o p^oter e ang^o h^oic virt^o
 sua applicata ad intentiona eius in q^o debet operari, q^oq^o
 ibi de falso operetur. Ex hoc et constat nihil vl
 terius concludi ex 3^a d^oia ibi posita, Quando aut^o co
 cludit d Th q^o ex his que s^ont unu^o sm^o contactu virtutis
 non resultat unu^o simp^otr, q^o im^o s^ont unu^o in agendo et
 pati^ondo velle concludit q^o p^o solu^o contactu virt^o frunt
 unu^o in agendo et pati^ondo entitat^o, lz huc vnit^o com
 pleat^o accid^ontal^o p^o oper^o.

Ad 2^a conf^o conu^odi^o ma^o e^o ad min^o d^o q^o lz sepe sz
 p^oter d Th assignet repugn^o ut plures ang^o sint simul
 in eod^o loco ex repugn^o operatio^o, imo ex repugn^o eff^o
 eo q^o unu^o num^o non pot^o pendere a pluribus caus^o tota
 lib^o non subordinatis, e^o ead^o ista repugn^o i^o e^o rati
 cal^o consistit in ip^ota applicatio^o virt^o, q^o si repugnat
 q^o de falso unu^o eff^o dependeat a pluribus illis caus^o
 non subordinatis, q^o est confusio operatio^o. ita ce
 te repugnat q^o sit aptus natus dependere ab illis, q^o
 e^o si plures ang^o h^oerent suas virt^o applicatas ad eund^o
 locu^o, ut ibi constant eund^o eff^o sub ead^o rae fort^o.

Ad 3^a conf^o conu^odi^o mai^o e^o ad min^o d^o q^o quo
 ties d Th q^o ex diff^oultu operatio^o detineret ang^o e^o
 in loco virt^o nom^o eff^o ad significand^o caus^o, et p^o
 p^oter log^o in ord^o ad nos, quibus no^o pot^o constare de ap
 plicatio^o virt^o angelic^o ad locu^o nisi ex oper^o, et ita
 sensus eius e^o q^o si ang^o nullibi applicet virt^o operat^o
 ut operetur nullibi tamq^o in loco erit.

Ad 4° conf p^ost q^o i^o ut q^o si v^ol^oq^ous cap 2 in
 fine, q^o aliter deus et aliter ang^o int^o in loco q^ont^o ad
 hoc q^o existit ang^o in loco p^ocedit oper^o, eo q^o e^o alio
 agentis creati et limitati qui p^oinde non operat^o ad
 quacūq^o distantia, neq^o ex se h^o e^o p^ontes o^o loco atq^o
 adeo conditio talis agentis e^o p^opinquū e^o p^ont ut in
 illo operet^o. Deus v^o h^oae conditio non indiget, q^o ex
 vi immentitatis suae operatio fit i^o p^ont o^o effectui
 et ideo non requirit alia p^opinquit^o, q^o ex nat^o sua
 h^o intimā p^ontiā ad locū.

L^o q^o cū alio dei transiens que recipit in loco
 in alia creat^o supponat alio dei immanentes cuius ef
 fectus e^o, possumus nos et^o dicere q^o illa se h^o ad modū ap
 plicatio^o virt^o, atq^o adeo q^o ang^o et deus p^oportionabil^o
 se h^oant ad locū.

Ad tellim^o d^o Damas q^o ex illo tm^o h^oeri ang^o ibi e^o
 intelligibil^o vbi operat^o, q^o nos libent^o fatemur. Et
 nūq^o de q^o oper^o sit rāo factis ut ang^o existat in loco
 et et^o si diceret^o l^o alius sanctorū exponendus e^o ut
 d^o Th^o et^o abutit^o, siue de complem^o accidentali ad exis
 tendū in loco.

Ad L^o p^oiale nūq^o mi^o non n^o requirit^o ut vnū tan
 gat aliud q^o aliq^o operat^o in illud, nā locati tangit
 locū, et nihil operat^o aut ponit in loco, d^o q^o ang^o
 tangere locū metaph^orice tm^o contactū virtutis, q^o ex
 modo se h^ondi ad illū p^ont in illū pro suo plausu pro
 xime operari, nec rel^o continentis ad contentū funda
 tū in aliqua alio, sed in modo reali se h^ondi, qui in
 quodā continentia quantitativa e^o p^oria l^o metaph^orica
 et virtuali consistit. Adde q^o contin^o illa que e^o tm^o ap
 plicatio^o virt^o, nō e^o o^o sine alio, imo nec sine alio.

hancumque saltem virtuali, & tales sint alio^u intel
lus & volunt^u quas exposuit. Caiet.

De snā dñi Caiet dñm vñ illā eē oīū p̄labi
līū^{as} & dñi conformiores, atq̄ adeo amplectendā, quā
h̄ bene explicat & defendit Bonet. Cū quā solz res
lat̄ aduersz qđ vt anḡ sit in loco non requirit p̄actica.
cogni alius operatio in particulari exercendē, neq̄ qđ
ad tales particularis oper^{is} cognita sit p̄a executiva ex
pedita. I qđ talis in part̄ sit p̄ volunt̄ a p̄bata &
elicta ab anḡ vt illā exerceat. p̄to n̄ sat eē anḡ eē
ibi applicati, parati & in p̄ocinto ad operandā quā
cūq̄ oper^{is}, h̄ non determinet de aliqua in part̄. Sat
itaq̄ erit vt anḡ sit in hac aula qđ ex imperio dei
hic applicet suā virt^u ad operandū qđ deo placuerit, h̄
non cognoscat in part̄ quid sit operaturus, imo vt Caiet
d̄ erit t̄ localr̄ eē, si postea nullā operetur alio^u, &
f̄p̄t̄ si aliqđ oportuerit operari in alio loco neesse erit
illū locū deserere. & hoc in anḡ ab alio alligatus ali
cui annulo l̄ imaginī vñ ibi manere localr̄, nō q̄ semp
operetur, aut heat animū operandi aliquā oper^{is} in part̄
p̄ qđ expeditus e ad faciendā oper^{is} sive sit h̄c l̄ alia.
Hec snā p̄ i ex impuon̄ aliorū snāz. 2. q̄ dñi
h̄ e alibi sepe capse d̄ anḡ eē in loco p̄ applicatio vir
tutis qđ sepe repetit̄ art̄ seq̄. 3. q̄ dñi quotlib
i art̄ 4 postq̄ dixit anḡ eē in loco p̄ oper^{is} quomūq̄
explicat quid nom̄ operatio sit intelligendū & d̄. Si
quis velit virtutis contactū oper^{is} vocare p̄p̄t̄ qđ oper^{is}
& p̄p̄t̄ effū virt^u, dicat qđ anḡ e in loco p̄ operatio
in quo manifeste d̄ qđ pro tanto dicit p̄t̄ qđ anḡ e in lo
co p̄ operatio quāz oper^{is} sumit̄ pro ipsa applicatio, ea
p̄h̄t̄

optimus locus dñi.
pro hac snā.

placuit qua effus sumitur pro caa, & id qd e p priu caa
 tribuitur effusi qd virtus caa in effu exprimit & manifestat.

4 qd illo m' facilius & euidentius soluuntur difficulte
 quas patimur si alios modos sublineamus, explicat
 n multo melius quam appropinquatio ad partu p'ced
 dat operi, explicat etz convenientia proportio que e
 agentiu corporaliu & spualiu ut prius iungantur patto
 q operentur. explicat p' qd quom' r'io factu existendi in loco
 sit intrin' angelo. sit etz manifestu quom' ang' pot
 sit ee in maiori l' minori loco. T'ibi ad equato l' m' qd plus
 l' minus applicat sua virt'. intelligit etz quom' ang'
 moueat motu locali proprio sibi intrin' inhaerent. Ede
 niq' intelligit quom' ang' & aie' separatz sint in caelo em
 piteo tamq' in loco. Sint vtiq' tamq' in loco p' applicatio
 virtutu non sol' qd locus ille e congruus cōtemplatio
 d' qd expeditio sint ut faciant qdqd diuine volunt' pla
 citu fuerit. qd autz aie' separatz sint in loco p' appli
 catio virt' si aliz subz spuales d' expre d' Th in q' de
 aia art 21 ad 15 vbi ait qd aie' que sint in inferno vni
 untur illi loco eo m' quo alij sp'us vniuntur locis corpo
 reis p' contactu virt' quib' non sint ipsoru motores. Idz
 d' Caiet 3 p' q' 52 art 2 dicens qd l'z aie' separatz ex
 propria r'ae non conueniat agere in corpus alio' aliquo
 que sit vere motus, m' ex ord' diu' prouidentiz sint age
 re & pati idz genus motus quod dicitur moueri ang' -
 Ex quo restat soluta' difficile illud aie' de exist' an
 gelorum & aiaru in caelo emp' -

Ad aie' d' hanc snas l' qd p' applicatio virt' nihil ex
 plicat a Caiet, qd sit extra genus operatio immanentis
 talis n e operi practica intellus. talis expeditio requiritur

Te
 exp

ex p^o p^og^o executus, & talis demig^o & approbatio Volunt^o
 Operi immanenti non pot^o e^o r^oo factis constitutendi an^o
 in loco, q^o p^o applicatio Virt^o non e^o in loco. p^o m^o i^o q^o
 ad eundem in loco requirit^o cōtactus ad illū, at r^oo alio^o
 immanentis nō e^o intellig^o cōtactus ad aliqd^o extrinsecū, q^o
 operi illa o^o manet in agente. Z^o p^o m^o q^o operi immu-
 nens intellū & Volunt^o o^o abstrahit a t^ope & loco, & pot^o
 fieri ubiq^o & quicūq^o p^o n^o d^o Th^o ut q^o cœli empiricū
 nō e^o simpl^o de necessit^o cōtemplati^o s^o de congruitate.
 3. q^o operi immanenti intellū & Volunt^o nō sit certa
 spherā ex p^o s^o, s^o pot^o ad totū vniuersū trāsi, imo si
 mul pot^o respicere plura loca, atq^o ita si eēt r^oo factis exi-
 tendi in loco, posset an^o eē in toto vniuerso l^o simul in plu-
 ribus locis.

V^o q^o p^o applicatio Virt^o angelicę nulla alio dero-
 rat^o que factis sit extra q^ont^o alio^o immanentis, nihilq^o
 importat^o virtual^o, aliqd^o de q^o alio^o trāsuanti, q^o illo^o
 practica cogn^o, & volitio & p^og^o executus ex p^oditio, & vir-
 tual^o trāsiens. Negat^o aut^o q^o operi que factis e^o imma-
 nens si sit virtual^o trāsiens nō possit p^otenere ad r^oo^o
 factis qua an^o se constituit in loco. Ad 1° p^o batio^o
 m^o q^o alio^o illa que e^o virtual^o trāsiens sufficit
 ad saluand^o cōtactū virtualit^o in aliqd^o extrinsecū p^o modū
 vniuersi ad locū. Ad 2° p^o batio^o negat^o q^o alio^o que
 e^o virtual^o trāsiens abstrahat a loco & t^ope, imo conue-
 nit p^o se ad^o ad operi faciendū in ord^o ad illud t^ope & locū.
 Ad 3° p^o batio^o eod^o m^o q^o n^o illa alio^o concernit ad^o ad
 virt^o operatiuā ang^o non pot^o ad plus se extendere q^o p^o
 sa virtus operatiua, & ideo nec potest eē in toto vni-
 uerso nec in pluribus locis ad^o equalit^o.
 Si aut^o quærit^o an ip^osa virtus ang^o operatiua, an v^o
 alio^o.

alio qua applicato hęc virtus operat̄ sit anō rāo
 factis existendi in loco. Vt mutū p se p̄cipit̄
 ex utraq̄ sū quod respiciūt locū integratū totā rāo
 factis rāo

Id e rē^o difficilis q̄ locatū denominatū reali a
 loco, at anō nihil h̄t a loco nec locus ab anō a quo pot
 sit reali denominatū tuata h̄t snas, q̄ p applicatio virt^o
 non e in loco

Vt locū sōs recipere ab anō p applicatio virt^o illius
 relatio p̄sentiat̄ seu propinquat̄ quę rel^o pot̄ cōtū
 gere in loco p mutatio^o locati, s̄t anō qui mutat̄ appli
 cando suā virt^o s̄t locatū corporale nihil ponit in loco
 nisi relatio p̄sentiat̄ seu propinquat̄ quę contūgit̄ cō
 applicatio locati, & ex hoc et̄ in ip̄o anō utuliat̄ r̄t̄
 rel^o p̄sent̄ & propinquat̄ ad locū

2° anō e eandē snas. corpus x̄ sub sp̄ibus s̄cularibz
 contentū e ibi p̄ modū rei sp̄ualis non p̄ modū quanti
 tatiū, q̄ non posset tali m̄ contineri sub sp̄ibz, & h̄
 non e ibi rāe alicuius alio^o neq̄ et̄ h̄ ibi applicatū
 virt^o ad operandū q̄ subā sp̄ualis non e in loco p̄ alio^o
 nec p applicatio^o virt^o ad agendū

Vt corpus x̄ non e sub sp̄ibus tamq̄ in loco, id con
 tinet̄ ibi ex vi conuersionis subālis in quodā sup̄nāli
 inexplicabili, ad quę non requirit̄ op̄i aut applic^o virt^o
 Nec dōbat̄ qd̄ alio conuersiua transit̄ & h̄ qd̄ mane
 at ibi illo m̄ corpus x̄, q̄ modus ille h̄m̄ contēq̄r̄ effi
 cienti ex vi conuersiō^o. Neg et̄ dōbat̄ qd̄ sine cōuer
 sio posset ibi e illo m̄ corpus x̄, Nam ut carit̄ d̄ 3 p
 975 ait 2 posset deus ibi retinere subā^o panis p̄ue
 rante corp^o x̄ eodē m̄. & contr̄ sine cōuersiōe a p̄io posset

illo nō constituitur corpus & simul cū subā panit sub
 illis spebus. Hoc cōtra non obstat, tm̄ nō probat qđ
 ille modus cendi corp^{is} & ibi non sit ex rāa rei alligatus cō
 uersio, sed pot^{est} aliter fieri a deo. Et non probat qđ ille sit
 modus cendi in loco.

Dub^{us} Vlt^{imo}. Vex eo qđ ang^{ulus} applicatur alicui
 loco seu spatio resultat in ipso Verū & reale Vbi,
 it resultat in corp^{ore} ex eo qđ loco Vniatur.

Vr̄ qđ non i qđ d^{icitur} Th^{omae} 1 sent ad Simbal d 37 q 1 art 1
 ad 1 d^{icitur} qđ ang^{ulus} non h^{abet} maas ad Vbi, id est nō est subm̄ ali
 cuius Vbi, qđ non resultat in ang^{ulo} ex eo qđ constituitur in loco.

Confr qđ deus tm̄ sua subā p^{ro}sent e loco seu spatio, &
 h^{abet} in deo non resultat tale Vbi qđ inapax est illius qđ
 id est in alijs subā spualibus.

Confr. qđ in aīa rāali exiſtente in corp^{ore}, non ponit tale
 Vbi qđ neg in ang^{ulo}. qđ tenet ex parte rāi & unū p^{er} qđ
 illud Vbi deberet e^{ss}e maale, qđ conueniret aīe rāe corp^{is}
 cū non niti rāe corp^{is} sit in loco.

De arg^{umentis}. Vbi ideo ponit resultat in rebus corpora
 libus qđ cōtinentur & conmensurantur loco. p^{ro}p^{ter} nō cau
 satr a loco in re locata & non est conuerso, Id locus ang^{ulus}
 non continet ang^{ulum} nec cōmenturat illū, vt apertū est
 d^{icitur} Th^{omae} in art^{iculis}, qđ in ang^{ulo} non est ponendū aliqđ Vbi.

Confr. qđ si a loco corporali causatur in ang^{ulo} aliqđ Vbi
 illud est corporale / spuale, & est non pot^{est} ut p^{ro}ter, nec est
 qđ spuale nō pot^{est} causari ab aliquo corporali, saltem
 p^{er} modū cāe spualis it Vbi causatur a loco, qđ tale Vbi nō
 est ponendū in ang^{ulo}.

3. ab quo a quo ang^o mensurati nihil causatur in illo a quo reate & intin^o denominatur. Neg. et a tpe^o ang^o quo quidam alio^o illius mensurati q^o nec a loco q^o p^o a parit^o t^o, & ang^o p^o. q^o non apparet ad q^o p^odicam p^o t^oneat illud q^o ab quo t^o tpe^o causatur, & edis in no apparet ad q^o p^odicam possit p^o t^oneat illud vbi cu no relinquatur ex adiacentia loci que e dif fin^o p^odicam vbi.

Vlt. illud vbi no pot^o identificari cu loco ang^o q^o no potest ang^o denominare intin^o, nec pot^o identificari cu suba ang^o, q^o vbi corp^o et no identifi^o cu suba mali, nec identifi^o fr cu intellu^o l volunt^o ang^o, q^o no e maior r^oo de vno q^o de alio & cu ambobus simul no pot^o, & demig non identifi^o cu ali qua op^o ang^o q^o p^o op^o no e in loco, q^o cu no sit auent^o ad op^o p^ofectu^o & completa v^o p^o se heat absoluta entit^o tale vbi ascendens non e.

Aligui graues auctores non agnoscunt aliqd vbi distinctu a loco, aut trus aliquos dist^o a loco & a sub^o acquiritu^o p^o motu localis, sed dnt trus motu localis tm e^o aproximatu^o e^o ad locu^o, q^o motu localis non e nisi aproximatio ad locu^o atq^o adeo q^o aliqd tm dr e^o in loco p^o extinteca denomin^o p^oductu^o l sup^o ab ipso loco, si aliqd tm dr vestitus a velle, hoc dnt ita contingere in rebus corporalib^o. quo sup^o conr dnt q^o in ang^o ex eo q^o e in loco l p^o motu localis ad quirit locu^o, no resultat aliqd vbi, l aliqd reate trus l no dnt a quo intin^o dicatur e^o in loco, sed tm ita denominatur ab extin^o.

Dnt 2° q^o si aliqd tale vbi resultat in ang^o illud e r^oo factu^o qua ang^o constituitur in loco, & e fundam^o s^o q^o fundatur re^o p^osentia^o qua ang^o refert^o ad locu^o.

Dico 1°. nuntu^o e ex eo q^o aliqd corporeu^o constituitur in loco q^o resultat in eo modus quidam reate intin^oteus & au^o

dent a quo intrinsece denominatur pertinens ad speciem. *Secundo* dicitur ubi. Hec est vis sua, et sic ex receptis diffinitio biliteri quod ubi sit illud quod relinquitur ex adiacentia loci.

Dico 2. et si illud ubi seu modus admittat necessariam resultare in rebus corporeis ex eo quod collocaetur in loco, non est necessarium quod necessariam ponatur in angelis, ex eo quod in loco constituitur. *Primo* non intrinsece locum corporis est corpus contentum et aliqua habitudo, qualiter non est locum angelicum ad angelum, quod ratio illius possit aliquid resultare in corpore quod non resultet in angelis. *Primo* autem ratio locum corporeum vera continet corpus locatum et mensurat illud, locum autem angelicum nec continet angelum nec illud mensurat, quod cum de hac causa ex loco materiali resultet illud ubi in locato non sequitur quod resultet in angelis.

2° p^o. ex eo quod locatum corpus se habet ad locum quasi passivum continetur non est commensuratum ab eo nihil ex locato resultat in loco nisi sola relatio, et ideo quod locus quasi activus continet et commensurat locatum aliquid causat in ipso, sed locus angelicus habet se passivum ad angelum, angelus vero se habet activum quod passivum ex angelis aliquid resultabit in loco, quod ex loco resultet in angelis, atque adeo non necessariam resultabit ubi.

Dico 3. probabiliter est quod si in rebus corporeis ex eo quod intrinsece in loco resultat reale ubi a quo denominatur realiter et intrinsece, ita ex eo quod angelus collocatur in loco resultat in illo reale ubi a quo dicitur intrinsece et realiter ubiatus, ita Scotus in 2° d. 2. q. 6 ad ult. et q. 2 § ad ang. q. 1° et in 4° d. 10 q. 1 § q. 1°, cap. ad illa art.

Primo quod ex eo quod corpus est in loco resultat in illo forma quod intrinsece in qua formaliter dicitur ubiatus, sed angelus est in loco et illi realiter unitur quod est dicitur realiter ubiatus ab aliqua forma intrinsece quod ex tali reali unione resultat.

Consequenter quod ex contentu quantitatis qui est intrinsece locum et locatum, resultat reale ubi in rebus corporeis ex se contentu ubiatus intrinsece

intr ang & locu resultabit simile vbi q̄ J.

Nu dicitur qd locus materialis continet & mensurat locu, ang
v non continet nec mensurat locu, q̄ vbi qd resultat in re cor
parea ea loco, non resultat nec continetur / comenturatio. Idem
eo p̄t̄e qd corpus ibi locale existit, cu q̄ ang est locale existit
in loco nuncu erit qd inde resultat reale vbi p̄p̄tionabiliter
sit in corpore, quod resultat non debemus intelligere p̄ modu ali
cuius efficientie p̄cipue dicit q̄ nihil tale pot a corp̄ causari
in ang, sed potius debet intelligi p̄ modu cuiusdam causalit̄ factis sal
tem idultia, eo in quo gemma erat ornata in annulo, no p̄
modu caus̄ efficientis, sed quodam p̄ modu factis.

Dico 4. si illud vbi ponatur in ang non debet poni quasi
aliq̄ p̄ se & directe productu p̄ alia volunti. (vt assereret au
thores i sup̄ citati dub p̄ca, sed ponendus e quasi quid resultat ea
exista ang in loco, & ex vi realit̄ unionis angelicę ad locu, qd
proinde non potest e ang r̄o factis existendi in loco. p̄ hoc
q̄ nulla alia r̄o e efficaciter convincens illud vbi e ponendus
nisi vt saluti q̄r̄ ad hoc p̄p̄tio intr corp̄ & sp̄, sed vbi in
corp̄ibus ponitur, vt qd resultat ex exist̄ corp̄ in loco, q̄ eod̄
m̄ p̄p̄tionabiliter ponendus e in ang.

Dico ult. si semel admittatur vbi illud ponendus e in ang ab
illo pot aliquo in ang dici situatu, loco contentu & comentu
ratur. Explicatur hoc sup̄ l. qd ille denominatio simpl̄ &
sine additu negande sit de ang vt in art̄ d̄ Th. 2. qd ille
denominatio non debent convenire ang. i & factis r̄o illius
vbi, sed cop̄lective tm̄, & quasi ab effecta, in quo manifestatur
causa aqua e illa denominatio, si n̄ applic̄ virt̄ e que i & factis cor
lituit ang in loco, ita ipsa e que i situat, i mensurat, & i fa
cit loco contentu eo in quo illa conveniunt ang, & q̄ ab illa ap
plicatio causatur illud vbi, p̄p̄ ab illo vt ab effu & cop̄lem̄
p̄nt ille denominatio denomi qd p̄t ex d̄ia intr ang & res
corp̄

corporea, nã rei corporea nõ sãbz dr̄ situari q̄ e in loco su
 periori l inferiori. Id est q̄ quilibet eius pars e in peculiari
 situ. Una in p̄ Superiori et alia in p̄ inferiori, imo et punc
 tu h̄t speciales positio^{es} in continuo, ang^o v̄ eo qd̄ e totus in toto
 loco et totus in qualibet parte, ut patet quia e indivis^{us}, nõ e illo
 m̄ situatus. Ad h̄m in ord̄ ad totã uniuersã, eo qd̄ quilibet locus
 signatus in uniuerso l e dexter l sinister l surtu l deorsu
 Et ideo n̄erã e qd̄ ang^o occupans locũ illũ eodẽ m̄ possit dici
 e surtu l deorsu, atq̄ adeo illo m̄ situari, non sit puncti aut
 aliqua pars l auens corp^{is}. Ad modo explicato. Et hoc etz m̄
 pot̄ dici loco comensuratus, nõ qd̄ locus sit mentura ang^o sube
 aut virt^{us} eius, Ad q̄ ex utroq̄ sit p̄portionalit̄ corresponden
 tia in suo ord̄, quanta n̄ e quantitas motus ex p̄ loci, tanta
 e quantitas virt^{us} ex p̄ ang^o attingent illã, Et eodẽ m̄ p̄por
 tionabilr̄ pot̄ ang^o dici contentus loco, non qd̄ alius se heat
 locus erga ang^o continendo illũ, q̄ potius illo m̄ se h̄t ang^o ad
 locũ sit aia ad corpus. Ad ex eo qd̄ ang^o ita debeat ad illũ locũ
 ut non sit extra illũ, Ad p̄t̄e intra t̄rã illius se claudat et
 hoc m̄ pot̄ dici contentus loco, itz aut̄ denominatio que e p̄
 se et foris sumunt̄ ex applicatio^{ne} virtutis angelicã ad locũ p̄nt
 aliquo m̄ tribu^{ti} ip̄i vbi qd̄ resultat ex exist^{entia} ang^o in loco, qua
 si ab effectu et complemento (ut dicitur e, alias nulla eẽt deno
 min^{atio} supra ab ip̄o vbi id frustra poneretur.

Ad 7° q̄ d̄ h̄m intendere qd̄ in ang^o non sit p̄as ad vbi
 qd̄ resultat ex continentia, circũscriptio^{ne} et comensuratio ad
 locũ, non aut̄ negat p̄as ad vbi qd̄ resultat ex positio^{ne} qua
 ang^o se parit in loco.

Ad 1° cons^{ideratio} q̄ d̄ si dicitur p̄r sua immobilit̄ e incapax
 actus motus localis ita incapax e eius qd̄ conegri ad motũ
 localem, itz p̄r vbi, ang^o aut̄ et motũ localem h̄t et capax

e eius qd ex motu locali potest resultare.

Ad 2^{am} conf. 1^a qd cum aia ratur existens in corp sit
 parte totius non oportet heat speciale vbi, qd existet in lo
 co p existentia totius, et mouet localiter motu totius. Neq
 inconuenient qd motus ille sit corporalis qd ratur vno sp^u ad
 corpus v medio corp^u, bene pot illi competere auius corp^u. Et
 e d e aie qd spuale e coicatr mag corporali p^o vno
 illius ad aia^s.

Ad 3^{am} 1^a qd ut resultet vbi in re locata non requirit qd
 p^o p^oie continetur v comenturetr a loco, qd sat e qd ita sit in
 aliquo loco qd non sit extra illu qd certe reperit in ang^o.

Ad conf. 1^a qd illud vbi e aliqd spuale e no cauat^u in
 ang^o a solo loco corporali, qd ex locali vno ang^o ad locu, et
 et ex eo qd ang^o e in loco sibi couenienti cauat^u in eo gaudi
 um spuale. Et ex eo qd e in loco discouenienti cauat^u spua
 lis hilitas.

Ad 3^{am} negat^u qd qd cui^u quo mensurat^u ang^o no e aliquas
 mentura extrin^{ca}, qd e ipsa duratio ang^o intrinseca, qua in suo
 proprio e p^oseuat, at v locus v sp^u int^u mensura extrin^{ca} reu
 corporaliu, et ita non e ead^u ratur.

Ad si dicat^u qd e tm vnu cui^u in ang^o p^o felicit^u qd e mentu
 ra alionu, tunc conr 1^a qd ex illo et cauat^u aliqd reale
 intrinseca in aliq ang^o, a quo intrin^{ca} denominant^u gaudium,
 v p^oportionalit^u dim e de sp^u anocluu. Cu aut^u querit^u ad
 qd p^odicam illa p^oineant d^o dico. qd illud qd relinquit^u in ang^o
 ex ee in loco p^omet^u redukt^u ad p^odicam vbi, si n locu vno
 no e p^o p^oie qd metaphoric^u locus, ita v vbi qd relinquit^u ex
 illo, cui^u aut^u qm modus sub^o e imp^o felicit^u pot^u reduci ad p^o
 dicam sub^o, v id^o poterit dici de eo qd relinquit^u ex quo.
 l si placet reducat^u ad p^odicam quando p^o p^o r^u silitud^u qua^u ht ad
 quando maale.

Ad vlt^u authoris cit^u dub^u p^oced^u d^o illud vbi identificari

cū subā ang. Nos dicimus qd si ubi qd resultat in rebus corporalibus ea eo qd sint in loco identificati cū eo qd e rāo solis corporibz ut sint in loco sū cū quant loca h, sic illud ubi spūale angelicū identificati cū ea quæ e ang rāo solis existendi in loco.

^m
Art 2. ^{us} U angelus possit eē in pluribz locis simul?

1^a conc. Angelus non e ubiqz neq in pluribus locis, d in uno tantū loco.

2^a conc. Non e necessū qd locus ang sit indivisibilis in situ, d indifferenti pot eē divit^r l indivit^r, mata l minor pro volunt^e ipsius ang volentis occupare locū.

3^a conc. Dicitur sint in loco corpus, angelus, & deus. nos corpus e circumscript^o, ang diffinitive, deus neutro m qd est ubique.

Dubiū 1° est ipsa quest^o art^o U sū ang^o pos sit eē simul in pluribus locis?

In quo supponendū e i^o dubiū illud non procedere in ad^o ad pot^o dei abstractā, & in ad^o ad plura loca adq^{uata} ang. nam de hoc e ead^e difficultas de ang^o & de corp^o ribz de quo in p^oha, nā q^o quest^o procedit in pot^o naales.

2° supponendū e dubiū illud non procedere de pluribz locis adq^{uatis} virtuti angelice, nā eo ipso qd aliq^o sit locus adq^{uatus} ang significati qd existendo in illo nō pot aliquo m^o existere extra illud, aliter ille non eēt locus adq^{uatus}.

3° suppon^o e non procedere dubiū illud de locis inadq^{uatis} continui^o integantibus unū integrū locū. Nam hoc m^o e

certū e apud oēs posse anō eē in pluribus locis. imo
 totū anō eē in isto illo loco eē totū in qualibet parte seu
 loco partiali integrante illū integrū, sicut illa aīa e in isto
 corp^e e in qualibet p^{te} eius, ita si q^o anō sit in ista hac
 aula, et e in qualibet loco partiali eius integrante totū
 tum locū.

Difficultas autē erit an anō possit eē simul in pluribus lo-
 cis partialibus nō facientibus unū integrū, eo q^o in se sint
 disīti e discontinui, ut si eēt in extremitatibus aulę e
 non in medio.

In qua re scotus in 2 d 2 q 7 § in ista q^o, e Gabriel q 2
 art 3 dub 3 dnt neutra partes posse efficaciter publicari. Mo-
 lina v^o ti conē 3, e Valquez dub 1 cap 2 dnt impos eē anō
 in duobus locis partialibus nō continuis simul collocari, citant
 pro hac snā flens 2 p q 32 memb 3, d Bonau in 2 d 2
 in 2 p^o dnt art 2 q 2 in corp^e. Agidi in 2 d 2 in 2 p^o dnt
 art 1 q 2. Argentina in 1 d 37 q 1 art 2 conē 2. Ricardus
 art 2 q 3. Sed tenent alij iuniores doctri qui putat eē snas
 d Th h, e in 1 d 37 q 3 art 2, e citat Agidi ibi q 3, e spe
 ponū in 2 d 2 q 3 art 1, citat et Fernu 3 d 9 cap 63, eo
 q^o ibi dicat anō nō posse eē in pluribus locis nisi accipiantur
 ut integrantia integrū unū locū, q^o locis discontinuis con-
 uenire non pot, e in eandem snā vocat Moulon sup cap
 11 numer 9 75. e p^o hū snas.

Id tenet Curiel

I arg. nam d Th h e in 1 dnt cit^o expre dnt anō nō
 posse eē in pluribus locis q^o e finitę virtutis.

Dices debere intelligi q^o nō possit eē in pluribus locis,
 factis distinctis, bene autē in pluribus distinctis maāt, sicut
 est vna alio significat cerā, e indurat lutū qui sūt di-
 uersi effus maāt e facti sūt vnus pro vt cōparantur ad vna
 virtutes alia sūt, ita anō poterit eē in diuersis locis
 discontinuis, que sūt plura maāt, facti v^o sit vnus in locus anō?

Ad hoc e d Th ubi r qui admittit qd deus pot ee
 in pluribus locis & non angelus, & in certu e qd oia
 loca lz intr se maale distinguant, In in ord ad virt dei
 comparant p modu unius. si o ang ex eo no e in plu
 bus locis qz no e in pluribus foris, lz sit in pluribus maale
 seqr nulla ee diuis quz assignat d Th intr deus e ang

Confr ex eod d Th in illo art cit ad ult ubi cu propo
 suit sic ang de agent cuius virtus exedit illud in qd
 operat, pot etz ee aliud operari, Ad virtus ang qz ex
 edit hoc corpus ee quod operat q potuit etz ee aliud
 operari, & ita erit in pluribus locis. I d Th qd quis vir
 tus ang exedit hoc operatu exultu quali quantitate co
 tinuz ee qd possit ee aliqd maius operari, In no exedit ex
 cessu quantitate discretz qz no pot nisi ee vnu operari
 sive illud sit magnu sive parvu. In qua solutio mani
 feste vr d Th reputare imposs qd angelus operet in plu
 bus discontinuit, & conr qd possit ee in pluribus locis maale

Confr 2 qz arg^{tao} quibus d Th arguit a filo art In in
 tendit pbare ang posse ee in pluribus locis discontinuit
 maalebus & inadeguatiz, & In d Th I ad illa arg, q^{tao} sen
 sit qd no probat sufficienter intentu

2 argt. Si ang hunc virtut sua applicata ad
 aliqd corpus deus virtute sua abstracta poneret corpus illud
 in duobus locis, ang In manent in corp illo In qd erat
 in e loco, & huius nulla alia raa ee pot nisi respuantia
 qua sit ad eundz in pluribus locis discontinuit q illa occupa
 re no pot. si mi qz alias ex naa rei sequebatur quod an
 gelus collocandus esset in duobus illis locis in quibus a
 deo constituebatur corpus. ee quod ipse angelus operabatur

si et regubatur qd aucta que erat in illo ponitur in plu-
 bus locis et ponatur caput in quo erat subiective.

Confr qd ex natura rei necesse est qd ang sit localis ubi est sua
 operi, id operi qua ang operabatur in illud corpus necesse erat
 in illis duobus locis in quibus erat corpus qd angelus o
 si alias ibi non ponitur huius ratio erit repugnans qua sit ad cor-
 du in locis discontinuit.

3. Duo loca discontinua et contenta intra sphaera ac-
 tivitatis ang comparantur p modum pluriu ad virtutes ope-
 rativa ang q non pot ang simul ee in illis duobus, qd te-
 net ea ratio acti, et ang p, qd si duo illa loca comparantur
 ad diversas ang hnt res pluriu ppter dist^{as} qua hnt intr
 se que sint inadeguata respu virtutibus illoru q et respu
 erudis ang hnt res pluriu locoru cu maneat ead ratio plu-
 ritalitate sly distantia / discontinuit.

Dicit no ee illa plura loca duoru angeloru qd distan-
 tia sint, qd comparantur ad diversas virtutes, et ideo subdi-
 vertit rationibus formalibus, atq ideo ee plura loca facti.

3. si deus (qd pbabilis fecit opinio) constitueret unu cor-
 pus in duobus locis procul dubio illa eent plura loca, eo
 qd discontinua et distantia eent, si n continuarentur, non
 duo loca, sed unus locus eet maior maximo, q distantia et
 discontinuitas e que facit pluralit^{em} locoru, et si ratio facti
 cavilandi in illis sit unica, atq ita ang ille simplr eet in plu-
 ribus locis.

4. occupare duas partes extremas aule et non occupare
 media, e quod excellencia in qua ang excedit corp, q asse-
 lionem debent competere deo, id deus non pot occupare extremas
 partes aule et no media, q nec ang.

Confr 1. aia realis et si spualis sit et qnt ad sui ee inde-
 pendent a corp, non pot in duo corp informare, imo nec pot
 extremas partes alicuius corp informare et non media, q nec

anō id potest prestare respicere diversorum locorum
 Confr. 2. q. 101 nō potest lumen cui ad partes extremas
 diaphani diffunderi nisi illuminet partes medias, & califai
 cui nō potest ad partes extremas corpus immittere calorem
 nisi calefaciat priores & medias, q̄ nec anō potest diffun
 dere sua virtutes ad partes extremas nisi simul diffun
 dat ad medias.

5. q̄ alias legit q̄ si dividat cōnatū potest operari
 ad maiores dist^{as} sit locū eius ad quatuor cōtr potest eē
 simul in celo & in terra, q̄ e. d. Damasc. & d. illud dicit
 mī in lib. de s. ap̄to, Anō quippe qui adderat Apollolo
 in Asia oranti, rō poterat simul adesse alijs in ceteris mu
 di partibus constitutis. Seq̄ autē p̄, q̄ si partes illę distent
 ultra spherā altitudinis angelicę, in s. dist. in media non oc
 cupat, nūq̄ anō operari in maiori loco q̄ ad quatuor, & illę
 partes distent, illa dist. e. maior & non variam fortis vni
 tatem loci, q̄ anō potest operari in celo & in terra.

Confr. q̄ applicatio virt. angelicę p̄ quā anō e. in loco
 oio e. independent a corp. & eius continuit. ut dicitur est
 q̄ si semel anō potest dividere sic illa virtutes ut applicet
 ad diversas partes & non ad medias, nullas potest assigna
 ri efficaciter rō quare nō possit illa applicare ad partes quā
 tūcūq̄ distantes, dū mī in magnitud. non eandem locū ad quā
 tum angeli.

6. Ang. in nullo illorū locorū e. diffinit. aut circūscript.
 q̄ nō potest eē in illis, q̄ p̄t q̄ anō nō e. aliter in loco, anō v̄
 quo ad 2. p̄t q̄ ille modus e. proprius rerū hēntiū quā
 sit, quo ad 1. aut p̄t q̄ non ita e. in aliquo illorū locorū
 q̄ nō sit in alio ut p̄t q̄ nō e. diffinit.

Ult. nā si anō potest p̄dicto mī eē in pluribus locis, eadē
 rō potest simul moveri duobus modis localibus, nūm im.

distinctor. Vg si p loca discontinua moueat. Vetus eundem huius
 imo inha sphaera loci adaequati poterit moueri p se duobus
 motibus dist. Vg si quatenus e in vna p auct moueat. huius
 & quat e in alia moueat. deari, ex quo tamad segr qd si
 mul adquirent diuersa vbi, qd ex talib diuersionu locoru ne
 cessu erit residera diuersa vbi, p huc oia snt abstruda q ang
 non poterit ee simul in duobz locis inadaequati

Contariā snas tenent coite Thomask, Caiet. Dicitur. Camel
 h. e qd qd alij dicit ad tenet Ferrara vbi r d n expre qd
 st ex pluribus domibus fit vna ciuitas ita ex pluribus locis
 partialibus, ita ex pluribus locis partialibz integrati vna to
 talis, qz integratio no sic intellig^{da} e sicut ex pluribus partibz
 continua integrati spū continuū, dicit vna ciuitas integra
 tr ex pluribus domibus etz discontinuis, e vnus exercitus ex
 pluribus militibus. Quapropter aliqui Tho^o dnt qd sic huius
 aut in solutionibz arg^o corrupta e, vbi n d qd totū illud cui
 applicat virtus anō reputat vnus locus eius h sit continuū
 legendū e h sit discontinuū, sic n vr neceſſ legendū vt ista
 satisfaciāt arg^o, intendebat n arg^o picipue 3. qd anō Sodomo
 cet in pluribus locis illius ciuit^{is} postq in distinctis locis eius
 operabatur in vna p^{te} vāidendo in alia coburendo. Et d Th
 qd totū illud cui imm applicat virtus anō reputat vt vnus
 locus eius, h sit discontinuū. Et si ita no ligat^{ur} solo non
 quadrat nec aliq^o magis diceret d Th, videlz qd si illud ad
 qd imm applicat virtus anō continuū sit eat vnus locus
 hoc certe nemo dubitat, nec erat neceſſ^{aria} illud ad solutio arg^o

Tenant p^o snas hāc plures iuniores. Et ea tenet Mauri
 in 2 qz art 2 post 7 corā. Et Paltoli in 2 d 2 q 4 art 3
 in cap. Et e coit opinio.

Probr l. qd d Th h ad 3 manifeste supponit qd anō Sodo
 mo simul operabatur in pluribus locis illius ciuit^{is} Et hāc
 10 in illud deuorabit spina eius et regres in die vna. Et qd

ano
 0

ang' qui tpe Ezechie occidit milites Semathrib simul et in
vno momento occidit illos. idz de t' liras.

Et ex eo qd ang' simul applicat virt' sua ad operandos
in locis discontinuis intra spheram maximi loci. Tex eo qd in
illis de facto operetur, no sequit' qd sit in pluribus locis p' modis
pluribus, sed tm qd sit in pluribus inaequatis p' modis vnius
q' nulla repugnat' e' qd ita sit. ang' p' adhibitis exemplis. in
i' n' t' h' vniuersa d' vnius locus dei, et si in multis parti-
bus eius discontinuis operetur, imo et si plura alia vniuersa
produceret, eo qd ea oia sua immensitate replet dicerent' vnius
integer locus dei, qm h' in se e' in ge. rei multi distin-
guentur h' in rae loci, e' in ad' ad' diu' immensitate herens
raes. vnius, q' quia deus in sentu causal' dicitur ea in pluribus
locis quatuor, rae plura que occupat plura loca tm facti no
e' nisi vnius locus dei, quatuor illa comparata ad diu' im-
mensitate h'nt rae vnius. Sicut sol h' est e' tam diuersos effus
causas in his inferioribus, tm q' sub ead' rae causal' p' oia
illa p' modu' vnicu' comparantur ad virt' causatiua' solis, e'
ita vnicu' tm e' virtus illius qua oia illa producit. facit
ad hoc exempla de potentia, habitibus e' scijs que plurima di-
uersa respiciunt p' modu' tm vnicu'. Imo e' de ipso intellectu
de Th 7 q 52 art 2 qd p'nt qd plura, et p' modis vnius
intelligere. Et qd maius e' ipse ipse angelice (ut ex Th
dicit q 55 art 3 cu' representent p' modis natural' similitud' repren-
tat diuersa, ut diuersa sint ex p' s'bi, e' tm ex p' representan-
ti, seu ex p' modi representandi, representantur p' modis vnius
Et p'nt saluare absolute vnicu' fortis ex p' s'bi, q' cu' vir-
tus locatiua ang' sit facti vna, h' ex p' s'bi natural' sit
aliqua natural' pluralitas saluabitur tm fortis vnicu', atq'
adeo ang' existens in illis duobus locis discontinuis intra
spheram suam aliquid no erit in pluribus simpli, sed in plu-
ribus maius in vno aut facti.

Si dicat qd eo ipso quo illa loca sint discreti^o nuntii
reputati p modū pluriū, atq; si extra spherā altitud^{is} suę
operaretur,

¶ hoc e qd distantia e discretiua pasta eo qd discre-
tinua snt e distantia nihil prohibe respiciant p modū,
vnius si sint intra spherā altitud^{is} agentis, qd agent usq;
spherā suę altitud^{is} e t contera p modū vnius. Et ita vi-
demus qd ignis calefacit diuersa e distimula ligna p modū
vnius, o idipm poterit anō. p q qd ante multo magis in-
dependens e in operando a loco, e a conditionibus loci q
q libe agens corporeū.

Confr e explicat quom anō cautando plura cauet
p modū vnius. Vg Exodi 14 anō cauebat colūmā que
simul erat obscura e tenebrosa erucat^{is} Egyptios e erat
lucida e splendida illuminat^{is} israelitas. Sitr anō vnius
diuersis solon^{is} qibus caueat obscurū corp^{is}. It vnius anō p q
fecit ciuit^{is} exercitū e cōstiti vt tetr e gubernet qd munus
nō pot suffiri plura nisi posset atillere diuersis locis in quib;
viget necessitas, lz nō atillat locis intramedij^{is} in quibus aut
tentia sua nunt^{is} non e. It anō qui pcurrit Sodoma
e exercitū Semacherū sine dubio in plura opabatur e nō in
intramedij^{is}. Vbi opus nō erat anō operi. Sij et qui corp^{is}
afformat vt assumat ea illa conuertit ex diuersis rebus. It ea
acu e ex alijs vaporibus humidis e crassis e ex halatib;
teris vt dix^{is} q pced^{is} art 2 dub 3. It qd applicat altitud^{is}
passiuit nō vni tm altitud^{is} mouent e applicat nā non erit
fortasse sufficiens, id plura erūt necess^{is}. Id hec oia ita dist^{is}
operari nequaq; possent nisi p modū vnius operarent q plu-
ra comparant p modū vnius ad vnt altitud^{is} anō, atq; ita
anō erit in pluribus locis p modū vnius.

Confr qd anō in die iudicij collectū snt cineris corū quot
habuerūt in custodia ex diuersis partib; mundi vbi erūt dis-
persi, e collinget qd cineris minutissimi distent p multo maio^{is}

dicit q^d sit sphaera alkult' an^o, quos n^o sⁱ simul possent loca
 lr mouere lz sit discontinui requireret magna t^opsit mora ut
 oes colligerent in vnu ad cogagand^o corpus aliqd, max^o cu^m fact^o
 resurrectio futura sit in illu oculi' ut d^r Paulus. necesse est
 q^d ut multos simul possit an^o mouere. Et miu^o est certe q^d
 ho^o possit multos lapides discontinuos mouere Et q^d agent ca
 porale possit in plura disticta parca discontinua plures dif
 fundere alio. Et q^d an^o qui est superioris et simplicioris viet^o
 id fauce noⁿ possit. Manu panis an^o distictum est q^d p^o ma
 nut an^o ab alio m^ou^o est. Mirabile erit q^d cu^m minutis eet
 lz sit semini coriandi nulla duo grana simul ab eod^em an^o
 mittentur, id vnuq^q granu^m ab vnoq^q an^o. Et q^d possit
 foemica vna duo grana tritici mouere Et id noⁿ possit an^o

Nec refert q^d vbiq^{ue} d^r q^d possit an^o mouere plura
 si contigua sint l^o continua, noⁿ aut^o si sint discontinuas, Et idem
 mouere plures vapores ex quibus constat corpus q^d assumit
 quos mouere simul noⁿ possit si eent discontinui aut noⁿ contigui

Sed hoc nihil est q^d continuitas illa l^o contiguitas multu^m p^o
 auens et maalt se ht in ord^e ad virtutes alia^m an^o, Et q^d p^o
 lz postq^o corpus assumens ab an^o efformatu^m est, iam partes ill^o
 ex quibus constat sint contiguae l^o continuae. Et ante efforma
 tione^m corp^o erat distictu^m et in distictis locis, Et si an^o oia
 illa simul mouet et in vnu cogredat l^o coⁿponit, atq^{ue} ita agit
 in plura disticta p^o modu^m vniu^o

3° p^o hec s^ona a priori. An^o est in loco p^o volunt^o applica
 tio virtutis, l^o p^o volunt^o operatio ad totu^m locu^m et ad partes,
 q^d possit pro suo libito applicare sua virt^o ad partes externas
 et noⁿ ad medias

Si dicat hoc repugnare ex p^o s^obi q^d excedit naturales virt^o an^o
 sic applicau^o virt^o ad extrema et non ad media it^o repugnat
 atq^{ue} infirmare extrema p^o corp^o et noⁿ medias

Et hoc est q^d illa repugn^o nulla est q^d tum^o ex p^o s^obi factu^m virt^o

angelicis; sed ex p^{te} dei maius est p^{te} autem, quod non infert illa
 repugn^{ant} in virtute operatiua cui subest. Et certe non apparet
 quare an^o qui voluntarie applicauit virt^{utem} suam ad totam aulam
 et ad omnes partes eius, non possit etiam voluntarie virt^{utem} applicatam
 deapplicare ad ista aulam, l' ad quas partes libuerit, atq^{ue} ita non
 applicare, sed suspendere eam medias manente applicata eam ex
 ternas partes.

Vlt^o. nullas repugn^{ant} e q^{od} plures an^o sint in eod^{em} loco si
 in sint, sub diuersis raibus foilibus. Vg si vnus moueat par
 tem auris et alius illuminet illa, vt dicitur ait seq^{ti}. q^{ui} non erit
 repugn^{ant} q^{od} vnus an^o sit in plurius locis maabib, si in sint
 vnus locus foib, q^{ui} p^{er} q^{ui} noⁿ e minor repugn^{ant} q^{od} an^o plures
 sint in vno loco q^{od} vnus sit in plurius, et vtr^{um} illa repugn^{ant}
 ea ead^{em} radice, s^{ed} ea rae foili loci, q^{ui} proportionabilis erit in
 vnoq^{ue}. Hec arg^uo^{ne} n^{on} v^{er}o conuincit apud eos qui te
 nent an^o e^{ss}e in loco p^{er} applicatio^{em} virtutis l' p^{er} operationes
 illi aut^{em} qui dnt e^{ss}e in loco p^{er} sua subal^{is} l' p^{er} vbi voluntari
 um poterit ea solueri, sed impugnabit^{ur} alij arg^uo^{ne} fallit in
 ait^{ur} p^{re}cedenti.

Ad I arg^uo^{ne} a p^{ri}mo q^{ui} bona e^{ss}e solutio^{em} b^{ea} assignata. Ad v^{er}
 q^{ui} q^{ui} deus e^{ss}e rae pot^{est} dici e^{ss}e in loco s^{ed} foib^{is} quat^{er} rae suq^{ue}
 in mem^{or}it^{ur} seu v^{er}it^{as} aut operationis oibus int^{er}me adest
 et in hoc sentu ista v^{er}it^{as} imo e^{ss}e plura alia si e^{ss}ent, re
 putarent^{ur} vt vnus foib^{is} locus dei, iuxta q^{ui} de ipso p^{er} ista
 am^{er} di^uin^{um} caeli et terra ego impleo, et iteru^m, caeli mihi sedes e^{ss}e
 et terra scabellu^m pedu^m meoru^m. Et hoc etiam plura loca an^o p^{ar}
 tialia et maalia reputat^{ur} vt vnus locus an^o foib^{is}, et in hoc
 sentu ead^{em} rae e^{ss}e de deo et de an^o. Vt arg^uo^{ne} probat. Est alit^{er} de
 uo d^{icitur} e^{ss}e in loco s^{ed} causalit^{er}, quat^{er} causat ea q^{ui} replent loca
 vt docuit d^{icitur} Th^{omae} s^{ecundum} q^{ui} 3, et q^{ui} ista a deo causata plura sint et
 plura loca simpl^{iter} occupat^{ur} p^{er} de deo d^{icitur} Th^{omae} q^{ui} in pluri
 bus locis e^{ss}e q^{ui} noⁿ h^{ab}e^t an^o.

Ad conf^{er}

Ad Conf 1^a q^d d Th debet intelligi si corpus illud sit ex
 tra spheram altitudinis. ita n e q^d simul ang^l intra spheram
 suam altitudinis operetur in aliquo corp^e et minimo no poterit ope
 rari in alio q^dcuq^{ue} illud sit si extra spheram altitudinis angelice
 ponatur, huc n sine dubio est simplr et forte ang^l in plurib^{us}
 locis, si n vnūq^{ue} agens ex rae p^{er} p^{er} p^{er} vult capere certa
 p^{er} p^{er} p^{er} et vult cu^m p^{er} vult in illud operetur, ita agens
 q^d h^{ic} vult finita e^t limit^{at}, requirat certa spheram intra qua
 agat, cetera qua vult operetur non sufficiet sua virtut, sed alia
 fortia erit mai^{or}, et ita ang^l non poterit in duo minutis^{us} gra
 na agere si illo m^o vellent. Quid aut^{em} d Th illo m^o sit intel
 ligendus ex eo p^{er} q^d intendebat probare q^d ang^l posset e^{ss}e in
 pluribus locis, q^d certe non probauit, et si probaret q^d age
 ret in duo corp^{or} discontinua intra spheram suam altitudinis, no neuis
 erat probare q^d ageret in illa et si dilaret^{et} ultra illa spheram
 et tunc responderet hoc e^{ss}e impos^{si}bile. ita vt si agat in corp^{or}
 et minima q^d excedit excessu quantitate^m continuam q^d posset
 agere in mai^{or}, no in poterit in illud et minutissimū agere
 intellige si sit extra spheram altitudinis suam, q^d non excedit exultu
 quantitate^m discretam, qui exultus attendendus est p^{er} discretioⁿe^m et di
 stantia^m ultra spheram altitudinis^m.

Per hec p^{er} ad 2^{am} conf^{essionem} Im^o aut^{em} aut^{em} simplr intendebat
 probare ang^l posse e^{ss}e in pluribus locis, q^d huc est q^d opera
 ret in duobus locis extra spheram suam altitudinis, et hoc e^{ss}e im
 poss^{ibile} d^{icit} d Th, et ideo id est ang^l et d^{icit} q^d plura loca si co
 tineant^{ur} intra spheram altitudinis ang^l reputant^{ur} vnus. Et ita in
 vno loco h^{ic} erat ang^l Sodome, et si in diuersis partibus dico
 h^{ic} operaret^{ur}.

Ad 2^{am} Vobis quib^{us} q^d seq^{uitur} art^{iculus} 1 pag 672 admittit intentū
 ang^l q^d et si ang^l operante e^{ss}e corpus, deus ponat corpus in
 duobus locis, eo ipso ang^l ponetur in duobus locis. Oppositū v^{er}
 veritas q^d seq^{uitur} q^d et si ang^l no operaret^{ur} in corp^{or} illo, q^d deus
 posset

potuit corpus in duabus locis si postea operaretur in illud pro
 ut erat in uno loco eo ipso et poneret in alio loco. ^q ut in
 poss. seq aut p^r qⁱ est ead^e r^{ati}o, atq^{ue} si operaret^{ur} q^uo^d d^eus po
 suit corpus in duabus locis. Neg est ead^e r^{ati}o de sub^{stanti}a ang^{eli}
 atq^{ue} de accidentibus que^{rum} natura inherat illi corpori, na^m h^{ec} si
 absoluta e^{ss}ent p^{ro}p^{ter} natura^m unioⁿis ad corpus cocomitariet^{ur} ill
 lud positu^m in duabus locis. Ans^{er} v^o non sit talis unioⁿis v^o l^o
 eff^{ic}is operatioⁿis an^geli receptus in corp^{ore} illa cocomitariet^{ur} cu^m in duo
 bus locis. In sub^{stanti}a ang^{eli} noⁿ est nisi vbi iⁿ e^o p^{ro}p^{ter} applicabat^{ur} virt^{us}
 suam.

Ad 3° neg^o ans^{er} ad p^{ro}b^{lem} q^uo^d noⁿ ideo illa s^{un}t duo loci
 resp^u diver^sionu^m ang^{eli} q^uo^d ut cu^m distantia s^{un}t, na^m et si non dis
 tant, si in operant^{ur} diversa dicunt^{ur} plura loca for^{is}, it
 da^m unus an^gelus movet p^{ro} diaphani qu^o alius illuminat.

Ad rep^{ro} ad h^{anc} solutioⁿem q^uo^d aliter sumit^{ur} pluralitas loci resp^u
 quant^{it}atis ma^gis v^o aliter resp^u quant^{it}atis v^ol^uta^m, na^m in illa sumit^{ur}
 s^um^o pluralit^{er} cocomitatioⁿis v^o d^{iv}er^sitatis quant^{it}at^{is} in diversis
 dist^{an}tijs, quare si deus faceret q^uo^d unu^m corpus cocomitariet^{ur} v^o
 cōtineret ad^{equat} a^u duabus quant^{it}atibus in diversis dist^{an}tijs,
 certe faceret q^uo^d requirit^{ur} ad pluralit^{er} loci ma^gis, q^uo^d plu
 ralitas loci resp^u quant^{it}atis v^ol^uta^m a^usumenda est in ad^{equat} ad opa^m
 v^o modu^m operandi, v^o quocunq^{ue} plura componunt^{ur} ad virt^{us} ope
 rati^on^{is} ang^{eli} s^um^o ead^e r^{ati}o, v^o ut cōt^{ra}dictio intra spha^{er}am al^{ter}ius
 illius habent r^{ati}oⁿem unius loci h^{ab}ent. s^um^o quod^{am} cōt^{ra}dictioⁿem in qua
 lib^{er}alibus ma^gis q^uo^d ex plurib^{us} sufficiens noⁿ cōtinuit^{ur} v^o con
 t^{ra}dictioⁿem, fit simpl^{iter} unus locus rei corporalis q^uo^d que^{rum} plura s^{un}t in
 uno q^uo^d in alio p^ont e^{ss}e unu^m, v^o q^uo^d virtus ang^{eli} multo elevat^{ur}
 est noⁿ miru^m q^uo^d ea que^{rum} in inferiorib^{us} s^{un}t plura, in r^{ati}oⁿe illa
 fiant unu^m.

Ad 4° q^uo^d occupare partes extremas v^o noⁿ medias est q^uo^d ex
 cell^o in qua ang^{eli} excedit corp^{us}, v^o in noⁿ p^ont deb^{et} cōpetere deo
 q^uo^d est exalt^{ur} cu^m imp^{er}fectioⁿe, s^um^o moveri dicere est exalt^{ur} in qua ang^{eli}

excedit

excedit corp^o & in nō cōuenit deo, q̄ h̄t imp^ofectio^o mo-
tu. ita s̄lt̄r ē in partibus extemū & non in medijs h̄t
imp^ofectio^o repugnantes diū immonit^o qua replet oīa loca &
diū virtutū infinite rāe cuius necessū ē s̄t intime in oī h̄te
aliquo m̄ ē

Ad conf^o 14 ē magnū discrimen intr h̄tūd^o quā h̄t aīa
ad corpus & anō ad locū, nā h̄tūdō aīe nō ē volūt^o ad rāa
s̄t p̄ modū nāalī informatio^o s̄m dependentiā a dispositio^o &
organizatio^o corp^o, & ita non alit̄r ē apta nata in formare, q̄
corpus s̄t dispositū ut informet̄r. & p̄t̄ nec plura corp^o
nec partes extemas sine medijs p̄t̄ informare, q̄ alit̄r p̄t̄
nāalī informabilitas corporis, h̄tūdō autē anō ad locū ē vo-
lunt^o intra spherā suā altit̄r. & ideo p̄t̄ pro suo libitō ad quas
partes suā spherē libuerit virt^o applicare, & ab alijs suspen-
dere.

Ad 2° conf^o 15. qd̄ q̄ diffusio luit solis corporalis & rāa
s̄t, & s̄lt̄r cōcatō caloris deb̄t fieri in corporeo qui ē p̄ conti-
nuā quāndō corporales cōcatō, & p̄t̄ prius deb̄t opere in
propinquū q̄ in remotū, cēt exilt^o anō in quolibet loco & par-
tibus eius ē volunt^o & sit modo spūali, & p̄t̄ s̄t p̄t̄ h̄t
rām anō p̄t̄ dicere moueri, qd̄ non p̄t̄ corpus & p̄t̄ opere
prius in p̄ distantes q̄ in propinquas intra spherā suā altit̄r
ita poterit ēē in extemū & non in medijs, s̄ id non cōueniat
soli illuminanti, aut igni calefacienti.

Ad 5° 14 nō seq^o ad p̄t̄ 14 qd̄ eo ipso qd̄ anō operaret̄
et̄ in corp^o minimo extra spherā suā altit̄r non operando in
intr medijs rumpet̄ leges nāe, s̄m quas vniūiq̄ agentis creati
& nāalī circūscribūt̄ easq̄ leges seruandos, s̄t ut operet̄ in proxi-
mū & nō in remotū, & in proximū tali a proximitate & non
minori, nec illa distantiā reputanda erit pure m̄alī ad fontē
quātq̄ tangit conditio^o s̄t nō ut ex p̄ agentis ad operandū.
Ad conf^o 15 qd̄ & si absolute virtus p̄ quā anō se p̄t̄ appli-
care.

esse loco sit a loco independens q̄ nō necessitat̄ ad hūc l̄ ad
 illū, est sup̄ q̄ se applicat seruabit aliquas leges necess̄ et̄
 agent̄ corporali eo q̄ finitū e, & ex hoc q̄ anō et̄ h̄ finitū
 virt̄ nūstrū e illi ut operetur intra certam spherā & nullo m̄
 extra illā. Et r̄o huius repugn̄ e, q̄ proculdubio ad p̄fe
 ctio virt̄ operatiua p̄tinet agere in partes distantes, & perfectio
 est virtus quo in partes magis distantes potuerit operari, atq̄
 ita p̄terit eē distantes ut oīo caudat virt̄ anō posse in eas ita
 distantes simul agere & p̄t̄ ea finit̄ & limitatio virt̄ ope
 rativā angelicā sufficienter colligit nō posse anō ultra spherā suā
 altitudinis agere, hoc nō defuit vniuerso, it̄ decuit ut deus nul
 lā talis virt̄ alius anō cōicere ut simul operaret̄ & eēt in
 toto vniuerso, id hoc sibi tibi reseruauit.

Ad 6 1 q̄ anō eēt in quolibet illorū locorū diffinitive in
 adaequate, & ita ex vi cōdi t̄bi cōpetit illi ut nō possit eē
 alibi nō q̄d̄ intra spherā suā altitudinis id extra illā, potest
 autē eē alibi intra spherā altitudinis suā, q̄ simpl̄ non e
 eē alibi, id t̄m t̄m quid & maatr̄.

Ad virt̄ aliqui dnt̄ q̄ in illo casu ne anō potest moueri
 pluribus motibus, ne motibus d̄ijs q̄ nō moueret̄ s̄m se totum
 q̄ ideo dnt̄ q̄ d̄ Th̄ in: d̄ 37 q̄ 4 art̄ 1 ad 4, & in 2 d̄ 8 q̄
 art̄ 4 ad 3 & ad id q̄ quarto d̄t̄ aīa in corp̄ non mouet̄ mota
 manu, id t̄m moto toto corp̄, & reddit̄ r̄as q̄ ^(inquit) ~~hanc~~ ea q̄z̄ s̄nt̄
 diffinit̄ in loco nō mouent̄ et̄ p̄ aīa ad motū part̄i id ad mo
 tum totū.

Ad 1 2 q̄ quādiu anō manet intra limites t̄i adaequati
 semp̄ manet immobilis l̄ ad nouas p̄ illius loci de nouo appli
 cat̄ suā virt̄, & in hoc equiparatur al̄ existenti in corp̄, que
 manet immobilis et̄ si moueat̄ manus aut pes s̄ in totū nō mo
 ueat̄, si autē fingamus q̄ anō que in duob̄ part̄ibus d̄icōt̄
 nūtr̄ loci adaequati h̄t applicatā virt̄ moueat̄ cōtinue virtus
 celū excedendo limites loci adaequati, hūc d̄m e q̄ it̄ occupat̄ duo
 loca.

Loca partialia continue sic moueri localiter duobus motibus
 partialibus ex quibus resultat in ang^o vna^m h^m vbi, it^o in corp^o
 q^o circūscribitur duabus superficiebus aeris & aquae. Vna^m h^m resul-
 tat vbi. Sed e^o aduertit q^o vt maneat immobiliter intra h^m ipse
 et su^o altit^o h^m de nouo applicet suā virt^o ad nouas partes
 suspendat ea e^o alias, nullū e^o q^o semp^o heat virt^o applicata
 e^o aliqua vna^m parte, nā alias poterit moueri intra sphaera^m
 su^o altit^o v^o si sphaera altit^o angeli e^o ista aula. S^o ang^o
 h^m heat virtute applicata ad globū qui mouetur intra aula^m
 et ang^o mouetur p^o auct^o ad motū illius, it^o moueretur si h^m
 est abruptū corpus. Est si alias angelus heat virtute appli-
 cata ad aliqua^m p^o aula^m, & simul ad globū, h^m moueretur glo-
 bus si ang^o non mutaret applicatio^m e^o illa p^o nō moueretur nec
 p^o se nec p^o auct^o.

Dub^o 2. an locus cuiuscūq^o angeli heat tuus
 limitatus secundū magnitudinem

Dub^o hoc vt p^ocedens procedit s^o ord^o nāz & de facto & nō
 s^o diuinam op^oo^o. Constat n^o s^o diuinā op^oo^o nō posse
 aliquis ang^o produci tantę virt^o vt nō possit produci alius
 qui sit maior. & ita poterit produci ang^o ita efficax in ope-
 rando, vt nō s^o in toto illo vniuerso operaretur, sed et in plu-
 ribus alijs si fierent. & ideo nihil querimus in hoc sensu, sed
 h^m q^o res heat s^o ord^o naturā a deo.

Vbi dicitur aduertit e^o q^o si deus produceret ang^o tantę virt^o vt
 e^o in toto vniuerso adhuc nō diceretur e^o vbiq^o s^o deus, q^o de-
 us, et ex virt^o su^o immensitatis & infinite virtutis, cōstet
 de oīa in suo e^o vt ca^o vniuersalis, ang^o v^o e^o h^m p^o modū
 ca^o particulari, & ex vi su^o virt^o nō infinite, sed limitate &
 finite, imo h^m e^o vbiq^o ex supposito q^o nō e^o maior locus deus v^o

ex sua e ubiq & nō sōly in oī loco p̄dulto, dō in oī pro
 duibili si p̄ducatur.

Duran in 1 d 37 in 2 p̄ dicit qd dō nō hēre dēclatā &
 dīffinitā locū, dō in oī loco e sic audeo ut nō sōly de falso sit
 ubiq respū hūius vniuersi, sō ety si plura alia eēt p̄dulta ety
 respū illorū anō eēt ubiq dō in qd nō eēt ubiq sō deus qd nō cau
 sat oīa replentia locū sit deus. De hac sūa rā s̄ dīllū art p̄d
 dubio 3.

Barthol in 2 d 2 q 4 & in solutioibz anō sequitur quomōdo s̄be
 ntiā quē dicit Guo in 2 d 2 q 2 art 2 docuit anō ita dēclatū
 sibi vendicare locū ut nec in maiorē nec in minorē eē posset, &
 ait insup locū anō eē figurā circularit qua p̄p̄t si cōtinuatur anō
 aliqui minus corpus assumere, subā illius aliqua exp̄ nēuū eē
 catas illū, & idē eēt si eēt in loco alterius figurā q circularit.

Molina ety si s̄ quo loco dō locū anō eē spheriū cuius lon
 gitudō nec latitudō p̄d̄ eāudere. Pro resolutio sit conel.

Conel. cuiuslibet anō de falso creato e assignabili in vniuerso
 maximus locus quē occupare p̄d̄, & maiorē nō occupare nō
 p̄d̄. Hec e cor̄ sūa quā si dō Th & vniuersi eīus dēclatū
 eandē tenet Scotus in 2 d 2 q 6 s̄ de illo ait. d̄ Bonau eādē dīll
 p̄ 2 art 2 q 3 ad 3. Gabriel ibidē q 2 art 3 dub 2. Maior q 9

Marril in 2 q 2 art 2 post 6 conel. Octā quotlib 1 q 4. & eam
 p̄b̄abiliorē reputat Guo dīll cōt q 2 art 2 idē tenet ety Ep̄d̄
 in 1 d 37 in 2 p̄ dīll art 1 q 2, & Riccū art 2 q 2, & p̄i.

P̄ conel. quilibet anō sit finitā & dēclatā eēt, s̄ finitā & li
 mit̄ v̄it̄, & nō tantā ut adēquet totū vniuersū, ita ut in
 toto simul possit operari s̄ in vniuerso eēt signabilis certa quā
 litas verus magnitudō, in quā anō possit operari & in maiorē
 nō possit. mai p̄t qd totū dēi e hēre infinitā eēt, & q̄ tenet
 qd v̄itū operatiua proportionat̄ eēt, Purus p̄i subtriptū
 qd vniuersū de falso p̄dulto e ad representandū dīu maiest̄ &

immensitas. pp̄t̄ n̄ ita 66 d̄r̄ celū m̄hi sedes e et terra ten
 belū pedū moxū. Et Iere 23 celū et terrā ego impleo, quasi
 propriū sibi dei sit et nō alienū celū et terrā replere, et hoc q̄d
 expedit vniuerso ut ita cōmodis representet vniuersales otūs condi
 tōre, q̄ nullus anō replet totū vniuersū, sed vniūq̄ iuxta p̄p̄riā v̄it̄
 maiore l̄ minores, signabilis erit cētū et detriatū locus versus mag
 nitūd̄ ita ut maiores nō possit occupare.

2. p̄b̄r̄. q̄ supremus oīū anḡ^{us} damnatus e ut probabiliter
 existimat d̄ Th̄ 1° q̄ 63 art 7 qui p̄inde cecidit de celo et in in
 fernū e deturū, sed si totū vniuersū occupat nō possit de celo
 cadere, nā in hoc impeditur motus localis et subinde q̄ vñū locū
 perdat et aliū adquirat, q̄ nullus anō pot̄ totū vniuersū occupare.

Sed hanc conē v̄r̄ p̄p̄nare aliquē auctorit̄ s̄. Vñ d̄ Nasti
 oratio 34 cē fines. et d̄ Hiero ep̄st̄ 53 d̄ Vigilantiā explicat
 illud apoca 14 sequūtr̄ agnū quocūq̄ ierit, affirmant anō^{us}
 demones v̄biḡ terrā e, et Ierul̄ in apologia 2° gen̄is cap 22
 ait oī sp̄s̄ ales est hoc igitur momento angeli et demones v̄bi
 que sunt.

Cet̄ telū illa n̄ h̄ll̄ aduersant̄ veritati, nā sancti p̄dic
 ti telū significare volūt velocit̄ anḡ^{us} velocitates in suis moti
 bus, et ideo Nastian cēt̄ d̄ oībus impiḡe adit, tū s̄b̄ m̄nit
 terij p̄p̄riētadines, tū s̄b̄ nāḡ leuit̄^{us}. d̄ Hiero aut̄ d̄ anō^{us} tū
 ma celerit̄ v̄biḡ adeste, et id̄ manifeste indicat̄ verba relata
 ex Tertuliano.

Dubius 3 an versus paruit̄ sit signabilis anō
 minimus locus in quo eē possit, ita ut sub mi
 nari non possit eē.

Vbi aduert̄ q̄ non loquimur de loco punctuali, sed de loco d̄
 v̄it̄, nā de punctuali dicitur Dub̄ seq̄.

In hac re telū s̄n̄a Baseli et Hibernici qui dixerūt ita sibi
 vendicare locū detriatū ut nō possit eē sub maiori nec sub mini

zelilia quog in illoru quot refert d Th fi v in id 37 q 3 art 2
 qui dixerit anō sū posse ēē in loco indiciū. Iust pt sūa
 Hæbreoru quot refert Abulen Enadi 8. qui dixerit anō nō posse
 ēē in minori loco q sū granū hordei, & ppter dicitur magis Pha
 raonis qui virtū demonū facebat signa et prodigia nō pshuit
 se cōtra eformare, qz cum minores cent granū hordeavit, nō
 poterat demonus in tā parua quantitate operari.

Scetus v in 2 d 2 q 6 s ad ppositū, dicitur locus ang' exten
 sus et diuisibilis sū oēs dimensio. Hic dicitur tūz paruitatis
 ita ut nō possit anō ēē sub minori diuisi.

Quod quib' tū cap 2 rem hanc (inquit) ita apud nos ēē du
 bia, ut nihil de ea certū hēre possimus.

Ad arg' i arg' Scoti pro sua sūa. Nā alias seq' posse anō
 ēē in loco qntūcūq' magno sū longitudinis, ita ut simul expositū
 in celo et in terras. p' seq, qz si vq anō possit ēē in aliquo qua
 drato duoru palmoru, et poterit ēē in aliquo quadrangulo qua
 tuor palmoru sū longitudinis et vnius palmi sū latitudinis
 qz quadrangulus ille ē equalis quadrato illo, et ut hētr in p'p'ō
 25 Euclidis qd pot' ēē in vno duoru equaliū, et pot' ēē in alio si
 ei p'p'ō figurā nō repugnat, qua rāe certū ē nō repugnare anō
 ēē in quadrangulo. Et si tū arg' probari pot' qd poterit ille
 anō ēē in quadrangulo octo palmoru sū longitudinis, et dimidiū
 palmi sū latitudinis, et in quadrangulo 16 palmoru sū longitudinis,
 quartū vnius palmi sū latitudinis, et ita procedendo in infinitū
 qz detrahendo cōtinue ex illo quadrato p' inæquales et p'p'ō
 nales quo ad latitudinis, et quales v' quo ad longitū, qm quilibet illarū
 hēbit longitū duoru palmoru, et addendo eas perisistenti longitū
 poterit fieri quadranguli maiores, et maiores in infinitū sū lo
 gitudinis, qz oēs partes que addūtr sū et quales illi quadrato o
 si admittat' qd nō datur tūz paruit' loci alicuius anō quo ad
 latitudinis, neustū erit fatū non dari tūz magnitud'

Et minorū virtū e aīa rāalis q angelus, id aīa rāalis vendicat
 sibi.

sibi detrahatur corpus versus parvitate ita ut minus non possit in
formare, quod est contra vendicatur sibi locum detrahatur versus parvitate

Confr. eo quod anima totaliter est detrahatur eorum non solum versus maximum sed et
versus minimum, requiritur detrahatur corpus non solum versus maximum sed et
versus minimum, sed anima eorum in se detrahatur eorum si anima quod est habet detra
ta vult, atque adeo si versus maximum detrahatur illi certus locus pote
rit et detrahatur versus parvitate

3. sequitur quod anima habet detrahatur virtus potest alicuius virtus est consti
tuere se in aliquo loco, et maiore in minori, quod si in minori est mini
possit in infini non est infinita virtus. ista quod potest quod ideo posita
mus anima non possit esse in maiore et maiore loco in infinita, quod requiritur in
finita virtus, potest autem quod ad eundem in minori loco requiritur maiore vir
tus a se, nam ad videndum aliquid virtus alicuius magnitudinem, requiritur
qua virtus virtus, et ad videndum minus requiritur maiore, et si pro
cedat in infinitum est necessitas infinita quod

Supponendum est quod anima non necessitari ad eundem in loco ad se tibi
quod non possit esse in maiore maximo, et si scilicet ubi de hoc du
bitet, et sic in 2° d 2 q 2 id negat cum Bascob, sed potest assertum, quod
anima occupat locum iuxta voluntatem applicationis sue virtus, sed si libere
applicat potest ad maiorem et minorem applicare, et si hoc applicat
quoties libere applicat, quod non necessitari ad locum ad se tibi

Confr. quod anima non possit informare maius corpus maxi
mo, potest tamen informare minus corpus quod a primo informat par
vum corpus, et advenientem augere informat maius, quod anima quod
non nascitur, sed voluntarie est in loco, multo melius poterit esse
in minori loco maximo

Confr. 2° quod in uno hoc potest esse legio demoniorum quod tunc
nullus eorum habet locum sibi ad se tibi quod unusquisque sufficiat
vni corpori

2° potest quod anima non necesse causat velociter motum quod potest
aut perficitur lucem quod potest, aut perficitur effectus quod potest non necesse
occupat maximum locum quod potest, potest quod quod omnia ista eorum in se dependunt ab anima

An v̄ ita possit ang^o minores v̄ min^o v̄ ut verius paruit^o
non heat signati^o tuis e^o dub^o q^o querimus.

Conc^o e. nullus locus pot^o ita parvus ang^o detionari v̄ nō
possit eē in minori^o v̄ minori^o v̄q^o in infini^o. hec e^o s^ona
D^o Th^o h^o v̄ Caiet. v̄ Feua 3. 2° cap 63. capio in 2° d^o 2
q^o 1 art 1 conc^o 2. v̄ e^o eius discipuloru^o D^o Th^o v̄ om̄is reem
tionu^o, quā et^o h^o tenet Molina conc^o 3. v̄ Hugo in 2° d^o 2 q^o 2
art 2 quib^o plures alij sequit^o.

1° i conc^o. q^o certū e^o (v̄t suppositimus) ang^o posse eē
in minori^o loco q^o sibi ad^oquato, id nulla e^o rāo ob quam
intra latitud^o illius loci ad^oquati limitet^o potius ad vna^o
quantit^o loci diu^oisibilis quā ad alia^o verius paruit^o, nō
n^o ea modo eēndi nec p^o p^oia cōseruati^o, ne ad melius
sui eē, nec ad exercitiū suaru^o operatio^o, q^o nō h^o talis de
tatio^o loci

2° p^o. Angelus p^o libera^o applicatio^o su^o volunt^o se consti
tuit in loco, v̄ tal^o se constituit q^o d^o h^o e^o in toto v̄ totus
in qualib^o p^o, o^o poterit de applicati^o suā vici^o a toto, v̄ h^oec
illa applicati^o, ad quācūq^o p^o minima^o v̄ ad alia^o minores
ita q^o nulla sit signabilis v̄t ad minores illa nō poterit
applicati^o suā vici^o, o^o nō e^o ei signabilis locus minimus.

Confr. q^o corpus x^o pot^o eē v̄ de facto sub quacūq^o quā
sit^o diuisi sub qua erat sub^o panis q^o et^o ang^o poterit eē
p^o q^o q^o sit x^o constituit^o sub speciebus, modo quod^o spuali, ita
ang^o se constituit in loco, v̄ in hoc nulla assignabr^o d^oia.

3. Ang^o pot^o eē in loco punctuali indiuisi, eē en^o p^o par
uit^o v̄ indiuisibilis puncti, nulla assignabr^o repugn^o v̄t
dicet^o Dub^o seq^o v̄ fals^o Scotus. o^o et^o poterit eē in quacūq^o
loco q^ontuit minimo et^o si sit diuisi^o, p^o q^o q^o minore^o spatio

hic locus inadaequatus cū loco adaequato anō. q̄ locus qui
libt̄ paruat̄ est̄ minimus.

4. nō e signabile corpus ita paruum ut nō possit moue
ri localit̄ q̄ nō e signabile corpus ita paruum in quo anō
nō possit eē. p̄ q̄ q̄ anō pot̄ mouere localit̄ q̄libet corpus
quocūq̄ sit paruum; eēt n̄ ridiculū q̄d posset mouere maximū
corpus, & illud minimū & leue non posset.

Confr. q̄ in effectibus quot anō pot̄ producere non dat̄ mi
nimū, q̄ quolibet productū pot̄ producere imp̄fectiōe q̄
pot̄ apprehendere illū p̄ intellectū & conr̄ cūctare p̄ suā virt̄
q̄ eōs n̄ nō eēt signabilis minimus locus in quo anō sic
det̄r̄ ut nō possit eē sub minimū.

Ut vbiq̄ pot̄ eē motus localit̄ pot̄ eē anō, id motus
localit̄ non det̄r̄ sibi minimū locū (cū sit in infinitū di
uisū, ō ibi pot̄ eē anō).

Ad 1 arg. quidē quibus t̄ v̄ fauere caret v̄t̄ illo coo
sols̄ probari anō posse eē in loco quo ad longitud̄ inf̄n̄
s̄m quā d̄ s̄ p̄ additio partū proportionaliū, nō t̄ in
infinito simpl̄, q̄ tota longitud̄ illius quadratoū cō
ficiunt̄ additis partibus des̄p̄ctis ex latitud̄ quadrati. hu
iam v̄ partes si sint̄ equalēs & nō cōicantes nō p̄nt̄ eē
infinitē q̄ latitudo quadrati e finitā, si t̄ sint̄ in̄qua
les proportionalis & cōicantes pot̄ eē infinitē, eēt
ex eis nō collabit̄ longitud̄ aliqua infinita, ut constat
exemplo cuiuslibet linez, quz non e inf̄n̄ s̄m longit̄
constet̄ infinitis partibus p̄portionalit̄.

Sd̄ hec sol̄ aliquibz nō placet. V̄ alit̄ q̄ 2̄ r̄oando
Seq. ad p̄batio neq̄ pot̄ anō existē in quadratoū
lo quamq̄q̄ longō. Quis n̄ sp̄cium eius sit̄ eguale sp̄cio
quadrati

quadrati in quo existit ang^{us} itaq^{ue} in loco ad^{equato}, & in quo
 continetur virtuat^{ur} longitudo quadrati, in q^{uo} locus un^{de} non
 sol^{us} h^{ab}et eius magnitud^{inem} s^{ed} latitud^{inem}, s^{ed} et^{iam} s^uam latitud^{inem}, ideo
 hac crescente vlt^{ima} pars ill^{ius} redditur locus im^{propor}tionat^{us}
 & ead^{em} q^uisq^{ue} spaci^{um} virtuat^{ur} sit eguale, post hoc explica
 re exemplis, na^m q^uo^{modo} agens creat^{ur} h^{ab}et s^{ph}era^m limitat^{am} noⁿ sol^{us}
 s^{ed} latitud^{inem}, s^{ed} et^{iam} s^uam longitudo^m, ideo non te^{ne}t q^uo^{modo} si possit agere
 in spaci^o tant^{ae} latitudinis & longitudo^m possit et^{iam} agere in spa
 cium cuius longitudo sit in duplo / quadruplo maior, qu^{am}
 eius latitudo sit in duplo / quadruplo minor. Sit s^{ic} corpus
 ad^{equat}u^m res^{pectu} alicuius a^{er}is sit cert^a longitudo & latitudo
 non p^{oss}it ab illa a^{er}e p^{oss}it informari corpus in duplo ma
 ius quo ad longit^{ud}em s^{ed} quo ad latitud^{inem} sit in duplo minus,
 & q^uo^{modo} in hac p^{oss}it mult^{um} refert modus r^{ati}oⁿandi, s^{ic} h^{ab}et d^{ie} h^{ab}et
 h^{ab}et est ab g^{ra}o usq^{ue} in hanc diem, & ab hac die usq^{ue} ad g^{ra}o^m
 si mundus ex tunc inceperet, in ead^{em} tunc est deuenire usq^{ue}
 ad hanc diem, & ab hac die usq^{ue} p^{er}uenire ad g^{ra}o^m, q^uo^{modo} vides
 illa p^{oss}it debet p^{er}transire infinita. Ad p^{oss}it aut^{em} Euclid^{is}
 & illa intelligenda est de his quibus sol^{us} & locus p^{oss}it ad
 extensio^m, & noⁿ p^{oss}it ad quantit^{atem} p^{er}fectio^m aut virt^{utem}. S^{ic} u^{ero}
 d^{ist}inguunt est q^uo^{modo} extensio rei qu^{ae} est in loco q^uis est de se p^{oss}it
 crescere s^{ed} longitudo^m q^uis detrah^{it}ur ex eius latitud^{ine}, ut coⁿ
 stat in aere & aqua, & ita q^uisq^{ue} auocat longitudo^m spa
 cii noⁿ tollit p^{ro}portio^m eius ad extensio^m rei qu^{ae} est in loco, at
 v^{er}o quantit^{as} virtutis aut p^{er}fectio^m semp^{er} manet ead^{em} m^od^o, &
 ideo necesse est ut crescente longitudo^m spaci^{um} tollat p^{ro}
 portio^m ad eam.

Ad 2. neg^o q^uo^{modo} q^uo^{modo} a^{er}e res^{pectu} corpus ut informanda
 a se, q^uo^{modo} p^{ro}vide^{re} debet est ei p^{ro}portionat^{um}, s^{ed} debita disposit^{io}
 in ordine ad diuersas operatio^{nes} qu^{ae} necesse requirunt creat^{ur}
 p^{er} distincta organa corporea, quoru^m distinctio noⁿ p^{oss}it est in mini^{mo}

ma quant. sed in proportionata, Ang' v' nō sic respicit
locum, sed p' modū agentis & mouentis, V' eo ipso qd' e ca
pax motus p'ertim localis, statim poterit eē locus angelic

Ad conf. 4 qd' si aia' sit in ord' ad se & sua cen' vir
tutes oio detrata quo ad magnitud' & paruit', ita et vir
tus ang' in ord' ad cen' angelic' e oio detrata. Est si aia'
in ord' ad aliquas suas operatio' nō h' hāc detractio, pot
n' intelligere cū maiori & minori intentione in infinitū ita
angelus in ord' ad caelest' in loco nulla h' detractio virtus
paruit', sed poterit eē in minori & minori loco in infinitū

Ad 3 qd' cū Caiet nes' seq. Ad p'batō negat' eē ne
cess' maiores virt' ad hoc qd' ang' sit in loco minori, q' ut
sit in aeg' quato, sed sufficit eadē atemperando applicatio
p' libito ang', it' eadē virtus motiua hori' sufficit ad mo
uendū lapidem velocit' & tarde si hō atemperet cōuersū
Simile de p'ca virtiua comparata ad parū & minus vi
sibile nō tenet ad p'positū, q' poterit contingere, qd' tan
ta sit paruitas visibilis ut faciat aliquā d'ispositio'
int' visibile & p'ca virtiua, & ita erit neut' maior' vir
tus, At v' paruitas loci resp' virtutis localis ang' nulla
facit d'ispositio' ut ex dictis p't'

Dubius 4. V' ang' possit eē in loco ind'icū
sibili, s'z in puncto?

Alentis 2 p' q' 32 memb' 3, & d' Bonau' in 2 d' 2, in 2
d' d'it' art' 2 q' 3 putat ang' nō posse eē in puncto tamq'
in loco, q' putat idē eē, eē in loco, & eē in aliquo d'ispositio'
& idē eē, eē in puncto, & nullibi eē,

Gabriel aut' eadē d'it' q' 2 art' 3 dub' 2, & Gregor' ibidem.

q1 art 2. maior q 2, Octa quotlib. 1 q 4. Movit in 2 q 2
 art 2 post 3 con. Et coitr. nominales, Ont pp ano no posse
 ee in punto, id idlo hoc ont q existimat puncta inductibilia
 re vera in re quanta a p rei no ee. nisi solz sm nias imagina
 tio. Et q locus ang debr ee realit Et sm reales cotallu pp ont
 ang in punto ee non posse.

Egidius in 1 d 37 in 2 p dist art 1 q1. Et quida alij Thomis
 13 ont ang nullatenus posse ee in punto, qz nihil ibi pot operari
 Jamz Scotus in 2 d 2 q 3 s ad propositu. s videntur sentire idz
 tadz in rem dubia relinquunt. Subscribit Casques. d p 2 huius
 art cap 2

Sd si q in punto ang ee no possit. I. ang nulla operatio aut
 motu pot causare in punto, q nec applicare sua vnt ad ibi ope
 randz, q nec poterit ibi ee. mal p qz non rionabitur qz gntae
 lionis possit ang operari in punto

Et q p punctu poterit ang mouere corpus ita qd i d immo
 virtus ang applicat puncto, et mediante puncto toti corpori
 st ang mediante parte detraha sly dextera a qua incipit mo
 tus celi. mouet ipse. vt fi de d Th v Arist 2 de celo cap 2

Sd d hoc arg 2. i. qz ang non pot mouere corpus mediante
 puncto nisi tangat punctu, quos in tangere non pot qz no cotae
 tu quantitativo cu ang quantu no heat, nec cotallu virtutis
 qz nullus effus angeli pot i recipi in punto. vt p illu dicitur
 ad totu corpus. qd p. Tu qz no rionabitur qualis sit. ille effus
 Tu etz qz ffus ille qui i e pte causat in puncto debr ee indi
 uis. st nul p rionabitur receptiuu. si aut indiuis e no poterit dif
 fundi in totu corpus qz fieret diuis. q p punctu ang corpus mo
 uere non pot

Arg 2 d illa solutio. qz q corpus aliqd solidu e p manens
 moueri medio aliquo impetu l qualis ab aliquo impa. motus
 ille l qualitas. no prius recipit in aliqua p mobilis qm toto
 mobili, no solz priorit ipso, id nec priorit nae, nam no prius
 aliqua rae moueri part q totu. d simul incipit motus in toto et

in partibz

in partibus eius. & quis anō imprimat motū in corpus aliq̄
 implicat q̄ hoc fiat i' imprimendo puncto, et eo medio impri-
 mendo corp' dō i' imprimuit totū corp', at q̄ adeo in puncto eē
 non potest.

2. p̄dicitur argi. corpus x̄ nō pot' conseruari in puncto pa-
 nī ut s' vo sacerdos intenderet signatū ad intelluz punctū pa-
 nī consecrare, imo ita minima potest eē pars aliqua panī q̄
 nō potest ista a sacerdote consecrari. (ut conr. dnt Theologi 3 p
 q 74 art 2. q̄ multo minus anō potest eē in puncto tamq̄ in
 loco, p̄ q̄ q̄ corpus x̄ ponit' i' modo spuali it' anō.

3. maiores proportio s̄ h̄ punctū cū subā māali ut sit sub
 iectūe in illa, q̄ anō heat cū puncto ut sit in illo tāq̄ in loco
 s̄ punctū non e in aliqua subā māali sibi proportionata, &
 induit' tamq̄ in subo, v̄ grauit' Theologi 3 p q 76 art 3 au-
 dacter concedūt, q̄ non t̄l' nō pot' conseruari corpus x̄ sub p̄te
 to, s̄ q̄ nā sub puncto cōtinet' falsa consecratio, & multo minus
 anō i' b̄ cōtineri pot' tāq̄ in loco.

Dubiu hoc s̄m' ord' nāq̄ procedit, nā q̄ anō p̄ p̄as supra
 h̄ dei potest eē in puncto nemo e qui dubiet. Potest quippe
 deus a subā anō separare deū eius p̄as relicta illa subā, quas
 in isto puncto constitueret, q̄ illa incapax eēt ad aliq̄ aliud
 occupandū, constitueret (inquā) in loco p̄ p̄as q̄ tūc alio ali-
 quā h̄c nō potest, imo eēt sine separatio potest. Deus v̄
 puncto tāq̄ intum' ut anō in se ipso contineret, nec sineret
 inde egredi. imo si veniret q̄ punctū pot' p̄ d̄ia p̄as conser-
 uari a linea separatus, non e quare deus nō potest v̄ anō ut
 intum' ad separandū illud punctū / conseruandū separatū, atq̄
 ita anō potest in illo eē tāq̄ in loco. S̄m' aut' d̄ia p̄as res
 ita certa nō e, sit in conr.

Concl'. Anō pot' eē in loco induit' & punctuali tāq̄ in loco
 h̄c sine dubio e. t̄nā d. Th qui nō simplr resp̄ondit eos qui dicebat

ang^{us} est in loco indivisus, & quatuor dicebat non posse esse nisi in lo-
 co indivisus, & concludit non esse neesse quod detur ei locus indivisus
 in se, sed dicitur indivisus materia & minus in quod volunta-
 re applicat sua virt^{us} ad corpus maius & minus. & in i^{tem} dicit
 37 q^{uestio} 3 art 2 dicitur ex parte quod angelus unus in signatur locus siue ille sit
 divisus siue indivisus & punctualis, nec audiendi sunt quidam Tho-
 miles qui dicitur d^{icitur} Th^{omas} esse intelligendus non quod locus punctualis sit
 totus locus in quo angelus est, sed quod est quasi locus partialis loci totalis
 in quo est angelus. Falsum est hoc quod postea quod improprie loquitur
 dicendo punctum esse locum partialem angelus (quod locus dicitur non potest habere
 punctum tamquam punctum, non potest ex indivisibilibus componi) loqui
 unum & spiritum intentum d^{icitur} Th^{omas} qui est qui dicebat angelus in se esse in
 loco punctuali impugnat eo in quod angelus coarctatur ad illum locum
 & cum illis convenit quatuor dicitur angelus posse esse in loco punctuali
 imo hec verba ex parte magistri Scoti ubi s^{unt}, & hanc tenent omnes doctores
 cit^{ati} pro contra dubium precedentis, & ratio est aduersus has probant. Et
 peritiam d^{icitur} Scoti est quod ponit angelus debita esse locum in subiecto immo
 si alio sublato, certe tunc manifestum est posse esse in loco indivisus
 quod indivisus ut sit nihil melius potest preparationem quod aliud indivisus
 Imo illi quos refert d^{icitur} Th^{omas} dicentes angelus in sua subiecto debita esse
 locum, statim et satis apparet colligebat eum in posse esse in loco in-
 divisus, & certe mirum est quod inter corpora que indivisibilia sunt pos-
 set esse talis in puncto, ut si per se linea spherica ponatur in puncto
 plano tangatur in puncto, quod alias linee deducte a centro v^{er}o ad cir-
 ciferentiam non sunt equales, et quod angelus qui equalis in tempore &
 in applicatio^{ne} volu^{ntatis} ibidem tangere non potest, hoc autem ma-
 gis patebit in solutionibus angelus

Ad 1^{am} negatur quod angelus non possit aliquid operari esse punctualis.
 in Barro dicitur quod angelus potest exercere quod punctualis munus custodire &
 defendere, custodiendo ne corruptum aliquid per illum transiret ad
 lineam. Alij uentura nobis dicitur d^{icitur} Th^{omas} angelus posse esse & per
 apli

applicat virt^{us} eo qd^o sit in procinto & p^{ro}p^{ri}a ut t^{em} aut inde ope
 rent^{ur} qd^o plauerit diuine volant. Sed 3° q^o & est res^{us}
 sol^o q^uis est assignata in a^{er}e qd^o s^{ed} ang^{elus} pot^{est} applicare virt^{us} sua ad
 punctu^m, ut illo mediante moueat aliq^{uod} mobile, quis n^{on} induit^{ur}
 in se noⁿ sit nec est posse sub^{ter} motu^m localu^m qui diuini est, in be
 ne pot^{est} est id quo mediante impellitur & mouet aliq^{uod} corpus
 & tunc ang^{elus} est in puncto, q^uo imm^{edi} agit in solo puncto im
 mediatioⁿ supposito, mediate v^{er}o agit in toto corp^{us}, si corpus s^{pe}he
 ricu^m tangendo in puncto aliq^{uod} planu^m pot^{est} illud impellere &
 mouere local^{iter}.

Ad 1^{am} rep^{on}da^{nt} h^{ab}et solutio 4^a. qd^o ang^{elus} tangit punctu^m, noⁿ con
 tactu^m quantitat^{is}, sed virtuali, q^uo p^{er} punctu^m coⁿcat impulsu^m corp^{us}
 & ille impulsus est effus^{us} ang^{elus}, & qd^o p^{ro} ut coⁿcat puncto p^{er}
 se, est forte induit^{ur}, sed virtuali diuini, q^uo p^{er}uenit ad corpus
 diuini, nec hoc v^{er}o maiores h^{ab}ere difficult^{ates}, quia^m du^m calca^m co
 catu^m line^{ar} cui^{us} proculdubio coⁿcatu^m med^{ia} punctis quibus linea
 ipsa continuat^{ur}.

Propter 2^{am} rep^{on}da^{nt} ab^{er}g^{unt} cap^{itulum} 3° cap^{itulum} h^{ab}et est d^{icitur} Th^{om} & d^{icitur}
 ang^{elus} noⁿ p^{ri}us mouere aliqua^m p^{ar}te^m coeli q^{uam} totu^m coelu^m, sed simul na^m
 p^{ar}te^m & totu^m. Veru^m fallit^{ur} ut solet, q^uo s^{ed} in eod^{em} inst^{itu}to
 v^{er}o simul imprimat ang^{elus} impetu^m & motu^m, v^{er}o ubi est p^{ar}te^m
 est, in p^{ri}us na^m p^{ar}te^m proximioribus, & coⁿtra reliquit
 se sol^o in eod^{em} inst^{itu}to illuminat totu^m orb^{em}, sed p^{ri}us
 p^{er} proximior^{es} & p^{er}terius na^m reliquat, alias imm^{edi} operatur
 in distans, imm^{edi} est in tota^m coelo q^uo d^{icitur} Th^{om} d^{icitur} qd^o ang^{elus} ibi est v^{er}o
 imm^{edi} operatur.

Ad 2^{am} arg^{um}tu^m qd^o moueat aut^{em} & negat^{ur} q^uo q^uo ma^{xi}ma^m parte^m
 creatioⁿ p^{er} se loq^uoⁿde^m est sensib^{ilis} & signab^{ilis}, qd^o denotat ip^{si}a
 facta^m h^{ab}et d^{icitur} n^{on} est quare^m n^{on} aliqua^m in ca^{usa} d^{icitur} p^{ar}te^m & talia^m na^m
 fiat^{ur} insensib^{ilis}, noⁿ est apta^m consecratioⁿ, ang^{elus} v^{er}o noⁿ postulat aliqua^m

locū sentibiles, q̄ supra sentum est & omnino spirituales.

Ad 3 in i^o posset negari maior, q̄ in tuo q̄ nō minus propor-
tionati anō punctū tamq̄ locus, cū subit volanti illius, q̄ pro-
portione subā tamq̄ subō, s̄c n̄ pōa proportionate s̄c tuo, it̄
accidit subō. Ad 2° q̄ dicitur hanc maior, ad min^o v̄ aliqui
sequi in solo q̄ 2 de quant^o ad i^o dicit q̄ subā non h̄t factū
extensio a quant^o, s̄c a se ipsa, itaq̄ p̄ se ipsa h̄t partes subā
liter distinctas, & subā extensitas, atq̄ subā continuatas, per
quas continuatua subātia quę simplr subā nō s̄nt, & nōd quę
subātia quę reducitue s̄nt subō, & in his adquate subiectant̄
puncta quant^o ei correspondentia, sub quibus non continet̄ cor-
pus x̄, q̄ subā panis simplr sub illis non erat, s̄c h̄t illa conti-
nuatua, quę simplr subā panis non erat. Prout h̄c dicitur
d̄ ad min^o arḡ q̄ puncta s̄nt adquate & p̄p̄ia subō, & p̄p̄ia
et̄ in puncto v̄ in propria, & totali loco poterit eē anō.

Alij sapientiores d̄nt subās nullā extensio aut continuatio^o, s̄c
h̄re nisi a quant^o, a qua h̄nt partes subō q̄ s̄nt incorporeales, &
q̄ continent̄, per quantitatū continuatua & indivisibilia, qui-
bus nullā subō adquate & p̄p̄ia correspondet ex p̄ subō
s̄c tota subā correspondet toti quant^o adquate, & inadquate
eius punctis & continuatui indivisibilibus. Tunc quā s̄nas
d̄nt q̄ q̄libet punctū e in ista subā subiective & inadquate &
q̄ illi non debet̄ alia inductio, & proinde q̄ ista subā panis
subiectiv̄ puncto h̄t inadquate, ita corpus x̄ est nō totū sub p̄-
tibus minimis, s̄c et̄ sub punctis.

Ad q̄ ad p̄p̄ia attinet sicut punctū hoc n̄ sicut ille sit in
subā, ex hoc nequaq̄ colligi pot̄ q̄ anō qui se voluntarie
applicat loco nō pot̄ in puncto tamq̄ in loco esse.

Si autē d̄bitur, anō e indivisū q̄ in loco indivisū poterit
eē & nō in loco divisū.

Ad 4° q̄ hoc arḡ e corū qui nō transcendit imaginē, con-
siderandū e n̄ hoc differre indivisū corporale, & spirituale, q̄ illud
indivisū

indivisi e rae limitatio e inextensio, hoc v rae pfectio, e
 ideo it aia raelis quu sit indivisi, e hi in toto spatio divisi
 in quo e corpus humanu. Ita anō qui e spualior ex pfectio
 sua vrit potuit eē in aliquo toto loco divisi, Et si deus h
 sit indivisi, qz hi sua indivisibilitas nō provenit ex limi
 tatio, id ex pfectio e immoalit pōt eē prens spatio exten
 so e tōt oib, Ita suo modo angelus, qz sua indivisibilitas
 e ex pfectio e immoalit pcedit.

Dub 5. U vnus anō possit eē in alio angelo
 l in aia raeli tamq in loco?

Vr qd sic ex eo anō dr eē in punto tāq in loco qz pōt ei
 applicare sua vrit ad motū locales, id eē pōt applicare
 sua vrit alio anō ad motū locales, l ad delimitand eū in lo
 co, e multo melius pōt applicare ad aias raelis qz potuit eē
 in illis tamq in loco.

U vnus anō pōt operari eē aliū illuminando illū e p
 gando, e multo pōt id eē aia, v d huc i de ciuit e 16 dr
 q anō s operant intelligentias nra miris quibusd modis
 qz potuit eē in illa tamq in loco.

Dicas non sufficere illas operatio, id neutru eē vt operetur
 intra aia l intra anō, qz illa operatio snt veluti extērius
 silentes, ideo it vt anō sit in aliquo corp tamq in loco,
 nō sufficit qd quat circumlet illud, operando eē illud qd
 circumlet corpus, id requiritur qd sit intra hōt illius, e
 idem requirerit vt eet in aia. In anō tāq in loco, h vt
 operaret intra illa qd e impōt, qz illaberet aie qd totius
 di est.

Tangr. nam anō ex eo s h qd moueat corpus localit
 e in eo tamq in loco, q ead rae erit in anō e in aia. Ita
 h qz operari intra corpus nō pōt intelligi nisi conseruando

corpus l eius eē, qd non conuenit ipsi angelo

Deniq sequitur qd deus eēt in ang^o l in aia tamq in
loco, qz operati infra tūt illius.

In hoc dubio facile se capediunt qui cū Vasquez sentiunt
q^d seq^r art 1 disp 194 cap vlt in fine, qui dnt vnu ang^o
non mouere aliū aut aias rāales p imp^ressio^{is} alicuius
motus aut impetus, d sōls virt^{us} & imperio diū, alias ang^o in
feris beatu non posset pellere aut ligare superiores.

Sed snōs hec difficilis est, qz lz aliquando ita fiat, in
quandōq fit ex voluntate diuina virtute naturali solum
& tunc quidem necessariū est fiat ratione alicuius impul
sus, quia alias anima rationalis non posset localiter mo
ueri cum ex se non habeat motū, quia limitat^r ad nō mo
uendū corpus, nisi vificando ipsum.

Qua p^rter cōs snā scholasticorū Duran in 2 d 8 q 3 est
vnu ang^o & si aliū localr moueat aut aias rāales, nō in eē
in illis tamq in loco, imo nec ipse deus in illis tāq in loco.
Huius rōo arguari solēt, qz vt cōtr dnt Theologi cū Magro
in 2 d 3 p^rter authorit^{em} Bede, Alto 8 in illud circūintrauit Sa
thana prokume, solius dei e illabi in subas ang^o & aīz, illapsus
autz aīunt impoatate subatē impetru vniū subz in alias, vt in
illā l in eē eius operet^r, qd e solius dei, v^o d suo de ecclesi
altius dogmat cap 83 scribit Demones p energizāa operatio^{is} eu
dimus, aīz subatē nō illabi, d applicatio^{is} & operatio^{is} vniū, il
labi autz memū, solū illi possibile e qui creauit, & de Angelis
dixit Fulgen lib de fide ad Petū cap 3. inest simplicit^{er} nōalī tūi
quo a se inuicem dīcernūt, qz nullus eorū in alio e, Vide
d Th 3 p 98 art 8 ad 1, et in 1 dī 37 q 3 art 8 & 4, & in 2 dī
8 q 1 art 5 ad 3, & de verit^{ate} q 28 art 2 ad 8, Itaq ista vīr
hutus rāt^{io} siltit in hoc, qd qz ang^o non pot illabi aīz eo qd nō pot

tas illius in trane, nec et alius alius anō, p̄t̄ in illis
 tamq̄ in loco non est. Sed hinc r̄e addendū e hoc, qd̄
 cū locus impoatet situales dispositio^{es}, in d̄o ad p̄^{es} v̄m̄uari, idē
 ille poterit eē locus et non alius, in quo ea se reperit d̄o seu
 dispositio illa situale, q̄ illa nō reperit ex se nisi in rebus cor
 poralibus, p̄t̄ q̄ anō eē aliū exercent op̄e aliqua non dicere
 t̄ in illo eē tamq̄ in loco, v̄ et si fingemus creat̄ posse eē
 instrum̄ creationis, et d̄cū v̄r̄ anōelo tamq̄ instrum̄ ad crea
 dam aīas, anō nō eēt in aīa creata tāq̄ in loco, d̄ tāq̄ ope
 rans in opere suo.

Ad 1° q̄ moando qd̄ ex eo solū anō posse eē in puncto
 lo q̄ p̄t̄ per punctū applicare suā v̄it̄ corp̄ ad motū lo
 cales, d̄ v̄herius q̄ punctū res corporea e habens peculiarēs
 s̄itū et positio^{es} in continuo. Vere ne in p̄^{es} superiori in
 ferat, 1 media est.

Ad 2° coned̄ anō posse eē aliū l̄e aīas, illas operatio^{es}
 exerce v̄r̄ d̄ d̄ Th̄ in 2 d̄ 8 q̄ 1 art̄ 5 in corp̄. Vbi ad v̄l̄ d̄
 qd̄ demoni p̄t̄ imprimere in hoīe phantasia, anō in in
 tellū, deus in volunt̄. Est̄ ill̄ operatio^{es} int̄ quasi ab
 ext̄in^o, et nō p̄ int̄actio^{es} anō in int̄ellū, requir̄bat̄ n̄ q̄d̄
 int̄actio^{es} et positio^{es} sub̄ anō int̄as hōī int̄ellū, Quom̄ aut̄
 illum̄ fiat quasi ab ext̄in^o d̄r̄ Cāret̄ j̄ 9106 art̄ r̄ dicens
 fieri p̄ ext̄in^oca^{es} propositio^{es} et ordinatio^{es} d̄r̄.

2° q̄ d̄o anōelat intraret hūi int̄ellū non eēt
 t̄ tamq̄ in loco, d̄ solū illaberet̄ (v̄r̄ d̄ d̄ d̄). Vbi adverte
 nullū inveniēti eē qd̄ vna sub̄a int̄a alt̄am illab̄at̄, s̄
 partialit̄e, s̄t̄ for̄a illab̄it̄ur maḡ quasi se inuicem pene
 tando et fouendo, nec e inveniēti vnu aīens illab̄t̄ in
 tra aliud et̄ si sp̄uale sit, s̄t̄ sp̄es intelligibiles, illab̄unt̄ intel
 lū, d̄ inveniēti eēt magnū qd̄ sub̄a v̄l̄at̄ et̄ sub̄it̄ent̄

aliqui illabatur. Cuius ratio est quod illabi potest contingere per modum
 facti dando facti esse constitutendo eorum in natura aliqua, hoc
 autem manifestum est posse convenire facti subali et suo in facti
 accidentali, potest etiam contingere illabi per modum immediati so-
 uentis rei naturae et dantur illi esse conseruando illud per inti-
 mam virtuales assensionem, qui est illapsus per modum efficien-
 tis immo uniti et assentit rei cui illabatur, et ille est per pri-
 us dei, cuius proprius effectus est ipsum esse et ideo nec aliis nec
 aliis aliquid creat potest conuenire.

Ad 1^{am} resp^{am} iam dictam est quod non ideo solus angelus est in corpore quod
 mouet illud locatur, sed quod ipsum corpus sit peculiariter situm
 in vnicuerso.

Ad 2^{am} resp^{am} est quod angelus potest operari intra corpus, non quod
 per illapsu in subiectis corporeis, quod ad hoc requireretur ut ope-
 raretur immo in ipsa subiectis et in eis illud, quod esse factum est
 et Th^o in 2° d^o 8° q^o 1° art^o 3° ad 3° Vbi dicitur quod illud esse est in a deo
 per creatio, operatur quod intra corpus, sed non illabatur subiectis corp^o
 eo quod intra hoc quantitate corporeis potest aliquid operari. Vnde co-
 mouere in hoc spiritu vitales et humores organorum tam sem-
 suu exterioru quam interioru, tam nascibilis quam coeupiscibilis
 potest etiam alia per se et humores huius conficere et commouere, et ita
 vana tentatio excitare, luxurie, vindictae, auaritie est et
 ita dicitur inuentores, imo ut dicitur Th^o loco in cit^o dicitur quod angelus
 potest ipsas species que in imaginatio sunt turbare, facere ut vix
 ad sensu defluant, que dum contingunt organa sensuum, faciunt
 res representatas apparere, et ita dicitur quod contingere in somni-
 antibus, quo etiam in aliquo angelus apparuerunt in somnis prophete-
 tis et eis loqui sunt, ita apparuit angelus Joseph dicens, auise pue-
 rum est. quod angelus illo in operante esse corp^o, sed intra hoc quan-
 titate corporeis, et ex alio per se corpora ipsa ex se situ sunt in vni-
 uerso propter angelum in corpore et in loco vno in alio angelus aut in aia
 rati

raati, Et per idē p̄ ad 3^{ab} replicab. Nam eadē rāe
nūq̄ et̄ dūis v̄r eē in anō l aīa tamq̄ in loco

Art 3^m O plures anō parint eē simul in
Vno loco?

Conclusio d Th est negativa.

Dubiū est O concl^m d Th sit vera? et̄ quo
modo intelligenda sit?

Ad q̄ Terna 3^g cap 63 § ad 2° dubij^o euidētia. Et
supponendo i q̄ 2° loci anō considerat̄ h̄z maatr̄ et̄ fact̄
maatr̄ considerat̄ e (inguit) res illa eē quā anō operat̄
sū se et̄ sū suā entit̄ maatr̄ considerat̄, loci aut̄ anō
fact̄ e eadē ipsa res pro ut recipit̄ op̄i ab anō. Et ita plu
res anō eē in eodē loco maatr̄ eēt q̄ eē eadē uim operant̄
h̄z hēant̄ eē illa diuersitat̄ op̄i. Tunc aut̄ plures eunt
in eodē loco fact̄ q̄i eē eadē uis l eundē locū operant̄
eundē effusū fact̄.

Supponit 2° Terna q̄ plures anō simul eē in eodē loco
fact̄ l simul producere eundē effusū fact̄ contingit 2°.
Vno m̄ ut quilibet̄ illorū p̄ se sit cāa sufficiens t̄stat̄ et̄
imm̄, alio m̄ ut quilibet̄ se hēat̄ ut cāa partialit̄ s̄ se
hnt̄ plures trahentes nauim.

Hic sup̄^{ur} d̄ t̄ria I. nulla repugn̄ e q̄ plures anō
sint in eodē loco maatr̄. Si hoc ex d Th ad arg^{ta} qui
ppt̄ ad 1° d̄ repugn̄ ut plures anō sint in eodē loco nō
pensari ex p̄ repletionis loci. Id ex p̄ operatio^{is} intelli
git̄ induent̄ eundē effusū, Et ad 3° d̄ aīa^{is} e anō p̄t
se eē simul in eodē corp̄ q̄ nō comparant̄ ad illud sūm
eadē h̄tūd̄ eāz, quasi dicat̄ q̄ repugn̄ illa t̄ta nascit̄

esset caeca totali illius talis effectus

De 3 imposs. nō ē qd plures anō naalr sint in eodē loco partiali facti, id ē causādo eundē num effus tamq cas partialer. Et i qz hoc concedr alijs causis ut per modū vnius possint conuenire ad produendos vnu ē eam de num effus. Vg plures hōi conueniūt ad trahēdos nauim, q hoc pot anō conuenire

2. anō snt ad entia libera q pnt plū aut minus applicare suā virt^{es} ad operandō. q potest vnu anō tā unice applicare virt^{es} suā ad aliquos effus vō ad motū locales ut simul admitat cōcurrē alterius ad eundē effus q cōtr t erūt in eodē loco facti partialr.

Confr q motus localis pot velocitari in infini q pnt duo anō conuenire ad aliquos motū velocitatē q quisq p se possit efficiere, et tunc etz idz effus erit ab vtroq at q ita erūt ambo in eodē loco facti partialr. idz anō fiet si duo anō l plures conueniant ad mouēda aliqua tāta moleb corporā, quā neuter posset mouere p se solū sine adiutorio alterius.

Ad addit 4 Terna ē subscibut Paris et plures alij qd h. re vera nō repugnet nāz anō in se, ita ē in illo vno loco facti partialr, in de facto non ē deus, nec cōsonū illorū nāz ita fieri, quare anō s qui nihil inordinatē operant, cū nō moueant ad operandō nū ex imperio diū, nūq illo in snt in eodē loco, anō autē nequā sepe in eodē loco illo in constituāt, qm isti nō abhorrent sufflūt^{es} aut cōfusiō^{es} operatio, ppter deordinatio^{es} nāz, et qz non expellat diū imperiū ad operandō.

Hoc probat qz d Th in 2 d 37 art 3 ad 3 sic d, cū igr

Unus ang^{us} aens in virt^{ute} imperij diu sit sufficientis virt^{ute}
ad eduend^{um} in aliu^m locu^m illud q^{uod} virt^{ute} diu operand^{um} est e^t
aliq^{uod} corpus iⁿ aliu^m naales, ad quoru^m operi noⁿ mita^rit amo
non pot^{est} ee q^{uod} ee id^em operatu^m conueniant immo operatio
nes duoru^m amo^{rum}, e^t ideo non p^{oss}unt ee in eod^em loco, q^{uod} alter
illoru^m sufflueret. ecce quom^o d^{icitur} Th, Im loq^{uor} de ang^o qui
ex imperio dei mouent^{ur} ad operand^{um}, e^t qui ea ordin^e neg^{ant}
abhorrent sufflunt, q^{uod} sentit q^{uod} q^{uod} e^t ex naa^m amo^{rum} non
up^{er}nat ee in eod^em loco.

Confr q^{uod} d^{icitur} Th in hoc art^{iculo} ideo probat plures amo^{rum} noⁿ
posse ee in eod^em loco, q^{uod} operant^{ur} p^{er} modu^m agentis p^{er}fecti
cōtinenti p^{er}fecte locu^m, s^{ed} sic operari, noⁿ est necess^{aria} na^m an
gelic^{us} sm se, cu^m ea naa^m sua sit liber, e^t p^{oss}it p^{oss}it opera
ri pro ut libuerit, q^{uod} si up^{er}nat ee in vno loco, hoc noⁿ erit
ex necess^{aria} na^m, s^{ed} ex cōuenientia e^t cōgruit^e.

Confr 2 q^{uod} de ang^o nequa sepe legitur q^{uod} fuerint in eod^em
loco. Noⁿ Job iⁿ mult^{is} demonet eurrerunt domu^m filio^{rum} Job
ut d^{icitur} dig^{it} lib^{er} in Job, e^t Luc^{as} 8 legit^{ur} q^{uod} in vno hoem^{ine}
intrauit legio demonioru^m, e^t certu^m v^{er}o q^{uod} cōcurrerint ad eum
dem effus^{us}, q^{uod} tanta multitudo demonioru^m noⁿ poterat effus^{us}
diuersos caare in hoc vno, cu^m demonet vix aliud possit
in corporibus caare nisi l^{oc}ales motu^m l^{oc}um l^{oc}u^m l^{oc}
te alias debiles corporales dispositiones.

His sup^{er}add^{it} Molina e^t plures alij simpl^{iter} concedi pos
se plures ang^o posse ee e^t de facto ee in eod^em loco.

P^{er} 2 q^{uod} iam hoc concedit eoz^{um} Thomist^{ae} videlicet noⁿ re
puonare naturis ang^o ee in eod^em loco facti s^{ed} se applicent ad
operand^{um} eund^em effus^{us}, p^{er} modu^m cauaru^m partialiu^m.

S^{ed} p^{er} p^{er} q^{uod} operant^{ur} diuersos effus^{us} in ead^em re q^{uod} ee passio
nullus

^x sit in eodē loco g. p.

nullus negat. ^x (nam ut duo corp^a dicantur simpl^r eē in eodē loco sufficit qd locus quo circumcibitur sufficit qd sit omnino idē sub eadē immobilit^e & respellitibus distantib^{us} ad polos etc. ut si deus poneret penetratiua plura corp^a in vno loco quantum habeant distinetas quantitates que sūt diuers^e rationes eēndi in loco, q^o quamuis angeli sint in aliquo loco ratione diuersarū operationum, que sunt diuers^e rationes eēndi in loco, nihilominus tamen quia locus ipse in se vnus est, & sub eadem immobilitate, & respellitibus distantib^{us} dicentur simpliciter & absolute esse in eodem loco. ~

Confr. q^o rāo factis que se tenet ex p^o locati & e illi rāo existendi in loco. nō pot^{est} variare rāo fontis loci, q^o ista tenet se ex p^o loci & constituit illū fontē & non tenet se ex p^o locati, id est si aliq^o constituantur in loco p^o diuersas opes, nō variabit rāo fontis ex p^o loci, id h^o rāo fontis ex p^o locati q^o simpl^r manebūt in eodē loco fontis.

Obi^o h^o sup^o addit^{ur} Vbiq^{ue} cap 4 nō s^oly non reponere nāz ang^o ut plures simul sint in eodē loco, id neg^o sup^o ratione tum, ne rāo eē ita fieri. qd s^oly pbat vltim^o Ricar de s^o vilt^o qui 4 de Trin^o cap 15 explicans illud Luc^o 8 de legio^o demonio rā colligit ang^o eē incorporeos, q^o pnt plures simul eē in eodē loco. Sd pot^{est} eis probari q^o Luc^o i d^o qd nato x^o descendit multitudo angelorū quorū plerimū eēt in eodē loco, q^o tanta multitudo non caperet locū illē. Et Mat 4 d^o qd de vlt^o diab^o auertit ang^o & ministrabat x^o & certe ministratiū illud posset ab vno l^o alt^o ang^o prestari. Et si sine sufflūt^o auertitū plerorū. Et contingit qd vnus hō tēat plures ang^o iullos d^o, quorum custodia simul h^o p^o vno t^ope nesci, tunc certe illi assistunt

Vni eodē hōi in vno loco existentī, q̄ sūt in eodē loco. Imo
 anō cultor & tentator simul accēdit ad curias, aliter vt tentet al
 ter vt defendat, & in neasā e ēē in eodē loco.

Nec vult dicere qd sūt b̄ sub diuersis rāibus. Nam hoc
 nō tollit quin vtrq̄ simpltr sit in illo loco, q̄ qua rāe e vnus
 e aliter, & qua rāe e est.

Ad hoc dubio facile se expediet Duram, qui cū existima
 uerit vnūquēq̄ anō²² ēē vbiq̄ facile conr̄ diceret plures defae
 to ēē in eodē loco, facile se etz carmūt, qui dnt anō²² immo²²
 ēē in loco p̄ sua subas p̄cisse. fatent̄ n̄ etz illi libent̄ plu
 res ēē in eodē loco, s̄ n̄ abstracta quant̄t̄ a re māchi nulla re
 puon̄ inuenimus in subas māchi vt plures habeant p̄sentiat̄²²
 ad eundē locū subales, si ita e qd illa hēt abstracta quant̄t̄²²
 a qua p̄uenit ista rep̄on̄ eodē in vno loco, ita nulla ap
 paret rep̄on̄ intr̄ subas angelicas, quare plures nō possint
 ēē in eodē loco, in quo deceptus vt Blicar in 1 d 37 art 2 qui
 vniuersalr dē oīa q̄q̄ in eodē loco sūt se debere penetrare
 fallit̄ etz d̄ Bonau in 2 d 2, in 2 p̄ dilt̄ art 2 q 4, qui d̄ nō
 posse plures anō²² ēē in eodē loco, q̄ etz si p̄ subas in loco sūt, in
 vt diuersz partes sint vniuersi, non in eodē loco, s̄ in diuersis
 debent nesci consistere.

Deniq̄ facile ab hac q̄ se liberat qd existimāt anō²² ēē in loco
 p̄ quēmos mod̄s se hēndi ad locū, siue p̄ vbi qd e d̄s cū suba anō²²
 nā cū illi modi se teneant exp̄ anō²², & multiplicem̄ ad mul
 tiplicat̄²² ipsaū anō²² qui sūt in loco, nulla rep̄on̄ e vt plures
 inueniant̄ existēre in eodē loco, q̄ nulla rep̄on̄ e exp̄ loci.

Aliqui etz p̄dūt q̄ illa non procedere iunta vn̄s snams
 quā s̄ tenuimus de exist̄ anō²² in loco p̄ applicatio²² v̄t, q̄
 cū illa applicatio p̄cedat operi. & nihil ponat in loco, non
 vt qua rāe rep̄onut plures angelas habere virtutes suas ap
 plicatas ad eundē locum, p̄terim si aliq̄ applicat aliq̄
 nesci

necientibus, si applicet nō ut immo operetur, sed ut operetur
postea, & isti arbitrantur ita caret dicitur anō ē in loco eō
plete et inōplete. Et qd q̄ complete ē in loco rāe operatio
ideo implicare illo in plures eē in eodē loco, nō h̄ inōplete.
Id ē s̄ applicatio virt. q̄ tūc nullo m̄ se impeditur ex par
te effectus.

Sed pro intelliḡ illud certū ē a nullo dubitatu suppo
nendū ē, nullā repugn̄ eē qd plures anō sint simul in eo quē
locus adq̄uatus vniciū alterius, cū h̄ b̄ nō sint simul, s̄ in eandē
partes, vō si ista ista aucta sit locus adq̄uatus vniciū anō
certū ē parte plures anō eē in aucta ista in diuersis partibus, anō
cuius illa ē locus adq̄uatus existente in vna p̄ illius signata
& vnoquoq̄ aliorū existente in parte distincta a quolibet alio
rāe ē manifesta, q̄ distū ē anō nō eē signabiles debetum
locū vestus paruitates, q̄ poterit vnusq̄q̄ eē in qualibet quāvis
minima parte illius loci, qui cū sit magne quantitatis manifest
tū apparet posse plures in illo s̄ diuersas partes collocari.

Supponendū ē et̄ intentū d̄ It̄ in p̄ nō eē inquirere quid
in hac re fieri possit, s̄ p̄oals dei absoluta, sed quid s̄ p̄oals
nāales, quā caret vocat̄ physica, fieri possit. Et̄ cū certū
sit, duo corp̄ quanta posse s̄ p̄oals dei in eodē loco colloca
ri, non apparet qua rāe id denegandū sit d̄ p̄oals diu resp̄
subarū spiritualibus.

Dico I. plures anō p̄nt nātr eē in vno loco, in p̄oals loci, maabr
eo s̄ qd applicent se ad eundē locū ad operandū diuersas ope
ratio, vt si vnus illuminet, & alius moueat localr partem
aeris. Hoc exemplū qd ē caret nō admittit t̄ vobis cap 4
q̄ existimat anō nullā qual̄ posse imprimere in corpus nisi
solutū motū localr, & ideo d̄ duos anō tūc h̄ posse operari
diuersas ope et̄ idē corpus, q̄ illud moueant diuersis motib, locis.

liber, ut si vnus moueat motu recto & alius motu circulari
 Whilq; exemplū caret e opt, q̄ d Th sepe capre dt ano
 parte caare lumen in diaphano. ita dt in 1 d 37 q 3 art 1
 & in 2 d 6 q 2 art 3, Vbi dt qd angelis quatenus nōg snt hui
 dz & diaphanz eueniente signabr tamq; proprius locus, me
 dia pars aeris quē diaphanas & lucida e

Concl illa pt ex raibus Ferra in i dillo. Opt etz qz
 vnus ang pot ee in vno loco p passio, & aliter in eodz p alio
 qd non repugnat, cū diuersis raibus in illo loco constituantur.
 imo caret putat probabile, qd plures ang eiusdz demeriti snt
 ee in eodz loco & defacto snt

Dico 2. probabile e qd plures ang etz p poas dei absoluta
 nō snt ee in eodz loco facti adequato, intelligo nō passio p
 poas collocantis, id alia causando eundz effus, ita ut vnus
 num effus dependeat a duobus angelis operantibus ut caq;
 totales, eiusdz ordinē nō subordinat, Hoc dillū pt ea
 raibus aduht a Ferra in 2 dillo, & qz oēs auctores s met
 arbitrant oio implicare d dillio qd vnus effus num, illo
 m dependeat a pluribus cais totalibus & totalz operantibz

Sd i hanc conē snt opt aro. 2. Deus pot ponere plu
 ra corp circūscriptiue in vno loco, q & plures ang diffini
 tiue, aut vī certū snt fides. & p q, qz it in diffin huius
 qd e ee circūscriptiue in loco includr qd ita circūscribat illo
 loco qd nō alio, ita in diffin huius qd ee diffinit in loco
 includr qd ita diffinitate illo loco ut in alio non sit.

2. supponamus qd sit a deo productū mediū illumi
 nandū vltimate dispositū, ad recipiendū lumen ut d, snt
 passū vltimate dispositū ad recipiendū foras zonis, & deus
 applicet duo luminosa penetratiue se hēntia quorū vtrūq;
 heat vīat ad produendū lumen ut d, letz applicet duosiones

equalis virt^{us} in eod^{em} loco se h^{ab}ent p^{er}metralit^{er}, t^uc ap^{er}t^ura ista, sine dubio producent eff^{ect}us in ma^{ior}e sic vltimate disposita, cu^m n^{on} sint eund^{em} r^{ati}oⁿib^{us} nullat^{er} se poterit imp^{edi}re, & t^uc eff^{ect}us ille productus, dependebit a duabus ca^us^{is} totalibus n^{on} subordinatis, q^ui non erit ma^{ior}e r^{ati}o quare sit ab vna q^u ab alia g^o.

Confr^o 1. q^ui duo baptizantes poterit baptizare ut ca^us^{is} totales n^{on} subordinat^{ae} eund^{em} pueru^m, & producent in eo eund^{em} charact^{er}e, & eand^{em} num^{er}u^m gram^{ma}t^{ica}e, q^ui non repugnat eund^{em} eff^{ect}us num^{er}u^m, e^{ss}e a pluribus ca^us^{is} totalibus n^{on} subordinatis. aut e^{ss}e d^{ic}t^um Th 3 p^{ar} q^u 67 art 6, & id^{em} de pluribus sacerdotibus consecra^{ti}oⁿibus eand^{em} hostia, q^ui conu^{er}s^um d^{ic}t^um Th ibid^{em} q^u 82 art 2 ad 2°.

Confr^o 2. q^ui licet p^{oss}it d^{ic}u^m p^{oss}it imm^udi^o assumere eand^{em} n^{at}u^{ra}m h^uma^{na}m, ita ut totalit^{er} dependeat ab vna quaq^{ue} p^{ar}te in sinu^{li} ut d^{ic}t^um Th 3 p^{ar} q^u 3 art 6. g^o iam vnus eff^{ect}us p^{oss}it dependere a pluribus ca^us^{is} totalibus non subordinatis.

Hec arg^uta s^unt v^{er}gent & p^{ro}babil^{it}er c^onfirmat intentu^m, q^uo^o n^{on} tenent Caiet^us & Lumet, n^{on} h^{ab}ent sol^uenda s^unt.

Ad 1° conu^{er}s^um aut^{em} & neg^{at} q^uo^o ad p^{ro}bat^{io}n^{em} q^uo^o s^unt deus p^{oss}it plana circ^umscriptiue ponere in eod^{em} loco, sic plura diffinitive p^{oss}unt ponere, si p^{ar}te ponat, C^ont^{ra} si v^{er}u^m ponat p^{ar}te n^{on} erit o^{mn}ino imp^{oss}ib^{ile}, q^ui accret^u noua repugnantia, vltra eam que e^{ss}e ut plura sint in eod^{em} loco, s^unt ut vnus eff^{ect}us num^{er}u^m dependeat a qualib^{et} illaru^m ca^us^{is} & a nulla, s^unt si adm^{it}temus de^um ponere duo corp^us in eod^{em} loco n^{on} statim conu^{er}s^um remus ea t^uc p^{oss}ita p^{oss}se producere eund^{em} eff^{ect}us num^{er}u^m, ut ca^us^{is} totales n^{on} subordinat^{ae}, itaq^{ue} hoc q^uo^o e^{ss}e plura in vno loco diffinitive p^{er} oper^{is} multo ma^{ior}es repug^{ant} inuoluit, q^uo^o e^{ss}e plu^{ra} in eod^{em} loco et^{er} diffinitive.

Ad 2° q^uo^o Tenet q^uo^o p^{ar}te illo casu en^uerit n^{at}u^{ra} se

queret, qd / duo illa agentia remitterent suas virtutes ita
 ut ambo vincerent p modu vnius agentis totalis, l vnum
 impediret aliud, qz in eo qd vnuqz intendet totu effus sibi
 ascubere, alteri diceret, & ideo quati agentia repugnantia
 se impedirent. Idz dicit in casu qui coit dicit de dubio anno
 quoru quilibet ignorat applicatio alterius intendet se ap
 plicare eisd loco ad eundem effus. dicit qd si equalr intende
 ret applicare sua virt, inuicem se impedirent, & impedi
 mentu contingeret ex impossibilit effu. Et tunc vnuqz con
 tabit ali ano ibi hinc applicata virt, cu videret effus non
 consequi.

Ad 1 conf Y qd duo baptizantes qz snt agentia inslu
 mentalia, & no operante virtute p pria de superioris car, atq
 adeo operant ead virt p riale a qua p se dependet effus, ideo
 no repugnat a pluribus totalibus produci, & ita vna hostia co
 sacrat a pluribus sacerdotibus.

Ad 2 conf Y qd illa huius dependebit a tribus psonis in
 sua hatio, no vt a causis productiuis, id vt a trinitate & sup
 positantibus, & qd ab vnaquaq psona sub diuersa rae, & ideo
 lz totalr intentione tritr ab vnaquaq, no tn totalr extentione.
 & ideo pot a pluribus triti, st vnaquaq filiatio pluriu filiat
 riat totalr paternite intentione, & non extentione, & ideo pot
 vna paternitas ad plures filiationes triti.

Dico 3. probabile e iura doli. Th plures ano no posse
 naatr ee in eod loco for ti alitue, etz inadeguate, id e causam
 do partialr vnu effum for tr eundem rati etz in die rei, Hec
 vt vna Causa h, qui dicit conu d Th intelligenda ee de poa
 physica & no logica, id e de poa naatr & no de poa dei ab h
 & qd hoc intendat d Th p. na tam in ano d d, q in corp
 ait id p sua conc ex antecedenti neust, o si q e bona conu
 e neust, atq adeo off illius salum naatr repugnabit mai p
 nab

na in a^o id d^o h^o h^o h^o pp^o du^o a^o n^o p^ont in^otra^ou^o d^oz corp^o
 que sine dubio e necessaria, & in corp^o h^o h^o h^o du^o
 ca^o p^ofectu^o totales non subordinat^o, non p^ont produere
 eum^o eff^ous, que et^o est neut^o, q^o intelligit con^o inde
 illata e^o neut^o, & p^o con^o oppositu^o e^o imp^ossib^o.

Confr 1. q^o si neut^o non e potius debeat d^o Th^o v^o con^o
 aff^o, s^o duo ang^o p^ont e^o in eod^oz loco s^o concedit q^o corpus
 & ang^o s^ont in eod^oz loco.

Confr 2. q^o ponit exemplū de trahentibus nauim &
 d^o q^o illi p^ont produere eum^o eff^ou^o s^oz trahentes na
 uim & non angeli quia non operantur per modū agen
 tis partialis, sed per modū agentis totalis & perfecti, q^o
 intelligend^o e quasi ita ea neut^o operent^o, na si ita n^o
 est, sed q^o libera potuit agere per modum caus^o partia
 lis tunc nulla erit differentia inter angelos & trahen
 tes nauim, quā supponit d^o Th^o in a^o.

P^o id^o a^o Ca^oit, q^o na^otr o^o na^o siue libera siue non
 libera abhorret sup^ofluit^o, id ad unū eff^ous facti eund^oz r^ois
 n^o possent plures ang^o applicari sine sup^ofluit^o, cū sit unus
 q^o p^ofectu^o v^oit^o & indefin^o in operando, h^o n^o de c^oca
 inquit, vnicuiq^o orbi adscribit^o vnus tm^o angelus motu
 q^o cū ang^o s^ont o^o alia na^o na^otr abhorret sup^ofluit^o n^o
 poterūt na^otr eum^o eff^oum produere.

Confr a^o eund^o, q^o alt^o & stell^o & ca^o celestibus p^ont
 sua p^ofectio n^o tribuit^o cōcur^ou^o partialis, sed totalis in
 suo q^o, sed ang^o ex na^o sua s^ont ca^o multo p^ofectiores, q^o
 non p^ossunt na^otr cōcurrere ad eum^o eff^ous partialis, q^o
 hoc derogat sue p^ofectio.

3 arg^o ex mente d^o Th^o quā exponit Cap^o in 2 d^o 2 q^o a 3

ad arg^o 3° con^o solutio ad 4°. Anō ex nāa sua attingit
locū p^o modū continentis p^o fellū, ut d^o d^o It^o in articulo,
q^oq^o continentia eo e p^o fellū, q^o locū sub aliqua ratio co
parat^o ad virt^o locatiua anō, seu ad eius applicatio^o, tūq^o
ad p^o fellū e^o totale continent, q^o nāat^o loquendo locū com
plete e^o total^o correspondet vnicuiq^o anoclorū, e^o con^o nō po
terūt plures nāat^o eē in eodē loco, cauatando formal^o eum
dem effectum.

Confr. quilibet anō e p^o fellū e^o totale locatū e^o non
partialē, it^o e p^o fellū e^o totale q^o mouit local^o, e^o non par
tial^o, q^o non pot^o ex pluribus p^o sentialitatibus anō e^o locū
ad locū fieri vna totalis p^o sentialitas, non n^o facile appa
ret, quā vnit^o ex pluribus illis fieret vna p^o sentialitas, o
ex nāa rei vnicuiq^o anō correspondet complete totus locū
atq^o adeo plures non poterūt eē in eodē loco.

Confr. 2° ex d^o d^o, q^o vnicuiq^o anō conuertit^o ut cāa equi
uoca p^o fellū, q^o nō pot^o conuertere partial^o, q^o non p^ont plu
res eē in eodē loco cauatando partial^o eumod^o effus^o.

Capreo vbi s^o admittit^o posse q^o d^o duos anō nāat^o cocur
rere ad effum^o eiusdē rait^o, vō ad produuenda^o lueas ut 4°
e^o negat q^o in loco constituant^o, q^o ita partial^o operat^o

Sd^o hoc e^o q^o vera anō e^o vbiq^o h^o immediate appli
cata virt^o ad operandū, sicut operat^o total^o q^o pot^o sine mi
nus, q^o si semel admittat^o, q^o pot^o simul cū alijs cocurrere
ad effum^o eiusdē rait^o, nulla rāe poterūt negari quā sit
ibi tamq^o in loco.

Ad arg^o pro 3° d^o d^o Terra que militat^o d^o hāc con^o
t^o q^o alijs cāit^o conuert^o ut se adiuuent^o ex eorū imp^o fellio^o
q^o h^ont virtutes deficientes, e^o ideo h^o ab h^o iuuat^o, q^o
aiat^o totale e^o, anō v^o sūt cāz p^o fellū e^o sufficienti^o virt^o

Virt^{us} ut p^{oss}e equivoce, et ideo nō admittit nāabr cō
 sortiuū alterius cāg ad unū effus^{us} eiusdē rāis fort^{is}, in hoc
 n. similitud^{is} Dei p^{ro}se ferūt, qui ex p^{ro}fectione sua h^{ab}et
 nullā cāg admittit, seu partialit^{er} cōcurrentē, et si unū
 anō ex p^{ro}fectio^{ne} sua h^{ab}et ut nō possit ēē instum alterius
 anō, et superiorit^{er}, ita ex eādē p^{ro}fectio^{ne} h^{ab}et ut nō possit ēē
 cāg partialit^{er}.

Ad 2° q^uod q^uis anō libere operant^{ur} nō h^{ab}ent
 operari iⁿ nāales p^{ro}fectio^{ne} debita^m suę nāg, q^uod est si p^{ro} modū
 causariū partialit^{er} constituerent in loco, et h^{ab}erent libere sit anō
 colligere aliqd^{am} mediū ad finē, h^{ab}et p^{ro}inet ad nāales p^{ro}fectio^{ne}
 eius ut postea nō revocet electionē, et h^{ab}erent libere sit illi
 ut aliqua spē intelligibili utat^{ur}, representante placā, h^{ab}et ut
 multi autumant, sup^{er} q^uod utat^{ur} ea necessū ut nō unū aut
 aliud, d^{icitur} oīa representata cognoscat.

Ad cons^{iderationem} 1° q^uod si anō d^{icitur} p^{ro}fectio^{ne} sua non cōcurrūt
 p^{ro} modū cāg partialit^{er} ad producendū aliquē effus^{us}, quē
 quilibet illorū posset producere, ita nō possūt concurrere
 p^{ro} modū cāg partialit^{er} ad producendū aliquē effus^{us}, quē nul
 lus illorū producere posset q^uia in hoc attestant^{ur} suę im
 p^{ro}fectioni, si nō posset anō p^{ro}fectio^{ne} factā electionē f^{actā}, q^uia
 cadit in imp^{ro}fectionē suā, et si quidē dicebat quōs retuli
 mus ant^{er} p^{re}cedenti^{er} dub^{ium} 1°, q^uod non p^{oss}et unū anō simul mo
 uere duo quāta h^{ab}erent discontinua p^{ro}pter repugn^{antiam} quāmodō
 quā fingebat ex p^{ar}te d^{icitur}. sic nos verius dicimus q^uod nō po
 terūt plures anō p^{er} modū cāg partialit^{er} producere
 aliquē effus^{us} et minimū, q^uia est repugn^{antia} ea p^{ro} p^{ro}fectio^{ne}
 nis nāg angelic^{is}.

Ex his sequ^{itur} q^uod 4° d^{icitur} d^{icitur} Terra et aliorū q^uod de facto
 nec

nei ang' boni, neq' mali de facto snt in eod' loco facti par
 tialr, eo qd' ad eund' effus' eiu' rai' partialr concurrat
 De ano' boni id eap' se dr' d' Th loco b' cit' cum dr' qd' qm'
 ang' beati operant' ex diuino imperio ex quo non mit'
 tunt' nisi ad ea que sufficienter pne. pp' p' huc no' co
 currit ad eund' effus'. De alijs aut' p' q' h' non
 expellent diuinu' imperiu', in non possunt facere repuo
 nantiam suz nat'z, & ideo si non sufficienter facto electio
 ne, ita non mitunt' ad superfluitates repuo nantem
 suz naturz, & negat' qd' operari p' modu' agentis comple
 ti & perfecti, & continere locum per modu' integri co
 tinentis, non conueniat anelo secundu' natura' sua', no'
 solum per conuenientiam, sed et' per necessit', que suf
 ficienter colligitur ex eo quod quilibet naa, nat' abhor
 ret superfluit'. In superfluit' n' inuoluitur confusio
 operatiu', et' in confus' operationu' inuoluitur confus
 io eor', & cu' huc no' colligant' ex coe'usu' partiali plu
 rium ca'us, seqr' euidenr' qd' si ano' concurrerent ad eum
 dem effus' p' modu' ca'us partialiu', & no' istalium
 qd' non sufficienter inferret d' Th inconuenient' qd' intendit'.
 Nec obstat qd' plures demones inuasserint domu' filia' u'
 Job, na' b' operabant' diuersos effus' idoles in diuersis par
 tibus, & eod' m' se habant demones legionis qui intra
 uerunt in ho'es vnu' lu' d. imo euidenr' e' qd' et' ano' boni
 ita interdum operant', vt p' qm' plures custodiunt ho'es
 vnu' qui poterunt dicaria ee eund' operari, & ita vt con
 tigit qm' ano' assistebat nato x'po & qm' auerterunt &
 ministrabant ei

Dico

Dico ult. quinquies anō ē idē corpus operant̄ diuersa
 effū non in simplr & in rigore metaphisico conuadendū ē
 illor ē in eodē loco, sō in largē. Iā additō, sū in eodē loco
 maati, hec ē d. Molinā & alior, sō p̄ l. 2.

1. q̄ d. Th absolute negat h̄ optime agnouerit posse
 ē in eodē loco maati.

2. p̄. nā locus anō, nō ē corpus ut aūq; sō ut atingr
 ab anō applicante suaz virt^{is}, sō plures anō nō poterunt
 applicare suā virt^{is} ad unū locū sub eodē rāe, cū oēs heant
 distinctas virtutes locatiuas, q̄ simplr & pprie nūq; plu
 res sūt in eodē loco.

Nec obstat qd corpus & anō dnr ē in eodē loco cū sint
 sub diuersis rāibus, nā cū non possint ē sub formaliori
 rāe, absolute dnr ē in vno loco, q̄ sūt eo in quo possit,
 Cōt̄ anōeli pōt intelligi locus sub rāe formaliori, & cū sub
 illa non possint aduenari, pōt simplr & in rigore, non
 dnr ē in eodē loco.

Confr. q̄ sermo rigorosus & pprius debet ē factis, sō in sen
 su facti, iam probatū ē plures anō nō ē in eodē loco, q̄ sim
 plicit̄ & in rigore illud asserendū nō ē, sō de his satis, q̄ tā
 tēper declinat ad modū loquendi, & q̄ de nomine.

Ad arg. d. hāc conc̄ conuado anō & nō q̄, q̄ locus quan
 titatis nihil aliud forit impatit, q̄ superficies cōtinente sub
 tali dist̄ respectibus, locus autē anō impatit corpus, ut
 cōtinēt cōtaltu virtutis angelicę, & iteo variato cōtaltu ne
 cessū ē variari locū, s̄m aliqua factis, & ideo nūq; plures
 sūt in eodē loco factis.

Neḡ hinc seq̄r qd anō idē quī
 variat op̄i in loco pōt mutet absolute locum, sō in seq̄r
 qd nō sit sub tanta factis in eodē loco.

Ad Conf. 1. qd q̄ cōtaltu virt^{is} angelicę ē anō rāo factis

existendi in loco, ppter locum anō non intelligit factū nī
 si ut stat sub illo cōtactu, et q̄ pro diuersis anō sūt di-
 uersi cōtactus, ppter nūq̄ concedit q̄ sūt in eodē loco facti
 & corū q̄ non sūt simplr in eodē loco

Quæst 3 de motu locali angelorū

Art 1^m Angeli possint localit̄ moueri?

1° concl. Anō pot moueri localit̄, & quiuocē s̄n atq̄
 corpus
 2° concl. motus localit̄ anō nō ē aliud q̄ diuersi cōtactus
 diuersorū locorū successiue & nō simul.
 3° concl. anō pot moueri motu locali continuo, & s̄m
 istū motū pot concedi. q̄ anō partim ē in t̄o a quo &
 partim in t̄o ad quod, ita ut illud partim, nō referat
 ad subā anō, s̄ ad locū p̄ quod mouetur.
 4° concl. anō pot et̄ moueri motu discreto
 ut̄ conē ad 2° & 3°. motus anō nō ē alius existen-
 tens in p̄o, s̄ alius p̄fecti & existentis in alio, nūq̄
 ē ppter indigentā angelī, s̄ ppter indigen^{ab} aliorū.

Dub 1° cōc 1° conē 1° Anō possit proprie mo-
 ueri localit̄

Duran in i d 37, in 2° p̄ dist^o q̄ 2. conr loquens ad ea
 que dixit q̄ 1. ut vidimus q̄ pcedit̄ art 1 dub 1. d̄t q̄
 anō it nō p̄prie detrat sibi locum detratū s̄m subā, s̄o ē
 ubiq̄, & s̄m posse dici ēē in loco detratō s̄m effus^o / op̄e^o
 Ita d̄t anō p̄prie non moueri localit̄ s̄m subā, s̄o imp-
 p̄rie s̄m eo modo quo filius dei & s̄ d̄r descendisse de celo

non q̄ coeli deterruerint, sed q̄ nouo m̄ in terra appaueunt.
 Heruus, hact de motu an̄ q̄ 1 art 1 & 2 conuenit eū
 Duran in eo q̄ dicitur an̄ non moueri localr, sed diuersa
 rāe moueri s̄z q̄ (ut s̄ virtū e) exaltatū an̄ in loco
 nō eē, q̄ suba immāctis incapax e loci corporalis, & q̄
 moueri localr supponit eē in loco, p̄t̄ d̄t an̄ localr
 non moueri. hec t̄na p̄t̄ i.

I p̄i ex d̄ Aug 3 sup genes ad lit cap 20 Vbi ponit
 discrimen int̄ suba maals & spūales q̄ suba maals
 mouet deus p̄t̄p̄a & loca, spūales v̄ mouet q̄d̄ per tem
 pora, sed non per loca, q̄ an̄ non mouent localr.

2 arḡ ex d̄ Th̄ h̄ in aro d̄ 3 Vbi d̄t eand̄ rāe
 eē de aīa rāali & de an̄ q̄nt̄ ad motū locales, sed aīa
 rāali separata non mouet localr, q̄ neḡ an̄. p̄t̄ min
 ex eod̄ d̄ Th̄ qui h̄ d̄t, q̄ motus localis an̄cti cōstitit
 in diuersis cōtactibus eē diuersas partes spatij, aīa aut̄ nō
 p̄t̄ h̄re hos cōtactus. nam d̄ Th̄ j q̄ 117 art 4 d̄t aīas
 rāales eo q̄d̄ ex nāa sua e detrata ad mouend̄ certū corpus
 s̄z illud q̄d̄ viuificat, p̄t̄ non p̄t̄ aliq̄d̄ aliud mouere
 s̄t an̄ motū minorit̄ s̄bit̄ coelest̄, q̄ ex sua nāa e de
 h̄ctū ad mouend̄ illud corpus, non p̄t̄t mouere ma
 ius, ut d̄nt̄ Phi.

Confr. q̄ si aīa separata h̄nt̄ virt̄ ad mouend̄ se ip̄
 sa localr segr̄ q̄d̄ dū e in corp̄ p̄t̄t pro suo libit̄ il
 lud deterrere, & alibi applicari ad operand̄, cuius d̄nt̄
 experientia ostendit. q̄ si ipsa nō p̄t̄ localr moueri
 nec an̄ p̄t̄t.

Deniq̄ Caiet h̄ & Tena 32 gent cap 102 qui concedat
 an̄ se vera moueri localr, eo q̄d̄ se vera deseruit vnus
 locū & aliū adquirūt, d̄nt̄ h̄c illū nō eē p̄t̄ie motū lo
 cales

calos, p pūū, sō impūpūe v abūttūe, qđ pī 2

I. qđ d Th tē d qđ anō conuēnit moueri localē equi
uocē atq corpōribus, q̄ non p pūe sō abūttūe

lonfr qđ d Th dī 37 q3 art 1 in corp. refert ex d
gus nāsi, qđ cū de anō dēberemū dicere qđ operatī in
loco, dicimū abūttūe qđ ē in loco, sō vnāqđq ita dī mo
ueri localē, sī dī ēē in loco, q̄ cū anō sit in loco abūttū
ue v nō p pūe, et abūttūe v nō p pūe mouet localē.

L. anō non dī ēē in loco sī subm ipstū vbi qđ ad
quirit p motū localē, q̄ pūpūe non mouet localē q̄
pī qđ motus localit p pūe ē ad adqūttūē vbi, v anō
pī, qđ anō ē in loco vt operant in illo v cōtēnt illū
ex quo nō conseqr aliqđ in angelo, sō in subo in qđ ope
ratū, sī in superficie cōtēntē ex eo qđ cōtēnt corpus
nō conseqr aliqđ vbi, sō sōly conseqr in corp cōtēnto.

I corē. anō vere v simplr pōt moueri localē, hēc
conē adeo certa ē vt opīnō dūā in fide periculosa dā
net, v vī etz d Hēruū pōcedere, At v d Terra v laiet
nō pōcedit, qđ illi simplr cōndūt anō vere moueri localē
lz negent motū illū ēē p pūe v in uocē motū

Pī corē. qđ in sē sepe de anō dīr que denotāt motū loca
lem, v qđ de anō in corpōribus atūptis dī Genes 18 Abra
ham vidit tres viros pōpe eum, quos cū vidisset cucurrit
in cōcū corū v dixit dīe si inueni et ne transeat seruu
tūū, v subdit, pōtea transtibit, idē n declinatīr ad seruu
vstrū, v itē cū o surrexerūt inde vīrē dīreuerūt oculos
d Sodomā, v Abrahā simul gradiebāt deducēt eos - v
Genes 32 anō lullant cū Jacob dīxīt. Dīmītte me iam n
accēndit aurora, v Job 12 hīs ē q̄ vt reuerat ad eum
quī me mīttit. De anō v nō in corpōribus atūptis, dī Job

Sathia circumire terra & pambulare ea, & itaq; 14 quom e
 Aditi de caelo luciferi, & Apoc 12. Draco pug nabat et ano
 eius, & no valuerit, nec locus eoru inuentus e amplius in
 caelo, & post pauca. prolehu e draco ille magnus, & j. v.
 terz & mari qz descendit diabolus ad eor. & post pauca
 dr qd traxit seu 3 p stellam no eano, & huiusm int
 plurima ss telim, Mat 3 luc 10 Joan 5

Sd ad oia q duran qd ad illoru venit no e reuertu qd
 ano mutant locu sm stabas, no sat e qd sm aliquos effus
 aut in corp atupto incipiant apparere vbi antea non ap
 parebat, it Mat 3 dr de ss. qd descendit in specie colube
 & Joan 3 dr de x qd venit in mundu, imo de deo dr Gen
 3, qd ambulabat, ad aua post meridiem, eo qd t in corp
 atupto apparuit.

Sd tpe ist nulla e Tu qm de ano expte denotatr mo
 hu localit p desertio loci, de diu autz psonit non sic. Tu
 qm in ss de deo manifeste dr qd e oio immutabilis, &
 ideo qn illi attribuitur motus reuert erit recurrere ad meta
 phoras, De ano autz non sic, qz nusq oio immutabiles pro
 nuntiant, vide de hac dta Christos hom 3 in epist ad heb
 in illud ois int administratorij sps etc. & d Amb lib
 1 de sr cap 10 & d Athan in epist ad Serapio.

Z p con testimonij S. d Dyoni cap vlt de cales
 hieria, dr ano pedes allatos depingi pp tr motus celerit
 d Nabbi oratio 34 in fine dr de ano, loca oia peragrat
 oibus q impioru adit. Tu ob ministerij pproprietud, Tum
 ob naz leuit, Consonat d Damas lib 1 de fide cap 17
 dicunt ano ob naz pernicit, & q ppropie & celerit hant
 in diuersis locis operatr, & cap 3 dr ano no manere in ce
 lo cu ad terra mittit. Tertul in aplogia 2 gent cap 22

sic dicit, omnis spiritus alius est, hoc autem & demonus momento ubique
 sunt. idem dicit Hieronymus epistola 53 de Vigilantiis, & de Spiritu Sancto
 34 in euangelio. & 2 moralium capitulo 3. de Bernardus sermo in 5 in cantu
 Bedae ludo 10. Magister Sicut in 1 de 34 & 6 scholastici,
 & de Thoma cum alijs sic

Naamque proprie ex dictis quod procedit. constat non autem non esse ubique
 de huius detractione loci quousque voluntarie occupat, quod poterit illi
 deservire & aliter acquirere, sed hoc esse non potest sine motu loca-
 li, quod localiter movetur.

2^a coniectione. conueniens est dici posse proprie loquendo autem moueri
 localiter, & non solum abusiue, aut utendo huius ut plures videtur
 Caietanus. Et 1^a quod in testimonio adulter pro coniectione procedit ab
 solute & simpliciter de autem dicitur quod mutat locum, & non est nec
 sitas recurrit ad improprietatem & metaphoram.

2^a proprie motus localis angelorum proprie & simpliciter est
 transiens de uno loco ad alium, quod simpliciter est motus proprie
 & vere. Confr. ratio sui motus localis autem simpliciter & pro-
 prie aliter & aliter se habet quod dicitur ad diuersa loca, quod simpliciter
 & proprie movetur localiter.

3^a proprie autem falso quod procedit articulo 1 dubio 1 coniectione 3 ubi dicitur
 autem proprie esse in loco, quod non proprie in loco est, sed ubique non
 est potest proprie localiter moueri, saltem in parte excepto
 caelo fixo, & augur sic. Si aliqua ratio motus autem non est
 simpliciter & proprie motus, ideo est quod motus dicitur & quicquid
 de motu angelorum & corporum (ut huius dicitur Thoma) de huius
 ratio est nulla, quod non est necessarium quod huius equivocus dicatur im-
 proprie de aliquo suorum significatorum, sicut huius canis pro-
 prie dicitur, de pitone, de sidere, & de capite terrae, quod licet
 et diceretur equivocus, talis motus, posset dici proprie
 Nam coniectione probabiliter reputat huius Paris Dubio 2 coniectione 3.

3° cord^e motus localis non d^r uniuoce de motu locali corp^{is} & an^o. Hec e^t Molina & alios qui d^{ic}nt q^o d^e motus an^o & corp^{is} noⁿ coueniunt uniuoce in r^{ati}oⁿe specifica motus, coueniunt in uniuoce in r^{ati}oⁿe generica.

Q^uo probant 2. q^o utiq^{ue} motui couenit uniuoce q^o sit defectio unius loci & acquisitio alterius, q^o uniuoce coueniunt in r^{ati}oⁿe generica motus.

2. Vbi q^o adquiri^t p^{er} utiq^{ue} motu^m est eiu^{sd}em r^{ati}oⁿe & p^{er}tinens ad id^{em} p^{ro}dicam^{us}, q^o utiq^{ue} motus cu^m sit via ad tale vbi, & ab illo specificatur eiu^{sd}em r^{ati}oⁿe noⁿ q^o d^e r^{ati}oⁿe & p^{er}speci^{fic}oⁿe generica.

3. est in loco couenit uniuoce an^o & corp^{is}, na^m utiq^{ue} est in loco p^{er} vera^m & realem p^{re}sentiam ad locu^m, id^{em} p^{ro}portionabil^{iter} couenit uniuoce motui locali sⁱ couenit est in loco, q^o si est in loco couenit uniuoce, est motus localis couenit uniuoce.

S^{ed} iⁿ hoc est ex p^{ar}te s^{en}t^{en}tia^m d^e Th^{omae} h^{ic} asserentis an^o q^o d^e motui locali, est eiu^{sd}em & uniuoce atq^{ue} corp^{is}. & in iⁿ d^e d^e 37 q^o 4 art 1 ad ult^{imum}, d^e motus localis s^{en}t^{en}t^{en}tia^m q^o d^e est corp^{is} noⁿ couenit an^o nisi metaphoric^e, id^{em} & uniuoce loq^uoⁿ de motu couenit est p^{ro}p^{ri}e.

Nec valet q^o aduertari^{us} iⁿterpretari d^e Th^{omae}, pro tanto docere motu^m & uniuoce dici de motu an^o & corp^{is}, q^o si motus s^{un}t eiu^{sd}em diuers^e spei, est s^{un}t eiu^{sd}em q^o d^e uniuoce in r^{ati}oⁿe motus. Nam ex hac iⁿterpretatioⁿe seq^uit^{ur} q^o d^e est p^{ro}p^{ri}et^{as} posset d^e Th^{omae} dicere, q^o d^e motus d^r & uniuoce, de motu locali, & motu alterationis & augmentationis, q^o s^{un}t diuers^e spei est coueniunt uniuoce in r^{ati}oⁿe.

Deinde arg^{uitur}. Diffini^o que assignatur motui ab Arist^{otele} 3° p^{ri}mo noⁿ couenit uniuoce motui an^o & corp^{is}, q^o nec r^{ati}oⁿe motus q^o p^{er} an^o p^{er} na^m in illa diffinitioⁿe ponit^{ur} aliu^{is} p^{ro} ut demo

tot alii physicū, & ponit pōa ut denotat pōas physti-
 cam, (nam diffin^o physticū dantur a modo datē, tractationi
 physticū, atq; adeo ut conueniūt māas sensibiles, ad motū,
 anō non est alius physticus conueniens māas sensibiles, nec
 anō ē mobilis mobilis aliqua sensibili & physt. V mo-
 tus eius pōtus ē alius pfecti, & existētis simplr in aliu
 q̄ in rāe motus nō conueniunt vniuocē.

Z. lz tā motus anō q̄ corporis sit successiua adq̄si-
 tio existētis mobilis in alia atq; alia p^o spātij, in illa
 adq̄siitio ē diuersa, nā al^o ē s^m cōmensuratio mobi-
 lis cū loco, & s^m correspond^o partit mobilis ad p^o spātij
 al^o v, nullā tales d^o correspond^o aut cōmensuratio, q̄
 illa adq̄siitio non d^o vniuocē.

Deniq; sic se h^o motus ad motū anō & corp^o, it se
 h^o t^o p^o ad t^o angelicū & t^o corruptibiliū, ad illa t^o nō
 cōueniunt vniuocē, in rāe t^o p^o, nec forte ad idē p^o t^o
 pōticam, q̄ nei motus.

Ad 1 autē arg^o illorū q̄ neg^o anō. Ad 2 etz neg^o
 anō. Tu q̄ forte motus localis nō trāit ad vbi, nec ad aliquid in
 tēnēū, ad s^m ad eē adq̄siitū loco. Tu qm̄ illa vbi etz h^o
 in rāe grāca eēt eīusdē rāe, nō vclē colligr qd̄ sūt eīusdē
 rāe in rāe h^o illorū motū, p^o t^o q̄ falsū ē qd̄ vbi 1
 motus illi, oīa p^o t^o ad pōticam quantitātē.

Ad 1 pro s^o Duran & Henric^o q̄, d^o s^o intelligi qd̄
 creat spūaliter nō mouet p^o loca s^o corporea, s^o cū cōmensu-
 ratio ē cōtēnsio ad locū, v^o cap 22 eīusdē lib^o inquit
 p^o hoc cōs ē ut aīa p^o locū mouet non potest si corpus non
 eē eīusdē.

Si autē d^o b^o d^o qd̄ eādē rāe d^o erit qd̄ aīa non mouet
 p^o t^o qd̄ ē d^o d^o s^o. Negat q̄, qd̄ aīa ē alit^o creat^o
 spūaliter h^o p^o t^o quibus carū lib^o operatio men-
 turant^o, de quo s^o q^o 10.

Ad 2

atq; corp^o, et in qd pprie sit in loco et pprie moueat
localr. Ad conſtr^o qd d Nabit in vult qd p
oper^o an^o, in sit in loco abſtine, Non in negat qd p
prie sit in loco, rae eius que e ppria rae fontis exiſtendi
in loco, ſz p applicatio virtutis, et eod^o in rae illius pro
prie conſiderand^o euit qd moueat localr.

Ad 2 posset negari an^o, vt ex s dictis conſtat.
2 qd dato an^o no eet subm alieuius vbi, posset in mo
uari localr, eo qd ſueſtine relinquit vnu locu, et p apro
ximatio^o manet aproximatus et pſens alteri, ſz nihil ali
ud in an^o reſultat.

Dub^o 2 est quid sit motus localis angeli.

Caiet h^o d^o motu locales ang^o ee diuerſos cōtactus quib^o
p modu^o eaq; efficienti, an^o tangit diuerſa loca ſueſtine.
Terna 3 29 cap 102 ſz dubitet an operi qua an^o opera
r^o in loco sit immanens ſz ſbz imperiu^o voluntati, an
aliqua operi tranſiens, h^o d^o motu an^o ee alio^o illa qua
an^o aliqd producit in diuerſis locis, ſive tranſiens ſit, ſi
ue immanens.

Ualques cap 4 d^o motu an^o conſiſtere ſoſtr, in varia
tio^o extrinſice diſtante, que no cōuenit an^o ex ſe, ſd
ab extrinſeco, ex eo qd an^o ſueſtine pon^o in diuerſis locis.

Al^o diſtinguit^o 2° motu in an^o, an^o al^o quo ſe mo
uet p ſe et no p aliud, ſd e rae alieuius corp^o, et illum
dnt ee diuerſos cōtactus, quibus an^o tangit diuerſa loca
Al^o no p aieus qui conuenit an^o rae alieuius, ſz corpus
in qd operat^o, et illu dnt non ee aliud niſi motu quo
moueat corpus, a quo an^o extrin^o d^o mouet^o, qd id^o dnt de
motu corp^o qd moueat ad motu alieuius corporis.

Concl^o

1. Concl. motus ang fact nō e contactus illi diuersi
 quibus angelus sua operatio attingit successiue diuersa lo-
 ca, siue operi illa sit solz efficax imperiū volent^r i^r
 u aliqua operi pantiens reupta in hoc. Hec con^r e^r
 a quibusdā azeat^r & Calet, Mihi tñ nō v^r eē d^r illud
 qⁱ ipse tñ d^r q^d motus ang e diuersus contactus quo
 angelus p modū eaz efficientis attingit diuersa loca
 An v^r in eo q^d d^r p modū eaz efficientis non intel-
 ligit actualis operi, s^d potius applicatio^r virtutis, quz
 e^r d^r contactus p modū eaz efficientis. & in hoc sen-
 su loqr con^r ad ea quz dixerat q^d p^ro art^r i^r. Ma-
 gis autz v^r eē d^r Terra qui (v^r b^r diximus) existima-
 uit ang fact eē in loco p operatio^r hāseuntes, & con^r
 tenet^r diu^r angelū moueri localit^r eē diuersis contac-
 tibus media alio hāseute tamore diuersa loca.

Sd quidq^d del hoc sit p^robr concl^r 1. qⁱ anteq ange-
 lus operetur imm^o immediatione suppositi in loco in quo
 existit, nequit e^r q^d p^r cesserit adquisitio talis loci qⁱ non
 mouetur ad illū locū illa operi qua in eo aliqd producit
 p^r qⁱ qⁱ mot^r localis e adquisitio loci seu vbi inde resultat^r
 ans e^r p^r qⁱ v^r ant^r illo m^o operetur in aliquo loco ne-
 cessā e^r v^r p^rius saltem d^r nāc sit in eo, si qⁱ in eo
 non e, nequit e^r v^r p^rius illud adquireat, atqⁱ adeo
 anteq operetur intelligi in illo eē v^r nō p^r operatio^r.

Confr^r qⁱ motus localis nō e aliud, qⁱ adquisitio suc-
 cessiue exist^r mobilis in alio, atqⁱ alia p^r spatij, s^d hā-
 iusm^o exist^r non adquiret ant^r media operatio^r qua su-
 cessiue producit aliqd in diuersis partibus spatij, qⁱ ne-
 cessā e^r illa existentia p^rsupponi ad operi, qⁱ motus localis

anq̄ factr non consistit in tali oper. aut in cōtactu
q̄i factr fit rāe illius.

Confr 2. q̄ in snā carct anō pot ēē in loco et si
t̄ nihil operet̄. D̄ p hoc h̄m q̄ heat t̄ applicatā virt̄^B
ut se faciat p̄sentēs, siue sit operaturus, siue h̄m det̄tu
tus illū locū, q̄ ut moueatr non ē necc̄s c̄us oper. atq̄
ideo nō consistit motus c̄us in diuersis operationibus.

2. motus localis nō pot ēē manente mobili in ead̄ p̄
spat̄, D̄ anō manens in ead̄ p̄ spat̄ pot h̄ere diuersos
oper. et diuersos cōtactus, ut si dist̄ndit̄ actionibus produ
cat diuersos eff̄ct̄, q̄ non consistit motus c̄us in illa di
uersit̄ operationum.

Hec rāe quez aliquibus placet efficax nō apparet q̄
illi d̄nt non sufficere diuersos cōtactus ad motū anō
nisi s̄m illos t̄mpat diuersas partes spat̄, v̄ideo p̄ 3.

3. motus deb̄t ēē alius mobilis, id oper. illz transe
untes nō manent in anō, cū p̄ illas int̄m t̄mpat diuers
sa loca, q̄ cū anō p̄ int̄m moueatr, motus c̄us non
poterit factr consistere, in suessio illarū operatio^{us}.

2^a conct. motus localis anō factr ē cōtactus illi vir
tuales, quibus anō factr ē imm̄ adquiret̄ suessio p̄ sen
tias fundamentales, seu p̄p̄tā exist̄ in diuersis partibus
spat̄. D̄n̄ factr ē imm̄, q̄ 2̄ intelligere possumus
aliquā actionē anō conuenire ad adquirendā p̄dilla
p̄sentia fundamentales, seu exist̄ in loco, ī efficienti
et mediate, s̄ cōuenit imperiū ipsius anō, aut alterius
superioris agentis. 2̄ q̄ factr ē ipsa imm̄ adquiretio
p̄sentis, seu existentis in loco, motus q̄ anō nō ē illa ī
alio, s̄z imperiū, q̄ ē alio mediate, anteceden̄t̄ et ef
ficienti h̄m requisita ad motū, id ē ipsa applicatio anō

qua se applicat ad 2as alio, qⁱ illa e ipsa imm^{tas} et facti^o adq^uisitio loci. Et q^uo^d quit illa 2as alio resp^u p^{er}io^{is} s^{ed} imperij possit appellari passio, vt aliquibus placet, in resp^u sui p^{ri}u^m proximi, dicenda e alio facti^o q^uo^d immanens et virtuali^{ter} transiens.

Pr^o con^{tra}. qⁱ quicunq^{ue} motus e via ad t^{er}ti^um, qⁱ e ipsa adq^uisitio t^{er}ti^um, qⁱ illa alio ang^ul^o, q^uo^d e adq^uisitio t^{er}ti^um, facti^o et proxime, erit facti^o motus illius, talis aut^{em} e alio de qua diximus q^uo^d.

2. ille e facti^o motus alicuius mobilis, r^{ati}o cuius mobilis, aliter, et aliter se h^{ab}et in ord^{ine} ad t^{er}ti^um, id alio illa qua^m ano^m facti^o et imm^{tas} successiue adq^uirit diuersa p^{er}sonas ad diuersas partes spatij e qua^m ano^m aliter et aliter se h^{ab}et resp^u loci, qⁱ e motus ang^ul^o.

3. illud ip^{su}m p^{er} quod corpus e in loco s^uo quod r^{ati}o illius aliter et aliter se h^{ab}et successiue in ord^{ine} ad partes spatij e in quo consistit motus localis corp^{is}, s^{ed} in eo q^uo^d sua quantitas successiue h^{ab}eat diuersos contactus ad diuersa loca, qⁱ illud ip^{su}m p^{er} q^uo^d ano^m e in loco s^uo quod r^{ati}o illius aliter et aliter se h^{ab}et ang^ul^o ad diuersa loca successiue erit in quo consistit motus localis eius, id ano^m e in loco p^{er} contactu^m virtutis ad modu^m est expositu^m, qⁱ motus eius consistet in isto contactu, quatu^r r^{ati}o illius ano^m aliter et aliter se h^{ab}et ad diuersa loca.

Vlt^{imo}. motus localis e facti^o ip^{se} transitus de vno loco ad al^{iu}m, id transitus ille non p^oss^{et} in alio consistere nisi in diuersis contactibus quibus ano^m aliter se h^{ab}et ad diuersa loca deturdo vnum et adquirendo aliu^m qⁱ in illis contactibus pro vt se inuicem succedunt consistit motus localis ano^m.

Confr. motus localis e adq^uisitio t^{er}ti^um motus localis pro

ut e in fieri, ad acquisitionem illam non potest consistere nisi in illis contrariis potest, quod illi sunt motus localis ang. Confr. Z. quod ang. illis contrariis tendit ad, tuus motus localis, quod in illis consistit motus localis. aut per quod illis contrariis succedit ang. esse in loco, et quod potest quod ille e motus localis cuius tuus e locus l' acquisitionem loci. g. et.

En quibus sequitur motus localis ang. non consistere sicut in variatio extrinseca distantia, ut dicebat 3 opinio. Per quod iuxta hanc sensus non potest verificari quomodo angelus intus moveatur localiter, postquam motus eius consistit in sola variatio alicuius extrinsece quod autem motus localis intus reperitur in ang. dicitur dub. sequens.

3. con. quod ang. movetur per accidens non e nevis dicitur virtus contraria angelice virtutis ad locum, sed sufficit unus idem sicut quod rae corpore in quo e, quod movetur per se adquiret ang. diversa presentia fundamentales ad diversa loca. Pro intelligitur nota quod Arist. 6. phys. cap. 10. distinguit 2. motum per accidens, aliter qui ideo per accidens dicitur quod efficienter causatur ab alio, sicut motus eius qui movetur in nave, aliter vero qui ideo dicitur per accidens, quod non recipitur intus in eo cui convenit per accidens, sed in alio. sicut in subo in quo illud erat, sicut musica movetur per accidens moto subo in quo e. Cuiusmodi quod arbitratur nauis illius motum intus recipi, in eo quod movetur per accidens sed in eo quod per se movetur, et intus denominare aliud quod per accidens movetur. Sed certe hoc e falsum, quod certum e quod dum homo in nave movetur, nave et homo sunt duo subiecta motus, et non potest eodem numero motu moveri.

Sed quod quod de hoc sit, quoties ang. movetur ad motum aliter

rius mouetur motu proprio tibi intrinsece inherente, quod
dicimus non requirere diuersitatem totalium ad diuersa
loca, sed sufficere quod perseverante eodem totali animum aliter
et aliter se habeat respectu illius, respectu diuersorum locorum.

Pi. si ea quae est alicui ratio factis eundem in loco perse-
ret eadem in eodem ad locatum, si tamen se habeat diuersimode
successive respectu diuersorum locorum, sufficit ad motum locales
ut patet in corporibus, in quibus manet eadem quantitas in
toto motu, et tamen quae successiue aliter et aliter se habet respectu
diuersorum locorum sufficit ad motum locales, sed totalium
virtutis est ratio factis per quam animum est in loco, quod eodem perse-
uerante est aliqd corpus, si corpus ipsum mouetur, suffi-
ciet totalium illud. ut animum ratione illius dicatur moueri, qua-
riones ratione illius aliter et aliter se habet respectu diuersorum
locorum.

Confr. quae ratione illius continuati totalium animum in fine
motus illius corpus habet aliam presentiam ad locum, quam
non habet in primo motu et durante motu, quod ille suffi-
ficiet ad motum locales animum qui certe neque efficienter
causabitur a corpore in animum. neque etiam denominabitur
illud (ut dicebat ult^a sententia, quae amplius impugnetur
Dubio sequenti.)

Dub 3. Ut animum qui localiter mouetur sit sub-
iectum in quo intrinsece recipitur
ille motus.

Fera ubi est 329 cap 102 si dubitauit an motus animum
sit alio imperio quia animum se applicat ad locum, an uero sit ip-
sa operatio transiens in locum, ita sub distinctione. Vnde dicitur quod
si motus animum sit imperium uoluntatis contra deum est quod sub in ta-
lis motus est ipsa uoluntas animum. Si autem dicatur motus animum

est ipsa operans transeuntes dicitur motu angeli subiectari in corpore
et quod operatur angelus.

Caret tamen manifeste de subiecto angelici motus. non est angelici
sed corpus est quod operatur. Idcirco videtur sentire in solo quod philosophus quod
art 2 ad 4, et lib 6 quod art 2, et sequitur eos plures ex uenio
ribus discipulis de Th et probant.

1. quod angelus non est in loco nisi per alio transeuntes, sed hoc
non est in angelo, sed in corpore in quod operatur quod in eodem erit motus
angelici, si quod quod motus localis consideratur tamen diuerse eius
per quod aliquid est in loco.

Confr. in eo est motus in quo est tuus motus, sed tuus motus
quo angelus mouet corpus. Illuminat aerem et in ipso corpore
motu in aere illuminato, quod in illo est motus angelici.

2. motus localis est actus entis in potentia tamen quod et in potentia
sicut eius qui non habet tuus, ad quod est in potentia, et ille motus est ac
tuus impellit, sed angelus non conuenit motus qui est actus impellit
ut dicitur de Th ad 2, quod angelus non est subiectus motus localis.

Confr. in angelo non est potentia passiva ad tuus motus localis
quod negat ad recipiendos ipsam motus localis. quod videtur euidens
et ante per quod alias moueretur angelus propter sui indigentiam, quod
negat de Th ad 3.

3. in eo qui recipit in se motus et est causa efficiens illi
ut oportet designare per se mouentes distincta a se per se motus
alias tamen eandem rationem est mouens et motus agens et patiens
sed in angelo non est distinguere per se mouentes a se per se motus
quod est omnino impartibilis, quod cum ipse sit causa efficiens motus non
possit esse subiectus illius. Ratio de Th in i ad Ambal dist
37 quod 2 art 1 ad 2.

4. motus angelus potest esse continuus, quod non potest esse subiectus
tunc in angelo, ante per ex art, et quod tenet quod angelus non est capax
alicuius continuitatis.

Dicitur non esse quod quati de predicam quant, sed tamen tamen du
ratio est coexistentibus ad ipsam et spatium.

¶ Id qd mensuratur tpe nro dicitur & maale debet esse & maale & diuisibile in se, qd debet esse eiusdem ordi^{is} cu sua mensura, sed motus ang mensuratur tpe nro, no n pot mensurari tpe angelico, qd illud consistit in operationibus ang, que snt ite simul instantaneae & discontinuae, & conr non pot mensurare res aliqua continua suastiuu, qualis e motus continuus ang, qd ille mensuratur tpe nro, & conr in ang no e tamq in subo.

¶ S. motus ang no e operi immanens ang pro ut egredr ab ang, sed vt tangit passu, ita exprere d Th in i d 37 q 3 art 2 ad 3, sed operi ang vt tangit passu recipit in illo, & mensuratur tpe quo mensuratur ipsu passu, it motus primi mobilis, qui e operi egrediens ab angelo, & mensura tr tpe i mobilis, qd motus ang non in angelo, sed in corpore recipit in quo operatur.

¶ Ut. si aliqua res angelus debeat esse subm motus localis, ideo eet, qd nihil pot mutari, seu denominari motu a mutatio que e in angelo, l in alio, & qd motus ex natura sua e altus mobilis, sed hoc no ht maius repugn^{ab}, qd quod actio no sit in agente, sed in passu, & hi non denominat passu sed agent, qd qua res dr de alio habente qd no e in agente sed in passu, ita poterit dici qd motus ang in ang non e sed in corpore in quo operatur angelus.

¶ Alij plures incautanter affirmant motu locales ang in ang subiectiue residere, qd certe vnr supponere vniuersi Theologi cu disputat quom angelus possit esse caa sui motus, cu id no possit esse simul mouens & motu, hoc n no posset hinc diffusi nisi supponeretur qd ang e subm sui motus.

¶ Sed adhuc inter Theologos qui admittunt ang ipsu esse subiectu sui motus e dicitur, qd quidam exillimant motu imm subiectari in suba ang, si ipsa suba l motus subiectu illius

est ang^{us} rō existendi in loco. Alij v^o qui cū caret tenet
ang^{us} non ēē in loco, nisi p^{er} applicatio^{em} suę virt^{utis} ad operand^{um}
con^{tr} dnt ang^{us} ēē imm^o subm^o sui motus, nō imm^o rāe suę sub^o
p^{er} spāriū ad quā p^{er}tinēt illa applicatio.

I. conel^o. Angelus ē vere subm^o sui motus localis. P^{er}
I. motus ang^{us} ē ip^{sa} adquisitio vbi seu existentie ang^{us} in
alia, atq^{ue} alia p^{er} spāriū successiue, p^{er} huiusm^o exist^{entia} ē in angelo
tamq^{ue} in sub^o, q^{uo} ē motus. mai^{or} p^{er} ea dicit^{ur} dub^o p^{re}cedenti
et miⁿⁱ p^{er} q^{uo} talis exist^{entia} nō ē aliud q^{uam} ip^{sa} p^{re}sentialitas fun
damentalis in fieri, q^{uo}ia ang^{us} adquiret ad locū ad quē mo
uet^{ur}, quā p^{re}sentiā in facto ēē, cui^{us} ē ēē in ang^{us} itaq^{ue} in
sub^o, in quo et ē rō p^{re}sentialitatis, V^{er} q^{uo} ang^{us} p^{er} q^{uo} hui^{us}
motus nō p^{ot}est adquiri nisi in sub^o in quo ē motus.

Confr^o et explicat^{ur}. D^{icitur} q^{uo} subm^o hui^{us} motus in fieri ē in
facto ēē, p^{er} ang^{us} ē subm^o sui motus in facto ēē, qui ē ip^{sa}
p^{re}sentialitas angeli ad locū, q^{uo} et ē in fieri ē subm^o illius, p^{er}
ille hui^{us} in fieri ē motus, q^{uo} ang^{us} ē subm^o motus.

Z. moueri localit^{er} ē vere et realit^{er} mutari, q^{uo} q^{uo} mo
uet^{ur} localit^{er} siue sit ang^{us} siue corpus, debet ēē subm^o sui mo
tus. p^{er} q^{uo} q^{uo} nihil mutatur realit^{er} p^{er} factū extrinsecū.

3. motus localis ang^{us} ē vitalis, cū sit motus viuētis et
habet in se intinsecū prius illius, q^{uo} ang^{us} ē subm^o eius, q^{uo}
motus vitalis natus recipit in p^{ri}o a quo elicit^{ur}.

Et si obiciat^{ur} q^{uo} iuxta mag^{is} d^{icitur} Th^{om} motus localis animalis
non recipit in p^{ri}o a quo elicit^{ur}. Et^{iam} vt d^{icitur} Th^{om} d^{icitur} 2°
gen^{eris} cap^{itulum} 22. virtus exequens motū h^{ab}et facit membra obe
dientia appetitū, et r^{es} p^{er} 975 art^{iculus} 3° ad 3° d^{icitur} q^{uo} virtus mo
tū exequens motū, ē p^{er} quā membra corporis reddūt ha
bilia ad obediendū appetitū, cuius altus nō ē moueri sed
moueri, in quo disting^{uitur} ab alijs p^ois sensit^{ivis}, quę h^{ab}
imperant^{ur} a volunt^{ate}, h^{ab}et vere elliciūt tuos altus. Q^{uo} late

ut Caiet 3 de aia cap 6. & prosequi Arist ibid cap 10
 qd no colligitur ex eo qd motus ams sit vitalis, qd ams de
 beat ee subm illius motus.

¶ 1° qd admisso anti qd ego existimo verum adhu
 no inferit qd ams no sit subm sui motus vitalis, qz etz si
 poa executiva aiatius no elliciat illu motu, nihil rei
 pit illu, vita semp verificat qd vivens e subm sui mo
 tus vitalis.

2° ¶ qd aliter se ht motus ille respu aiatu atq motus
 ams respu illius, qz motus ams e vera alio vitalis, que
 proinde neui debet manere no sly in ams, sed etz in poa
 a qua ellicir, vt n eleganter de Caiet oper vitalis, e quali
 composita ex alio & passio, 1 potius eminenter ht aliqd
 alio & aliqd passio, respu sui priu, na vt alio egredr ab
 illo & vt passio recipr in illo, atq adeo de ra e eius e qd re
 cipiatr in prio a quo ellicir. At v motus localis progre
 ssius aiatius non e alio vitalis, sed potius e effectus actionis
 vitalis, sm qd e virtualr transiens, sz impery volunt
 & ideo no ht conditio^o motus vitalis vt imm recipiatr in
 prio a quo ellicir effectiva, sed sat erit recipiatr in poa que
 respu illius e passiva.

3° conc. motus localis ams non identificat cu suba
 ams aut cu poa motiva illius. Nec e d illor qui dnt ams
 ee in loco p sua suba 1 p modu sibi subales aut p ip
 sam poam motiva, nam conr dnt qd motus localis de
 bet identificari cu illis, qz vniuersalr motus localis
 identificat cu eo qd e ra fortis existendi in loco,
 Ex quo fundam nos opp colligimus qz atriuerimus ras
 fortis existendi in loco ee applicatio virt, & cu hac di
 cimus identificari motu, & cu eads identificat vbi, qz

motus localis & huius eius & ubi resultat nusq; disten
guetur reatr.

Ex dicta segr idz dicitur qd ang' dr moueri p accens
qz vtr existimo imposi qd aliqd moueatur reatr, & qd mo
tus non inhzreat illi, d' idz de illo dicatur denominatio
extrinsecus

Ad queres, sup' qd motus sit in ang' t'q in tubo, an
sit illi naturalis, & violentus, an preternaturalis?

Ad qd quorundam motus ang' sit ab int'io & p volunt eius
naturalis e, qz e conformis p'p'i n'az, si aut' fiat ab ext'io
impellente s'z ab ang' superiori l' a deo, tunc distinguendus
e, si n' ang' qui mouetur resistat erit motus violentus, si
aut' pbeat consentia ad motu erit naturalis, si deniq; nec
consentiat nec resistat erit motus p'rnaturalis in ordine
ad volunt' eius

Ad 1 negr qd ang' sit in loco p alio h'at' scilicet, ut
ex sepe dictu iam pt. Ad conf. qd huius motus lo
calis e presentia qua angelus ad qu'it' in fine motus
e hanc manifesta e ee in ang', alia aut' que ang' in
loco operatur no snt motus eius, d' effectus l' forte finit
p'p'r quib' mouetur

Ad 2 qd diffinitio illa motus, qd e alius en
tis in poa s'm qd e in poa e diffin' motus p'p'ietici qui
no e in ang', & debet intelligi qd sit existentia simplr
in poa & s'm quid in aliu, que oia no coueniunt
ang'. qz motus eius neq; e p'p'ieticus, neq; ipse e simplr
in poa, d' simplr in aliu & s'm quid in poa, eo qd
non heat h'as, quo non indiget, nec ex cuius necessit'
mouetur, d' p'p'r bonu alioru, qui p'p'r non debet di
ci alius imp'felli, cu ang' no heat h'as illius, na nec
intel

intellectio angⁱ d^r simpl^r alius imp^r felli, id potius
felli e^t existentis in alio p^r spes intelligⁱ, quⁱ pro
tū nō heat actualis intellectio^{is}.

Ad conf^r q^d anō hī q^ds poāz receptiua tu^m motus
e^t hī illius, quⁱ non e^t nisi s^m quōd passiva, sⁱ in
telligⁱ e^t voluntas angⁱ, s^m quōd d^r passiva, quāt^z re
cipiunt tuos alius, constat aut^z ex se se d^r illis q^d appli
catio virtutis p^r quā anō e^t in loco importat alius intel
lus e^t voluntatis, an v^o in angⁱ sit distinguenda poā ex
quā ab intelli^o e^t volunt^e, dicit^r dub seq^r cū caret.

Ad 3° q^d in rebus corporalibus mouentibus se opo
ret distinguere p^r se mou^e a p^r se mou^e, de quo 7°
3° phy. C^o in angⁱ e^t rebus spualibus, nō e^t necess^o dis
tinguere p^r se p^r, sⁱ d^r sat e^t distinguere 2° rae^o, sub quā
vna sit mouens e^t sub alia motū, imo forte hoc e^t erit
nec^o in rebus corporalibus saltem loquendo de partibus
integralibus, deueniens n^o erit ad vna^m p^r quⁱ sub vna
rae^o sit mouens e^t sub alia sit motū, nam h^o sit deuenien
s ad p^r cuius motus sit nāalis e^t p^rinde tribuat^r autho
ri nāz, hī nūq^z e^t deuenire ad partes, cuius motus sit vi
talis, e^t q^d ip^sa non moueat se illo motū, ad hoc n^o sat
e^t q^d producat motū quē recipit.

Hae solutio^{is} alijs verbis d^r Scotus in 2° d^r 2° q^o
e^t q^o d^r 6° q^o qui d^r nō e^t inueniens q^d id^o sit mo
uens quāt^z e^t in alio virtuali hoc e^t quāt^z hī virtutes
ad efficiend^o motū, e^t sit mobile quāt^z e^t in poā forte
hoc e^t quāt^z hī poāz ad recipiend^o motū forte.

Ad 4° bene e^t d^r ad us^u q^d motū angⁱ p^r se e^t pro
ut aliqd angⁱ e^t nō menturari t^o nō, a quo non dependet

cū sint alius immanentes angeli, Est^m p^m accens^m ide
 rae effus^m quos producit ad extra poterat tpe nro men
 surari, sed ex hoc non sequ^r qd ipsi in se et in suam
 substantias sint continui, aut nro tpe subdant^r, atq^z adeo
 non reponat in ang^o subiectan.

Ad 5° V^o nulli alio angelice pro ut egred^r ab ang^o
 deberi locū qd d^r Th in loco cit^o in arg. cuius ratio e
 qd it ang^o nūc e non dependet a loco, nec aliquē peculiar^o
 locū sibi prescribit, sic nec ei^o operi p^o ut e ab eo, q^o sub hac rae
 debet ei p^oportionari, Et ita mot^o, ang^o nō consistit in eius operi
 p^o ut egred^r ab eo, sed p^o ut agit passū. Sed pot^o 2° intelligi
 i p^o ut agit passū virtual^o. i e p^o ut h^o virt^o ad p^oduz^o effus^o
 in passū. 2° for^o. i e p^o ut de facto aliq^o imprimat in passū
 Et nō intelligit^o e 2° in, sed i. q^o iam dix^o ang^o nō e in loco
 p^o alio^o trans^o. Sed p^o applic^o virt^o e operi ang^o p^o ut h^o virt^o
 trans^o passū non mensurari tpe nro manifest^o e.

Ad 6° V^o facile V^o dicendo alio^o trans^o for^o e in agente.
 Et denominare illud int^o. 2° V^o qd dato sit in passū
 denomin^o agentis nō e ab alio^o, sed a p^orio alio^o p^o ut in
 tellig^o incopleta disposit^o ut ab illo egrediat^o alio^o, sed de hoc alius.

Dub 4. qd sit prius effectiuū illorū cōtactuū
 in qq. d^r Th cōsistere motū localis angeli.

Capre in 2° d^o 6 q^o 1 cō i^o cū distinguat in ang^o motū p^o se
 et p^o auent^o d^r duo. 1° ang^o motū p^o se non mouet scriptū
 sed h^o ab extrin^o. p^o i^o. q^o in angelo nō e distinguere p^o p^o se
 mou^o a p^o p^o se motū. 2° q^o aia^o rae h^o non mouet se loca
 tr^o, sed h^o mouet^o ab extrin^o q^o id^o e de angelo.

2° d^r qd angelus bene pot^o moueri perse motū p^o auent^o
 p^oubr. quia ad hoc sufficit qd angelus perse habeat
 virtutem ad eand^o in loco, hoc n^o sup^o poterit moueri a

quod ad ea quae erant ipsi naturae necessaria.

Dicitur tamen esse ad hoc quod animal moueatur a suo cultore
et gratia et leuia, quibus in adest virtus receptiua
et non alia sui motus.

Sed quod quia viuentia animalia mouent se ipsa et quo
perfectiora sunt eo perfectiori in se mouent, et ita animalia
habeant vim loco motiua, qua cauent vegetabilia, quam
geli qui habent permanentes gradus vite, et habent virtutem
mouendi se ipsos localiter.

Contra 1. quod Aristoteles hac ratione probat animalia habere virtutem
loco motiua, quod motus localis est illis necessarius ad propriam
vite conseruationem, ut si fuerent ea quae nociva sunt et pro
sequantur conseruationem, idcirco et indigent motu locali ut
quodam relinquunt et ad alia auerant et ministeria sua exer
ceant quoniam non sunt ubique et habent virtutem ad mouendum se.

Contra 2. quod quocumque viuentia creata habent virtutem appetitiua
et virtutem loco motiua qua desiderata acquirant, secundum autem
appetitus non habent saltem aliorum et in bonum vniuersali
quod in eis est virtus motiua secundum locum.

Virtus in animalibus est virtus ad mouendum alia quam ad mouendum se
per quod quia in creaturis virtus proprie effectiua motus localis in
aliis est et effectiua motus eius in quo est.
Aliis duae partes conueniunt facile probari possunt quod in omni agente
ratio principalis agendi est propria eorum, aut id a quo constituitur
in actu, quod in animalibus non potest esse aliud quam ens eorum, et
in creaturis per earum limitationem requiritur aliqua potentia super
dicta quae sit proxima et immediata ratio agendi, et quod in animalibus
potentia quae est primum primum et immediatum motus localis
est potentia motiua secundum locum, quae non est alia a potentia naturali animalium
ad existendum in loco, et ad operandum in loco.

Ex dictis facile patet ad arg^o Capico pro i dicto. Ad i n
iam dictu e non oportere in ang^o distinguere p^o p^o mo
uemes distas a se moto.

Ad 2. q^o non ee eadms rads de aia racti s de ano. P^o
q^o aia racti e centralr part, P^o qm^o ht vlt^o delictas ad
mouendz vnu sm corpus viuificando. Ex hoc n bene segr
q^o no possit p se ipsa moueri locatr, na suba spualis no
mutat p se locu, nisi quat^o pot applicare virtutes opera
tua ad diuersa loca.

Et conel^o. ano p se conuenit qd possit moueri p auent
id e ad motu alterius qd mutatr p se. Hec conel^o facile in
telhgr si temel admittatr qd ano pot moueri p auent,
q^o p hoc qd e ee in loco, ad quos applicat suam virtutes
ht qd moueatr moto eo in quo e tamq in loco, q^o cu p se
conueniat ei posse ee in loco neutru e dicere qd si pot mo
ueri p auent conueniat ei p se posse moueri tali motu, qd
autz possit moueri p auent multu negat, id illud atenit ex
p se d Th 3 q 91 art 3 ad 3, Et p^o. q^o nulla repnan
tia e qd ano hente applicata suas vlt^o ad aliqd corpus
moueatr corpus illud, siue a se siue ab alio, ano manen
te cu sua virtute applicata. si moueatr moto directio,
id tu neutru e moueri ano, q^o motu nobis moueatr ora
quz int in nobis, v non moueatr ano p se q^o p auent.

Et si arguat. ano tuc no ht diuersos contactus ad di
uersa corp^o. id vnu eumz indiuisibiles in eoz corp^o
q^o non moueatr p se neq p auent.

Confr. q^o l anielus tunc moueatr motu in se reupto, i
motu reupto in corp^o in quo e, si i neutru e qd heat
diuersos contactus, quos certe non ht vt p^o, si autz mo
ueatr motu corp^o in quo e segr qd l moueatr motu exis
tente in alio, l reuptat in se motu corporeu qd e imposs^o q^o p

Et qd. ut p. auctu mouetur anō, non requiritur heat' dit-
 tinctus contactus ad diuersa corp^a, sed sat est qd. vno con-
 tinuato contactu, tangat corpus qd. p. se mouetur, ad cuius
 motū correspondent anō diuersa loca, s; rae eiusdē con-
 tactus ad corpus, qui et; pot. dici virtuali aut extēsi plu-
 res, quāt; refertur rae illius ad diuersa loca, imo hoc ipsū
 potest contingere, in motu quo se anō p. se mouet, qd. s; sit
 im. vnu contactus ex p. anō, si im. cas; loci sint plu-
 res virtuales l. extēsi, quatenus anō rae illius vnus
 contactus, refertur ad diuersa loca rae diuersorū effectū.
 Vp. si angelus cōtinua causet lumen p. aliqđ spatium
 ex p. angeli vnus contactus e. seu vna alio continuata
 cui ex parte spatij correspondet effū in diuersis locis qd.
 sufficit ad motū cōtinuū anō. e. d. v. qnq; nō sufficiunt
 diuersi contactus, nisi adit diuersitas locorū, s; anō mo-
 uens caelū, e. si moueat pluribus contactibus e. cōtingat plu-
 res partes mobilis, qd. im. nō tangit in diuersis distantijs
 sed semp. manet in eadē p. non mouetur localit.

Ex quo colligit i. hoc differre intē motū anō p. se e.
 motū eiusdē p. auctu qd. motus p. se requirit vnu l.
 plures contactus anō ad diuersa corp^a, sed diuersas p.
 eiusdē corp^a successiue e. in diuersis distantijs, motus autē
 p. auctu non requirit qd. ille contactus fiat ad diuersa
 corp^a, sed im. qd. cū sit e. idē corpus cōtinua tangat il-
 lud qn. se mouet p. diuersa loca.

Princip. p. ad conf. Et n. qd. anō dū mouetur localit
 p. auctu mouetur motu in se intē recepto, qui nō
 requirit factū pluralit. contactū.

Ex quo sequit. 2. solutio ad arg. Capreoli. Ad in. 1. de
 non oportere distinguere in anō p. se mouentes qd.
 p. se mouet.

Ad 2. Y non eē canōs ratiō de aīa et de angelo.

3° conē. Ang^o pot^o moueri a mouente extrinseco
 ut a deo l'ab anō, ita ut ipse solz conueniat passive
 ad eū motū, qui motus non erit eiūsdē ratiō cū motu quo
 angelus mouet se ipsū l' pars pī. qī anō moueri ab
 aliquo extrin^o non repugnat ex p^o ipsius anō (cū nō sit
 ubiq^o, nec resistat. Et si resistat poterit eius resistentia
 superari ab agente maiori virt^o, qī virtus eius nō eī infīn^o
 Nec repugnat ex p^o motu qī de ratiō motus localis non
 e qī sit vitalis, atq^o adeo non exigit qd^o necessi fiat a pīo
 intū^o. Deniq^o nō repugnat ex p^o pīij extrinseco
 mouentis, qī anō superioris, l' saltem deo non deest
 virtus ad huiusm^o motū, Nec in eo inuoluitur aliqua
 imp^o felicitio que repugnet deo o^o.

Confr 1. qī ita mouetur anima rationalis. Et 2. confr.
 qī demones detinentur inuēti in inferno, qī poterunt
 et inuēti moueri.

2° autz pars conē pī. qī motus quo anō mouetur ab
 extrin^o agente non e vitalis, motus v^o quo mouetur
 se ipso vitalis e. qī non sunt eiūsdē ratiō.

Confr exemplo motus proceſſiui alicuius animalis, qui
 proculdubio e alterius ratiō a motu quo idē animal cō
 pellitur ab extrin^o, et in pōtiori ratiō diuersit^o consistit in
 hoc qd^o vnus e vitalis et alius non.

Nec arg^o hoc aliqd^o valent. Y n ad 1. nō eē solz
 corporū moueri qī imp^oressio alicuius impulsus phisici.

Ad 2. Y qd^o quilibet anō^o beatus et inferior excedit
 simplr superiores in naas et pot eum aligere et mo
 uere ex virt^o que in eo redundat ex conuulſio ad bea
 titudinem.

Dub^m 9 ^{ms} Angelus possit moueri mo-
tu continuo locali?

Hibernius quidam in i d 3 q 4, ut refert Greg in 2 d 6
q 2 sequi p^{er} negatiuab. Hieruus in tractatu de motu
an^o conuenit cu illo authore, qn^z ad motu quo an^o
p se mouet, disenti^t in qn^z ad motu p accidit, qn^z
mouet ad motu aliquid, tunc n d^{icit} posse moueri co-
tinu^e, cuius continuitas (inquit) pertanda e exco^{nti}
nuu^e motus corporis ad cuius motu mouet.

Probr heu sua i ex d Th^o in i d 37 q 4 ait i in corp^e
vbi capie d^{icit} qd an^o non mouet motu continuo, sed
dit r^{ati}oⁿes (q^z inquit) s^{unt} op^{er}at^{io} intellectus e^t volunt^{atis} an^o
consequ^{er} se h^{ab}ent sine continuit^e, ita e^t op^{er}atio eius
qu^{ae} exercet e^t locu, e^t ita concludit qd motus an^o noⁿ
e^t continuus, s^{ed} s^{unt} ill^{ae} op^{er}atio^{es} discontinu^e, con^{tra} se h^{ab}en-
tes, Et ibi ad 3 ponit^{ur} discrimen int^{er} motu an^o e^t
corporis, qd q^uo^z motus corporis e^t continuus ideo quolib^{et}
pars illius motus e^t est motus, at v^{er}o q^uo^z motus an^o noⁿ
e^t continuus ideo non oportet qd quolib^{et} pars eius sit
motus, Et ibi ait 2° ad 2° d^{icit} qd in motu corporis
mutatu e^t non e^t pars motus, e^t ideo anteq^{uam} lib^{et} mutatu e^t
p^{re}cedit moueri, s^{ed} in motu am^oelico q^uo^z noⁿ e^t continuus
mutatu e^t e^t pars motus, e^t neutra pars est motus, s^{ed}
suessio v^{er}iusq^{ue}.

2° an^o s^uu^m sua substant^{ia} e^t v^{er}it^{as} e^t indiuis^{ibilis} q^uo^z non
p^oss^{et} moueri motu locali continuo. p^{ro} q^uo^z indiuis^{ibilis} ca-
ret partibus, e^t ita noⁿ p^oss^{et} p^{er} partes detereze v^{er}u^m locu
e^t aliu^m adquirere, nec partim e^t in h^{oc} aquo e^t partim in

to ad quæ, qd in neutr e ad motu continuu.
 Confr qd idem Arist cap 10 probat indivisi sly pullu
 no posse localr moueri continue, qz suo motu numeracat
 infinita indivisibilia in spatio, & attingeret unu indivi
 uis imm post aliud qd cu ano ex vna p^{te} sit indivisi &
 ex alia possit ee in loco punctuali, si possit localr moueri
 continue, sequerentur eadz inouen.

3. seqr qd possit aliqd corpus in ta breui tpe consuma
 re suu motu si ano, conr vr absurdu qd pz seqr qd quib
 cuq sit brebe tpe in quo descendit ano ab oibe long vsq
 2. denas, habebit aliqua proportione ad tpe ad qd des
 cendit aliqd corpus. na intr qucuq finata e inuenit ali
 qua proportio. & hac data & addita grauit corpore rae
 cutus accelerat motus, im poterit addi de grauit vt ta
 cito si ano pertranscat illud spatiu.

Confr. qd saltem seqr qd ano inferior ta cito possit p
 ficare motu st superior qui cum eadit in p^{te} sitione &
 virtute motuæ.

Ult. motus ano consistit in operationibus intellectus &
 voluntatis eius (vt ex dictis p^{te} 1 q^o e vna im operi ano
 1 plures conr se hincit, non 2, qz quilibet intellectus ano
 e indivisi & instantanea, & conr non pot ee motus. Nec
 2, qz plures operatio int discontinue & discrete & no
 pnt facere continuu, que e de rae motus continuu o.

Concl. h^o sit. Ano pot de loco ad locu moueri mo
 tu continuo & successiuo. ita tenent cu d Th 4. Calet
 & Pena 329 cap 102. Capreo in 2 d 6 q 1 art 1. q 2
 q 2, Scotus ibidz q 2, Ricca in 1 d 37 c 3 p^{te} 1 q 1 in
 solutionibus ano. & q 2. Idem sentiunt oes fere Theologi.

Pr. qd' aq' pot' suetivum & p' partes deservere aliquos locū
 & eodē mō adquirere alios, sine aliqua interruptione qd'
 pot' moveri continue de loco ad locū. qd' p' qd' motus cō-
 tinuus ē adq'ntio tū ad quos facta non simul et indivi-
 sibiliter s' suetivum & p' partes sine interruptione. aut v' p'
 qd' aq' libere se applicat ad locū, et ita pro sua volentē
 poterit simul occupare locū sibi adequatū l' inadequatū
 l' p' partes & suetivum se applicare, & eodē mō deservere, neq'
 in hoc apparet aliqua repugnā, q' pot' moveri motu conti-
 nuo & suetivum.

Confr 1. aq' postq' ē in loco sibi inadequato pot' quasi
 extendere se ipsū, ut occupet totū locū adequatū, & pot'
 quasi se contrahere ut sit in minori loco, & qd' liberū
 ē illi se pro suo libito, illo l' illo mō applicare, q' eodē mō
 postq' occupaverit locū adequatū poterit p' partes & suetivum
 illū deservere & aliū adquirere, qd' non ē maiore rāo de vno
 q' de alio, id hoc nō pot' fieri nisi motu continuo, q' vere
 pot' moveri motu cont.

Confr 2. ex aq' que quis sit indivisū pot' suetivum & p'
 partes, deservere p' aliqua mō, quā in forat, ut si partem
 nū suetivum comburatur aut aliquo mō corrumpatur qd' sal-
 tem de p' indivisata concedit oēs ea pot'. & eodē mō pot'
 extendi ad informandū novā p' mō qd' de facto contingit
 in nutritio nexta p' d'abilioribus mō q' et' aq' postq' ē in
 aliquo loco poterit nō obstante sua indivisibilitate aut
 deservere p' eius aut extendere se ad maiore locū suetivum
 & p' partes.

Confr 3. qd' non minus repugnat indivisibilitati aq'
 ē in loco extento & hēre partes q' adquirere illū sine

hinc & p. p. dicitur & pass. dicitur. Vnde est q. et. 2.
 Et sic con. na. in 2. capite pot. imaginari q. motus co-
 tinuus repouet an. s. l. ex p. sua sube. q. impartibilit.
 e. l. ex p. sua operatio que inlicitanea e. & no. suauitua, id
 ea nullo horu. repou. q. si mi. q. non tae impartibilit.
 sua sube. Tu q. p. illa no. e. imm. in loco. Tu q. illa indi-
 uisibilitas non dicitur q. sit in loco diuisi. si mi. q. ad
 2. p. q. an. continui mouet caelu. & in alio etu. e. inlicita-
 tanea & indiuisi. & ista simul q.

Sed et ista con. snt aliquo. difficult. Est que tam. r.
 in 4. arg. an. motus. continuus an. fiat. vnica. l. pluribus ope-
 rationibus ipseus an.

Ad hoc snt aliqui q. si sermo sit de alio imperij qua
 an. imperat motu. tu. indifcunt. dici pot. q. ad motu.
 an. concurrit vna. l. plures ope. p. q. aliqui pot. an.
 vno imperio imperare motum. aliquando pluribus s.
 et in hoibus contingit. & q. d. continuitas l. dis. continui-
 tas imperij multa extrin. se h. ad continuit. motu. atq. adeo
 p. auent. e. illi & no. poterit ee. p. se requisita ad motus co-
 tinuit. nei illa tollere. Si aut. sit sermo de ipsa alio
 que e. adquisitio loci dnt. no. posse ee. motu. an. continui
 nisi vnica. h. intruiente operatio.

Pr. q. in illa ope. snt. conuillit. motus an. eticus
 q. si illa ope. non e. vna. motus an. no. pot. ee. continu-
 us. an. p. ea dicitur & q. tenet q. continuitas e. que. d.
 vnitatis que. p. pluralitates. distat.

Confr. q. si in an. multiplicat. alio. et. multiplica-
 bunt. passio. in passio. id. en. passionibus istis. cu. sint. di-
 uers. uis. non. pot. uti. dicitur. continuitas. q. nec. perat. in. alio. b.
 a. q. causat.

Nihil aliud de h. Coet. Panes, et Camel, et no multu
 tu vr differe Terra 379 c 102 13 in opp coet. Pro cuius
 intelligi nō multū differe motū corp^a a motū angelico qtz
 ad continuit^{es}. Nam iⁿ continuitatē motū corporalis requirit
 continuit^{es} in mobili, at v^o motus anō non peti: illa conti
 nuit^{es}, sed h^{ic} unitates. reg^o n^o qd sit idē angelus qui nulla
 continuit^{es} h^{ic}. 2° ad continuit^{es} motū corporei reg^o con
 tinuitas spatij l^o (ut alijs placet) saltes contiguitas, at hoc
 non reg^o ad motū angelici continū, si n^o anō locū in
 quo e paulatim deserat et aliū aliquat^o distantes pau
 latim adquirat qd facile fieri pot^{est} si utiq sit in adē qua
 tas tū qd motus eēt continū, non n^o pot^{est} dici dis
 cunctus tūm simul nō deserat unū tūm et simul ad qui
 rat aliū, et h^{ic} spatium non erat continū, imo contin
 gere pot^{est} qd spatium sit continū, et s^{ic} t^{em} p^{er} t^{em} et h^{ic} motus nō
 sit continū, et si angelus in illa instamē eēt in loco si
 bi adēquato, et imm post hoc deserat simul tūm illū
 locū et aliū immediatū simul occupet, motus ille nō
 eēt continū q^{ia} tūm a quo non discedit p^{er} partes, nec tūm
 ad quē p^{er} partes adquiri. Et h^{ic} spatium et t^{em} erat
 continū.

Hic sup^{er} d^{icitur} v^{er} l^o qd una sola op^{er} intellectū aut
 volunt^{as} angelica sufficit ad motū continū alius. hoc oēs
 facile concedūt et p^{ot}, q^{ia} anō p^{ot} unūcūq^{ue} sua op^{er}, se
 applicat ad aliquos locū v^{er}g illuminanda, et persue
 rante eadē operatione p^{ot}est plura loca deinceps con
 tinūe illuminare, tūc qd angelus movat^{ur} localit^{er}, q^{ia} ad
 quā d^{icitur} presentis ad diversa loca, et h^{ic} non h^{ab}et plu
 res operationes, sed unam continūam, que respicit plu
 ra loca eadē

¶ Si obicitur qd tunc non int p hanc cōtallu quot d Th
 dī ē necit ad motū localez, anōeli.

¶ Et rat ē qd sint plures virtualz quatz plures partes spa
 tij diuersim succēssue tangunt ab anō.

Dico 2. pōt motus ut e in anō ē continuus. h ex p
 motus quz causat in spatio non sit continuitas. p^o qd pōt
 se anō vnica applicatio ex p^o sua applicare ad produendz
 diuersos effus, et n vna applicatio se pōt applicare ad vnu
 locū in quo sine mutatio sui pmaneat, et in operatū nū lu
 cum ex pōt hanc motū localez l aliqd aliud, ita vt qd pōt
 anō p seuerante ead applicatio cōtinua causare in diuersis
 partibus spacij diuersos effus. Et hūc motus qd ex p^o anō
 est cōtinuus, et vna simplex oper^o. at ex p^o spacij est
 in cōtigitat passionū.

Dico 3 pōt ē qd etz p seuerante eodē motu con
 tinuo ex p^o corp^o anō heat distinctas oper^o. Vg si
 anō proponeret applicare virt^u sua ad mouendz ali
 qd corpus p aliquam distātia, et in instāti in quo
 puenit ad locū signatū applicaret de nouo repeten
 do alū ad mouendz, vterius, ita vt corpus illud nū
 quā quiescat, tū certe motus est vnus cōtinuus ex p^o
 corp^o, at ex p^o anō eant plures alii succēssue se hentes
 an v hūc motus ex p^o anō est etz cōtinuus nō oēs con
 ueniūt, quōz n negant p^o discretio operationum

Nihilz opp^o vt verū non n reg^o tanta vnitas
 ad cōtinuit^o motus quanta ad vnit^o operatio, qd con
 tinuitas motus anōelicū multū eston dēndū e ab ex
 trin^o qd inde hūc motus anō qd sit motus, it etz ab
 extrin^o hūc anōelus qd sit in loco. Et dēndū qd ille e
 motus, et non discretus, qd non dēndū aliqd locus
 totus simul, nec aliqd totus simul adquiret de nouo, o econt

Ex qd pt ad arg v' conf pro sna opposita
 Si autz aliq' vellent dicere qd duz illz alio no' fati
 unt motu' continuu' nec discretu', de tm' cotigua' p'bab
 v' loquatur v'ia v' sentire. Fera vbi r'

Dubium 6 qd tetigimus Dub pced^{ti}
 cone 2. Vano potit moueri motu' con
 tinuo per accens.

illi quoru' meminimus in illa 2 cone oio negat ali
 quem motu' p' accens posse conuenire amelo. qd p'bat
 1. q' tunc aliq' mouet p' accens q' p'cite mouet
 ex vi efficientiz alterius mouentis, id ano' non sic mo
 uet ad motu' corp' q' mai' p' ideo n' albedo mouet p'
 accens ad motu' sui sub'i, q' mouet p'cite ex efficacia
 illius, & ex nulla ex p' sua, mi' et' p' q' ex vi motus
 solius corp' nullus motus pot' causari in ano. q' corpus
 im' pot' ex vi sua causare motu' corporeu'

Confr. Ut aliqd p' accens moueat ad motu' alterius
 req' qd heat aliqua' unio' cu' illo, l' aliquo m' conti
 neat' ab illo v' q' accens q' nat' vniunt' sub'o, & par
 tes vbi mouent' p' accens ad motu' illius, & sicut aqua
 q' conuenit in vase, mouet moto vase, id ano' nulla
 tales h' unio' cu' corp', nec ab illo continet', imo tandem
 in illo e' tag in loco, quandiu' vult ad illud applicare vult
 q' si ad motu' eius mouet, ex vi sue volanti' mouet, &
 no' q' mouet p' accens ad motu' corporeu'

Confr 2. q' si ano' mouet' p' accens, man' in corp'
 alioq', id tunc non, q' p'ctus anoclu' mouet corp' illud
 q' no' mouet p' accens ad motu' eius

Et si q' dicitur d' Th' opp' dicent' s' q' 51 art 3 ad 3,
 Vnt, d' Th' ideo dicere motu' ano' ad motu' corp' e' p' accens
 q' s'm

q̄ h̄m̄ apparentia apparet p̄ accidens. Et
 Sed q̄ de hoc iure dicitur Dico bibite. Licet e
 ano moueri p̄ accidens ad motu corp̄, saltem q̄m̄ ano in
 illo corp̄ e. Et vi passionis. Vg q̄m̄ en vi obligatorie
 in capulo, lin aliquo alio corp̄, tunc n̄ manifestat q̄
 motus n̄ seq̄r ex vi suq̄ volunt̄ aut aliquid efficien
 tis suq̄, s̄ h̄m̄ en vi unionis, quā h̄t ad corpus in virt̄
 alligatio aut detentio in illo corp̄.

Nec valet dicere q̄ ille motus conseqūr in virt̄ alieu
 us ano detinentis, q̄ hoc e multū remore et ab exten
 timo possit contingere. q̄ corpus moueat̄ ano qui alium
 detinebat inuicem, ut si ano utroq̄ superior velle h̄m̄ mo
 uere corpus, q̄ alius utroq̄ non vellebat moueri.

Dico Licet ano ad motu corp̄ in quo e et si in illo n̄
 sit p̄ passio, s̄ p̄ applicatio suq̄ virt̄, simpl̄r pot̄ dici
 moueri p̄ accidens. p̄ q̄ h̄m̄ e p̄ h̄m̄ cap̄ 10 simpl̄r d̄
 e motu p̄ accidens eius qui mouetur ad motu nauis, h̄ ali
 us sit motus nauis, et alius eius qui e in nauis, q̄ h̄ ali
 us sit motus corp̄ et alius sit motus ano. Nihil ano mo
 uebit̄ p̄ accidens.

Nec obstat si dicas q̄ motus ille ano non seq̄r ex
 vi solius motus corp̄ s̄ ex eo q̄ ano vult n̄ separari
 a corp̄ ille. Patet ita e q̄ si ano n̄ velle e in
 corp̄ certe non moueat̄, q̄ unio eius ad corpus e illi
 volunt̄, Et q̄ motus ille non seq̄r p̄ parte ex vi il
 lius volitionis pro ut fact̄ h̄at̄ ad e in corp̄, s̄
 vltimū requirit̄ q̄ ipsū corpus moueat̄, q̄ oīo con
 ducit ad motu ano, p̄t̄ ano tunc absolute d̄ moue
 ri p̄ accidens, Et cum motus p̄ accidens sit de ḡe imp̄fec
 torū in ḡe motus, ex quocūq̄ defectu quo motus defici

Dub.

An v. sufficiat qd vnus simul adquiratur, & alteri si
 mul dimittatur, Aut saltem qd vnus deturati sueti
 ue, & alius adquiratur simul l. e. d.

Dico 1. ad continuit^{es} motus localis vnus, neust^{us} e
 qd tuis ad quos successiue adquiratur & non simul. hoc
 pt qz si simul e instantane adquiratur tuis ad quos
 et si tuis a quo successiue relinquatur, iam an^o quiescit
 in t^o ad quos, cu illu t^o simul adquirent q non
 mouetur ^{ne}

Dico 2. si an^o simul deturati tuis a quo, siue ille
 sit diuis^{us}, siue indiuisibilis vt punctu, no pot^{est} ab il
 lo discedere motu continuo, sed discreto. pr. qz mobile
 no pot^{est} detere tuis a quo nisi adquirendo tuis ad quos
 l. accedendo ad illu, qz recedere in motu ab vno t^o e ac
 cedere ad aliud, q si an^o simul deturati tuis a quo,
 et simul adquirat tuis ad quos l. saltem aliquos p
 eius, q non mouetur ab illo t^o motu continuo. l. q
 tenet, qz si recessus a t^o a quo e auersus ad tuis ad quos
 ead^{em} erit vtriusq^e mensura, atq^{ue} adeo si instantane dete
 rit tuis a quo, et in instanti adquirat tuis ad quos
 l. saltem part^{em} illius. Z. v. q. pr. qz in illo recessu re
 cess^{us} mouetur an^o localit^{er}, qz aliter se tet in ord^e ad locu
 q antea cu adquirat nouu locu

Dico 3. postq^{ue} an^o deulilo t^o a quo adquiriuit
 aliq^{ue} de t^o ad quos seu de spatio, bene pot^{est} non
 deturando illu extendi ad maiorem locu continue, si
 ue id qd adquiriuit sit diuisibile, siue indiuisibile
 Pr. qz in hoc nulla certit^{er} repugn^{at}. & certu e qd postq^{ue}
 an^o exiit in aliquo loco, pot^{est} in eo p^{er}manens extendi

ad mai^{or}

ad maius continuè adquirendo vna p^o post alia, ut p^o
in exemplo s^o adulto de aia rati. Dixi in non de
seruendo illud, q^o si ano^o deserat illud q^o adquireuit, no^o po
teat continue extendi ad maius locu^o ut statim patebit

100

1792
MAY 10
DE
TOURNAI

TOURNAI
DE
TOURNAI

J

Tabula omnium quae sunt in mente 67

= Angeli sunt oia incorporea 002.

= Qua certitudine sit tenendum in
geometria esse in rebus naturae? 003.

= Angeli sunt oia incorporea! 006.

= Angeli sunt oia incorporea! 011.

= Angeli sunt vere compositi ex ma
teria et forma! 018.

= Ratio qua dicitur quod angelus est ma
teria quia dicitur et comparatur sit bona? 023.

= Ratio qua dicitur quod angelus non esse
materia sit bona? 024.

= Angeli rationales ex genere et dicitur? 027.

= Materia recipiat fieri per se et per se
in aliqua specie, in se ipsum per se fieri? 031.

= Angeli sunt nunquam magno numero? 033.

= Num. Angeli sit materia num. omnium
presentium et futurorum? 043.

= Defecto sunt plures Angeli intra eam
de specie et de materia? 049.

= Plures Angeli possunt esse intra eam
specie simpliciter dei ordinari? 053.

= Defectus Dei absoluta possunt esse plu
res Angeli intra eam specie? 060.

= Angeli sunt sui sui naturae, immo
accepti in se? 067.

00. 51a

- = \forall qd' huj' corporales apparent edger
vera ang sibi videt. ————— 074.
- = Qualis sit visio qua huj' vultu corpore
vultu assugetis. ————— 077.
- = \forall corp' huj' huj' apparent sunt illig
mag' que dicitur sensui. ————— 077.
- = \forall huj' fient eigm' corp' vultu appa. — 078.
- = \forall huj' possit assumere alium corpore
vultu huj' mag' rationali. ————— 079.
- = \forall huj' exerceat op' vultu corpore
vultu assumptis. ————— 080.

00. 52a

- = \forall Angelo duciat esse in loco. — 084.
- = \forall loig huj' sit corpore huj' operata. — 087.
- = \forall xas fatis paxua huj' dicitur loco
sit eis sub huj' vultu quidam. — 093.
- = \forall huj' sit in loco operata huj' vultu
vultu paxua operata huj' vultu. — 104.
- = \forall huj' vultu huj' exerceat sit in loco. — 121.
- = \forall huj' possit esse in multo huj' vultu huj'. — 124.
- = \forall loig huj' heat huj' in magnitudine. — 131.
- = \forall heat huj' huj' parvitate. — 132.
- = \forall huj' possit esse in quocumque. — 135.
- = \forall huj' huj' possit esse in huj' huj' vultu
in aia xas huj' huj' in loco. — 138.
- = \forall huj' huj' possunt esse simul in
vultu loco. ————— 140.

00. 53a

- = \forall huj' possunt esse in quocumque loco huj'. — 148.
- = Quid sit multo huj' huj' huj'. — 152.

- = *¶* Anq^o qui localiter movetur sit subiectum
 in quo habetur accipit ille motus! — 154
- = *¶* Quid sit proprius effectus in motu contactuum
 Anq^o dicitur posse movere motu locali Anq^o — 158.
- = *¶* Anq^o possit moveri motu
 continuo locali! — 161.
- = *¶* Anq^o possit moveri motu con-
 tinuo per accidens! — 164.
- = *¶* Anq^o de continue motu locali Anq^o
 requiratur qd^o tunc a quo paulatim
 deservatur! — 165.

finis

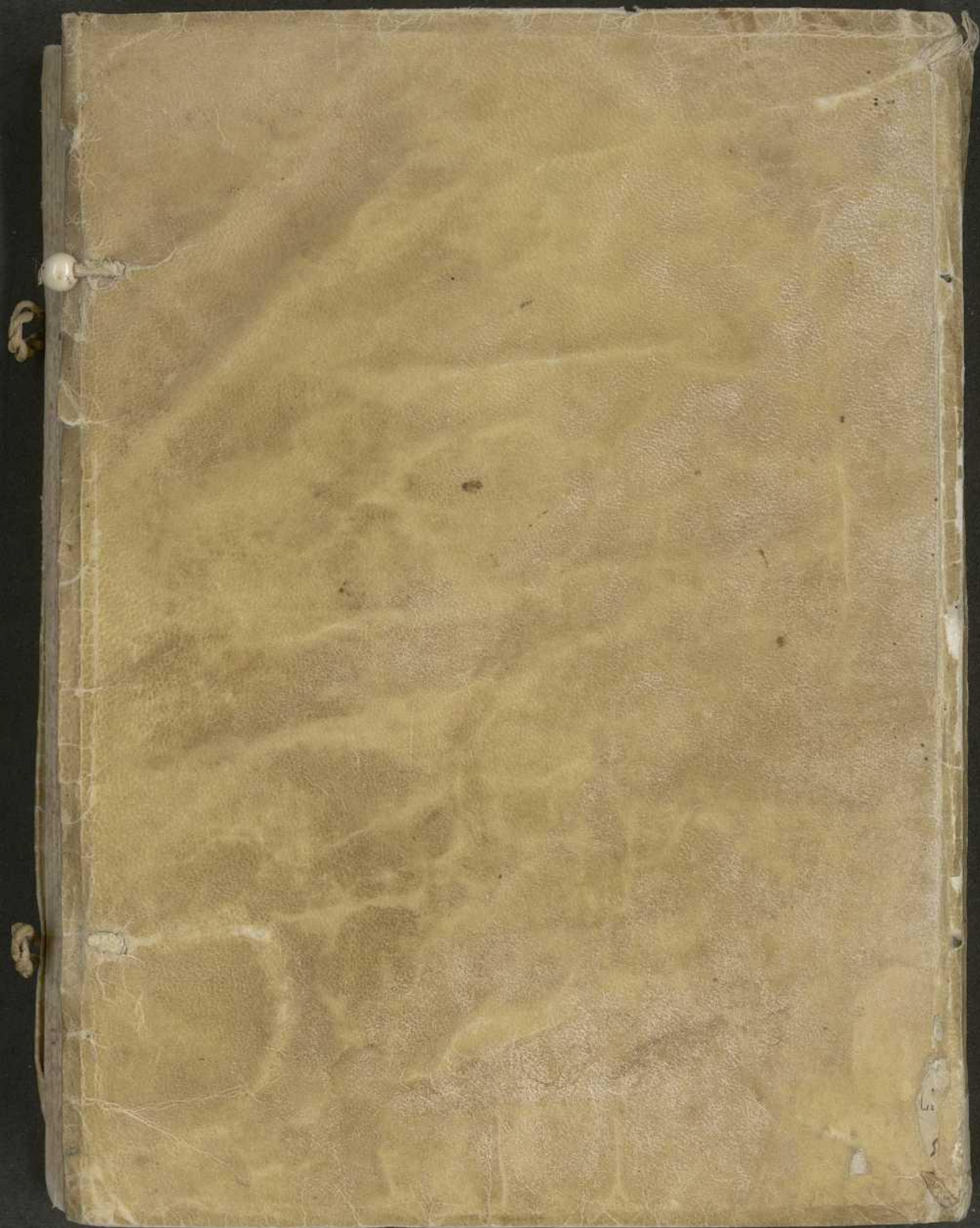
[Faint, mostly illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

[A list of entries, likely a table of contents or index, with faint text and numbers on the right side.]

<i>[Faint text]</i>	138
<i>[Faint text]</i>	139
<i>[Faint text]</i>	140
<i>[Faint text]</i>	141
<i>[Faint text]</i>	142
<i>[Faint text]</i>	143
<i>[Faint text]</i>	144
<i>[Faint text]</i>	145
<i>[Faint text]</i>	146
<i>[Faint text]</i>	147
<i>[Faint text]</i>	148
<i>[Faint text]</i>	149
<i>[Faint text]</i>	150

1875

10-10

10-10

10-10

10-10

R (Ms)

343